

1535

IHS

Archivo de Loyola

Sección 3ª Serie 2^a N.º 68

Est. 13

Plut. X. 2

ola

150

I. H. S. *Wendell Smith*

Ex Libris *Wendell Smith* *Amherst*

Archivo de Loyola

Estante
Plúteo 2

~~1588~~

I. H. S.

Alberti Foti Ferrariensis de iure et per-

petri Clerici ubi duo, cum indicat.

Lugduni apud Haerides Simonis Vincutii.

Año 1585.

(Archivo de Loyola).

S. D. Vetrina
6

ECCLESIASTICO ORDINI RE-
MVNDVS FRAGVIER.

S.

Septuagesimus ferme annus est, sanctissima natio, quo Seuerinus bibliopola Albertum hunc uestrum Trotium de uero & perfecto clerico uetus quidē characteribus Ferrarie impresserat, non uulgarem affectatus de pijs studijs existimationem. Verum cum processisset tempus, quod mortalium rebus propē omnibus obliuionem incuria uel sua edacitate afferre solet, coepit & Albertus & Seuerinus ex hominum memoria paulatim labi: ut uix bene apud rarissimos, & quidem antiquorū codicum asseruatores inuenirentur. Impulit nostrum tandem animum nuper exortus errorum pestilentissimus draco (cuius caput Virgo illa supercaelestis toties contritum iam retundit) ut tot lustris iacentem Albertū excitarem: quo nullū uobis putabamus pro tempore conducibilem Aegida ad repellendos Gorgonis angues. Nam letalis huius aconiti disseminatores nullū genus hominum uestro habent insensius, & quod magis impetant. Bonis igitur animis uestra haec arma uestra opera reposita sumite: & si quid prelij aduersus hostes molimini, in huius opusculi lectione tanquam in arena primum assuescite, ut ex professionis uestrae obseruatione in campum aliquando delati tela habeatis Apollinea ad Pythona cōfodiendum: quo demum perempto (ut futurum breui speramus) triumphum ex hoste pulcherrimum reportetis. Valete.

AD REVERENDIS-
SIMVM IN CHRISTO PATREM
ac dominum D. tituli sancti Clementis presbyterum Car-
dinalem dignissimum. D. Bartholomeum Rouerela, Alber-
ti Trotij Ferrariensis deditissimi sibi serui Epistola.

PVSCVLVM QVOD-
dam iam dudum per me incohātū,
& in scriptis tradi inceptū in hoc
Ferrariensi studio nostro perfec-
tandem, & absolutum reddidi, Re-
uerendissae ac obseruandissimae mihi
domine. Opus sanē utile, canonistis maxime ac
clericis: generaliter omnibus ecclesiasticisq; p-
fonis: propter materiam in eo contētā eis per
maximē cōueniētem, ut ex eius titulo ac proce-
ssu intueri licet. Intitulatum enim est, De uero
& perfecto Clerico: quae & quot concurrere o-
porteat in eo. Qua materia nulla profectō cōue-
niens magis, nulla sic oportuna, nulla cognitu
necessaria magis, magisq; pensari posset, excog-
itariue. Quippe cum ex ea unusquisq; instrua-
tur, ac inducatur ad cognitionem primō sui met
ipsius, statusq; sui, in quo uocatus militat. Insuper
& moneat, qualem debeat eum esse. Quae &
quot requisita in se habere: quae multa sunt, ac
plurima. Qualiter denique uiuere, aut se habere
debeat: non solū in spiritualibus, & circa ea: sed
etiam circa tempora ipsa, ut sic non solū Cleri-
cus uerus, sed etiam bonus, imō & perfectus ap-
pellari merito possit, ac re ipsa existere. Quae cog-
nitio sui ipsius ac praedictorū omnium qualis &
quāti effectus ac utilitatis existat, facile est uni-
cuiq; sanae mentis intelligere. Carterū pensanti
mihi atq; animo deliberanti, id ipsum hoc opu-
sculū sic diuina opitulante gratia perfectū, uiro

cuipia insigni ac præclaro inscribere: ut fieri as-
solet, Tua q̄ primum Reuerēdissima D. sese me-
moria obtulit: & meritò quidē, ac cōuenienter.
Cui enim dirigi, ac ascribi cōueniētius libellus
iste noster posset: q̄ uiro alicui uni ecclesiasti-
co, ei demq̄ dignissimo, ueluti tu. In quo omnis
illa, quæ desiderat, perfectio: omniaq̄ requisita
illa, quæ in uero & perfecto Clerico posita sunt
necessaria, perfectē reperiant, atq̄ elucescāt oia:
ueluti in exēplari quodā speculo. Quis insup, si
dignitas attendat, in mētē uenire potuisset alius
dignitate simul & autoritate sublimior, igenio
perspicacior, multarū rerū experiētia prudētior,
doctior quoq̄, atq̄ excellentior in omni scientia
rū genere ac facultate? Perfecto nemo alius ex
omnibus mihi notis: maximē cui tantopere affe-
ctus ego ipse sum: aut cui lucubratiunculā hanc
meā, qualiscūq̄ illa sit, gratā magis fore cōfidā.
His igit̄ rōnibus motus ego: taliq̄ ut suprà du-
ctus fiducia obseruādissime mihi dñe: opusculū
hoc idē ipsum, sic ut ante in mentē uenerat, tuo
nomini inscriptū dedicatūq̄: & iam non meum
sed tuū effectū, mitto ad reuer. do. tuā, Quod ac-
cipere digne ipsa à deditissimo seruo suo, p mu-
nusculo quodā exiguo grato (ut i oibus assolet)
ac iocūdo animo. Atq̄ eò quidē gratiori atq̄ a-
lacriori, quò ex impressione dignosceat scriptū:
ex qua plurima etiā alia emanasse credendū sit:
ut sic eò amplius tui in illis impressi nois famā
noueris extendendā esse, diuulgandāq̄: quò ad
pluriū manus eorū copia deuentura sit: tantoq̄
etiā magis autoris labor meritorius reddat, quā
tò ad plures magis ex ipsius diuulgatione ope-
ris sua sese extendet utilitas. Vale tui ordinis
clarissimum decus: & me tuæ Reuer. D. deditis-
simū, carū cōmendatūq̄: continuē digneris ha-
bere. Ferrariæ. x. Calē. Ianuarij. M. ccclxxvj.

ALBERTI
TROTII FERRARI
ENSIS DOCTISSIMI IURISPERITI
De uero & perfecto Clerico, Quæ
& quot concurrere oporteat in eo,

LIBER I.

OPERIS DIVISIO.

Via de uero & perfecto cle-
rico pascens nunc, qui afflu-
mitur, habendus est tracta-
tus: quē aggredior in Dei
nomine, ad instructionem
& utilitatem eorū, qui in
statu sunt clericali, aut effi-
ci desiderāt: Ego Albertus
Trotius iuris utriusq̄ in-
terpres, licet minimus, nunc actu legens, ac ordi-
nariam Iuris Canonici cathedram regens in al-
mo Ferrariēsi gymnasio: utile esse arbitror, an-
tequam ad opus ipsum deueniat, breuiter ipsius
operis diuisionem præmittere: ex qua diuisione
ordo appareat dicendorum in eo. Erit ergo diu-
sum opus totū hoc in duas partes principales:
& sic in Libros duos. In primo tractabitur de
Clerico uero: quis scilicet dicatur de iure clerici-
cus: ut sic sciatur quis sit uerus clericus. & hic ui-
debit de omnibus his seriatim, uidelicet: Quot
sint nomina clericorum: Quot eorum gradus,
seu ordines ecclesiastici: Qui ueniant in iure no-
stro sub appellatione clericorū, & qui nō. Vnde

DE VERO CLERICO

hoc nomen Clericus derivatū sit: & de ethimologia eius, & uniuscuiusq; nominis clericalis. A quo primum tempore clericorum institutio suum exortum habuerit: & quid ad unumquēq; clericum spectet facere in suo statu, gradu, uel ordine. Et cum his terminabitur primus liber. Secundus liber erit, de bono seu perfecto clerico: ut postquam uisum fuerit, quis dicatur clericus uideatur & secundo quæ & quot necessariò requirantur in aliquo: ut non solū uerus, sed etiā perfectus clericus dici possit, & meritò appellari. Et primò uidebitur de illis, quæ necessariò requiruntur & attendi debent in eo, antequam ordinetur. Quæ erunt decem & octo, uel circà. Secundò, de illis quæ necessario habent simul cū illis interuenire, postquam iam ordinatus fuerit. Et hic uidebitur de totidem requisitis, uel circà. Habebit autē iste maximè secundus liber multas & plurimas sub se quæstionum terminationes. Quæ omnes & singula, ut facilius haberi & repereri possint: separatim extrahuntur omnes, & seriatim per uiam tabulę in calce describunt.

CAPVT I.

- 1 *¶ Clerici qui sint dicendi.*
2 *Clericorum gradus & nomina.*

AD primum igitur deueniendo, quid dicatur clericus: breuiter dicendū, † quòd illi dicunt seu appellari possunt clerici, qui ordinem aliquem clericalem habent: ut sunt omnes illi nouem, qui nominantur in. §. Cleros. uersic. Generaliter. xxj. Distinc. ubi text. Generaliter clerici nuncupantur omnes, qui in ecclesia Christi deseruiūt. † Quorum gradus &

LIBER I.

nōmina sunt hæc. Hostiarius, Psalmista, Lector, Exorcista, Accolytus, Subdiaconus, Diaconus, Presbyter, Episcopus. Ita habet ibi text. ad literam, qui est Ildori in lib. Ethimologiaa rii. Pro cuius declaratione uidenda sunt aliqua.

CAPVT II.

- 1 *¶ Clericorum ordines quot enumerentur.*
2 *Corona in prima tonsura recipitur.*
3 *Tonsura ordinum tanua & principium.*
4 *Episcopatus an sit ordo.*
5 *Psalmistatus utrum sit ordo.*
6 *Charecteris spiritualis effectus.*

Primum dubiū: An † ordines clericales seu ecclesiastici sint nouē, prout expressè uideatur uelle text. ille: an uerò septem tantum, secundum quòd aliqui & multi tenent, maximè theologi. De hoc enim est dubium non paruum inter Canonistas ex una parte, & theologos ex altera. Nam Canonistæ communiter tenent, q̄ nouem sint: ad instar & similitudinem ecclesiæ triumphantis. In qua nouem sunt angelorum ordines designati sub nouem generibus lapidum preciosorum. ut dicit Gregor. de pœni. dist. ij. c. quid ergo. Theologi uerò q̄ septē tantum: propter septiformem spiritus sancti gratiam: cuius munere sua officia prosequuntur. Ita tenet Magister Sentē, in iij. dif. xxiiij. c. j. Et ratio differentia inter ipsos: quia Canonistę ponunt, q̄ Psalmistatus, & sic prima tonsura, sit ordo: ac etiam Episcopatus. Quorum utrumq; negat theologis: sed q̄ Psalmistatus sit ordo, allegat Canonistę sua iura canonica, quæ enumerant Psalmistam

DE VERO CLERICO

Inter alios ordinatos: ut est tex. in. d. §. clericos, & in. c. cum contingat, de æta. & quali. & in. c. non oportet. xxxiiij. dist. & in. c. clericus. lxxij. dist. & in. c. cū inter uos, de re iudi. Item probant ratione: quia in prima tonsura recipit corona: quæ corona sacramentalem habet significationē. xij. q. j. duo sunt. & sic in prima tonsura offert sacramentum, quod designatur sub nomine Psalmistatus. Pro Episcopatu uerò quòd sit ordo: allegatur tex. in. c. quoties, de pur. cano. & lxxiiij. dist. c. episcopus, cum seq. & in. c. omnes psallentes. xxviiij. dist. Theologi uerò nolunt assentire, quòd Psalmistatus sit ordo: sed officii ordinis, uidelicet Lectoratus annexum. & multominus prima tonsura: quam dicunt ipsi non ordinē, sed dispositionem ad ordines: & allegāt ipsi Theologi rationem. Cum ibi sit tantum signū quòdam uisibile extrinsecum cum forma uerborū, ex quo denotari habeat quædam electio in sortem: quæ præcedit ordines, & sic est quoddā præambulum potius secundum eos, & potius congruitatis, quàm necessitatis. Sed Canonistæ contrarium tenentes dicunt, quòd imò est necessitatis: & adeò necessitatis, quòd si omittatur, repeti debet necessario, † cum sit principium aliorum ordinum: ut patet in dicto. §. clericos, & probatur per Hosti. in dicto. c. cū contingat, & Archi. in. c. psalmista, & ibi Dñi. xxiiij. dist. Allegāt secūdo quia ordo p̄priè est ille, per quē dā spiritualis potestas: non illud quod deputatur ad aliquod consortiū. Quod ultimū sit per primam tonsurā. Sed ad hanc rationē respōdet Dominus. in proe. vj. in uerbo ep̄s, ubi de hoc per eū.

Allegant. in. theologo contra nos ipsamet iura nostra. Quæ cum faciunt mentionē de ordinibus, nō faciunt mentionē de istis duobus: sed de alijs septē tantū: ut. xxxij. dist. c. seriatim, & lxxvij.

LIBER I.

di. c. illd. & xcij. di. c. à subdiacono. Sed ad hoc stat r̄sio: q̄ nō ualet argumētū istud, nō enumerant, ergo &c. Patet: quia ibi nō enumerat etiā inter alios Hostiarius: & tñ nemo dubitat, quin Hostiarius sit ordo. De † Ep̄atu uerò quòd nō sit ordo: sed nomē dignitatis ordinē p̄supponēs: allegāt Theologi cū sit officii potius quòd dam ad ordines: cum omnis ordo propriè sumēdo ordinetur ad sacramentum Eucharistiæ. Episcopus autē non habet superiorem potestatem à sacerdote: ut nituntur ipsi ostendere. Sed Canonistæ respondent quòd imò est inter ordines: quia non omnes etiā in illi septem, quos illi confitentur ordines ecclesiasticos, habent certū mysterium circa confectionem Eucharistiæ: patet in Hostiario: qui habet custodire portas ecclesiæ: & Exorcista: qui habet abiuurare & alia face re: de quibus in. d. §. clericos. Ego uerò hanc quæstionē pro nunc aliter non examino, sed remitto me ad notata per Ioan. And. & ibi scribētes in proemio Sexti in gl. in uerbo episcopus, ubi tenet partem Canonistarū: & ad notata in c. cū cōtingat, de ætate & quali. & ibi omnino per do. Anto. de Bu. & per eūdem, & ibi etiā per do. Abba. Sicul. in. c. ex literis, de excess. præla. & ad notata in. d. cle. in plerisq; & plene per Dominic. in. d. §. clericos. xxj. distin. ubi firmat opinio. Canonistarū: † tenēdo firmiter de Psalmista quòd sit ordo: & allegat Archi. hoc tenere. xxij. dist. c. psalmista. & dicit optime p̄bari xj. q. j. c. si quis episcopus, ubi psalmista p̄pter delictū deponitur ab ordine, sicut aliq. De episcopatu uerò an sit ordo, nititur reducere opiniones ad cōcordiam, ut distinguatur: quia aut quæritur an sit ordo, ita ut per eū cōferatur character nouus: & dicendū est quòd nō. Aut quæritur quòd ad effectum, ut per eū uirtus caracte-

4

5

DE VERO CLERICO

ris presbyteralis ampliatur: & dicendum est quod sic. Et erit effectus. quia sicut per characterem spiritualē datur potestas circa confectionē corporis Christi & aliorū sacramentorum. Ita per confectionē episcopi datur sibi potestas characteris quātū ad ordines cōferendos, cōfirmationem uidelicet, & alia sacramēta & hoc respectu pōt dici ordo: Et istā conclusionē dicit sumi etiā ex uerbis Ioā. And. in proemio Sexti, & ex uerbis Anto. de Butri. in. d. cle. i. plerique, de quo plenius ibi per eū, & in præallegato proemio vj. in glo. in uerbo episcopus, ubi latius Hostiē. psequit de Episcopatu. Ponitur etiā per beatū Thomam in. iij. distin. xxiiij. & ibi per scriben-tes, maxime Richar. in. j. quæst. principali, ubi de prima tonsura, & in. s. quæst. principali, ubi de episcopatu & in Summa confes. in titu. de ata. & qua. ordi. quæst. ij. & iij. & in Summa Pisana in uerb. ordo, & per Antoniū archiepi. Flo. in Summa sua in. iij. parte, titu. vij. cap. xvj. ubi tenet eū opinione Theo. & ibi ponit ratio- nem, quare si sic est, quod episcopatus & sacerdo- tium sint unus ordo: quomodo est, quod non possint conferri una die ambo: sicut cæteri ordi- nes: ut ibi per eum.

CAPVT III.

*Ordinum cur tantum quatuor dicantur sacri.
Ordo sacer appellatur à sanctimonia.*

DE ratione uero quare dictorū ordinum nouem quidam tantum dicuntur sacri: uidelicet quatuor ultimi, de quibus in. d. s. clericos, cū tamē quilibet ordo appellari possit & debeat sacer: quasi sacrū signaculū, in quo traditur potestas spiritualis; ut notat glo.

LIBER I.

II

xxxij. dist. in summa: quæ ad hoc allegat Magi- strū Sen. Videatur omnino glo. illa p ratione: quæ dicit hæc uerba, quod quilibet ordo sacer est: sed quatuor precipuè appellatur sacri, à sancti- monia: hoc est à castitate, & continentia quam requirunt. Hinc est, quod in materia larga, appella- tione sacrorū ordinum ueniunt etiā quatuor mi- nores: ut est glo. notabilis in. c. j. in uerb. clericū. de tempo. ordi. In stricta uerò non. Ita intelliga- tur tex. in. d. s. si uerò. xxxij. dist.

CAPVT IIII.

*Ordines minores cur dicti quatuor cum sint quinque.
Psalmista à lectore in quo differat.*

ET item de ratione quare minores ordines nō dicitur potius quinque & nō quatuor, cū psalmistatus sit ordo, ut supra conclusum est: est enim secundus in numero, & sic eo cōputa- to necesse uideatur eos esse quinque. Cogitandum est super ea: quia dubiū istud nō reperio tactū per aliū: sed posset fortè reddi ratio, dicendo: quod ideo sit, quia est ordo quodāmodo annexus Lectoratus: & sic quodāmodo unus simul cum eo, licet non per omnia: quia si per omnia, non fa- ret gradum de per se. Non enim in alio differt Psalmista à Lectore: nisi quia iste legit cantando. Ille uerò quidem legit, sed non cantando: ut probatur in. c. psalmista. xxiiij. distin. ubi expo- nitur Psalmista, id est cantor. & ad idem tex. in dicto. s. clericos. in uerb. Psalmista. ubi de Succē- tore, Precentore & Concentore in quo differat ad inuicem: quia Præcentor dicitur, qui uocem premit in cantu. Succentor, qui subiequenter canendo respondet, Concentor autem, qui con- sonat.

DE VERO CLERICO
CAPVT V.

Tonfuram primam habentes nunquid ueniant clericorum appellatione.

Psalmista an dicendus clericus.

Tonfuram primam habentes utrum gaudeant priuilegijs clericorum.

3 **C**lericus quo habitu gaudeat priuilegio clericali, quo non.

Clericis ut perdāt sua priuilegia quæ requirantur.

4 **C**autela, ut clerici perdant sua priuilegia.

1 **S**ecundum dubiū quod oritur circa hoc, qui dicatur clericus, est de habentibus primā tonsuram tantum: † an ueniant ipsi sub appellatione clericorū. Ad quod dicendū q̄ sic, & hoc indubitāter per tex. illum in dicto. §. clericos, in uer. psalmista: attento q̄ per primam tonsuram efficitur quis psalmista. Psalmista autem dicitur clericus: ut ibi. Ad idē tex. & melior in. c. cū cōtingat, de aca. & quali. in fi. ibi, cū per primā tonsurā iuxta formā ecclesie datā clericalis ordo cōferatur. Ad idē tex. in. c. perlectis. xxv. dif. in uer. ad psalmistā, cum alijs iuribus allegatis supra prox. q. in prin. ad probationē q̄ psalmistatus sit ordo: quod dictū est bene notandum. Ex hoc enim sequitur, q̄ non solum instituti in quatuor minoribus: qui sunt hostiarius, lector, exorcista, & accolytus. † Sed habentes primā tonsuram tantum, & sic psalmistatū tātum gaudēt priuilegijs attributis ordini clericali tanq̄ clericus: qui ergo percuteretur, uel aliter manus iniiceretur in eos, excōicatus esset excōicatione Papali, iuxta. c. si qs suadete. xvij. q. iij. Nec possunt cōueniri inuiti in foro seculari imò nec uolētes,

iuxta. c. si diligēti, de foro cōpe. Ita expressē notat glo. in. d. §. clericos. uerb. generaliter. & D. Anto. post alios scribētes in. c. cū non ab homine. de iudi. & est cōis cōclusio. Quā amplio ueram esse, etiā si tales nō incederēt in habitu neq̄ tonsura: ut cōiter uidemus istos tales non incedere. Dummodo non sint de illis, de quibus in. c. j. de uita & hone. cleri. lib. Sexto, & in cle. j. eo. ti. † Quia sint aut ioculatores, aut buffones, aut macellatores, uel tabernarij: premoniti, ut ibi. Vel illi de quibus in. c. cōtingit, el. ij. de sen. ex. cō. Vel de quibus in. c. perpēdimus. de sen. excō. Vel de quibus in. c. cū cōtingit, eo. titu. Vel de quibus in. c. nouimus. de uerb. signi. & in. c. ad abolēdā. de hære. Vt quia degradati actualiter propter delictū cōmissum traditi fuissent curiæ seculari. Vt enim perdāt illa priuilegia cōcessa ordini clericali, requiritur degradatio: & q̄ regulariter extra illos casus requiratur degradatio etiā in illis sic cōstitutis in minoribus tantū est tex. melior in hoc de iure in. d. c. cū nō ab homine, in uer. quocunq̄ ordine. Licet domi. Anto. in. c. clericus. el. j. de uita & honesta. cleri. per tex. illū teneat non necessariam in illis: sed male, per tex. illū, aliū in. d. c. cum nō ab homine, secundum moder. Abba. & Ioan. de ligna. ibi & per tex. in. c. si quis episcopus. xxvij. q. j. Ad tex. illum in. c. clericus, quē per se allegat in uer. sine gradu, dicentes supplere debere: scilicet sacro. † Esset tamē dare cautelā notabilē ad faciendū eos perdere priuilegiū: qui sic nō portant habitum, uel tonsurā. De quā per Abba. & doc. in. c. tuæ, de aposta. uidelicet ut moneātur assumere habitū, cū cōminatione q̄ alias carebūt priuilegio clericali: & de qua infra etiā in secūda parte operis: in scd̄a particula illius scd̄e in prio reg. sito. Et hæc de clericis in minoribus: uel habētis

DE VERO CLERICO

bus primam tonsuram tantum non coniugatis.

CAPVT VI.

Clerici primæ tonsuræ possunt uxorem ducere.

Clerici primæ tonsuræ uxorati an retineât nomen clericorum & gaudeant eorum priuilegijs.

Clericus coniugatus uicarius episcopi esse non potest.

Clericus coniugatus an possit esse scholarum rector.

Matrimonium uerum nunquid sit inter desponsatos de presenti, & causet beneficij amissionem.

Quid autem de clericis cōiugatis, qui scilicet in minoribus cōstituti, uel habētes primā tonsurā accipiūt uxore, † quod licitè possunt. c. j. & ij. de cleri. cōiuga. an retineât ipsi nomē clericorū. Hoc est aliud dubiū & tertium. Circa quod dicendū est, q̄ sic: quātum ad nomen ipsum, propter characterem ordinis impressum & indelebilem. Licet Ioan. de Ligna. in c. Ioannes. eod. titu. dicat, eos posse appellari mixtos, scilicet clericos & laicos simul. Quantum uerò ad effectū, ut gaudeât priuilegijs attributis ordini clericali, tenendū est q̄ nō, nisi quo ad duo tantum: uidelicet quo ad priuilegiū canonis, si quis suadete diabolo. xvij. q. iij. ut nō possint in eos manus iniici uiolenter, & priuilegium fori, ut nō possint trahi ad iudiciū seculare pro criminibus etiā ciuilitè intentatis: timō nec retinent priuilegia etiā quo ad ista duo, nisi incedāt in habitu & tonsura, & cum hoc etiam q̄ doceatur se cōtraxisse cum unica: & uirgine: secundū quod habetur in c. illico. de cleri. cōiu. lib. vj. Et notat dñi de Ro. decisio. ccij. Hinc est q̄ talis clericus cōiugatus non potest esse uicaria

LIBER I.

rius episcopi. c. in noua. xvj. q. vij. Et notatur in d. c. Ioannes. in. v. q. per Ioan. & per docto. in c. decernimus. de iudi. Vnde tali nō possit committi causa aliqua criminalis clericorū etiā ab episcopo: ut ibi cōiter concluditur in. d. c. decernimus. etiā ipso clerico cōsentiēte: quia hoc surgit ex incapacitate ipsius cōiugati, qui nō differt à laico nisi in duobus illis: & hoc introductū fuit in fauorē ordinis: ergo tolli nō pōt etiā de cōsensu eius. c. significasti, & c. si diligēti, de foro cōpe. † Nō etiā rector scholalū fieri potest: quia cum habeat ipse iudicare clericos ex officio, & ipse non sit clericus, nisi quoad illa duo, meritō non potest. Et quid de clerico cōiugato per uerba de presenti nondū cōsummato matrimonio, nū quid generaliter perdat priuilegiū omne clericale: ac si cōsumasset illud: de hoc in d. c. j. per Pe. de Ancha. in. vj. notabili, ubi dicit, q̄ sic, sub dubio tamē fortè: dicendo se aliās habuisse de facto Venetijs. Et faciūt omnia illa iura, quæ solent allegari, pro illa parte, † q̄ inter desponsatos per uerba de presenti sit matrimonium uerum: de quibus per Moder. in Rubrica despon. & xxvij. q. ij. per totū: & q̄ in simili dicitur de clerico beneficiato: qui eo ipso q̄ despōsat per uerba de presenti, perdit beneficium ipso iure: ut nota. in. c. j. de cleri. cōiuga. & in. c. fanē. & in. c. Ioannes. eod. titu. & in clemen. & si prin cipalis. de rescrip.

CAPVT VII.

Episcopus clericorum appellatione utrum ueniat. Canonici num includantur clericorum appellatione. Cardinales appellatione clericorum utrum ueniant. Loquendi usus qui iam inualuit obseruandus.

DE VERO CLERICO

POtest etiã hic dubitari & quarto. † Quid de episcopis & alijs, qui ultra clericaliẽ ordinem aliã etiã habet qualitatẽ maiorẽ: a uenire debeãt ipsi appellatione clericorũ: uideatur enim q̄ sic, per tex. in. d. uerb. generaliter, in uer. episcopis. In cõtrarium tex. in. c. quã periculoſum. de ſen. excõ. lib. Sexto, & in. c. ſtatutũ. de elec. eo. lib. cũ his que per Ioan. ibi, & quod per moder. in rubrica de uita & hone. cleri. qui tandẽ uidẽtur cõcludere, q̄ sic in fauorabili materia & ſic extẽſiua: ut p̄batur in. c. per exẽptio nem, de priuile. lib. Sexto, & in. c. cũ tibi, de uerbo. ſigni. & per tex. cũ glo. in. c. nõ liceat, de p̄rã bẽ. ubi glo. hoc tenet: & allegat bona iura. Non autẽ in materia odioſa, & ſic ſtriãta, & hoc per nota. ibi per docto. & per do. Abba. melius q̄ alibi in. c. j. de poſtu. p̄rãla. † ubi plenẽ diſputat de canonicis: an & quando ueniant ipsi apellatione clericorũ: & pro hoc q̄ nõ ueniant in materia huiusmodi ſtriãta tales maiores, maxime conſtituti in dignitate. Allegat inter aliã. c. ſedes, de reſcrip. cũ ibi notatis per Inno. & in. d. c. quã periculoſum; & facit ratio regulã odia, de regu. iur. lib. Sexto, per quã iura poteſt dici, q̄ hæc ſit cõiſ. Conſiderandum tamen ultra ſcribentes: ſi forẽ poſſet limitari & reſtringi p̄dictã cõcluſio, niſi eadẽ oĩno ratio rigorofitatis, uel odioſitatis militaret in uno quã in alio: & odiũ eſſet rationabile: ut tũc uenire etiã debeãt in dignitate conſtituti, niſi in caſibus à iure expreſſis: ut eſt ille, de quo in. c. q̄ periculoſum, de ſen. excom. lib. Sexto. In caſu uidelicet excõica tionis, ſuſpẽſionis, uel interdicti: ut nõ incurran tur ab episcopis: uel eorum ſuperioribus Archi episcopis, Primatibus & Patriarchis, niſi expri mantur per rationem ſpecialem: de qua ibi in tex. & pro hoc quia negari non poteſt quin ſint clerici

clerici & ipſi, attenta etymologia uocabuli & deſcriptione clericorum: de qua ſupra, & quia in ordine ſacro ut plurimi: & ex altera parte: quia etiam apud Deum non eſt acceptio perſo narũ: & ita punitur magnus, ſicut paruus. c. nõ uit, de iudi. & plarunc; etiam in plus: quaſi gra uius delinquat ipſe propter altitudinem digni tatis: iuxta. c. homo Chriſtianus. xl. diſt. adeo q̄ forẽ poſſet attentari q̄ Cardinales ſimplices qui non eſſent episcopos, archiepiscopos, & cãte ra, ut ſuprà, uenirent ſub appellatione clericorũ in tali materia: ex quo non excepti ipſi. Et pro hoc tex. multum notabilis & ſingularis ad pro poſitum in. c. ij. coniuãta rubrica de cleri. non reſi. & quod ibi per Moder. & quod per Io. Cal. in. c. in noſtra, de reſcrip. Et ulterius conſideran dum, quia materia quam ſupra dixi conſideran dam, poſſet eſſe talis, q̄ non comprehenderẽtur nedum illi conſtituti in dignitate, imò nec etiã conſtituti in ſimplici ſacerdotio: & ſic ſacerdo tes, ſed ſolum conſtituti in minoribus propter ſubieãtam conuenientem in eis materiam: ita q̄ non alijs; & pro hoc quia ultra hoc q̄ differunt nomine: quia illi uocantur clerici: & iſti ſacer dotes; † & hoc etiam ſecundum cummunẽ uſum loquendi qui attendi debet plurimũ iuxta uul gatam. l. cum delationis. §. aſinam. ff. de fun. in ſtruc. cum ſimil. Iura etiam facientia mentionẽ de iſtis ſimul, ponunt eos tanquam diuerſas per ſonas. Patet hoc. in. c. ij. de foro compe. & in. c. cum contingat, de æra. & quali. & ij. q. j. c. cleri cus exorcifã. xxxij. diſ. ſeriatim. xxxiij. diſ. pla cuit, & pro quo ſolitus ſum allegare bonã gloſ. ad pro poſitum in. c. literas, de filijs preſby. quã apertẽ uult, quod appellatione clericorũ in ma teria ſtriãta ueniant ſolum conſtituti in minoribus: & ideo dicit ſingulariter, quod ſi diſpenſa

DE VERO CLERICO

si contingat cum illegitimo, ut possit effici clericus: intelligitur ut ad minores tantum possit promoueri. Et hæc sunt bene notanda.

CAPVT VIII.

- 1 **¶** Conuersi, Deo deuoti, monachi simplices & eremite appellatione clericorum an comprehendantur.
- 2 Priuilegijs clericorum qui gaudere debet.
- 3 Milites Hierosolymitani sancti Ioannis an possint tenere beneficium sine cura, & an appellatione religiosorum ueniant.

Vtrum autem conuersi, deo deuoti, monachi simplices: & heremitæ ueniât ipsi appellatione clericorum, † ex præmissis uidentur quod non: cum in nullo gradu ecclesiastico ex prædictis nouem reperiâtur ipsi esse. Item per iura quæ in pluribus locis ponunt istos ut diuersos à clericis ut in. c. duo sunt genera. xij. q. j. & in. c. non dubium, de sent. excom. & in. c. per exemptionem, de priuileg. lib. vj. In contrarium uidentur facere iura, quæ probant, quod tales possint dici personæ ecclesiasticæ, tanquam que uocatae sint in sorte domini, sicut clerici: ut est tex. cum glos. in dicto. c. duo sunt genera, & clarior glo. in. c. non dubium, de sent. excom. Per quod aliqui tenent quod gaudeant priuilegijs clericis sicut clerici. Ego t̄ quo ad hunc effectum, an gaudeant priuilegijs huiusmodi putarem attendendum: an sint tales, qui ex toto deo dediti sint & translati: ut quia tradiderint se & sua renunciano proprijs, uel sunt tonsurati & habitum mutauerunt, & gaudeant: sic intelligendo dictas glo. quæ uidentur hoc uelle & Doc. in

LIBER I.

19

dicto. c. ij. Aut non sunt ex toto Deo dediti: uel translati ut supra, & tunc secus. Et de conuersis huiusmodi simplicibus an possint habere beneficium ecclesiasticum recurrendum ad nota. in. c. quamuis, de deci. ubi quod sic: si sit beneficium sine cura: † & ubi idem dicitur de militibus Hierosolymitanis sancti Ioannis: de quibus per Domi. in. c. ij. de rebus eccles. non alic. in. vj. & per Doct. in rubrica de regula. Et an ueniant tales appellatione religiosorum. de hoc est bonus tex. in. c. cum & plantare, de priuileg. ubi quod non: nisi sint ex toto translati quo ad se: & bona, ut supra.

CAPVT IX.

- 1 **¶** Religiosi an cadant sub clericorum nuncupatione maxime in materia stricta.
- 2 Nouicij non professi an clericorum priuilegijs gaudere debeant.
- 3 Clerici religiosorum appellatione an ueniant.

De religiosis uerò i genere. † an ueniât ipsi appellatione clericorum: maxime in materia stricta: ut quæ emanaret cõstitutio Pæpals, quæ omnes clerici talis diocesis teneant fare sic uel sic. Recurrendum ad nota. in. c. religioso de sent. exc. in. vj. & ad nota. pulchrè p. do. Abba. in. c. j. de iur. cal. in ulti. notabili. ubi concludit quod sic, p. illud tex. inducendo ut p. ipsum ibi. licet Butrius ibi aliter uelit. Adducit etiã rationem illã, quam supra dixi in conuersis & monachis: & hoc maxime dicit pro eodẽ in religiosis qui sunt clerici limitat tamen & restringit hoc in fauorabilibus: sed in odiosis attento quod habent aliam qualitatem à clericis secularibus ar. dicto

DE VERO CLERICO

constatutum, de elec. lib. vj. Et quid de nouitijs non professis, an isti ante annum professionis gaudeant priuilegio clericorum & religiosorum. De hoc bonus tex. & ibi Domi. in dicto. c. religioso, de senten. excom. in. vj. Et quid contra appellacione religiosorum ueniant aliquo modo ipsi clerici seculares. † De hoc sunt gloss. contraria uidelicet gloss. in clemen. j. de deci. q. non. & idem glo. in cle. una de supplen. ne. prae. Dato quod etiam esset eadem ratio. Contrarium gloss. in clemen. j. de rescrip. in uerbo praesidentes. Sed pro concordia illarum uideatur dominus Abbas in dicta clemen. j. & omnino idem Abb. in. c. j. de postu. praelatorum.

CAPVT X.

1 *¶ Clericus unde deriuetur.*

2 *Clerici in ueteri testamento quomodo electi.*

1 **E**X praemissis ergo patet qui dicantur clerici: & qui ueniant sub appellacione clericorum. † Unde autem possit dici deriuatum hoc nomen Clericus: dicendum quod est uerbum à Graeco deriuatum, quia à cleros Graecè, quod Latine sorte datus & electus sonat: quasi de sorte domini factus: uel quia dominus fors, id est, pars illius est, uel ipse pars domini est. Ita dicitur in. c. clericus qui Christi. xij. q. j. uel ideo sic, ut dicitur ea. causa, & q. duo sunt, quia sorte electi. † In ueteri namque testamento & apud Gentiles clerici & sacerdotes sorte ex libris eligebantur. Et in nouo Mathias electus est sorte, ut dicit tex. in dicto. s. cleros. xxj. dist. Et ibi ponitur de nominibus clericorum, quae sunt nouem ut supra, unde singula sint dicta seu deriuata.

LIBER I. CAPVT XI.

¶ Presbyter unde exordium sumat, & quae dignitas.

ET inter alia de Presbytero, quomodo uerbum Graecum est, quod Latine senior interpretatur, non tam pro aetate ut ibi dicitur, quam etiam pro honore & dignitate, quam accipere dicitur ex ordine. † Est enim nomen dignitatis Presbyter: ut ibi subditur in uerbo sacerdos. Cum enim noningentis & eo amplius annis ab Adam usque ad Abraham uixisse homines legamus: nullus tamen primus appellatus est Presbyter, id est, senior nisi Abraham: qui multo paucioribus annis uixisse conuincitur. Non ergo propter decrepitam aetatem: sed propter sapientiam Presbyteri nominantur. Hinc est, quod illi duo iudices, qui falsè iudicarunt Sannam Presbyteri uocati sunt. Vel secundum Rationale diu. offic. potest dici, quod dicatur presbyter: quasi praebens alijs beatum iter: quia de exilio mundi ad caelestem patriam iter se ostendunt facere: dum post missam conuertendo se ad populum dicunt illa uerba Ire missa est. Quia sicut rex à regendo, ita sacerdos à sacrificando.

CAPVT XII.

¶ Sacerdotalis nominis etymologia.

Francie reges in expeditione belli quid gestare soliti.

Capellani unde dicti, item & capella.

ET ibi etiam de sacerdote, quomodo componitur ex Graeco & Latino quasi sacerdans. Sacerdos etiam dicitur iustitiae cultor: iuxta illud cuius merito quis nos sacerdotes appellat. l. j. ff. de iusti. & iur. In plerisque etiam

DE VERO CLERICO

locis sacerdotes appellantur capellani. † Nam antiquitus reges Fraciae ad bella procedentes capam beati Martini secum portabant, quam sub quodam tentorio seruabatur, quod ab ipsa capa dictum est capella, & clerici in quorum custodia ipsa capella erat, inde capellani dicebantur: & consequenter ab illis ad cunctos sacerdotes nomen illud in quibusdam regionibus transfusum est. † Sunt etiam qui dicunt, quod antiquitus in expeditionibus in tentorijs fiebant domunculae: de pellibus caprarum desuper tectae, in quibus missae celebrabantur: & inde capellae nomen tractum esse. Et ne uideantur haec ex me dicta & inuenta, Allego Gulielmum in preallegato Rationali diuini officii. Ita ad litteram haec dicentem in libro secundo, sub titulo de sacerdote.

CAPVT XIII.

- 1 *Episcopus unde nomen trahat.*
- 2 *Episcopus quibus nominibus dotetur. Antistites quare sic dictus.*
- 3 *Episcoporum ordo quadripertitus.*
- 4 *Patriarchae quatuor principales, & unde. Archiepiscopus & Metropolitanus idem.*
- 5 *Metropolitanus unde dicatur.*

Ponitur etiam in dicto. §. cleros. de episcopis. quomodo uerbum similiter Graecum est, ἀσκοπος dictum, quod Latine interpretatur superintendens: quasi praepositus in ecclesia ad speculandum mores & uitam subditorum sibi: & ad idem tex. in. c. qui Episcopatum. viij. q. i. ut intelligat se non esse Episcopum, qui Episcopari uoluit, non ut profit sed ut praesit: dicit

LIBER I.

ibi tex. ille notabilis. † Dicit etiam Episcopus Preful. c. quod translatione, de tempore ordinationis, quoniam consilio praesert. Dicit etiam Antistes: quasi ante alios stans, uel ab anti quod est contra: quoniam haeretici contradicunt, ut lupis pastor secundum Speculum ubi supra. De Archiepiscopis uero qui sunt: & in quo differat ab episcopis: & de eorum potestate: recurrendum ad tex. in. c. in ecclesijs, & in. c. seq. lxvij. di. & ibi quomodo hodie prohibiti & sublati sunt: & ratio quare. † Ponit etiam in. d. §. cleros quo Episcoporum quadripertitus est ordo uidelicet, in Patriarchis, Archiepiscopis, Metropolitanis, & Episcopis. Patriarcha enim seu Primas cuiusdem sunt: ut habet. xcix. dist. c. prouinciae. dicit minor Papa: sed maior Episcopo: & de Patriarchis qualiter quatuor sunt principales. Constantinus, Antiochenus, Alexandrinus, & Hierosolymitanus. habet in. c. antiqua, de priuilegijs. Alij uero quatuor de quibus. xxj. dist. per totum proprium uocabulo Primates appellantur. Et ibi de eorum priuilegijs: & in quibus iurisdictio sua protendant. Archiepiscopus uero & Metropolitanus similiter sunt synonyma: & dicit Archiepiscopus ab archos quod est princeps, & episcopus, quasi princeps episcoporum. † Metropolitanus uero dicitur a mensura ciuitatum & numero. vi. q. iij. scitote: quia. x. uel. xj. ciuitates debet sub se habere: ut ibi & not. glo. in. d. §. cleros uerbo Metropolitanus. Non tamen quod sit necesse quod omnis archiepiscopus habeat tot sub se, ut ibi notat.

CAPVT XIII.

Pontifex cur a pontis factione descendat. Imperatores Romani uocati pontifices. Papa. D. N. cur sic dictus.

b 4

DE VERO CLERICO

ET ibi etiam de pontifice in uerbo pontifex ut inde fit dictus quasi pontem faciens: super te ad uiam salutis exemplo uitae bonae & doctrinae bonae. Alias enim uitiosae desidioseque uiuendo pontem diceret facere ad uiam perditionis suae & aliorum. Et ibi textus notat, quomodo imperium & pontificatus olim solebant esse in eadem persona. quia idem erat rex, & pontifex: tunc de Romani imperatores pontifices appellabantur. Ad idem textum cum glo. in c. de capitulis. x. dist. & quae appellatione pontificis ueniat etiam episcopus, nisi addat summus uel Romanus: quia tunc solus Papa: glossa est de hoc in c. j. de constit. lib. vi. in ij. glo. De Papa uero quare sic dictus dicitur in Catolicono quod ideo sic, quasi admirabilis, a Papae, quod est aduerbium admirandi: seu interiectio admirationis: licet secundum alios dictus sit Papa, quasi pater pauperum. Sed haec est potius etymologia eius, quam deriuatio, secundum eum.

CAPVT XV.

Clerici inferioris ordinis unde nomen sortiti, & de eorum etymologia.

ET generaliter de alijs inferioris ordinis clericis unde dicantur: ponitur in praerallegato Rationali diuini officii. dicitur enim **L**ector a legendo: Psalmista a psalendo, id est, cantando. Exorcista autem uerbum Graecum est quod Latine significat adiurans, inuocat enim super catecumenos. Item & super eos, qui habent immundum spiritum, ut egrediatur ab eis. Similiter & Diaconus uerbum Graecum est Latine sonans idem quod minister, siue assumptus, siue offerens. Subdiaconus uero grece uocant ypodia-

Ἐξορκιστής.
Διάκονος.
ὑποδιάκονος.
υογ.

LIBER I.

25

coni: quia officijs & praecipis Leuitarum subiacentibus, & eis ministrabant olim. Accolytus similiter uerbum Graecum est, quod idem est quod cerosferus quasi portans cereos: seu accesor luminum, ut de his omnibus plenius ibi, & in d. s. clericos, per totum illum. s. & xxv. dist. perlectis, ubi etiam ponitur in fine de Archidiacono, Archypresbytero, Primicerio, & Thesaurario.

CAPVT XVI.

Clericorum institutio a quo tempore. Hostiarum in locum quorum sint surrogati.

A Quo autem primo tempore coeperit clericorum institutio: dici potest quod a ueteri testamento principiū sumpserit: & in nouo postmodum testamento plenius confirmata. Summi enim sacerdotes atque Leuitae per Moysen instituti: ut perpetuus esset cultus tabernaculi per successores eorum a filijs Israel Exodi. xxvij. Dauid autem deinde ministeria domus dei amplias Ianitores instituit & cantores. Salomon uero exorcistas adinuenit ut infra etiam dicitur sub rubrica de exorcista. Quam adinventionem ecclesia dei postmodum in nouo testamento imitata, pro Ianitoribus instituit illos, quos nos Hostiarios appellamus. Pro cantoribus uero, Lectores, seu Psalmistas. Exorcistas nomine antiquo & officio manente recepit pro filijs Aaron, omnes infra summum pontificem sacerdotium ministrantes consecrati sunt. Inter quos quaedam distinctio exorta est: ut alij appellati sint simplices sacerdotes. Alij Archiepiscopi: alij Episcopi: alij Archipresbyteri: alij Metropolitanis: alij Primates: alij Patriarchae: alij Summi pontifices:

b 5

DE VERO CLERICO

& cetera. ut de hoc latius habetur in Rationali diu. offi. lib. ij. circa principiu, & sub titu. etiã de sacerdote. ubi ponitur etiã in speciali de origine sacerdotij, quomodo etiã ante legẽ ipsam testamẽti ueris potest dici fuisse. Quia a tẽpore usq; Melchisedech, de quo legitur, q; iustus dei sacerdos fuit: cui decimas ex omnibus spo- ljs Abraham, tãquam sacerdoti dei persoluit.

CAPVT XVII.

- 1 *Sacerdotes ab initio mundi.*
- 2 *Creatorem creatura ad recognoscendum naturaliter inducitur.*
- 3 *Sacrificij & sacerdotij interpolatio.*
- 4 *Christus in ordine ministerij delectum habuit.*
Episcopi Apostolis substituti.
- 5 *Apostoli qualiter in locis ministeria dispensabant.*
- 6 *Petrus Apostolus quomodo disponebat ecclesiæ ordinẽ.*
- 7 *Archisacerdotes qui.*

1 **Q**uinimò uidetur posse dici q; sacerdo- tes semper fuerint etiã ab ipso initio mũ di, ex quo hoies esse cœperũt: quia semper fuerunt, qui sacrificium deo summo obtulerint: pater in Abel primi parẽtis filio: de quo legitur Genesis. iij. q; obtulit dño munera de primogenitis gregis sui: etiã de apibus eorum. Ois em creatura naturaliter inducit ad recognitiõnẽ summi creatoris: quẽ recognitiõ potissimẽ fit per sacrificiũ teste Philosopho in Politicis: dũ probat omnes naturaliter inclinari ad sacrificium uersus deum. Fuit ergo sacrificium semper etiam ante legem aliquã: sed adueniẽte lege uerteri fuit postmodum in alia obseruatione, quã

LIBER I.

27

primò esset deductũ. Adueniente autẽ noua lege fuit iterũ aliter innouatũ: & hoc ab ipso Christo Iesu saluatore nostro: t; dũ corpus suum sanctissimũ cõsecrauit, illudq; deo patri obtulit hostiã immaculatã. Fuit enim ipse uerus sacerdos, iuxta illud: Tu es sacerdos in aternũ secundum ordinem Melchisedech: ut pote qui omnes ordines nouẽ: de quibus supra in sua sanctissima persona exercuit: ut statim probabitur ex sequentibus, & qui saluator fecisse dicitur discretionem istã, t; quam habemus in maiores: & minores sacerdotes, dum Apostolos. xij. cõstituit: & post illos. lxxij. alios quos premisit binos in omnem ciuitatẽ & locũ quo erat ipse uenturus. Luce. x. per quorum prædicationes totus orbis impleretur: ita ut dici possit, q; Apostolorũ uices hodie obtineant Sacerdotes maiores, id est episcopi qui dicuntur maiores: & summi, de cõse. dif. v. c. manus, & c. de his. Discipulorum uerò. lxxij. uices obtineãt minores: uidelicet presbyteri. xxj. di. In nouo ita ut presbyteri dici possint successores. lxxij. discipulorũ Christi. Et sicut in episcopi forma Apostolorũ. xij. ita & in Presbyteris forma discipulorũ. lxxij. ut dicit glo. sup illo dicto Luce. x. t; Postea autẽ Apli hãc formam sequuti sunt qui in singulis ciuitatibus episcopi, in parochijs presbyteros ordinauerunt. Procedere uerò tẽpore & crescere messe dñi ordinauerunt diaconos: quorũ maximus fuit Stephanus. Subdiaconos uerò & alios minores ordines per ipsum discursum sibi cõstituit ecclesia: quãuis nonnulli dicãt subdiaconatũ ab Apostolis fuisse institutũ: licet per eos inter sacros nõ numeratũ. sed ab ecclesia postea aggregatum t;. & sicut canõ Clementis Papæ testatur. lxxx. distin. in illis Beatus Petrus Episcopus: Primates: uel Patriarchas: in illis ciuitatibus poni precepit, in quibus olim apud

DE VERO CLERICO

Ethnicos Archiflamines eorū ac primi legis doctores erant. In quibus igitur erant Archiflamines. † quos minores reputabant quā prædictos Primates, Archiepiscopos institui præcepit: & in singulis ciuitatibus singulos Episcopos. Anacletus autē papa statuit Presbyteros per uillas: & castella poni & ordinari. Episcopos autē nō nisi in ciuitatibus, ut hæc habetur ad literam, in. c. ij. & ij. viij. distin.

CAPVT XVIII.

- 1 *¶ Sacerdotum excellentia & dignitas.*
- 2 *¶ Sacerdotalis dignitas regali comparata.*
- 3 *¶ Ordo ecclesiasticus quibus dotetur nominibus.*
- 4 *¶ Clerici ueri qui dicendi.*

ET hæc bene notanda de antiqua & diuturna sacerdotum origine. † Ex hoc enim arguitur grādem profectō esse & immensam dignitatē clericorū & sacerdotū: qui talem ac diuturnū & perdurantē habuerunt exortum tot legibus confirmatū, & ab ipso summo deo sanctificatum: & q̄ sacerdotes eius locum tenēt in terris: qui terrā ipsam & cœlū cōdidit & omnia quæ in eis sunt. quibus tantā deus cōtulit potestatem, ut quos ipsi absoluunt uel ligant super terrā, ligatos ipse habeat & solutos in cœlis. c. quodcuncq̄. xxiiij. q. j. † ita ut nō mirandū uideatur, si sacerdotalis ordo præeminere dicitur regali dignitati, ut habetur in. c. duo sunt quippe. xcvj. dist. ubi q̄ nō tam aurū preciosius est plūbo, quā regia potestate est altior ordo sacerdotalis. Non etiā mirum si omnium regū & principum: omniumq̄ fidelium patres & magistri alibi appellatur in. c. quis dubitet, ceterima distin.

LIBER I.

29

Nō insuper mirū si in diuinis eloquijs huiusmodi ecclesiastici ordines: clerici & sacerdotes † aliquando dñi, aliquando angeli appellatur, propter nimis excelsam dignitatē suam, ut habetur in. c. sacerdotibus. xj. q. ij. & in. c. cum ex iniuncto. de hære. & ideo bene cōcludit tex. ille in. d. c. sacerdotibus: meritō debere illos ab omnibus honorari: quibus in suo elogio honorē tribuens aut angelos, aut deos ipse etiam appellat deus. Intelligedo tamen de illis † qui ueri clerici seu ueri & boni sacerdotes re & nomine appellari merētur, hoc est tales, qui qualitates omnes habet debitas & requisitas in uero & bono ecclesiastico. Quæ quidem multe sunt & plurimæ. De quibus statim in sequenti libro.

CAPVT XIX.

- 1 *¶ Hostiarij officium quale.*
- 2 *¶ Hostiarij ordinandi formula.*
- 3 *¶ Hostiarij officium Christus quando impleuit.*
- 4 *¶ Psalmista quid habeat facere.*
- 5 *¶ Psalmistatus in ordinibus omiffus postea conferendus.*
- 6 *¶ Predicandi officium ad quos spectet.*
- 7 *¶ Lector quomodo & per quem ordinetur.*
- 8 *¶ Exorcistis quod onus incumbat.*
- 9 *¶ Exorcismi autor.*
- 10 *¶ Acolytus quid exercere habeat in ecclesia.*

Restat nunc ultimō, pro complemento eius quod supra polliciti fuimus, in hac prima parte seu in hoc primo libro, ut per singulos prædictos omnes ordines discurrendo breuiter ostendamus: q̄ ad unū quencq̄ clericū

DE VERO CLERICO

ex præmissis nouè spectet in suo illo ordine face-
re. De qua materia per Grac. in decretis in. d. s.
cleros. xxj. dist. & xxij. dist. in. c. qui ep̄s, & c.
his igitur. cū pluribus seq. & xxv. dist. c. j. quod
incipit perlectis, ubi tex. optimus & magistra-
lis, qui originaliter est Isidori, & de qua etiā sa-
tis plene in Rationali diu. offi. lib. ij. per totū.
Incipiendo igitur à primo, uidelicet ab hostia-
rio. Ad hostiarium pertinet ut dicit tex. in. d.
c. j. † clauēs ecclesiæ tenere, ut claudat & appe-
riat tēplū dei, & omnia quæ sunt intus extraq̄
custodiat, fideles recipiat, infideles uerò excōi-
catosq̄ en̄ciat. Sūt enim positi hodie hostiarj,
sicut olim Ianitores in testamēto ueteri, qui ad
custodiā tēpli deputabātur, ne immūdum quid
ingrederetur illud. Strabant em̄ prout legitur in
Paralipome. in quatuor templi partibus: uideli-
cet in Oriēte: Occidente: Aquilone: & Austro.
Portas tēpli singulas obseruātes, ut ne in punto
discederent à ministerio. Leuita em̄, quibus nu-
merus ianitorū traditus erat, eis cibos parabāt.
† Forma autē ordinādi ipsū hostiarium iuxta
decretū Tolerani concilij est hæc, ut postquam
instructus fuit ab Archidiacono, qualiter in do-
mo dei debeat conuersari ad suggestionē ipsius
Archidiaconi, tradat ei Ep̄s clauēs ecclesie, di-
cendo. Sic age: sic uiue: quasi redditurus deo ra-
tionem pro his rebus, quæ his clauibus tradun-
tur. Clauū ergo traditio & uerba præmissa sunt
huius sacramēti substātia: cætera sunt solēnita-
tis. † Hoc officium autē dicitur impleuisse Chri-
stus saluator noster, cū euentes & uēdentes eie-
cit de tēplo. xvj. q. vii. c. & hæc dicimus & quā-
do dixit, Tollite portas principes uestras. Et
quod in ecclesia spiritaliter agitur quotidie.
Vnde in euangelio, Ego sum hostium. Hoc etiā
officium potest dici quod impleat unusquisq̄

LIBER I.

fidelis quoad sensum mysticum, dum per fi-
dem aliquem in ecclesia introducit uel docet.
Ad Psalmistam pertinet † officium canendi,
secundum quod habetur in dicto. c. perlectis,
dicere benedictiones, id est Benedicamus do-
mino, secundum glo. ibi, laudes, id est Alleluia,
Responsoria, id est officium missæ, & quic-
quid pertinet ad cārāndi peritā. De isto dicitur,
q̄ sola iussione presbyteri absq̄ alia sciētia
ep̄i suscipere pōt officiū. dicēte sibi presbytero:
uide quod ore cantas: corde credas: & quod ore
dicis operibus impleas. ita dicitur in. c. psalmi-
sta. xxij. dist. Et propter hoc q̄ à presbytero sim-
plici cōferri pōt multi tenēt illā partē, q̄ non sit
ordo psalmistatus, sed officium ordinis: quan-
tām fareātur omnes clericatū per illū cōferri
& effici: quem clericum per eum, Et priuilegiū
clericale assequi, ut supra dictum est: † & uidea-
tur omnino Dominicus ibi in. d. c. psalmista:
qui probare nititur, q̄ sit ordo: & q̄ per eum im-
primatur character sicut per alios: adeo q̄ si
omitteretur psalmistatus iste, & alij ordines cō-
ferrentur: deberet iste ordo postea cōferri. Fateē
tamē ibi, q̄ etiā per inferiorē ab ep̄o pōt cōferri,
ut est ibi tex. Ad Lectorē pertinet pronuncia-
re legēdas in matutinis, secundū glo. ibi in. d. c.
perlectis, & ea quæ Prophetæ uaticinati sunt
populo prædicare, id est legere ne sit cōtra tex.
in. c. adificimus. xvj. q. v. † ubi quod officiū prædi-
cādi ppriè spectat ad sacerdotes solos: ad hoc
enim ordinantur Lectores, ut libros dei distina-
ctē: & apertē ad intelligendum legant: sicut in
ueteri testamento legitur Esdras fecisse Hies-
remiæ. viij. Et in hoc differunt à psalmistis:
quia illi cantando proferunt: isti autem sim-
pliciter legunt. Ad eorum quoq̄ spectat offi-
cium panem & nouos fructus benedicere.

35
Ordinatur autem Lector ab episcopo per traditionem Codicis in quo lecturus est: dicente ei Episcopo. Accipe & esto relator uerbi dei habiturus si fideliter impleueris, partem cum eis, qui uerbum dei ministrauerint, ut habetur. xxij. dist. c. lector: ita quod codicis traditio cum praemissis uerbis dicitur de substantia huius ordinis: caetera sunt solennitatis. Officiu istud dicitur Christus saluator noster impleuisse: quando in medio sanctorum aperiens librum Esaiam prophetae legit distincte, dicens: Spiritus domini super me: eo quod unxerit me, & caetera. Dicuntur autem omnes fideles Christiani implere illud, dum male uiuentes in ecclesia student corrigere, & proximum bonis moribus instruere. Ad exorcistam pertinet exorcismos memoriter habere & retinere: manusque super energuminos, hoc est super lunaticos & obsessos a daemonibus, & catecuminos, id est eos qui in fide instruuntur nondum baptizatos antequam baptizentur exorcizando, id est coniuuando imponere. Ita habetur in. d. c. perlectis. uer. ad exorcista, & in. c. exorcista. xxij. dist. Et ibi Domini. colligens ex illo tex. quod licitum sit Christiano homini daemones abiurare: ut corpus humanum exeant, & quod possibile sit quod corpus baptizatum uexetur a daemonibus: & quod daemones expellerentur, etiam in testamento ueteri per huiusmodi exorcistas, probatur ex illo dicto Euangelij. Si ego in Belzebuth eicio daemonia: filij uestri: scilicet exorcista in quo eiciunt: Refert siquidem Iosephus Regem Salomonem exorcismi: id est coniuurationis modos inuenisse: quibus immundi spiritus ab homine obsesso per Eleazarum exorcistam pellebantur, ita ut ulterius reuerti non auderent. Ordinatur exorcista hoc modo, ut habetur in dicto. c. exorcista. Accipit enim librum de manu episcopi, in quo libro scripti sunt exorcismi

35
cismi siue adiurationes: dicente sibi Episcopo. Accipe & comeda memoria: & habeto potestatem imponendi manus super energuminos, siue catecuminos. Libri ergo acceptio & praemissa uerba sunt de substantia ordinis, caetera sunt solennitatis. Hoc officium dicitur impleuisse Christus: quando & daemonia eiecit de maria Magdalena, & ab alijs etiam plerisque daemones eiecit: & quo officium implere dicimur omnes, cum per nostras orationes & opera nostra uicium diaboli de homine expellimus. Ad Acolytum pertinet preparatio luminariorum in sacrario ipse cereum portat. Ipse suggesta pro Eucharistia, id est, uinum & aquam, seu uasa in quibus portantur preparata: ita habetur in dicto. c. perlectis uerbo ad acolytum: & ad idem tex. in. c. acolyti. xxij. dist. & ibi Archi. qui reddit rationem quare accendantur ita luminaria in ecclesia: quia non ut tenebras aeris illuminent: sed ut denotentur proximo lucem per bona opera ostendendam esse. Debet autem acolytus antequam ordinetur ab archidiacono instrui qualiter in officio suo se habere debeat: & tunc ab eo accipere Caroserarium, id est, candelabrum cum careo: ut sciat se ad accedenda lumina ecclesiae, id est, careos dum Euangelium legitur mancipari. Accipere etiam urceolum uacuum ad suggerendum uinum in calice pro Eucharistia. Praemissa ergo uerba & utensilia sunt de substantia ordinis: caetera uero de solennitate. Hoc autem officium testatus est Christus se impleuisse, dum dixit: ego sum lux mundi, qui sequitur me non ambulat in tenebris, sed habebit lumen uitae. Dicimur autem implere omnes: dum ignem uerbi caelestis quo fratres ad cognoscendum Deum illuminentur & inflamentur praedicando ministramus.

DE VERO CLERICO
CAPVT XX.

- 1 Subdiaconus quale in ecclesia officium gerat.
- 2 Subdiaconus sacra uasa tangere potest.
- 3 Subdiaconus cur epistolam in missa legat.
- 4 Laicus an et quando epistolam in missa dicere possit.
- 5 Diaconi officium in ecclesia.

AD subdiaconum pertinet calicem & patellam ad altare Christi deferre & leuiticis tradere: & qui sint isti leuiticis traditur in dicto. s. cler. uerbo leuita, scilicet ministrare. Urceolumq; & aquam manile: & manutergium tenere Episcopis Presbyteris & Leuiticis: pro lauandis ante altare manibus aqua præbere: corporalia, & stratoria lauare. Et tenentur subdiaconi ad continentiam perpetuam sicut diaconi: ita ut non possint contrahere deinceps matrimonium: sic nec illi. xxxj. distinc. c. lex. & xxxij. distinc. omnium. Est enim subdiaconatus sacer ordo: & primus ordo ex ipsis sacris. c. à multis, de æta. & quali. & de ser. non ordi. miratur. † unde possunt & ipsi sacra uasa tangere: sicut Diaconi: & tenerur Episcopus prouidere eis sicut illis. Sanè iuxta decretum concilij Tolerani Subdiaconus cum ordinatur: quia manus impositionem, id est, consecratoriam non accipit: patinam de manu Episcopi uacuam accipit: & calicem uacuum accipiat: dicente sibi Episcopo. Vide cuius ministerium tibi traditur, & illud impleas. De manu uerò archidiaconi pro eo quòd in eius adiutorium consecrati accipiat urceum cum aqua: manile, id est, bacille: & manutergium. Præmissa igitur uerba & utensilia sunt huius sacramenti substantia, cetera de solemnitate. † Cur autem Subdiaconus le-

LIBER I.

35

gat Epistolam ad missam, ut communiter uideamus: cum tamen non reperiatur sibi hoc competere ex ministerio sibi concesso: ut patet ex præmissa forma uerborum nec ex nomine. Redditur ratio: quia in primitiua ecclesia Diaconus non legebat Euangelium: quia hoc adhuc statutum non erat. Postquam uerò illud statutum fuit, inductum fuit, ut Subdiaconus qui Diacono subest, esset ille qui legere haberet Epistolam. Ipse uerò Euangelium, ita habetur in Rationali diu. offi. lib. ij. sub rubrica de subdiacono. Acolytus autem & alij constituti in minoribus utrum possint cantare ipsi Epistolam, dicendum quòd sic: dummodo non in pulpito: nec in uestibus sacris. Alias enim cantando in illis ueniret puniendus: quia non posset promoueri ad subdiaconatum sine dispensatione Papali. c. j. & c. ij. cū ibi nota. de cler. exc. mini. † Quinimò etià laicus purus in necessitate potest dicere epistolam dummodo nò, ut supra. Ita not. p. Doc. i. c. ut unusquisq; de u. & ho. cler. & ibi lo. de Lig. inuehit contra illos qui faciunt acolytos cantare Epistolam in apparatu Subdiaconali: quia male faciunt. Exercuit aut Christus hoc officium subdiaconatus dum in Cana Galilee conuertit aquam in uinum: & quoniam cœna facta misit aquam in peluim: & pedes discipulorum lauit. Exercet etià omnes fideles qui tanta sunt mundicia quod ipsorum exemplo & consilio: ceteri à fordibus eriminum lauant. Ad diaconum spectat assistere sacerdotibus: ministrare in oibus quæ agunt in sacramentis Christi in baptisate, uidelicet, in chrismate, in patena, & calice, oblationes quoque ferre, & disponere in altari: componere etià missam domini atque uestire: crucem ferre & prædicare, id est, legere secundum glo. in. d. c. plectis, ac etià apostolus. i. epistolam: & hoc ultimè in defectu subdiaconi. Ad ipsum quoque pertinet officium precum, id est

DE VERO CLERICO

dicendi litanias secundum glo. & recitatio nominum ordinandorum, baptizandorum & mortuorum: & excommunicatorum. Ipse premonet aures habere ad dominum, & hoc secundum gloriam dicit: Humiliate capita uestra Deo. Ipse hortatur clamare uidelicet, Kyrie eleyson in rotationibus, & annunciare, scilicet, festiuitates. Hæc omnia ibi in uerbo ad diaconum.

CAPVT XXI.

1. *Epistola in missa sedendo auditur.*
2. *Standum quomodo sit dum in missa Euangelium dicitur.*
3. *Consuetudo in Euangelij lectione.*
4. *Signum crucis quando & in quibus & quomodo faciendum.*

Dominicus in dicto loco post Archi. ponit rationem quare dum legitur epistola permissum est sedere: non sic quando legitur Euangelium: quia epistola est quedam quasi uicaria legis & prophetarum ante sanctum Euangelium, præconis officium gerens: quia sicut præco præcedit militem, ita lex præcessit Euangelium: unde distat ab Euangelica maiestate: quantum præco à iudice, & legatus à legatione. Merito ergo ad Euangelium assurgitur iuxta. c. apostolica, de consecra. dist. j. Per quem text. communiter tenetur, quod non sufficeret genibus flexis, sed assurgere debet, & recte stare: & ita communiter seruatur: non tamen si bene inspiciatur: probatur hoc ex illo text. Solum enim probat, quod non debeamus sedere, sed curui stare, hoc est non superbe nec eleuate: sed curui imò potius probat oppositum, dum ibi dicitur sed uenerabiliter curui: & ibi fideliter adorent.

LIBER I.

37

Quod proculdubio dicuntur facere, qui genibus flexis audiunt ad hoc gloriam. quæ hunc intellectum uidetur habuisse ad illum text. in clem. ad nostram, de hære. in uerbo octauo. Attamen domini. Anto. in. c. sanè, de celeb. mis. tenet, quod stando audiri debeat curui tamen: & pro hoc uerbum stantes. Non tamen puto ego quod fuerit de mente illius text. quod non sufficeret genibus flexis audire ponderatis uerbis & mente illius text. ut supra. Tamen ut dixi consuetudo uidetur communiter obseruare quod assurgant. Pro qua nonnulli Theologi allegant rationem, ad denotandum, scilicet, promptitudinem quandam, quam tenemur habere usque ad expositionem etiam personæ, & uitæ propriæ corporalis: pro defensione ueritatis eorum quæ ibi Euangelizantur iuxta illud Luca. Qui non habet gladium uendat tunicam, & emat illum. Vnde quidam ad denotandam etiam maiorem promptitudinem, clamides deponunt si habent. Ac etiam ad denotandum quod omnia temporalia dimittenda sunt propter Deum, iuxta illud, Ecce reliquimus omnia, & sequuti sumus te, &c. Vel ideo recti stare debemus: quia doctrina Christi ad celestium amorem nos erigit. Ita habetur & notatur in Rationali prædicatione diuini. offi. lib. iij. sub rubrica de Euangelio: ubi ponitur etiam quomodo debent deponi arma: & baculi si habentur: & ratio quare, redditur triplex, ut ibi. Et ibi etiam quomodo in fine Euangelij: & ubique in missa: seu in officio horarum fit mentio de uerbis Euangelicis, debet fieri signum crucis: ut in fine, Gloria in excelsis Deo. Sanctus. Agnus Dei. Benedictus Deus Israël. Magnificat: & Nunc dimittis. & etiam ubicunque de cruce, uel crucifixo fit mentio: imò in omni actu nostro. Ita habetur ibi in lib. v. sub rubrica. j. ubi

DE VERO CLERICO

de signo crucis quomodo tribus digitis faciendum est, incipiendo à fronte & descendendo deorsum: & à dextera transeundo ad sinistram: uel à sinistra ad dexteram secundum alios, & utriusque modus bonus secundum diuersas suas significationes, pro quo potest allegari bona gl'of. in. c. nunquid, de consecra. dif. iij. Augu. tamen dicit quod nulla scriptura ueteris uel noui testamenti docet fideles crucis signaculo insigniri. Ita habetur in. c. ecclesiasticarum. xj. dist.

CAPVT XXII.

- 1 *¶ Lectiones & psalmi in choro qualiter audiendi.*
- 2 *¶ Sancti cur rectè orandi.*
- 3 *¶ Orandum utroque poplite flexo.*
- 4 *¶ Diaconus manus non habet consecratas.*
- 5 *¶ Confessiones audire quibus permissum.*
- 6 *¶ Diaconi ordinandi modus & forma.*

Quantum etiam ad id quod supra dictum est de Epistola, ut possit & debeat sedendo audiri: ¶ idem dicitur ibi in lectionibus oibus quæ audiuntur: quoniam doctrina sedendo: & quiescendo melius recipitur: iuxta illud philosophi. Sedendo & quiescendo sit anima prudens: & iuxta illud ecclesiastici. Sapientiam scribe in tempore otij: & qui minorat: actu percipiat eam. ¶ Sanctos autem debemus rectè orare. ad denotandum eos in perpetua latiticia esse: iuxta illud. Stantes erant pedes nostri in atrijs tuis Hierusalem. Psalmi uerò stando etiam dici debent, ad ostendendum quod stantes in bonis operibus uiuamus: iuxta illud quod scribit de Moyse in. c. si quis uult. xxxv. distin. uel ex hoc actu standi corpore eleuati, denotet nos quoque

LIBER I.

39

mente & contemplatione eleuatos esse debere. ¶ Et ibi etiam quomodo utrunque genu in ecclesia in oratione ad Deum flectendum est, & non alterum tantum ut plerique: ne Iudæis assimilari uideamur: & quia Christo omne genu flectendum est ad Philipen. ij. exemplo quoque Salomonis, de quo legitur, quod orans pro populo utrunque genu flegebat in terram, & manus ad cælum extendebat. in. Regum. viij. c. ut de his omnibus latius ibi. Redeundo nunc ad diaconum, si quis uult plura alia uidere de ipso diacono: uideat quod habetur in decretis. xcij. dist. per totam illam dist. & quod habetur de eo in Rationali diuini. offi. lib. ij. sub rubri. de diacono: ubi habetur inter alia quod non debet diaconus corpus Christi dispensare: quia non habet manus consecratas ad tangendum, ut dicit Tho. in. iij. dist. xij. nisi de mandato episcopi, uel presbyteri, presbytero longè posito in casu necessitatis. xcij. dist. presente. Item nec audire confessiones: ¶ cum illud solis presbyteris competat: nisi in necessitate: quo casu potest etiam laicus audire de pœni. dist. j. c. quem pœnitet. Extra necessitatem autem peccaret, qui cum sacerdos non sit, quicumque ille sit, audiret confessiones: ut no. Io. in. c. j. in fi. de sum. tri. & fide catho. & eadem ratione qui baptizaret. Modus autem & forma ordinandi diaconum est ut tradatur ei stola & codex Euangelij sub certis uerbis: quæ res & uerba sunt huius sacramenti substantia. Hoc officio usus est saluator noster, quando post cœnam sacramentum corporis: & sanguinis eius proprijs manibus dispensauit discipulis: Item quoniam Apostolos hortatus est dicens. Vigilate & orate: & quoniam predicauit Euangelium. Vt tunc autem omnes fideles hoc, dum uigilando & beneministrando in omni suo ministerio sui exemplo hortantur, & inducant alios.

DE VERO CLERICO
CAPVT XXIII.

- 1 Presbytero ad officium suum quid incumbat.
2 Presbyter quæ sacramenta conficere potest.
3 Prædicare uerbum Dei quibus concessum.
4 Presbyteri ordinandi ritus & solemnitas.

AD Presbyterum pertinet sacramentum corporis, & sanguinis dominis in altare deificari: item & benedicere, scilicet, populum post missam etiam si non sit presbyter curatus: quod potest facere semper, dummodo non sit ibi presens Episcopus: quia tunc non potest nisi de licentia eius tunc. xv. di. c. ecce. Ad eum etiam spectat orationes dicere: ut habet in dicto c. perlectis uerbo ad presbyterum: potest denique presbyter omnia sacramenta conficere, & preter duo, confirmationem uidelicet, & consecrationem, quæ sunt Episcopo reseruata: ut statim infra dicitur. Potest etiam prædicare: imò uidetur quod principaliter ad eius officium spectet officium hoc prædicandi de iure communi per tex. in. c. ad dicimus. xvj. q. j. ubi tex. ad literam. Nullus præter domini sacerdotes audeat prædicare: siue monachus: siue laicus, cuiuslibet scientiæ nomine gloriæ. Quod ramen qualiter intelligendum: uidentur ibi per glo. Non enim omnes sacerdotes, ex hoc quod sacerdotes, possunt publice prædicare: sed solum illi qui ad hoc officium instituuntur. c. cum ex iniuncto, de hære. Item nec sacramenta possunt omnes conferre: uel confessiones audire: sed illi solum quibus competit animarum curas: uel habet ad hoc licentiam à ualente eam dare, ut not. in. c. omnis, de peni. & remis. de hoc etiã & quæ oporteat presbyterum scire, seu qualem aut quantam scientiam literarum habere, & quæ maxime attendere & obseruare, habetur latius infra

LIBER I.

41

in seq. lib. per totum, maxime in. xvij. requisito, cum sequenti pluribus. Sanè eis, qui in presbyterum ordinantur, traditur sub certis uerbis stola: calix, & calix, cum patella, & etiam inungitur, quia res & uerba sunt huius sacramenti presbyteralis substantia: cætera uerò præcedentia & subsequentia de solemnitate sunt. Hoc officium exercuit Christus noster, quando post cenam panem: & uinum: in corpus: & sanguinem diuina uirtute conuertit: dicitur Apostolis, Accipite & manducate, hoc est corpus meum. Excellentius quoque hoc officio usus est: dum pro peccatis humani generis obtulit seipsum in ara crucis deo patri: & adhuc gloriosus continuè implet, dum sedens ad dexteram patris intercedit pro omnibus suis fidelibus.

CAPVT XXIIII.

Episcopale munus quibus rebus imitatur.
Pontificis officium.

Episcopi ordinatio quæ requirat.

Christus officium pontificis quando exercuisse tradatur.

AD Episcopum pertinet basilicarum consecratio, unctio altaris & confectio christianitatis: ipse prædicta officia & ordines ecclesiasticos distribuit: ipse sacras uirgines benedicit. ita habetur in. d. c. perlectis, in uerb. ad episcopum, sed de hoc uidelicet de his quæ spectant ad episcopalem ordinem: ita quod non ad alios uidentur, ut plenius habetur, & nota. in Rationali diu. offi. lib. ij. in Rubrica ultima de episcopo, ubi inter alia, ponuntur hæc uerba, quod licet lex sint, quæ cõter ad omnes pertinent sacerdotes, uidelicet catechizare, baptizare, prædicare, con-

ficere, soluere, ac ligare. † Tamen ad pontificem
nouē sunt quæ specialiter spectant, uidelicet cle
ricos ordinare, uirgines benedicere, pontifices
consecrare, manus imponere, basilicas dedica
re, degradandos deponere, synodos celebrare,
chrifima cōficere, uestes & uasa cōsecrare: & cæ
tera. ut ibi. Ibi etiam ponitur quæ: & quot: in
teruenire debeāt in ordinatiōe episcopi unius:
3 quæ licet multa sint † solū tamē ista sunt de sub
stātia sacramēti capitis: scilicet & manuum una
ctio, & pollicū cōfirmatio, baculi, annuli: atq;
euangelij traditio. cū certis uerbis ad hæc apro
priatis: cetera uerō alia possunt dici solēnitatis.
Et de quo episcopo, an requiratur in eo necessa
riō sciētia canonū: uel qualis aut quāta scientia
requiratur in eo: & generaliter in oibus ordinā
dis: & an liceat eis studere in iure ciuili: & Phi
sica: & quid in religiosis: & an sine pctō possint
appeti episcopatus: & aliæ dignitates ecclesia
sticæ. Et de alijs similibus quæstionibus multū
pulchris ad propositū habetur in lib. seq. in pri
4 ma parte. † Quomodo autē Christus qui fuit &
ipse pōtifex omnium suppremus, in sui persona
possit dici exercuisse officium istud: dici potest
quod tunc inter alios actus quando manus su
per capita discipulorum leuās benedixit eis, di
cēs: Accipite spiritū sanctū: quorum remisistis
peccata remittentur eis: & quorū retinueritis re
tēta erūt, & cætera. Et hæc uolo sufficere pro bre
ui expeditione earum omnīū quæstionū, quas
supra in proœmio opusculi pollicitus sum me
expediturū in hac prima parte eius principali
seu libro primo huius opusculi. Sequitur nūc
secunda pars. & secundus Liber.

FINIS LIBRI PRIMI.

43
ALBERTI
TROTII FERRA
riensis, De perfecto Clerico.

LIBER II.

*Clericorum ordinandorum qualitates.**Examinandus qui ordinatur.**Clericus non examinatus deponendus.*

Is uisis circa primā partē,
quæ fuit qui dicantur cle
ci, seu qui ueniant appella
tione clericorum: restat ut
ad secundā deueniatur: quæ
est de qualitatibus ipsorū
clericorum: hoc est quæ &
quot requirantur in eis: ut
ueri & boni clerici appella
ri possint: non solū noie: sed etiā re ipsa. Et pri
mo, quæ & quot requirantur & attendi debeāt
in eis, antequam ordinentur. Secundo, quæ &
quot requirantur in eisdem, postquam ordinati
sunt. Quantum ad primum † de qualitatibus
quæ requiruntur in ordinando: sciendum & no
tandum est, quod multa requiruntur: de quibus
per Gratianum a. xxiiij. distinc. usque ad
centesimam distinc. sed inter alia quædam præci
pua, & ideo bene notanda & ante oculos habē
da: non solum eorum qui ordinari desiderant,
sed etiam eorum quibus incumbit onus ordinā
di, ut non recipiant aliquos ad ordinatiōnē: nisi

DE PERFECTO CLERICO

diligenti facta examinatione an omnia ista cōscurrant in eis: sic enim introductum est, tunc sine examinatione non admittatur aliquis: ut habetur. xxiiij. dist. per totum: & notatur in. c. unico, de scrutinio: alias punitur, & qui promouetur, & qui promouit, c. si. eadem dist. xxiiij. quia ueniunt deponendi ambo: & ex clero abijciendi: ut dicit tex. & ibi glo. notabilis: q̄ etiam si in omnibus sit idoneus ille qui sine examinatione promouetur: tamen propter hoc solum: † quia non examinatus uenit deponendus.

CAPVT I.

REQUISITVM I.

- 1 *Illegitimus nunquid à sacris arcendus.*
- 2 *Spuriorum ad decimam usq; generationem conditio.*
- 3 *Fama clericorum inconcussa permanere debet.*
- 4 *Illegitimi cur rarius quàm legitimi moribus præstant.*
- 5 *Legitimus illegitimo in honoribus deferendis præferendus.*
- 6 *Natalium turpitudine uirtute tegitur.*
- 7 *Virtus plus affert ornamenti quàm maiorum splendore.*
- 8 *Literati nobilibus equiparantur.*
- 9 *Nobilitas nulla maior uirtute.*

Rima ergo qualitas, & primū res quæsitū est, q̄ ille, de quo ordinando agitur, sit legitime natus: hoc est ex legitimo matrimonio. † Prohibentur enim omnes illegitimi ordinari quocūq; nomine censeantur: non solum ex dispositione legis canonice, sed etiam diuine: ut de utraq; est

tex. in. c. per uenerabilem, qui filij sint legi. in fi. ibi testante dño Deuterono. Māceres & Spurij usq; in decimā generationem in ecclesiā dei nō intrabunt. Et ratio prohibitionis redditur triplex per Hostiē. in summa de filijs presby. §. que sit causa. Præterea dignitas clericalis, cum sit magna in se, huiusmodi personis tanquam uilis conferri non debet. c. inter dilectos, de excessi. prela. Ex incōtinētia enim parentum quæ si maculati & inhonestati cēsentur: † fama autē promouēdi in nullo debet uacillare. xxxiiij. dist. laici, & ex talibus ecclesiā saltem de facto infamatur. c. unico. de obligatis ad ratiocinia. Itē detestatio paterni criminis. c. uergentis. de hæreticis. Item quia tales solent esse imitatores paterni criminis, iuxta illud.

Filius esse solet sæpe patri similis.

Argumento. lvi. dist. c. si gens, & l. q̄ si nolit. §. si mancipia. ff. de ædi. edi. ibi. præsumptum est em̄ quosdā peruersos fore: quia fuerūt nationis peruersæ. † Accedat & alia ratio: quia experimēto apparet tales ut plurimum non ita morigeratos esse sicut legitimos: eo q̄ à parētibus nō ita sollicitē instruūtur sicut legitimi: & est ratio Richardi in quarto, distin. xxv. q. iij. qui sentit etiā prædictas rationes. Quibus rationibus attentis teneri posset: & ita tenent aliqui: q̄ si illegitimus haberet competitorem in dignitate legitime natum: deberet præferri legitimus cæteris paribus, arg. l. generaliter. §. spurios. ff. de decurio. Cæteris paribus dixi: quia scius si esset docta persona & bonæ famæ: ille autem cōpetitor non sic. Non enim ex hoc ipso q̄ ille est illegitimus, debet sperni, ut in. c. nasci. lvi. distin. nasci enim de adulterio, non est eius culpa qui nascitur, sed illius qui generat, ut dixit ibi tex. & est originaliter Hieronymi in epistola cōtra Ruffi

num, ponentis exemplum de feminibus in terrā
parisi & cetera. & quia dei manus est illa, quæ
operatur in uno sicut in alio. † Et ideo tex. in. c.
unde cūq; uascantur homines: modo parentum
non imitentur errores honesti & salui erunt: fe-
men enim hominis ex quocūq; homine dei crea-
tura est: & eo malè utentibus malè erit, non aua-
tè ipsum semè malū: propterea tex. ibi sequēs be-
ne exortatur ut nūquam de uitijs erubescamus
parentū, sed semper amplectamur uirtutē. Imò
ille tex. mirabiliter probat in fi. sui: q; ille magis
laudandus est: qui ex parentibus à uirtutibus
alienis propria uirtute respledet, quàm ille qui
non sua, sed maiorū uirtute clarus est: licet ipse
etiam æqualiter uirtuosus. † Et ibi glo. not. hoc
colligit & firmat: quod tamen dictum non tea-
neo ego simpliciter, sed de ueritate illius recur-
rendum ad nota. in. c. penul. de præben. maxime
per Abb. ibi. qui sentit, q; licet ille sit magis cō-
mendandus: iste tamen magis honorandus in
quo scilicet concurrūt nobilitas & uirtus: quia
duplex decor fulget in eo parentum: scilicet &
proprius. Et pro hoc tex. & q; ibi notatur in. c.
de multa. de præben. † ubi æquiparantur nobi-
les & literati: & quod nota. per Bal. in. l. nemi-
ni. C. de aduoca. diuersorum iudici. ubi q; do-
ctor nobilis ceteris partibus præferendus est igno-
bili. ad idem glo. ad hoc notabilis in. l. societas
pro socio, & quod ibi Sali. per illam glo. quam
multum nota. licet in contrarium uideatur face-
re glo. in. c. quoniam uetus. xxiii. q. j. in uerb. in-
uidia dei: dum ponit exemplum, cum duo cer-
tarent de beneficio, & unus allegaret nobilita-
tem: ex aduerso respondit alius: piscatori Petro,
filio fabri successorem quarimus, non augusto.
Et pro hoc posset allegari quod scribitur apud
Iuuenalē saryra Octaua quæ incipit stegmata

quid faciunt, inquātum ibi cōcludit per multas
rationes, † q; nobilitas sola est unica uirtus.

*Tota licet ueteres exornent undiq; caræ
Atria, nobilitas sola est, atq; unica uirtus.*

Et ad propositum de illegitimis potest pro illis
ultra præallegata adduci etiam bonus tex. in. c.
dominus noster. l. j. dist. ubi tex. qui ad præben-
dam fiduciam talibus qui ex illegitimo matri-
monio nascuntur, adducit hæc uerba: q; ista ra-
tione dominus noster uoluit non solum de alie-
nigenis commixtionibus: sed etiam de adulteri-
ni librum generationis suæ duci. Ad idem tex.
ead. dist. in. c. sponsus ille qui est rex. Augustini.

CAPVT II.

Illegitimi ad ordines dispensandi.

*Illegitimus dispensatus ad tenendum beneficium an possit
duo simul obtinere.*

*Illegitimus quando ad ordines possit sine dispensatione
promoueri.*

*Dispensatio episcopi nūquid sufficiat illegitimo religio-
nem ingresso, & ad quid.*

Filij presbyterorū an possint in ecclesia paterna institui.

Filij ante ordines nati an sint dispensatione promouendi.

*Legitimatō quo ad actus ecclesiasticos an includat etiā
actus seculares.*

Non tamē credendū ē q; legitimi huiusmo-
di quātumcūq; alias sufficientes possint
ordinari stāte illegitimitate illa: & ideo
remedium est, ut si ordinari uolunt dispensatio-
nem petant & obtineant. Et quis possit dispen-
sare: dicendum est quod episcopus quantum ad

48 DE PERFECTO CLERICO

ordines minores & ad beneficium sine cura. Ad curatum autē & dignitates solus Papa potest. c. j. de filijs presby. lib. vj. † Vbi additur: q̄ si dispensatū fuerit cum tali illegitimo nō obstante defectu natalium, ut possit ad curatum beneficium promoueri, prætextu illius dispensationis nō poterit duo beneficia simul obtinere. Nō etiam poterit ad personatū uel ad rectoriā assumi: ad quā per electionē procedi cōsueuisset, ut est tex. nota. in. c. fina. de præben. In uno tamen casu possit sine dispensatione promoueri ad omnes ordines, † quādo scilicet intraret religionem talis illegitimus: & in ea profiteretur. c. j. de filijs presbyte. & facit. §. j. lvj. distin. religionis enim ingressus sequuta professione, sicut tollit irregularitatem tollit. Ad prælationem tamen non possunt promoueri sine dispensatione: ut in dict. c. j. Nec etiam ad curam animarū in parochia, nec etiam ad benedicendum in ecclesia. aliquid promoueri sine dispensatione: ut ibi: cum dispensatione autē sic. † Sed an sufficiat dispensatio episcopi cū talibus religionē ingressis, in hoc casu sunt opiniones. Quidā em̄ q̄ non per. c. nimis, de filijs presby. aliquid tenēt q̄ sufficiat, quo ad hoc ut in abbates possint promoueri: non autem in episcopos. Et ad. c. nimis. Respondent, q̄ loquitur de remanentibus in seculo: sed prima tutor secundū Richardū in. iij. dist. xxv. q. ij. ubi de hac materia. De hoc tamen que dispensatio requiratur: etiam à quo concedi possit: † & maxime quid in filijs sacerdotum ut possint institui in ecclesijs paternis uel non paternis: recurrendum ad nota. per Hostiē. in titū. de filijs presby. §. quis possit, & ad ea quæ habentur & notantur in. c. ex transmissa. & c. ex tua. eod. titū. Et quid si per ignorantiam contingat illegitimum promoueri:

LIBER II.

49

moueri: de hoc in. c. fi. de tempo. ordi. & an debeat credi uerbis matris: de hoc in. c. per tuas, de probatio. & in. c. afferte, de presump. Et quid de filijs presbyterorum, † quos ipsi genuissent ante sacerdotium ex legitima uxore: de his in. c. ad hæc, & in. c. ad extirpandas, & in. c. ad abolendam, de filijs presbyterorum, & in. §. j. cōiuncto. §. fina. & in. c. Osius. lvj. distinc. ubi enumerantur septem summi pontifices qui ex filijs presbyte. hoc modo euaserunt ad papatum. Et de illegitimo qui legitimatur uel per subsequens matrimonium, uel per Papam, aut Imperatorem, uel alium habentem potestatem legitimandi: de primo recurrendum ad nota. in. c. tanta, qui filij sint legitimi: de secundo in. c. per uenerabilem, eod. titū. ubi etiam notatur an legitimatus quo ad actus ecclesiasticos censetur etiam legitimatus quo ad seculares: & est quæstio satis diffusa, de qua ibi.

CAPVT III.

REQUISITVM II.

☞ *Fœmina cur ordines non possint suscipere.* 1
Moniales nunquid sacra tangere possunt. 2
Fœmine à quibus rebus in ecclesia arceantur. 3
Sacramentum duo requirit. 4
Fœmine cur caput uelare & comas nutrire debeant. 5
Mulier an ad Dei imaginem sicut uir dicatur esse facta. 6
Mulier ex consuetudine iudicat, non aliter. 7
Abbatissa dicitur diaconissa. 8
Hermaphrodita nunquid possit ad ordines promoueri. 9

a

DE PERFECTO CLERICO

Requiritur secundo, quod ille qui petit seu appetit ordinari: non habeat impedimentum sexus: ut quia fit masculus: non autem femina. Femina enim prohibentur ordinari: & hoc impediētē sexu ex constituto. eccle. adeo quod si ordinetur femina de facto non recipit characterem ordinis: nec executionem eius: ut dicit glos. nota. in. c. diaconissa. xxvij. q. i. & tenent Docto. in. c. noua, de poeniten. de remissio. ad hoc tex. xxij. dist. sacros, & c. mulier, ubi ² tex. † quod femina quantumcunq; Deo sacrae & sanctae: uasa & pallas sacras, quibus ministratur, contingere non debent praesumere: uel incensum circa altare offerre: ad idem tex. in. d. c. noua, ubi tex. prohibens eis ne benedicant in ecclesia, etiam si sint abbatissae, & ne audiant confessiones in criminibus monialium, & publice Euangelium legant: & ibi redditur ratio, in si. tex. quia licet beatissima uirgo Maria dignior & excellentior fuerit Apostolis uniuersis: non tamen illi sed illis dominus tradidit clauis regni caelorum. Et si quaeratur de ratione rationis quare non sic feminis: redditur per Richar. in ³ iij. di. xxv. q. iij. & redditur per Docto. nostros in. d. c. noua, uidelicet quia in sacramento requiritur res & signum. c. cum in arte, de cele. missa. tum autem clericus quando ordinatur per ordinem tacite coniungatur ecclesiae tanq; sponsus sponsae: hoc mysticum non potest cadere in femina: quia sponsa est & non sponsus. Item quia in sexu foemineo non potest cadere eius gradus praeminentia: cum ipsa femina habeat in se statum subiectionis: primo ad Thimothaeum secundo: ibi mulierem docere non permittas nec dominari in uirum: quia enim paritate male usa fuit, ideo fuit subiecta uiri potestati: Genesis. c. iij. ibi & sub uiri potestate eris: ad hoc. c. cu caput

LIBER II.

32

mulieris sit uir. xxxij. q. ultima & c. mulierem, ubi redditur alia ratio propter originem peccati, quod emanauit ab Eua: & quia preuercatio ab ipsa inchoauit: & ne iterum feminae facilitate labantur. † Et ideo in signum subiectionis introductum est feminas debere incedere capite uelato. xv. q. iij. §. his ita. Et hoc signum maxime ostendere in ecclesia dei, propter reuerentiam sacerdotum, ut notanter dicit ibi tex. in dicto. c. mulierem & ibi glo. in uerbo reuerentia, quae addit aliam rationem: quare sic uelatae, ne sacerdotes intuentes faciem earum, irrentur ad libidinem. Porrant etiam in signum subiectionis huius capillos longos, ut est text. in. c. quaecunq; xxx. dist. adeo quod si qua femina abscinderet sibi eos, excommunicanda ueniret: ut ibi est tex. Accedit † quia mulier non imago dei est sicut uir: qui uir imago & gloria dei est: & ad imaginem & similitudinem dei facius: mulier autem non: ut dicit tex. in. c. haec imago. xxxij. q. ulti. Licet enim quo ad quid: quia quo ad animam rationalem dicatur habere imaginem dei: tamen quo ad quaedam mystica non uidetur representare imaginem ipsam Dei: ut declarant Doctores in dicto. c. noua. Quibus rationibus & respectibus attentis, prohibetur etiam eis praedicare & publice docere: ut notat gloss. in dicto. c. noua, & habetur in dicto. c. mulierem. † Non possunt etiam iudicare in causis: ut ibi: & decima quinta quaestione tertia, §. econtra, & §. foemina, nisi forte ex consuetudine. c. dilecti, de arbitris, nec arbitrium in se suscipere: ut ibi nota. & in. l. unica. C. de arbitris. Nec mirum, sunt enim foeminae in multis iuris articulis deterioris conditionis quam uiri. l. in multis. ff. de statu hominum, & ibi glo. ordi. & in. l. foeminae. ff. de regulis iur. licet econtra. In multis etiam

DE PERFECTO CLERICO

sunt melioris conditionis, de quibus ibi per glo. & per Spe. in tit. de pro cu. in prin. & in tit. de accusa. §. i. & in. l. j. ff. de senato. per Bal. Nec obstat ad prædicta si opponeretur de illo ad Galathas. in. q. in Christo Iesu neq. masculus neq. femina: quia respondet Richar. ubi supra, q. uerū est quantū ad meritū in Deum per comparationem ad Christū non est differentia inter masculum & feminam: est tamen quo ad officium.

- 7 † Non obstat etiā prædictis. c. presbyter. xxxij. di. & c. mulieres, in quibus fit mētio de presbytera. & xxvij. q. j. ubi dicit, diaconissam non debere ante annos. xij. ordinari: ex qbus innuit q. possint suscipere ordinē diaconatus & presbyteratus: quia respondetur q. ibi presbyteræ uocantur uiduæ seniores non mulieres ordinatæ: per diaconissam autem intelligitur abbatisa secundū glof. ibi: uel q. ibi appellant diaconissæ: illæ quibus iniungitur legere omiliā in matutinis: cum aliquali benedictione, ut dicit alia glo. ibidem. Quid autem in hermaphroditā possit ordinari: quia participat de utroq. sexu fortē dici posset attendendum an magis incalescat in sexu uirili, & possit. An uerō in sexu feminino & non possit arg. l. quaritur. ff. de statu homi. & iij. q. iij. §. hermaphroditum. Et an stari debeat dicto eius in quo magis incalescat Bal. ibi dicit quōd sic, secundum Guil. de Cuneo.

GAPVT IIII.

REQUISITVM III.

- 1 **¶** Ordinandus liberæ debet esse conditionis.
2 **¶** Seruus nunquid in domini præiudicium ordinari possit.
3 **¶** Seruus sacris iniciatus quando domino restituendus, &

LIBER II.

33

ad quas operas.

Seruus ordinatus & domino restitutus à quo iudicādis. 4
Seruus ad ordines susceptus contrahere matrimonium 5
an possit.

Seruus ordinatus à quo tempore per dominum repetendus. 6

Requiritur tertio, quōd non habeat impedimentum status, ut quia seruus alienus: † nullus enim seruus, siue priuati alicuius, siue ecclesiæ ordinari debet, nisi manumittatur prius. liij. dist. c. j. §. i. & iij. Et ratio prohibitionis est seruilis uilitas per respectum ad clericalem dignitatem. liij. dist. c. admittatur, & de seruis non ordi. c. de seruorum. Et quia debet esse immunis ab alijs qui diuinæ aggregandus est militiæ dicto. c. j. liij. dist. Quid autem si de facto sine manumissione ordinetur. An ualeat ordinatio in præiudicium domini: † de hoc latē per Hosti. in sum. de ser. non ordi. §. qualiter seruus possit ordi. & per scribentes in. c. de seruorū de ser. non ordi. ubi distingunt communiter casus. iij. Quandoq. enim quis ordinatur sciente & contradicente dño. Quandoq. ecōtra sciente & non contradicente domino. Quandoq. ignorante domino: episcopo autem & presentatore sciente. Quandoq. ignorante domino, & episcopo, & presentatore. Primo casu remanet seruus & restituitur domino, & hoc quando non fit sacerdos. Si autē factus esset sacerdos: in hoc sunt opinionēs. Illa ergo magis communis secundum Anto. q. tunc non restituitur: sed aliter per episcopū ordinantem providebitur, ex quo ad presbyteratum ordinatus est, cum restituitio tamen, de qua infra. Secundo casu conclusio

DE PERFECTO CLERICO

dendum est secundum omnes: quod statim efficitur liber. liij. dist. c. si seruus: & hoc indistincte siue ad maiores, siue etiam ad minores ordines promoueat: licet aliqui contra in hoc, & male.

Tertio casu, quando ignorante domino, episcopo autem & presentatore sciente concludendum, secundum Ant. post Guil. in. d. c. de seruorū, ut efficiat liber ipse, & hoc ex dispensatione ecclesie. Cum de iure dicendum esset aliud ex quo sui factum facit. Episcopus autem & presentator tenentur domino dare, æque bonū. liij. dist. c. si seruus, & erit hic ordo exactionis secundum Hostiense, quia primo dabitur actio contra ordinantem. Secundo contra presentatorem: uno tamen soluerit alius liberat: secundum eum ar. l. j. §. si plures. ff. de eo p. quæ fac. est. Et si non haberet unde satisfaceret alio modo: debet tunc restitui domino. Quarto casu, quando ignorante domino: ac etiam episcopo, & presentatore. Distinguentur est, quia aut est ordinatus ad minores tantum: & deponit ac remanet seruus. lx. dist. nulli, & c. frequens. Si ad diaconatum dabit vicarium pro se si potest: si non potest, restituitur ipse. liij. dist. c. ex antiquis. Et eodem privilegio dicendum est subdiaconum gaudere. c. miramur, de ser. non ordi. & ad. c. quia multis, de æra. & quali. Si uero ad sacerdotium se fecerit ordinari statim liber: sed multatur in amissione peculij si quid habet: si non habet: seruiet domino in diuinis officijs. liij. dist. c. frequens. ¶ Addendum tamen: quia prædicta procedunt, quando seruus fecisset se ordinari ex facilitate: ita quod non ex malicia: si enim ex malicia & ex caliditate: debet tunc indistincte restitui domino etiam ad sacros promotus: text. est in. d. c. de seruorum, & liij. dist. de seruo. & declarat se ille text. ut quia corruptis testibus uel conductis ad hos gradus est promotus. Tunc

tamen quando domino restituitur hoc modo, dicunt Doctores, quod non potest eum uendere: de quo. j. q. i. c. qui studeat. Imò secundum Innocentium & Hostiense non licet domino in talem manus uolentis immittere: quasi retineat privilegium canonis. si quis suaden. xvij. q. iij. Non etiam iudicabitur a domino suo: sed ab episcopo. xcviij. dist. c. si imperator, & in casu quo dominus non possit illi providere: tenetur ecclesia in necessarijs secundum Hostiense arg. c. ad supplca. de renū. & sic uidetur secundum hoc quod retineant isti privilegium clericale: non solum quo ad canonem illum si quis suadente: sed etiam privilegium fori reliquis amissis. Sicut dicitur de conjugatis in. c. Ioannes, de cler. coniug. Voluit tamen Hostiense, quod nec privilegium fori debeant retinere isti tales sic restituti dominis, quare efficiantur eius conditionis, cuius ante fuerant ante gradum ex quo ceciderunt ex gradu. lx. dist. c. nulli, & c. se. & c. ex antiquis: dicendo quod hoc tenere iustius esset: & hoc nititur ipse confirmare alijs iuribus, respondendo contrario ut per eum: ¶ illud tenendum quod non possit talis seruus sic ordinatus ad sacros contrahere amodo matrimonium: licet restitutus domino propter uotum tacitum: quod censetur fecisse in susceptione ordinum sacrorum: arg. de ser. coniuga. c. quidam. Addendum etiam, quia in casibus in quibus dictum est posse repeti seruum a domino intelligendum est hoc, ¶ dummodo infra annum repetatur a tempore scientie domini: arg. xxij. q. ij. c. si quis ingenuus, & c. si seruus sciente. liij. dist. c. & hoc secundum Gof. Hostiense. & Butri. ubi supra. Qui refert opinionem Hostiense, tenentis quod imò tempus debeat incipere currere a tempore promotionis: sed, quod uerius est, a tempore scientie.

DE PERFECTO CLERICO
CAPVT V.

1 *Scripticij nunquid seruatorum subeū conditionem, ut nolente domino possint ordinari.*

Libertus reclamante patrono sacris initiari an possit.

2 *Seruus religionem ingressus an possit per dominum reuocari, & intra quod tempus.*

3 *Serui quantumcunq; Deo sacrati cur domino restituēdi.*

4 *Consecratio rerum inanimatarum in quo stet.*

1 **E**T hæc quæ dicta sunt, tenendum est habere locum in omni genere seruatorum: & sic etiam in scripticijs: siue originarijs. Licet in illis uideatur posse dici speciale: ut etiam contra uoluntatem domini possint ordinari. Ita tamen ut clerici facti impositam sibi agriculturam adimpleant. Ita uidetur tex. in. c. si seruus, el secundo. liij. dist. Sed ut dicit Butrius in dicto. c. si. de ser. non or. illud est correctum, ut ibi no. & ea. dist. c. quæcunq; & c. admittuntur. Haberet etiam locum in libertis: in quibus patronus seruitutem aliquod sibi retinuit. liij. dist. c. quæcunq;. Ac etiam in obligatis publicis functionibus. c. j. de obli. ad ratio. & l. dist. in. c. frequens, & c. si quis. Et an eadem hæc quæ dicta sunt in ordinatis: & habeant locum in promotis ad religionem: dicendum est quod sic: & multo fortius secundum Butri. in dicto. c. de seruatorum, in. ij. col. uer. & secundum hoc. In uno solo est differentia: secundum eum. Quia ubi ad repetendum clericum sæcularem datur annus tantum à tempore scientiæ, ut supra. Ad repetendum religiosum dantur tres. liij. dist. c. si seruus. Et ratio differentie redditur: quia monachi latent, clerici patēt: & si multum distarent, deberet etiam dari prolixius tempus. xij. q. ij. c. si quis incognitus. Ita

dicit ipse Butrius in dicto. c. de seruatorum. uer. ultimus castus. Vnum solū dubiū moueo: & quare hoc sit quod ius permittat seruos quantumcunq; consecratos restitui domino. Cum tamē in alijs rebus hoc prohibeatur: ut ex quo res constituta est, reddi non debeat: sed precium eius dari: ut est tex. in. c. comperimus. xvj. q. ultimi. Solu. duplex allegari potest ratio, una quæ sumi debet ex. c. ad hæc. de religio. domi. Ne aliās sit in potestate ipsiusmet serui dominum suum priuare, dolose, maximē ex malitia sua. Que ratio non cadit in alijs rebus maximē inanimatis. Cum in illis non cadat dolus, neq; malitia. Alia, & hæc est ratio Hostien. & aliorum summistarum: & quia in rebus inanimatis quæ solæ consecrantur, consecratio stat in superficie: & ideo phiberi debet à manu profana tractari. In homine uerò est in anima, quæ tangi non potest. xxxij. q. vij. licitè. Per quam rationē tenet ibi glo. quod licet matrimonium totaliter dissoluatur morte alterius ex uxore: adeo quod si mortuus quis resuscitaret denuo, non recuperaret uxorem, nisi denuo rehabetur. Non sic in ordine aliquo uel baptismo recepto: quia retinentur isti: hoc ideo dicit glo. illa quia per baptismum copulatur immortale immortali uidelicet anima deo: per matrimonium uerò mortale mortali: quia corpus corpori: & hæc satis quo ad istum tertium requisitum.

CAPVT VI.

REQUISITVM IIII.

1 *Obligato ad ratiocinia utrum ante calculum ad ordines promoueri concedatur, & quando. nume. 3.*

2 *Fori mutatio an secum trahat lites ante inceptas.*

DE PERFECTO CLERICO

4. *V*surariorum filij nunquid ante rationem redditam pro mouendi.
5. *P*romissio iurata nunquid arceat a sacris ante implemētū.
6. *P*romissor qui religionem ingreditur, an & qualiter ad promissa teneatur.
7. *S*piritui sancto nemo resistere potest.
8. *R*eligiosus ad regule obseruationē semper astrictus.
9. *R*eligionis ingressum retardans pestime consulit.

Requiritur & quarto: q̄ nō sit talis qui sit obligatus ad ratio. hoc est quātū ad p̄p̄ sitū: q̄ nō sit obligatus ad reddendū ratio nem administratorū: que gessisset ex officio pu blico uel priuato aliquo: tanquā tutor, cura tor, uel negociorū gestor alicuius. Tenētur enī huiusmodi personæ prius rationē reddere admi nistrationis, Nec ante possunt etiā pmoueri: ut habetur de obligatio. ad ratio. per totum: & ibi per Hostiē. in sum. illius titu. Circa quod dicen dū & distinguendū, an sit talis qui adhuc exer ceat officium: uel administrationē. An uerō qui in præteritum exercuerit nondum tamē reddita ratione. Primo casu nō possit pmoueri: donec sic gerit illā. xxj. q. iij. c. j. & ij. & extra ne cleri, uel mona. c. j. & c. ij. & c. sed nec procurationes: nisi illam gereret pro persona aliqua ecclesiasti ca uel seculari: sed miserabili, ut sunt pupilli, ui duæ, & huiusmodi: tunc enim possunt si aliud nō impediāt. lxxxij. dist. c. iudicamur. lxxxviij. dist. c. peruenit. & xvj. q. j. monachi. Si autem desijt esse administrator, nōdum tamē reddidit administrationē, & sic secūdo casu: tunc atten dendū an tēpore quo petit se promoueri: nulla sibi lis mota sit uel esset: & possit pmoueri: nī si manifestū sit talē teneri de dolo: tunc enī ep̄a

teopus deberet talē ex officio suo repellere: sicut & quēlibet alium criminofum siue infamē. ij. q. vij. alicui. lxj. q. j. c. infames. & ff. de postula. l. quos prohibet. An uerō in ipsa promotione mo ueatur quæstio, uel ante mota sit: & hic subdi stinguēdum: quia aut quæstio ei mouetur de do lo uel ante mota sit, & nō debet promoueri ante illam decisam. lxxxj. dist. rātis. xxij. dist. c. illud, & de obli. ad ratio. c. j. decet tamen taxari tempus, infra quod quæstio decidatur, arg. c. la tor. qui si. sint legi. Si uerō quæstio moueatur uel mota sit de culpa tantū: talis potest promo ueri nō obstāte actoris reclamacione: tamen lis postea procedet sicut prius: & sub eodē iudice, arg. l. ubi cœptum. ff. de iudicijs. & l. cū quædā, de iurif. om. iu. & quod no. per Butri. in d. c. j. de obli. ad ratio. † ubi glo. notabi. q̄ si secularis mora sibi lite efficiatur de foro eccle. quia effi ciatur clericus, non proderit hæc mutatio fori quo ad litē illā motā ut non teneatur corā eodē iudice respondere, & eā finire. Et ideo infert ibi Butri. ad quæstionem illam disputabilem. An clericus accusatus coram iudice seculari possit postea effectus clericus damnari ab ipso iudice seculari. De qua latissimē ibi per eum, & in qua refert opinio. viij. uarias: & ultimo ponit suam per distinctionem casuum: & de qua etiam latē per Pet. de Ancha. in regula ea que lib. vj. & per Bartol. in l. j. ff. de pœnis, per Archid. xj. q. j. c. j. per Bal. in l. quædam puella. de iurifdi. om. iudi. per Dinum in l. idem. Vlpianus. ff. de ad ministra. tuto. Et hoc in obligatis ad ratiocina tia priuatæ alicui personæ: in obligatis uerō Reipublicæ ex administratione quam gessisset ex officio aliquo. Tenendū est in distincōe, ut de iure non possint promoueri ante redditā ratio nem: siue sit mota lis: siue nō. c. præterea. l. j. dist.

60 DE PERFECTO CLERICO

officiales. C. de epi. & cle. Non sic si alia ratio
ne quam administrationis sint Republicæ de-
bitores. l. quisquis emerfis. C. de epi. & cleri. De
quo plenius per Hostiē. in sum. in titu. de oblig.
ad ratio. §. quis obligatus. in prin. ubi ponit etiā
† quid de filijs usurariorum: & arguit q̄ nō sint
promouēdi ante redditā rationē: arg. l. humilē.
C. de incest. nup. Limitando tamen hoc uerū eo
casu, q̄ filius succederet in uitium. Secus si repu-
dier hereditatem: uel clamores eius emēdet. c. j.
de usuris. & j. q. iij. c. ergo. Ibi etiā ponit no-
tabilem quæstionem † quid de eo qui se obli-
gasset ex alia causa ad aliquid faciendū uel dan-
dum, & ad illud se obligasset sub uinculo iura-
menti: & cōcludit, ut nō propter hoc prohibea-
tur ordinari imō poterit. Nō enī iuramentum
uiolat, qui illud cōmutat in melius. c. peruenit.
de iureiurā. sed remanebit obligatus sicut ante:
& tenebitur post clericatū adimplere promif-
sionem. Non obstante. liij. distin. c. legem, & di-
stin. liij. c. quicūq̄: quia illi canones intelligūt
à perpetuo obligatis: puta de seruis curialibus,
& huiusmodi: & hoc uerū nisi forte se obligas-
set ad indecētia aliqua: puta quia iurasset mini-
strare in tabernis, uel purgare cloacas: uel alia
similia indecentia penitus clericis: quia tūc nō
debet ordinari donec satisfecerit: uel aliū æquē
idoneū posuerit loco sui ad illud tale: quod pos-
test nisi ad illud fuisset electa industria persone:
uel iurasset in propria persona seruire: secūdum
Hostien. ibi in. d. §. quis obligatus. Sed pul-
chrius dubiū est, de quo subsequēter per eūdem
6 ibi. † Quid in transeunte ad monasterium uel ad
religionē: qui similiter obligatus esset sub uin-
culo iuramenti ad aliquid faciēdum: an sit reci-
piendus ante satisfactionem. In quo concludit
ipse absolutē q̄ sic: sed monasterium satisfacere

LIBER II.

61

tenetur, de his quæ contulit ipse monasterio.
xix. q. iij. c. si qua mulier. l. deo nobis. C. de epi-
sco. & cleri. adde uel etiam de his quæ post in-
gressum religionis peruenissent ad monasteriū
occasione eius: puta per successionem hæredita-
riam uel donationem, argu. c. si qua mulier. xix.
q. iij. satisfaciēdo illis iuxta facultatem suam.
Si modo hoc faciat ex charitatis seruire & spī-
ritus sancti inspiratione, non autem ex leuitate
uel uoluntate se subtrahendi à debito per uiam
illam: non enim dici nec imputari potest, q̄ hoc
faciat in iniuriā creditorum: qui spiritus sancti
autoritate ductus: hoc facit: cui spiritui sancto
resistere nemo potest. x. q. ij. c. duo sunt, & in. c.
licer de regula. hæc ille, ibi cōcor. Inno. & Tho.
secūda secūda. q. ulti. Pro pleniori tamen uerū-
tate huius dubij uideantur doctores: & maximē
Butrius ibi in. d. c. j. de obliga. ad ratio. qui Bu-
tri. in penulti. colū. in uer. & hæc faciūt, format
q̄. in terminis, quam. q. mouet glo. ordi. in. d. c.
præterea. lj. distin. & pro eius quæstionis solu-
tione refert ipse tres opinio. & ultimo opinione
Hostien. illā: scilicet de qua supra ut distingua-
tur, & attendatur quo animo intrare uelit: an in-
fraudem, an uerò bono zelo. Hoc addito ut etiā
quando zelo intrare uellet, sit paratus satisface-
re iuxta possibilitatem in eo quod poterit sic in
religione existēs: salua regula & officio non ne-
glecto, arg. c. cleri. lj. dist. ut si sit obligatus scri-
bere scribat: uel aliud opus honestum facere fa-
ciat, quod possit salua ut supra. Deductis tamē
secundum aliquos expensis, quas recipit à mo-
nasterio ne sit onerosus ei. xvj. q. vij. c. de lapsis.
Licet secūdum alios nō sit necesse: quos sequi-
tur Hostiē. in sum. sua eo. titu. §. penulti. in fine:
ubi latius de hoc illa ratione: quia ex quo alta-
ri seruit, de altari uiuere debet. xij. q. j. c. ex his:

DE PERFECTO CLERICO

& hoc dicit honesti. dum tamen nō impediatur in aliquo, ut prædictum est ab obseruantia regulari, id est ab obsequijs regular: † quibus est strictus semper: de quo in sum. confes. lib. iij. titu. xvj. q. v. Concludit tamen tutius, q̄ antequā ingrediatur, adimpleat promissum: ut consulit tex. in. c. cōmissum. de spō. qui tex. est bonus ad hoc propositum cum his quæ ibi per docto. & xx. q. iij. §. fi. Addit etiā q̄ ubi ingressus esset, si posset hoc explere per substitutū, quia non esset electa industria personæ. arg. c. fi. de offi. deleg. uel cōtentaretur ille idē cui obligatus esset, sufficeret tunc seruiturū expleret per alium secundū Gof. Addendū tamen inquātum uult Host. q̄ tutius sit. q̄ prius impleat q̄ promisit, arg. c. de bitores. de iureiurā. & d. c. cōmissum. Hoc enim 9 cōsiliū nō uidetur bonū: † per quod ingressus religionis habeat retardari. Nec obst. q̄ habeatur in. c. debitor. quia ibi non inducitur aliud quod impedimentum uel retardatio boni. Non obst. etiā. c. commissum, de spon. quia similiter respōdetur, cū ibi per cōtractum matrimonium non retardet ingressus religionis, & hoc secundum glo. Ray. & quod habetur in sum. confes. eo. titu. q. xj. ubi de hoc. De hoc etiā per Specu. in titu. de statu mona. §. j. uer. xix. ubi hæc recitatur, & ibi de doctore qui se obligauit ad legendum & similibus questio.

CAPVT VII.

REQUISITVM V.

- 1 **¶** Curialis an & quādo ad ordines admittendus.
- 2 **¶** Histrionicā exercentes num à sacris ordinibus repellēdi.
- 3 **¶** Officiales fori secularis cur ab ordinibus arcendi.

Requiritur quinto q̄ † non sit curialis ille qui appetit ordinari: hoc est talis qui quacunq; conditione uel causa sit obligatus curiæ alicuius publicæ potestatis: ut habetur de hoc. h. dist. & liij. dist. per totū. Omnes em̄ curiales huiusmodi indistinctē prohibētur ordinari, secundū Ray. nisi prius sint absoluti à curia, ut ibi. Sed postquam sunt absoluti non sunt admittēdi indistinctē, sed cū distinctione. † An tales qui exercuerint seua, ut officiales uel milites qui sanguinem humanum effuderūt: siue turpia & inhonesta ut histriones, & non possint promoueri. h. distinctio. c. j. & ij. & xvj. distinct. clericus. uerb. clericus, & de consacrands pro dilectione. Si uerō honesta officia exercuerint: ut iudices, aduocati, tabelliones: & huiusmodi in causa ciuili seu pecuniaria admittuntur. c. osius. lxj. dist. Si in causa sanguinis repelluntur tanquā irregulares. Redditur autē triplex ratio, † quare sic prohibeantur isti curiales puta: 3 quia multi ex prædictis & frequenter irregularitatem cōtrahunt ex officio suo. Secūdo, quia tales quandoq; repetuntur: & sic ecclesia perturbatur. Tertio, quia presumitur contra eos, q̄ non transierint ad clericatū uoto religionis. Sed ut fugiant rationes dominorum suorum: ut habetur. h. dist. c. j. & ij. & liij. dist. c. j. & hoc secundum Hostien. post alios summistas,

CAPVT VIII.

REQUISITVM VI.

- ¶** Vxoratis ordines inire non datur. 1
Ordinatio uxorati an dirimat matrimonium, & illius 2
effectum.

Ordinis suscepti à coniugato effectus.

4 Papa qui comperitur prius duxisse uxorem, an possit ab illa repeti.

5 Casus quo Papa potest uxorem habere legitimam.

1 **S**exto requiritur qd non sit alligatus uinculo matrimoniali, nec alio uinculo incompatibili cū uinculo ordinis clericalis: nō enim potest uxoratus dicta ratione: uidelicet incompatibilitatis ad sacros ordines promoueri. c. coniugatus. de cōuer. cōiug. imō nec ad minores, ut tex. notāndus & singularis in. c. ulti. de tempo. ordi. lib. vj. imponens pœnam ordinantibus, tales sunt em̄ ipso iure suspensi à collatione: ut est ibi tex. quod bene nota.

2 Sed hic stat dubiū quid si de facto ille qui uxore habet faciat se ordinari ad sacros, an ualeat ordinatio quoad effectū dirimendi matrimonium & eius effectū: & breuiter solutio est qd nō: quia licet sacer ordo precedens contractum matrimonij dirimat illud. Si tamen ordo sequatur matrimonium iam contractum, ut quia dum sic est cōiugatus: accipiat ordinem sacrum de facto, non propter hoc dirimitur matrimonium ipsum: unde hoc habetur hodie cautū in quadā extrauagātī Ioānis. xxij.

3 Operatur tamen susceptio huiusmodi ordinis sacri à coniugato: ut si facta fuerit sciēte uxore & consentiente: teneatur uterq; tam maritus ordinatus quā uxor eius ad continentiam: ita qd etiam post mortem mariti non poterit illa cōtrahere cum alio, nec econtra ipse maritus post mortem uxoris. Censetur enim illa tacite fuisse professā cōtinentiam simul cū uiro: & sit uterq; professus. Et hoc quādo sciēte ut dixi & cōsentiente uxore. Si autem inuīta uel sciēte quidem factū sed ius ignorāte in hoc, ipso tamē marito sciēte

sciēte ius: debet maritus talis cogi ad ingrediendam religionem. Si nondum est consummatum matrimonium, ut sic illa possit contrahere cum alio. Et si ad hoc induci uel cogi de facto non potest, uel consummatum esset matrimonium, debet iste exutus beneficio clericali restitui uxori: etiam si esset Episcopus consecratus: uel etiam si effectus esset Papa: ut est glo. de hoc unica & singularis in. c. si quis pecunia, uel gratia. lxxix. dist. c. ibi enim ponens. q. Pone inquit glo. t quod dum uxor tuā creditur mortua eligeris in Papam & consecraris, uxor autem illa superueniat & te repetat: an es ei reddendus: & quid si negas eam uxorem tuam esse apud quē cognoscetur. Responde dicit gloss. si reuocetur in dubium, non est cogendus stare in iudicio coram aliquo: imō excipere potest. Dominus est qui me iudicat. ix. q. iij. aliorum. Si autem certū est tenetur reddere debitum, nisi mulier adduci posset ad continentiam seruandam, uel ille ad renunciandum papatui: & satisfaciet secū dum Ber. & Lau. hæc ibi in glo. illa: ex quibus patet si uera sunt, qd est dare casum in quo Papa potest habere uxorem legitimam, & sic in quo est dare papissam, hoc est uxorem Papæ. Ego tamen dubito super ueritate glo. isti. t nisi restringamus dictum eius: eo casu quo uxor iusta & probabili credulitate putabatur mortua ab omnibus: & ita etiam ab ipso. Item & cum hoc quod ipsa ignorauerit illum quem sciebat sibi maritum eligi & creati in Papam: uel si sciuit, contradixit expressè. Aliās si consentiente creatus fuisset: non posset eum repetere, quasi tacite professā continentiam per prædicta. Et idem si non consensisset expressè tacite tamen, ut quia sciuit & nō contradixit cum posset. Ad hoc allego tex. cum glos. in. c. qui uxorem. xxxij. q. v.

ubi gloss. de illa quæ cum sciat maritum uelle intrare religionem, permittit & non contradicit: ut ex hoc uideatur tacite consentire: & data sibi tacita licentia: & per consequens & ipsa tacite uouisse continentiam, licet de hoc sint opiniones ut in gloss. illa. Itē secus fortē etiam, si ipse sciuisset uel non probabiliter ignorasset: tunc enim fortē posset dici quod teneretur renunciare papatu, si non posset illa induci ad continentiam, & aliter abhorreret committere ei.

CAPVT IX.

1. *Monachus in Papam electus an teneatur abbati cum repetenti parere.*
2. *Exceptio qualis electo in Papam opponi possit.*
3. *Monachus quibus rebus non habeatur pro mortuo.*
4. *Decurionatus filium eximit à patria potestate.*
5. *Continentia in sacerdotibus an sit de substantia ordinis, an de iure diuino.*

AD hoc in argumentum allego glo. aliam singularem in simili in c. quam sit. xvij. q. ij. Dum ponit illa gloss. q. t. de monacho electo in Papam: inuito & contradicente abbate: ut si reperat eum teneatur obedire, & redire ad monasterium: & quod ipsemet Papa erit ille qui seipsum compeller. Quia cum teneatur facere iustitiam de alijs: multo fortius de seipso: arg. l. altius. ff. si ser. uen. Contra iustitiam enim & ius facit sciendo se habere uxorem consenti- re electioni: nisi responderetur negando dictum gloss. illius tanquam falsum, & quod reproba- tur alibi per Per. de Ancha. in clemen. si. de elec.

in secundo notabili, & Cardi. ibidem in. ij. q. & in. c. licet, eo. titu. & per Ioan. de Imola, in dicta clemen. si. illa potissima ratione: quia electo in Papam à duabus partibus: nulla potest opponi exceptio, nisi hæresis: ut dicit glo. illa notabi. in c. si propter. xl. dif. & ad rationē dicti illius glo. q. cum monachus non dicatur habere uelle nec nolle eo. titu. de elec. si religiosus lib. vj. Respondent illi quod illud est per fictionem nam consensum naturalem habet uere: patet in c. unico, de spon. lib. vj. Non ergo cum proueniat à natura, potest fingi sublatus: probo à simili. Nam licet dicatur quod haberetur pro mortuo monachus ipse. c. non dicatis. xij. q. j. cum similibus. Non tamen hoc potest dici quo ad comedendum cum comedat sicut alij uiui. Et idem quo ad alios actus naturales ad hoc autē. idemq. C. de ho. quæ libe. & facit regula quod attinet: libro vj. Et pro hoc etiam quia ex electione ad tantam dignitatem censerī debet liberatus à potestate abbatis. Sicut dicitur de filiofamilias ut liberetur à patria potestate, tex hoc quod ad dignitatem decurionatus electus est. l. si. C. de decurio. libro decimo. & insti. quibus modis ius patrie potesta. sol. s. filius. Si tamē uellemus subtilizare passum istū, adhuc magis pro curiosis possemus considerare, & dicere: q. respōsio ista & ratio ista consensus naturalis, ut non possit fingi sublatus, non concludit in casu nostro. In quo iste per consensum suum expressum præcedentem erat iam obligatus uxori: & ita obligatus, ut non posset amodo dissolui ex consensu utriusque. Verum est ergo dicere, quod iste remansit maritus suus, cum uinculum matrimonij ex quo semel contractū, indissolubile sit hætenus, ut not. in rubri. de spon. si sint. Remanet ergo maritus suus sicut prius: unde necessarium

DE PERFECTO CLERICO

est dicere, quod uel teneatur redire ad uxorem: & propter hoc renunciate papatui, quasi incompatibili cum statu matrimoniali propter tacitum uotum continentie, quo censetur necessario fecisse ex hoc quod acceptauit papatum: nisi diceres tu negando hoc quod sit hoc incompatible: ita quod non possit tolli uel dissolui per ipsum Papam, quia est supra ius. c. proposuit, de concef. præben. cum similibus. Et tunc esset incidere in illā. q. † An continentia in sacerdotibus sit de substantia ordinis, uel de iure diuino: de quo in. c. placet, de conuer. coniug. per Inno. & in rubricis, qui cleri. uel uouen. per scribentes: & de quo per Abba. in. c. cum olim, de cleri. coniuga. Vbi Abbas disputando hoc concludit quod non: & de quo infra aliquid in secunda parte huius. ij. in. ij. requisito.

CAPVT X.

- 1 *Vxoratorum ordines recipientium poena.*
- 2 *Ordinatorum ad sacra qui possint uxorem ducere.*
- 3 *Ordo sacer uotum solenne secum ducit.*
Sponsalia de presenti per ordinis sacri susceptionem nunquid sublata.
- 4 *Græcus utitur matrimonio ante ordines contracto.*
- 5 *Differentia qualis inter sacerdotes orientis & occidentis.*

Aliud etiam unum non omitto, in quantum dictum est supra de faciente se ordinari in sacris incia uel contradicente uxore: nam ultra hoc quod dicitur peccare moraliter, ut habetur in sum. confes. lib. j. c. viij. q. lxx. Incurrit etiam excommunicationem ipso iure clemen. j. de spōsa. & uitari debet & publici

LIBER II.

cari, ut ibi. Non etiam possunt petere debitum: licet reddetur sic si exigatur. Plus dico, & fuit dictum Pe. ut nota. in dicta sum. confes. quod tenetur talis portare tonsuram: & habitum clericalem: si sine scandalo uxoris hoc fieri potest. Ex quo infero ego coniunctis prædictis omnibus: quod talis faciens se ordinari: licet non debeat, & peccet ut supra, recipit tamen characterem ueri ordinis: licet non executionem eius.

Addendum etiam & aduertendum quia prædicta procedunt in eo: qui postquam contraxerit matrimonium: & sic uxoratus fuerit: fecit se promoueri ad ordines. † Quid autem econtra in eo: qui post promotionem ad ordines uellet capere uxorem, an possit? Solu. Distinguendum inter promotum ad ordines minores tantum, & ad sacros. Primo casu licite potest contrahere, nisi sit religiosus, uel aliàs professus tacite uel expresse. Si tamen talis habet beneficium ecclesiasticum, eo ipso perdit illud: ut habetur in. c. j. & ij. de cleri. coniuga. Et ibi habetur nunquid perdat eo ipso, quod est contractum per uerba de presenti aliter non consummato matrimonio. an uerò prius consummato. Secundo casu, uidelicet in promotu ad sacros & talis non possit. † Ordo enim sacer habet implicitum uotum solenne constitutione ecclesiæ: & ideo existens in sacris, si contrahat matrimonium est nullum. xxxij. dif. c. si quis eorum, & c. erubescant. Ad hoc bonus tex. & ibi glos. Ioan. Andr. ordinaria quæ omnino uideatur in. c. unico, de despon. impub. libro vj. in glo. ibi. iij. quæ tenet, quod etiam per susceptionem sacri ordinis non soluant sponsalia de presenti ante consummatum matrimonium: multo ergo minus soluitur matrimonium iam consummatum per ipsam sacrarum ordinum susceptionem: quæ de facto

DE PERFECTO CLERICO

70 fieret: tadeò quòd nec etiam Græco licitum sit in sacris iam constituto contrahere matrimonium. Dato quòd possit uti matrimonio quod prius contraxerat antequàm promoueretur ad sacros: ut habetur & notatur in. c. cum olim, de clerici. coniug. & in. c. quæsitum, de pœ. & remiss.

In hoc enim est differentia inter orientales presbyteros & nos occidentales: quia illi possunt uti matrimonio contracto antequàm promouerentur ad sacros: nec dicuntur uenire contra prohibitiones canonũ in hoc & uotum abstinentiæ. Cum nunquàm reperiuntur admisisse eos uel illud. Nos autem occidentales minimè, qui recepimus dictam prohibitionem & dictum tacitum uotum: ut notatur in præallegatis iuris, & per Hostien. in summa, de cleric. coniuga. §. j.

CAPVT XI.

REQUISITVM VII.

- 1 *Bigamus utrum ordinum suscipiendorum sit capax. Bigamia multiplex.*
- 2 *Vxorem alterius ducens quando non efficiatur bigamus.*
- 3 *Bigamus nunquid censendus qui ducit, quam prius deflorauerat.*
- 4 *Glossarum autoritas magna.*
- 5 *Bigamos non posse ordinari cur statutum. Bigamia ex femina labem ducit.*
- 6 *Bigamus ordinatus an recipiat characterem, & possit illi dispensari, & per quos.*
- 7 *Opinio doctorum communis insequenda.*
- 8 *Irregularitas est iuris positivi.*

LIBER II.

71

Requiritur septimo, quod non sit bigamus. Circa quod sciendũ quod multis modis contrahitur bigamia: & quidẽ septem diuersis, quantum ad hunc effectũ. Primus, cum quis successiue & diuersis temporibus duas legitimas habuit uxores: & utrasq; cognouit. xxj. q. j. c. aperiant. Adde etiam si unam habuisset ante baptismum: aliam uerò post: uel utranque ante xxxiiij. dist. c. is qui uiduam, & xxvj. dist. per totum, & hic propriè & discretè appellatur bigamus. Secundus, quando diuersis temporibus habuit plures: sed non legitimas: quia unam de iure, aliam de facto, & utranq; cognouit. c. nup. de biga. Hic enim reputatur bigamus non propter sacramenti defectum: sed propter intentionis affectum cũ opere subsecuto, ut ibi dicitur.

Tertius quando similiter habuisset quis plures, & eodem tempore illas cognouisset. d. c. nuper, uel corruptam de facto. c. a nobis. eod. titu.

Quartus, quando contraxit quis cum uidua, hoc est ab altero marito cognita. xxxij. dist. c. feriatim, & xxx. dist. maritum. † Secus autem si relicta fuisset uirgo. xxxiiij. di. c. si. Quintus, quòd contraxit cũ corrupta à quocũq; alio, siue contrahat scienter, siue ignoranter, & eã cognoscat. di. xxxiiij. c. mirandũ, & c. præcipimus: quid autẽ si cũ cognita à seipso prius, de hoc statim infra.

Sextus, quòd uxore propriam cognoscit scienter uel ignoranter, postq; cognita est ab alio, dist. xxxiiij. c. si cuius, & c. se. imò etiã si coactus quodam modo cognosceret: ut quia uir accusasset uxore de adulterio, & pendente accusatione ad præceptũ ecclesiæ redderet debitũ secundũ opus magis comunẽ maximè Theologorũ. Septimus, quòd aliquis in ordine sacro constitutus, uel post professionem in religione de facto contrahit cum corrupta, eod. titu. c. a nobis, & xxvj.

†

DE PERFECTO CLERICO

72
3 q. j. c. quotquot. Quid autem de eo qui deflorauit uirginem, & postea eam in uxorem duxit: an censeatur iste bigamus quo ad effectum, ut repellatur ab ordinibus: sunt opiniones. Aliqui enim tenent quod non sit bigamus. Ista potissima ratio: quia uerum est dicere, illum non diuisisse carnem suam in plures: nec etiam illam dicto. c. debitum, & ad iura quæ uidentur requirere, quod sit uirgo tempore quo contrahitur matrimonium. xxx. q. v. c. qualis. Respondetur, quod debet esse uirgo, id est, ab alio non cognita: & ista uidetur magis communis: quia eam tenet glossator Bernardus in. c. secundo, de cleri. coniuga. & in. c. debitum, de biga. & in. c. innotuit, de elect. Tenet etiam glossator Decreti in. c. qualis. xxx. q. v. & in. c. nemo. xxxij. distin. & idem gloss. Ioan. Andre. in. c. unico, eodem titu. libro vj. Tenet etiam Ioannes de Lignano, & sequitur Abbas in dicto. c. secundo, tanquam equiorem & etiam ibi Ioannes de Imola, quam dicit seruandam in practica propter auctoritatem glossarum quæ magna est: & quæ uidetur etiam de mente beati Thomæ, Richar. Vul. Petri, & plurium Theologorum. Licet contrariam opinionem multi e contra teneant: inter quos, Hugo. Goffre. Hostien. Petr. de Ancha. ac etiam Cardi. in dicto. c. secundo, licet idem in. c. tanta, qui filij sint legitimi, tenent primam. De qua questione & eius motiuis ad utranque partem uidentis per Doctores in dictis iuribus: maxime uero in dicto. c. secundo, & in dicto. c. debitum.

5 Ratio pro autem quare introductum sit, ut bigamus non possit promoueri, triplex allegatur: una propter defectum sacramenti, uidelicet unitatis ipsius: quia non esset unitus, ex quo diuisit carnem suam in plures. xxvj. dist. c. acutius, & d. c. debitum, ubi uide extense magis & subtili-

LIBER II.

73

ter ualde declaratam causam istam. Secunda est, propter dignitatem ordinum. xxvj. dist. una, & c. ultri. Tertia, propter signum incōtinentiæ. lxxxij. dist. c. proposuisti. Quomodo enim erit hortator uiduitatis, qui ipsa coniugia frequenter uit: ut ibi dicitur. Et item de ratione quare ad inducendam bigamiã plus ponderetur incōtinentia & integritas carnis per respectum ad mulierem, quam ad uirum: quia si uir ante matrimonium uel post tenuisset concubinã non est bigamus: dum modo contrahat cum uirgine: ut est tex. in. c. fraternitatis. xxxiiij. distin. Tres adducuntur alie rationes cõiter, de quibus in. d. c. debitum, de biga. per Butri. in antepenultima. q. ibi uideatur.

6 Quid etiã si de facto promoueatur bigamus: an recipiat characterem: & an episcopus possit cum eo dispensare: uel an papa saltem. De his etiã tribus ibi per eum. Qui quantum ad primũ cõcludit, quod sic ad quẽcunq; ordinem ordinetur. l. dist. c. quicunq; & c. penitens. Quod dicit tenere Host. in sum. illius titu. §. si. licet subdat Butri. ibi nõ gaudere priuilegio clericali per. c. unicũ. eod. ti. lib. vj. Quãtum ad secundũ, sunt opiniones uariæ: de quibus ibi per eũ. Ipse tenet, quod nõ possit episcopus dispensare: etiã si uellet quis ad minores tantum promoueri: & hoc maxime probatur per tex. in. c. j. eo. ti. lib. vj. Quãtum pro ad aliud 7 de papa, an ipse possit: licet similiter sint opinio. illa tamẽ uidetur tenenda: quam sequitur ibi Butri, & appellat cõmunem: & quã inter alios tenet Ioan. glossator in. c. lector. xxxiiij. dist. & in. c. de illo. xxxij. dist. & tenet etiã beatus Th. iij. dist. xxvj. ubi quod possit. Illa potissima ratio ne, quia non est de substantia ordinis, quod recipiens illos non sit bigamus: patet quia ut supra dictũ est, si de facto recipiatur a bigamo, contrahitur character, & recipitur uerus ordo. Est ergo hoc

prohibitū de iure positiuo: tamē contrā q̄ papā potest. c. per uenerabilē. qui si. sint legi. & c. pro posuit. de cōces. prebē. Est em̄t omnis irregulari tas de iure positiuo: ut nō. Inno. in. c. si celebrat. de cle. excō. mini. & in. c. nisi. §. personę. de renū. De his tamē uidendū latius in. d. c. ij. per prealle gatū doc. ibi. & in. c. nuper. de biga. per Spec. po nē. in ritu. de lega. §. nūc breuiter. in ultima col. Vnū postremō nō omitto. q̄ bigamī omnino priuilegio clericali sunt nudati: & sunt penitus de foro seculari: nō obstāte cōtraria consuetudine. Nec est permittendū ut tonsurā deserant. uel habitum clericalem etiam si uellēt: imō sub pena ex cōmunicacionis inhibitu est eis ne defe rant. tex. est hodie de hoc clarus & apertus in. c. unico. eod. titu. de biga. lib. vj.

CAPVT XII.

REQUISITVM VIII.

- 1. *Neophytus quis sit, & an suscipiendorum ordinū sit capax.*
- 2. *Neophytorum superbia.*
- 3. *Religiosus nōdum professus an suscipiendus ad ordines.*

* NE^o no-
uus q̄ ut op̄
planta, qua-
si nouū ger-
men.
1. **R**equiritur octauo q̄ non sit neophytus: hoc est nouellus in fide uel religione, qui uult ordinari: ut habetur. xlvij. dist. per totum. & ratio prohibitionis redditur per Gratia. in prealleg. distin. §. j. Ne uidelicet secundum Apostolum elatus ille in superbiā, tāquam religio illo plurimū indigeat, incidat in superbiā & ruinam diaboli: in quam dicuntur hi incidere. † qui in pūcto horę nōdum discipuli cupiunt effici magistrī. Cū ut inquit Inno. miserū sit eū effici magistrū, qui nōdū nouit esse discipulus.

Momētaneus enim sacerdos nescit humilitate, nescit personarū modos, nescit se contēnere: nō enim ieiunauit, non fleuit, non seipsum correxerit prius, nō pauperibus erogauit: hęc ibi. Et ideo cautū est, ut nō statim quo quis receptus est ad religionē, † promoueatur in ea ad ordines: imō iure cautū habetur, ut nō tonsurētur aliquo modo nec tōsurari debeāt: nisi priusquā biennū in cōuersatione cōpleuerint: ut hoc spatio uita, moresq̄ eorū cōprobari possint ne quis eorum, aut nō sit cōtēntus quod uoluit aut ratū nō habeat, quod elegit. Ita est tex. in. c. monasterijs. xix. q. iij. Licet secundum Guiel. quem sequitur Hostiē. non uideatur necessaria expectatio illa biennj. Sed possit imō tonsurari statim quo sunt recepti ad professionem legitime, & sic habitū tacite pro probatis.

CAPVT XIII.

REQUISITVM IX.

- 1. *Sacramentum bis suscipiens an possit postmodum ordinari maxime cum dispensatione.*
- 2. *Baptizatus nō rite, si ordinetur, an recipiat characterē.*
- 3. *Sacerdos non baptizatus baptizatum se credens, an censendus de numero catholicorum.*
- 4. *Baptizari uolens in mortis articulo & nō habet baptizatorem, an referendus in numerum christianorum.*
- 5. *Baptismū qui distulit an ad ordines admittendus.*

1. **R**equiritur nono q̄ non sit talis, qui sacramentum baptiimi uel cōfirmacionis uel aliud quod habeat characterem imprimere bis forte recepisset: ad hoc confirmandum. l. distinctio, & de consecra. distinctio. v.

c. idem. & post. q. j. c. quidam. Tales enim absque dispensatione papali non possunt promoueri nisi si ignoranter sic fuisset commissum. Secus enim si ignoranter, nec ratum habuissent aliter post habitam de hoc scientiam: ut quia infantibus eis hoc accidisset, uel si coacti coactione absoluta. Post sunt enim huiusmodi promoueri de iure: sed secundum alios tutius est dicere, quod cum dispensatione. de conse. dist. iij. c. eos. Vbi autem quis probabiliter dubitat de susceptione: si facta diligenti inquisitione super hoc ad inueniendum ueritatem, & non inuenta ordinaret: non propter hoc dicitur esse iste irregularis, quibus alias ignarus de hoc suscepisset: quia non putatur iteratum, quod ambigitur fuisse factum. De illo autem qui nullum omnino habuisset baptismum: uel si habuisset, non rite illud habuisset secundum ritum ecclesie.

† Tenendum est indubitanter ut non possit ordinari: & si ordinetur de facto scienter uel etiam ignoranter, non recipit characterem ordinis: sed est primo baptizandus: & demum denuo ordinandus: ut est tex. in. c. j. & c. fina. de cleri. non baptiza. & hoc si postea detegatur defectus: & de hoc constat. idem si non constat sed probabiliter dubitatur: dum tamen tunc sub conditione baptizetur, si baptizatus non est: ut ibi nota. & ibi ponit notabiliter, quid si post baptismum susceptum renueret denuo ordinari, an debeat cogi propter intentionem illam primo habitam: in qua conclusionem credit Butri. quod sic & sequitur Abb.

† Et quid de tali presbytero non baptizato, cum crederet se baptizatum: an si moriatur saluus sit: tex. est ibi quod sic: in. c. ij. & ibi glo. notabilis. que querit de tali: an conficiat uerum corpus Christi: & respondit quod non in ueritate. Sed quo ad se & quo ad alios perinde est, ac si conficeret si illi alij erant etiam in ista credulitate. De quo etiam in. c. du

dum: de elec. Sint tamen cauti isti, qui sic habent sacramentum per fidem sed non in ueritate, ut quam cito incipiunt scire se non habere illud, statim illud petant, & non contemnant: quia statim amitterent illud sacramentum, quod per prius retinebant per fidem, ut dicit glo. notabilis. in dicto. c. fina. in uerbo ministrare. & ibi etiam uide aliam glo. nota. in uerbo nec male, dum expressè tenet, quod si aliquis sit in articulo mortis: & uelit baptizari sed non potest, quia non est qui baptizet eum: si moriatur in hac uoluntate, saluus est: per tex. in. c. debitum. de baptiz. & tex. in. c. catecuminum, de conse. dist. iij. c. ueniens. de baptiz. & ibi de forma seruanda quando dubitatur circa huiusmodi. Debet enim baptizari sub conditione, si alias non baptizatus fuerit. Item dicendum de illis qui sacramentum baptismi distulissent recipere usque ad aegritudinem, quod tunc susceperunt timore mortis. l. dist. c. si quis: quasi non presumatur uerè contritus talis sic differre: & ut per hanc penam inducantur homines ad non negligendam propriam salutem. Nec tollitur ista irregularitas per baptismum quia baptismus ita dilatus est ille qui inducit eam: unde aliter dicendo sequeretur, quod idem operaretur contrarios effectus: contra. c. maiores. de baptiz. Non sic in illo qui distulisset communionem usque ad aegritudinem, ead. dist. l. c. his uerò. † in duobus tamen casibus posset admitti ad ordines etiam ille, de quo supra qui scilicet distulisset baptismum. Primus, quando post baptismum sic susceptum fides & uita eius probabilis appareat. Secundus, quando raritas clericorum in loco hoc suaderet. l. dist. c. si quis, ubi de hoc.

DE PERFECTO CLERICO
CAPVT XIII.
REQUISITVM X.

- 1 *Pœnitēs publicus an postea in ordinibus recipiendus.*
- 2 *Irregularitatis cicatrix etiam post deletum crimen remanet.*
- 3 *Pœnitentibus publicis an possit ad ordines dispensari.*

Requiritur decimo q̄ non sit talis qui solēniter uel solēnem pœnitentiā egerit, illā uidelicet de qua in. c. in capite. l. dist. quæ scilicet consuevit imponi non nisi pro crimine publico & uulgarissimo, quod totam urbē uel locū totum cōmouerit. xxv. q. vj. c. ulti. Qui enī semel egerit talem pœnitentiā, nō debet promoueri amodo. Imō si promoueatur de facto, prohibetur ministrare. c. confirmādum. l. dist. & c. ex pœnitētib; & quare sic prohibeatur redditur ratio quadruplex, secundum Ray. Prima, quia nō sunt digni recipere uasa sacramentorū, qui dudum fuerunt uasa uitiorū. d. g. illud. † Licet enim peccatū sit per pœnitentiā remāsit tamen cicatrix, id est irregularitas, quæ ipsum impedit prima. q. j. c. inuentum. Secunda, est timor ne iterum labatur: qui quidā timor, ex consuetudine pristina surgit. lx. dist. c. in sacerdotibus. in fine. Tertia, est propter scandalum populi uitādum. Cum enim talis pœnitentiā non imponatur nisi pro uulgarissimo crimine, ut quia totā commouit urbem. xxvj. q. vj. c. fina. non possit talis sine aliorum scandalo ministrare. xl. dist. Quarta ratio, quia non haberet amodo frōtem iste talis reprehendēdi alios, cum ipse sibi ratiōsus consideraret eadē se commississe uel maiorā. xxv. dist. c. primum, & xlj. dist. §. j. Ita etiam

concordat beatus Thomas in. iij. dist. xiiij. & ibi Richar. & alij scribentes, & facit quod habetur in sum. cōfessio. lib. ij. titu. xv. q. j. & ibi habetur in. q. ij. an possit dispēfari cum talibus, & per quē. † Potest enim cum eis dispensari in minoribus propter necessitatem uel utilitatē ecclesie. l. dist. c. placuit: & hoc per episcopū, ex quo non est ei prohibitum. c. nuper. de sentē. ex com. Qui cauere debet ne hoc faciat scienter sine dispensatione: quia ex hoc si faceret, ueniret priuandus potestate amodo ordinandi ut in. c. ex pœnitentibus. l. dist. in.

CAPVT XV.

REQUISITVM XI.

- 1 *Ordinum nunquid indignus pseudoconomus.*
- 2 *Negligentia multum detrahit ordinandis.*
- 3 *Augustini dictum de familie gubernatione.*
- 4 *Beneficia plura curata uni quātumcunq; etiam exercitata non committenda.*

Requiritur undecimo q̄ domui suæ sit bene prepositus hoc est talis qui domum suam, id est familiam suā, si quam habet in gubernatione, honestā regere nouerit: & eam à uitijs ad uirtutes uerbo & exemplo trahere: ut quod postea precepturus est ipse, populo appareat eum prius a domesticis exegisse. Ita habetur in. §. necesse. xlvij. distinctio. & ratio colligitur ibi: quia præsumptio est contra illum, qui aliter se haberet, quod sicut non habet frōtem corrigendi suos, uel est negligens in hoc uersus illos suos: ita erit negligens erga alios: † quod uitium negligentie multum

DE PERFECTO CLERICO

ponderandū uidetur in promouēdo. Cū etiā p̄ motū sit sufficiens ad deponendū. lx xxj. di. c. di-
ctum. Si tamē sine culpa sua familia ipsa sua ma-
la esset. nō esset ei imputandū. d. §. necesse. in fi.
Cum em̄. ut ibi dicitur. gressus hominis à domi
no dirigātur. nec sint in homine uix eius: corri-
pere quidē potest. corrigere autē semper nō: pul-
sare potest. nō aperire manus cōprimere. nō ani-
mum mutare. Ad idē tex. in. c. quātumlibet. qui
ibi sequitur. ea. dist. xvij. † ubi tex. Augustini de
se loquētis ad Vincentiū quēdam. quantūlibet
inūgilet disciplina domus mee: homo sum &
inter homies uiuo. Nec mihi arrogare audeo ut
domus mea sit melior archa Noe: ubi inter octo
hoies reprobos unus fuit: aut melior quā dom-
us Isaac: cui de duobus geminis dictum est: Ia-
cob dilexi. Esau odio habui. Posset etiā hoc re-
quisitum intelligi de iā promotō Episcopo ali-
quo. de quo propriē loquitur apostolica regula:
in hoc sumitur. ut debeat esse prap̄positus do-
mū. id est ecclesie suæ: † quia nō debet plura ec-
clesiastica beneficia. maxime quæ curā habent
animarū. uni soli persone quātumcūq; etiā exer-
citata cōmittere: sed singula singulis. lxxix. dif-
f. c. singula. & .vij. q. j. c. i. apibus. & p̄ id qd̄ latius
infra ostenditur in .vj. iā ordinatorū requisito.
Vt enim dicit tex. in. d. c. singula. Sicut uarietas
mēbrorū per diuersa officia: & robur corporis
seruat. & pulchritudinē præstat. Ita & uarietas
personarū per diuersa distributa officia. & for-
titudinem & uenustatem sanctę dei representat
ecclesie.

CAPVT XVI.

REQUISITVM XII.

Defectus qualis in corpore repellat à recipiendis
ordinibus.

Defectus

LIBER II.

Defectus in membris dupliciter considerati. 2
Monoculis ordines nunquid interditi. 3
Sacerdoti effecto morbofo qualiter officium sibi interdi- 4
ctum.
Eunuchi an & quando à susceptione ordinum arcendi. 5
Homicida est. qui sibi amputat uirilia. 6
Origenes cur se castrauerit. & Marcus Euangelista pol- 7
licem sibi amputauerit.
Sanctorum exempla in consequentiam non trahenda. 7
Iacob emens à fratre primogenita simoniam non com- 8
misit.
Testiculi abscisi nunquid per sacerdotem eunuchum ser- 8
uandi.
Claudus. furiosus. lymphaticus aut uicium in oculis ha- 9
bens an admitti debeat ad ordines.
Gibbosus an recipiendus ad ordines. Et quid de sedigito. 10
leproso & abstemio.

Requiritur duodecimo † quod non sit cor- 1
pore uitiatus: ut quia patiarur defectum
aliquem in membris. uel quia mutilatus.
uel debilitatus. uel aliter defectiuus. De quo in
titulo de corpore uicia. per totum. & ibi per Ho-
stien. in summa illius tituli. & .lv. distinc. per to-
tum & .xlx. dist. §. hinc superna. & .c. fina. & per
Richar. in. iij. distin. xxv. quæstio. v. articulo se-
cundo. & in sum. Pifa. in uerbo uicia corpo. &
per Archiepis. Florenti. in summa sua. in quarta
parte. titulo quinto. & .c. quinto. Circa quod di-
cendum & concludendum quod † defectus in 2
membris quidam sunt ita notabiles. quod im-
pediunt officij executionem. exempli gratia. de-
fectus manus. pollicis folius uel similis: & hic

f

82
 repellit ab ordinis susceptione. Quidam licet non impediunt, offuscant tamen notabiliter personam dignitatem, ut abscisio nasi, uel simile quid: & idem: & ratio quare sic: propter sacramenti reuerentiam & dignitatem. Vnde Leuitici. xxxj. & transumptiue in. §. hinc superna. xlix. distinc. homo qui habuerit maculam, non offeret panes Deo suo. Nec accedet ad ministerium, in quo fuerit figuratum: quod non tantum in hominibus promouendis ad sacerdotium noua legis: est attendendum quod careant macula animae: sed etiam quod careant notabili macula corporis: quae derogare posset illi reuerentiae, quae debetur ordini. Ita dicit Richar. in. iij. distinc. xxv. q. v. articu. v. & facit tex. notabi. in. c. si. xlix. distin. ubi ponuntur haec uerba, in fine, quod indignum est deo offerre, quod homo non dignetur habere. Hinc est quod habens oculum erutum indistincte prohibetur ordinari: siue propter sui culpam erutus fuerit: siue non. lv. distinc. c. si Evangelica. Si tamen tales ordinentur de facto, tenet ibi Richardus quod recipiunt characterem: & uerum ordinem: sed non eius executionem: quia interdicti eis debet. Et hoc cum quaeritur de ordinandis. † Si autem quaeritur de iam ordinato cui superuenisset dictus defectus notabilis: ut quia quis sacerdos iam effectus amississet uisum sine culpa sua: tunc officium illud tantum interdicendum est tali: ad quod reditus est inhabilis. Ad alia autem ad quae remanet habilis, adhuc retinendus est. Poterit ergo audire confessiones, praedicare & similia facere. Licet missam celebrare non: & in altari ministrare: ubi supra. A beneficio autem remoueri propter hoc non debet: si sine culpa sua incidit in defectum: quia non debet addi afflictio afflictio. vij. q. j. c. cum percussio. Dabitur ei coadiua

83
 tor, si uidebitur expedire: ut quia tale sit beneficium cui ipse in tali statu non possit deseruire. c. secundo, de clerico aegroto ministran. Quidam autem sunt membrorum defectus qui non impediunt executionem officij, nec inducunt notabilem deformitatem in facie uel in corpore: ut sunt eunuchi: & in his distinguendum. † An illi qui habent, inciderint eos ex culpa sua uel sine culpa, si ex culpa, repellendi sunt de iure: exemplum in. c. si quis absciderit, & in. c. hij qui. liij. distinc. & in. c. significauit, de corpo. uicia. ubi de eo qui credens se seruitium in hoc praestare deo, abscidit sibi uirilia: cum uicio carnali uirtute sit resistendum: non autem hoc modo seruando in semetipsum. imò textus in dicto. c. si quis absciderit † istum talem appellat homicidam sui: non quod homicida sit: dicit gloss. ibi sed propter homicidij periculum, cui se exponit. Nec obstat dicit ibi gloss. si obijceretur de Origene, qui se eunuchum fecit, ut liberius in occulto posset praedicare mulieribus: & tamen postea apud Cesaream factus fuit sacerdos. Item de beato Marco Euangelista, qui sibi abscidit pollicem ut sic fieret indignus sacerdotio: & tamen postea factus est sacerdos. Quia dicit gloss. exempla sanctorum: non sunt trahenda in consequentiam: † sunt enim potius admiranda quam in exemplum trahenda, ut dicit tex. in. §. sed obijcitur. quarta questione tertia, & secunda questione septima. §. inter Daniel. & in. c. si quis per uetus. xxij. quaest. ij. & facit quod not. in. c. gaudemus, de diuor. & facit gloss. vij. prima, quam periculosum, ubi de Iacob: qui emendo primogenita ab Esau, non commisit simoniam: quia instinctu dei fecit: & ea quae instinctu Dei fiunt, non sunt sub lege. xix. q. j. c. duae sunt. Si autem sine culpa sua incidit quis in huiusmodi,

94
 tunc nec repellitur, nec amissus dicitur. Exem-
 plum pone in. c. eunuchus. lv. distinc. ubi de eo
 qui in persecutione inimicorum amisit uirilia.
 Non enim prohibetur ordinari etiam in episco-
 95 pum, ut ibi est tex. & ibi glo. nota. † contra uul-
 gares, qui dicunt necesse esse seruare carnem il-
 lam seu puluerem eius: quia imò non est neces-
 se. Ad idem. c. si quis pro ægritudine: ubi de illo
 qui pro ægritudine fecit sibi naturalia à medi-
 cis secari. Vtrum autem cum primis illis de
 quibus supra possit dispensari: & à quo. De hoc
 in. c. significauit, de corpo. uicia. Et in parti-
 96 culari de claudo: an possit ipse promoueri: uel
 promotus tolerari. De hoc in. c. si quis in infir-
 mitate, eadem distinc. ubi quòd sic. si sine culpa
 97 sua. Quod gloss. notabi. ibi restringit nisi sit ta-
 lis quem oporteat cum baculo ad altare ambu-
 lare arg. de conse. distinc. j. c. nullus. Quam gloss.
 fam allegando sequitur Abbas in. c. secundo, de
 clerico ægroto ministran. per illum text. & qui
 etiam allegat notata in. c. secundo, de tempo. or-
 98 dinan. De habente uerò maculam in oculo:
 nunquid repellendus sit: de hoc in. c. cum de tua
 de corpo. uicia. ubi quòd non, nisi nimiam in-
 ducat deformitatem, quod considerare & ter-
 minare est in arbitrio prelati ut ibi dicitur &
 nota. De furiosis autem lunaticis & demonia-
 cis pro his recurrendum ad textum & gloss. or-
 99 dinariam & longam in. c. communiter. xxxij.
 100 distinc. De gibbosis etiam dicendum quòd
 non sunt repellendi, nisi nimia sit debilitas aut
 deformitas: & de illo qui haberet sex digitos in
 manu, uel haberet digitos coniunctos, idem ut
 possit dum modo non sit impedimentum in usu
 membri. ff. de ædil. ædic. l. item Otilius. Et de
 leproso: an propter hoc quòd leprosus debeat re-
 pelli & hoc in sum. confes. lib. v. titu. j. q. xliij.

Et de illo qui non potest bibere uinum, quòd
 talis non possit nec debeat nota. ij. q. vij. c. ipsi
 Apostoli, in glo. Illud notandum, quòd olim
 in testamèto ueteri nullus poterat ordinari: qui
 aliquè ex hjs. xij. defectibus in corpore suo ha-
 buisset, uidelicet si cecus, si claudus, si paruo uel
 grandi uel torto naso, si fracto pede, si mancus,
 si gibbosus, si lippus, si albuginem habens in o-
 culo, si iugem scabiem, si impetiginem in corpo-
 re, si ponderosus existeret. Quorum quædam
 seruanda sunt: etiam hodie in lege noua ad lite-
 ram ut sonant: quædam uerò non ad literam: sed
 ad mysticum sensum figuratum & significatum
 per illa: de quo mystico sensu uideatur pulchrè,
 per Gracianum in dicto. §. hinc superna. xlix. di-
 per totum illum. §. qui est longus & notabilis.

CAPVT XVII.

REQUISITVM XIII.

- 1 Aetas legitima ad suscipiendos ordines que sit. i
- Ordines minores cui etati possint dari. 2
- Ordinatus ante legitimam etatem an possit officium ex- 3
- ercere.
- Episcopus nunquid dispensat super etate quo ad or- 4
- dines.
- Religiosi fauore religionis nonnulla sibi deberi putant.
- Aetatem à iure statutam nec scientia nec mores supplent. 5

Requiritur decimotertio, quòd sit etatis
 habilis & legitima ad hoc. † Quæ autem
 dicatur legitima etas. Ad hoc dicendū,
 quòd quicquid olim habebatur & dicebat per
 iura illa antiqua de quibus. lxxvij. distinc. per to-
 1 2

36
 tum & lxxvij. dif. c. ij. & ulti. & xxvij. dif. de
 his hodie effe tenendū aliud per iura ad hoc no-
 uiffima, maximè per clemen. generalem de etate
 & quali. & in hoc distinguendum. Quòd aut
 queritur de prima tonsura, per quam quis effi-
 citur psalmista: & sufficiunt septem anni: dum
 tamen alia concurrant. Ad hoc de tempo. ordi-
 c. nullus, lib. vj. & glos. in dicta clemen. genera-
 in glo. ult. Aut de quatuor minoribus: & in hoc
 sunt opiniones inter glossatores: † nam gloss.
 lxxvij. di. in sum. tenet quòd ab anno. vij. supra,
 potest ordinari Hostiarius, lector, & exorcista,
 & sic stabit usq; ad annum. xij. & ex inde potest
 esse acolytus. Glos. uerò Ioan. And. in dicta cle-
 generalem, tenet indistinctè maiorem etate in-
 fantia sufficere pro omnibus minoribus ordina-
 bus: & sic dicit ibi do. Card. obseruari & tenen-
 dum in practica, licet de iure primum uideatur
 uerius. Aut queritur de alijs ordinibus sacris, &
 tunc dicendū ut dicitur in dicta clemen. ut quis
 possit recipi ad subdiaconatum in. xvij. anno.
 Ad diaconatū, in. xx. Ad presbyteratū, in. xxv.
 Aut de ordine episcopali: & in isto requiritur q̄
 xxx. annos quis compleuerit, ut est text. in. c. cū
 in cunctis, de elec. Nunquid autem sufficiat q̄
 anni illi requisiti ad sacros ordines de quibus su-
 pra, & de quibus in dicta cle. sint cepti: glo. ibi
 in uerfi. xvij. tenet quòd sic. De quo per Cardi.
 ibi in. iij. q. qui circa hoc refert opinionem, &
 tandem sequitur & approbat dictum illud glo.
 ibi quòd sufficiat ceptos esse per duas rationes:
 ut ibi per eum. Et ibi querit in quaestione se-
 3 quenti † quid si de facto recipiantur dicti ordi-
 nes sacri ante praedictum tempus: an teneat or-
 dinatio: & refert Hug. in. c. subdiaconus. lxxvij.
 dist. tenentem quòd sic, quinimò plus, etiam in
 cunis puer potest ordinari sacerdos quo ad cha-

acteris impressionem: licet suspendi debeat ta-
 lis ab executione ordinis. c. uel non est compos,
 de tempo. ordi. Quod est contra aliquos, qui uo-
 luerunt quòd ipso iure sit suspensus: non enim
 est uerum, licet suspendi possit ab homine, secū-
 dum Cardi. Butri. & Archi. quicquid in contra-
 riū Aluar. qui tenebat, quòd si talis interim an-
 te, scilicet etatem. xvij. annorum exeret se in
 ordine irregularitatem incurreret: quia imò nō
 incurreret, si aliter ab homine suspensus nō fuisset.
 Videtur tamen quibusdam de tali quòd pec-
 caret mortaliter exercendo officium usq; ad le-
 gitimam etatem: ut notat Archiepi. Floren. in
 summa sua de statibus in. iij. parte, titu. vij. Sed
 ipse non audet hoc affirmare: nec etiam negare:
 quia nullibi dicit se legisse: tutum tamen dicit
 abstineri. Sed antepiscopus possit dispensare su-
 4 per huiusmodi etate quo ad ordines glossa pe-
 nultima, ibi mouet quaestio. & decidit quòd nō:
 & bene secundum Cardi. ibi in. vñ. quaesti. post
 Hosti. & alios: quam glossam dicit bene notan-
 dam: quia episcopi de hoc multum infestantur
 à religiosis, qui fauore religionis putant hoc eis
 deberi. Sed malè: quia imò idem tenendum in il-
 lis quòd & in alijs: & quòd hoc idem notat Ho-
 stien. in summa. de tempo. ordinan. §. & cui, in
 fine. Et idem etiam concludit Archiepiscopus
 praallegatus ubi supra, ubi dicit hæc uerba: q̄
 † nec scientia nec morum grauitas supplere po-
 5 test hanc etatem à iure statutam: & quod qui
 ante facit se ordinari: uel subditum suum pro-
 moueri peccat mortaliter: ex hoc quod contra
 constitutionem ecclesiæ facit. Nisi forte sit ita
 simplex, quod ignorantia iuris excusatum red-
 dat eum. Idem subdens de ordinatè uel confis-
 sium praestante, ut mortaliter peccent: & ideo
 praecauendum.

DE PERFECTO CLERICO
CAPVT XVIII.

- 1 Actas qualis in beneficiandis requisita.
- 2 Episcopatus eligendum requirit trigenarium, Et quid de alijs dignitatibus.
- 3 Ecclesie ad quid instituta, & constructa.
- 4 Minor. xiiij. an. an possit esse canonicus ecclesie cathedralis, & uocem habere in capitulo.

EThoc cum quæritur de ordinandis quæ, scilicet, ætas requiratur in eis, quo ad ordines recipiendos. ¶ Si autem quærat de beneficiandis quæ, scilicet, ætas requiratur in beneficiandis, ut sit legitima. Iste est articulus multum diffusus, de quo per glos. & ibi plenius per Doctores quàm alibi, in. c. super inordinata, de præben. maximè per Ioan. de Imola, post alios antiquos, & modernos. Qui primo ponit quæ ætas requiratur in beneficijs regularibus, puta monachatu, abbatijs, prioratibus tam collegiatis seu conuentualibus seu curatis, quàm nõ. Et quæ ætas requiratur in secularibus beneficijs: concludendo quo ad hæc ultima, quòd aut quæritur de episcopatu uel superiori dignitate: & requiritur ætas. xxx. annorum completa. c. cum in cunctis, de elect. Aut de inferioribus ab episcopatu: & si sunt beneficia duplicia, ut quia sonantia in dignitatem uel personatum, uel beneficia curata: ¶ & requiritur ætas. xxv. annorum dicto c. cum in cunctis. §. inferiora, & in. c. licet canon. de elec. lib. vj. Et hoc de iure loquendo sine alia dispensatione. Dispensari enim potest: & an episcopus possit in talibus: de hoc est tex. in. c. j. de æta. & quali. libro vj. ubi quòd sic in hoc modo personatibus & dignitatibus, dum modo non immineat in eis cura animarum, & ille cū quo

dispensat maior sit. xx. an. aliàs non. Si uerò sunt beneficia non duplicia, quia non sonantia in dignitate neq; in personatu: neq; curam habentia animarum sed simplicia: & tunc uidetur qd nõ sufficit, qd sit maior septenio, imò secundum aliquos non sufficit, qd sit maior etiã. xiiij. sed qd attigerit. xxv. ¶ Cum in ecclesia, quã hic talis habet, debeat aliquãdo saltem celebrari: cū ad hoc sit instituta, de conse. dist. j. c. j. Celebrare autẽ non potest nisi sacerdos, c. j. de sum. trini. in fi. Sacerdos autem esse non potest, nisi demum. xxv. an. attigerit, dicta clem. generalẽ. In cõtrarium tamen facit: quia secundum hoc non est differentia inter ecclesiã curatã & non curatam quo ad idoneitatem promouendi ad eas. quã tamẽ tenet tex. in. d. §. inferiora, & in. d. c. licet canon. & d. c. si eo tẽpore, propter quod alij inter quos Io. Calda. tenet qd sufficiat ætas. vij. an. & istam firmitat glo. Ioan. in. d. c. si eo tẽpore, in glo. penul. quæ omnino uideat. Cū enim tales possint ordinari. xxvij. dist. de his ergo, & in beneficijs intitulari: ar. de præbẽ. cū secundũ & pro hoc bonus tex. in. c. cum ex eo, de elect. Nec hoc tenendo obstat tex. in. c. super inordinata: quia respondendum ut ibi respondit Ioan. in illa gloss. sua: qui tamen in fi. limitat prædicta uera, nisi essent talia beneficia quæ ex priuilegio, statuto, uel cõsuetudine, aut alio modo requirerent sacrum ordinem. Item uidetur limitandum nisi esset beneficium simplex tale, quod requireret maturitatẽ consilij. Cum tunc requiratur pubertas, cū ante illam non dicatur quis habere talem maturitatem. l. penul. & si. ff. de testamẽto mili. & l. ij. §. impuberes. ff. de iure immu. ¶ & ideo uoluerunt aliqui inter quos Hostiẽ. qd minor. xiiij. an. non possit esse canonicus ecclesie cathedralis, si talis canonica conferatur in titulum: cum quo etiã

DE PERFECTO CLERICO

videtur assentire Pet. de Ancha. post Butri. & Archi. in. d. c. si eo tēpore. Sed de hoc uidentur plenius per Io. de Ligna. in. d. c. super inordinata, qui cōcludit oppositum post Cardi. ibi per tex. in. d. cū ex eo, & per id q̄ glo. in. d. c. si eo tēpore, & glo. in. d. c. statutū, & ita cōcludit tenēdum de iure. Licet de cōsuetudine dicat non seruari in curia: cum regula cancellariæ habeat, q̄ minor. xij. non possit esse canonicus ecclesie cathedralis: pro qua regula satis bene facit tex. & ratio sita in. d. c. super inordinata, ut dicit ibi Abbas. Illud tenendū pro indubitato, q̄ nō habeat uocē in capitulo talis canonicus in ecclesia cathedrali. imō etiam si maior non sit in sacris cōstitutus. ut est expressum in Clemē. ut hi qui de æta. & qualita.

CAPVT XIX.

- 1 **B**eneficia regularia qualem ætatem requirant in eorum præfectis. 2.
- 3 Regularis ante. xiiij. annum esse non potest, nec religionem profiteri.
- 4 Impuberes à religione extrahian possint, & per quos, & quando.
- 5 Aetatem in quibus suppleat uiripotētia uel malitia. Vinculum spirituale morte non soluitur.
- 6 Obligatio perfecta in susceptione regule religionis requisita.
- 1 **E**T hoc de beneficijs secularibus quātum autem ad regularia quæ ætas requiratur in eis. Concludēdum q̄ aut quaritur de ipso beneficio monachus, in qua scilicet ætate possit quis aspirare ad illud: & requirē ætas. xiiij.

LIBER II.

92

anno. in masculino: in femina uerō. xij. prout nota. in. d. c. j. de regu. li. vj. & hoc nisi in casu capituli: quia in insulis, de regu. in quo requiritur ætas. xvij. anno. Aut quaritur de beneficijs, quæ dantur inter ipsos regulares, ut sunt abbatia & prioratus: & in his requiritur ætas incepta. xxv. anno. si de masculis quaritur. Si uerō de feminis requiritur ætas. xxx. an. cōpleta. d. c. cum in cunctis. §. inferiora. de elec. & in. c. cū ad monasteriū. §. priora. eo. titu. Clemē. ut in agro. §. cæterū. & de elec. c. indemnitas. lib. vj. Si tamen esset prioratus aliquis conuentualis, sufficeret ætas. xx. an. esto q̄ esset curatus. d. §. prioratus: & hoc quando esset talis: cuius cura posset exerceri per alium etiam clericum secularem. Secus si per ipsum: cum tunc non possit exercere curam, nisi sit presbyter: presbyter autem esse nō potest nisi. xxv. anno. d. clemē. generalē, secundum Abba. & moder. in. d. c. super inordinata. Subdit tamen ille Abbas ibi, q̄ si sit prioratus regularis non collegiatus, nec curatus, uideatur q̄ sufficiat tunc tempus. vij. anno. & allegat Fedē. de Senis consilio. xvij. sed ipse dicit se nō tenere hoc, eo casu quo esset prioratus regularis, ut præsupponitur: quia ille non potest conferri nisi regulari: & regularis autem esse non potest nisi. xiiij. an. dicto. c. j. de regula. in. vj. Licet enim ante. xiiij. an. possit quis recipi in ecclesia regulari, profiteri tamen in ea ut sit obligatus ei non potest, nisi post. xiiij. ut ibi nota. & in. c. ad nosstram, de regu. Plus uidetur dicendum, q̄ nec etiam possit recipi in ea: si est talis qui habeat parentes, uel sit sub aliorum cura aut potestate. In tantum, quōd si aliquis ante talem ætatem intraret religionem, quātum cūq; doli capax, posset pater uel mater, seu parentibus deficientibus tutor eius eum inuitum

extrahere de religione quicquid Hugutio tenuerit in cōtrarium ex quo pubertas certa statuta est pro religione in dicto. c. j. Ita singulariter dicit Card. in d. clemen. generalē, in. iij. q. iij. ff. Allegādo q̄ habetur & nota. xx. q. ij. §. j. cum capitulis seq. & de regula. postulasti. Addēs, licet Hugutio tenuerit contrarium de doli capaxibus, ut etiā non puberes obligātur professio: ni: & pro hoc. c. j. de delic. puero. & q̄ ipse dicit in proxima præcedenti questio. ibi de ordinato ante pubertatem ad sacros. Attamen primū putat uerius, quia pubertas certa statuta est pro religione. c. j. de regula. lib. vj. † Licet secus sit de matrimonio carnali, in quo uiri potētia supplet ætatē: de desponsa. impube. puberes, cū si. Ita dicit ipse Card. ibi, sed uideatur omnino idē Card. di. & ibi Abbas in. d. c. postulasti. ubi hoc idem concludūt: quia non sequitur potest se obligare diabolo. d. c. j. ergo & deo: cum peccatū fiat sine deliberatione hominis. Nec diabolus autor peccati deliberationem hominis querat: sed casum tantum. xvj. q. ij. uisus post principiū. Deus autem qui nemini insidiatur, uult cor: & quod prius quis deliberet, antequam emitat. Nec obstat simile de matrimonio carnali, in quo malitia supplet ætatē: quia ideo sic in eo: quia per illud homo obligatur homini tantū: & tale uinculum soluitur morte tantum. † Sed uinculum spirituale non soluitur morte ideo difficilius cōtrahitur. Et q̄ in religionis ingressu malitia non suppleat ætatē sicut in matrimonio carnali, disputando tenet glo. xx. q. v. in sum. V ideatur tamen Butri. in. d. c. postulasti, qui prædictam conclusionē dicit se putare ueram quātum ad ecclesiam: Nam quo ad deū, putat ipse q̄ talis in quo malitia supplet ætatē astrictus sit uoto simplici: ita ut non possit saluari, nisi illud adimpleat:

uel melius deliberet ex quo doli capax erat tūc: & plenē intelligebat, quod egebat. Quod dictū licet tutum sit tenere & sequi: tamen forrē non est uerum nec necessariū sequi. Quia licet minor iste. xiiij. habeat malitiā. & per consequens deliberationem cōsensu presumatur habuisse: non tamen illā quæ requiritur in tanto actu. In quo agitur de tāta obligatione: † & in quo papa requirit obligationem perfectā, ut debeat necessario quis obligari: unde cū hoc fiat autoritate patris: ex cuius potestate dependet regula, ut probatur in. c. quia in insulis, de regula. & in. c. cum ad monasterium, de statu mona. ergo & cætera. & facit. c. qui cunctq. xxiiij. q. j. Vnde dictum do. An. forte eiset tenendū in alijs uotis quam religionis. De quibus in. c. scripturæ de uoto, & ita alias legendo dictum. c. postulasti, transiui cum hac opinione.

CAPVT XX.

REQUISITVM XIII.

- Irregularitas pluribus modis incurritur. 1
- Irregularitatis diffinitio & diuisio. 2
- Irregularitas ex matrimonio. 3
- Irregularitas ex homicidio. 4
- Homicidium quottupliciter dicatur committi. 5
- Irregularitas stricte sumpta. 6
- Lex promotionis impeditiua requirit factum. 7
- Irregularitas nunquid incurratur ex conatu homicidio non sequuto. 7
- Irregularitatem utrum contrahat, qui mortuum decolat animo occidendi. 8

DE PERFECTO CLERICO

44 **Medicus culpa cuius eger moritur, an incurrat irregularitatem, & dicatur homicida.**

Diues mendicum fame pereuntem non cibans an irregularis.

9 **Irregularitas num distinctè requirat factum.**

Requiritur decimoquarto, quòd nō sit irregularis: hoc est talis cui aliqua irregularitatis nota possit impingi: maximè quæ ex homicidio uel mutilatione prouenerit. † Potest enim irregularitas incurri pluribus modis: & causis. Sumendo irregularitatem, prout generaliter eam deseribit & sumit Specu. in titu. de lega. §. iuxta. in princip. & Ioan. in. c. j. de re iudi. lib. vj. quod est nota. seu impedimentum canonicū ex defectu, seu ex facto proueniens: qua quis prohibetur ad ecclesiasticos ordines promoueri: & in eisdem ministrare, uel aliter secundum docto. in. c. ad audientiam, de homi. † Irregularitas est ius impeditiuum promotionis uel executionis ordinis à iure diuino & canonico introductum, propter aliquē defectū inobedientiam, negligentiam uel factū. Est autē sciēdum quod irregularitatis duæ principales sunt species: una quæ prouenit seu contrahitur in homine ex aliquo defectu in eo, seu in persona eius à natura ipsa proueniēte sine facto suo & culpa sua: ut quod natus sit quis ex illegitimo matrimonio: quod sit natus foemina, non uir: quod seruus, non liber: quod defectiuus in membris uel aliter uitiatu corpus: quod in ætate infantili, uel ad hoc non conueniēti: quod non baptizatus: uel adhuc neophytus. Tales enim omnes possunt dici irregulares: hoc est extra regulā illorū positi, qui possunt promoueri, cū sint prohibiti isti à lege canonicā sic pro-

hibente: & sic irregulares, etiā irregulares hac prima specie irregularitatis proueniēte à natura sine facto aut culpa aliqua ipsorum & omnibus, omnibus & singulis satis supradictum est feriatim. † Alia & quædam est irregularitas: quæ contrahitur non à natura: sed ex facto aliquo nostro. exemplum in illa quæ contrahitur ex hoc, quod duas quis successiue duxit uxores: uel unam non uirginem, ex quo facto possit dici bigamus. Vel ex eo quod se ligauerit uinculo matrimoniali: uel alio uinculo seu obligatione aliqua alia incompatibili uel non conueniēti simul cum ordine clericali: & de his etiam supra factum fuit. Est etiam dare & exemplificare alias ultra præmissas, quæ similiter contrahuntur ex facto nostro tam illicito: quam etiā aliquando licito, per quas redditur inhabilis quis ad ordines: & ideo de illis uidentū & prosequendum. Et primo de illa quæ contrahitur & causatur ex homicidio uel mutilatione membri. Secundo de illa quæ contrahitur ex inobedientia seu uiolatione censuræ ecclesiasticæ. Quo igitur ad primam: quòd ex homicidio incurratur irregularitas, quæ habeat impedire ordinis susceptionem: text. est in. c. si quis uiduā, & in. c. miror, & c. seq. & c. de his. & c. clerico. l. distin. & in multis alijs iuribus ibi: & probatur in c. presbyterum, & c. penul. de homi. & quare sic redditur triplex ratio per Richar. in. iij. distin. xxv. art. v. q. ij. ubi de hac materia. Quòd autem ex mutilatione membri: probatur. l. distin. per totum, & maxime in. c. ultimo. Nunquid autem hoc sit tenendum indistinctè in omni homicidio seu in omni genere homicidij, in hoc stat dubium. Circa quod pro euidētia sciendū, † quòd homicidium dicitur committi non solum actu: & facto, sed etiā sola ipsa

intentione occidendi. Dicitur etiam committi lingua sola, & sic tripliciter, intentione, lingua & actu seu facto: ut nota. in. c. sicut digni, de homici. & habetur in. c. si quis uiduam. l. dist. Nunquid ergo ex omnibus tribus incurratur irregularitas semper, uel quando uidentum est. Et primo de eo quod committitur intentione sola: cum quis scilicet habuit intentionem & propositum occidendi aliquem. an ex hoc quod habuit illam malam intentionem cum proposito firmo, fit effectus irregularis tanquam homicida. Videtur enim quod sic: per tex. in. c. homicidiorum, de peni. distin. j. cum. iij. sequen. in quibus aperte probatur, quod talis dicatur uerus homicida: & quod non minus delictum committit: nec minus reus, nec minori poena puniendus, quam si actualiter occideret. Et pro hoc glo. in terminis. ea. dist. in. c. periculosose, in glo. si. Contrarium tenet glo. in. c. si aliquis, de homici. & hoc uerius secundum docto. ⁶ ibi communiter respondententes, ad illa uerba quod non minus delinquant quo ad sufficientiam: scilicet eterni ignis: quia uterque peccat mortaliter: ex quo mortali peccato incurritur poena aeterna: non autem quo ad quantitatem supplicij. Et ad illam glossam contrariam de qua supra dicunt posse saluari, ut procedat in irregularitate, late sumendo illam pro illa: quae contrahitur ex quolibet mortali. Non autem in irregularitate proprie & stricte sumpta: de qua queritur, quae non contrahitur ex uoluntate sola, sed facto. Lex enim promotionis impeditiua requirit factum, ut est tex. optimus in. c. si quis iratus. xv. q. j. timo in tantum requirit, quod etiam si ueniret ad actum propinquum, ut quia duceret quis ictum animo incidendi caput alicui, non incurreret irregularitatem, si non incidit: nec ex ictu illo mutilauit aliquod membrum corporis, ita quod non

quod non sit secuta mors, uel amissio membri directe uel indirecte: & hoc constet etiam si grauius uulnerasset secundum Doct. in dicto. c. si aliquis ad hoc, quod notanter dicit Archi. in dicto. c. si quis iratus. xv. q. j. ubi terminat. q. de clerico, & qui cum firmum haberet propositum occidendi quendam, & iuisset causa occidendi, & iam occisum reperisset, uolens suae iniquae satisfacere uoluntati truncauit caput illius sic iam mortui: & ibi terminat quod non commisit homicidium, propter quod debeat dici irregularis: ex quo mortuus ille iam erat. Potest etiam ex hac eadem ratione inferri ad medicum, qui permetteret infirmum mori, cum posset medendo succurrere. Et ad diuitem, qui permetteret inopem mori fame, cum posset subuenire: ut non sint tales irregulares, licet male faciant, & dici possint homicidae quantum ad deum: ut probat text. in. c. pasce fame morientem. lxxxvj. dist. & in. c. non est grandis. lxxxij. di. ubi bona glo. ad propositum. Non ergo opponatur de illis iuribus. Non etiam de iuribus quae expressae uolunt, quod in huiusmodi criminibus uoluntas pro facto reputatur, maxime quando deuenitur ad actum propinquum. l. si is qui cum telo. C. ad legem Corneliam de sica. canonizata, de peni. distin. j. c. si quis, & quod punitur affectus, licet non sequatur effectus: ut in iuribus ibi allegatis in glo. Quia procedunt quo ad alias poenas corporis afflictiuas imponendas. Non autem quo ad notam irregularitatis incurrendam, cum illa requirat factum, ut dictum est. Vide tamen glo. in. c. cogitationis, de peni. distin. prima, quae dicit, quod imo etiam peccatum uoluntatis solum, repellit a promotione, & allegat tex. in. §. hinc supernam. uer. ponderosus. xlix. distin. de cuius in intellectu aliquid infra.

DE PERFECTO CLERICO
CAPVT XXI.

- 93
1 Homicidium cōmitti lingua quibus modis dicatur.
2 Irregularitas quomodo incurratur ex homicidio quod lingua fit.
3 Taciturnitas & consilium qualiter causent irregularitatem.
4 Lex promotionis in quibus consistat.
5 Consultor homicidij & consulens quid incurrant. 7.8.
6 Mandatum uel consilium ad maleficium quomodo reuocabile.
7 Irregularis nunquid efficiatur, qui cōsultat illū qui aliās erat factururus. Et quid si consultor occidatur. 9.
10 Irregularitas an incurra ex consilio rei licite ex qua mors fuit sequuta.
11 Homicidij consilium præbens pro fide, an incidat in irregularitatem.

ET hæc de homicidio quod uoluntate sola comittitur facto non secuto. Quid autē de illo quod lingua sola: an incurratur irregularitas ex eo. Sol. præmittēdo q̄ homicidiū dicitur cōmitti lingua omnibus istis modis consulendo, illud mandando, ratū habendo, defendendo, instigando seu suadendo: ut de his omnibus habetur & nota in. d. c. sicut dignū. Videndum ergo de singulis istis. Et primo de eo quod consulendo: an uidelicet ex hoc q̄ quis consulit homicidium postea sequutum, per alium, dicatur homicida quo ad incursum irregularitatis. Solutio, de hoc dicendū ut latè per Inno. & docto. in. c. ad audientiam, de homi. qui apertè tenet q̄ sic: & hoc siue directè consuluerit homicidium siue etiam indirectè: quia aliquid unde se-

LIBER II.

99

quutum est homicidium. Ita q̄ causam propinquam præstiterit ad illud. † Exemplum secundum Innocen. ut quia consuluerit iētum machinē, uel insultum alicuius castri. Fuit enim in culpa iste non cogitare quod potuit euenire: attendit quod talia non consueuerunt fieri sine cedere ergo imputandum. c. continebatur, de homicidio, & c. de cætero, eodem titu. Quæ iura probant, hoc etiam si consuluit quis quid, ex quo uerisimiliter non expectabatur mors: tamen sequuta fuerit præter opinionem. si modo res illa in se fuisset illicita. imò hoc uerum etiam si protestatione præmissa quod non occideret, uel mutilaret: consuleret, uel mandaret quis illud per text. hodie expressum in. c. fina. eodem titu. libro sexto. † Quinimò idem si aliquis solum demonstraret alicui utilitatem prouenientem ex homicidio ipso: aliter non dicendo secundum Ioan. in. c. felicis, de pœni. lib. vi. Plus uidetur posse dici, ut idem sit de eo, qui nihil omnino diceret: sed sciens & præsens in aliquo tractatu, in quo ageretur de uindicta sumenda ex inimico suo, tacuit: ut est exemplificare in casu capituli Petrus de homicid. de illo clerico, qui cum tractaretur inter amicos suos de sumenda uindicta de quodam amico suo, & ille præsens tacuisset, talis enim ex hoc quod taceret, quasi tacitè consentiret, habendus esset pro irregulari. Secus si expressè contradiceret, prout fecit ille Petrus in casu illo. Dummodo ex corde hoc faceret, secundum Doctores ibi. Alioquin quantum ad Deum saltem idem esset, secundum Doctores ibi ex hoc sumentes † quod lex promotionis nõ semper consistit in facto solo: sed in facto & animo. xv. quæstio. prima. c. finali. Quod nota: quia sic posset inferri ad saluationem eius quod dicit glos. supra allegata i dicto. §. hinc superna.

Ibi etiam mouet Inno. notabilem quaestionem in dicto. c. ad audientiam, de illo qui consuluit alicui aliquem occidere: quem ille non statim sed longo post tempore interfecit, an consulens sit irregularis: & tenet quod sic nisi ante consilium datum reuocet: & cum hoc etiam quod illi qui occidi debebat, hoc intimet, ut sibi praecaveat: & sic oportet secundum eum quod non solum reuocet, sed etiam illi in cuius necem datum est, intimet. Nisi quando firmiter & probabiliter crederet consulens ille, quod is cui hoc consuluerat, & deinde reuocauerat reuocationi consilij dati acquiesceret. Videtur tamen uelle ibi dominus Card. q non sit necessarium, quod notificet: quasi perinde sit, ac si non consuluerit, ex quo consilium ipsum reuocauerit. Atramen Bal. hac quaestionem tangens in. l. non eo minus. C. de accusa. & in. l. j. C. de ser. fugi. transit cum Inno. 6 ibi, & idem Bal. in. l. mandatum. C. man. † Et ibi dubitat Bal. quomodo mandatum uel consilium ad maleficium possit reuocari, cum sit periculosum intimari ei, de cuius morte tractatur. Sed dat ipse modum, ut intimetur ei sine notificatione personae. De consilio etiam quando est mentis impressum, quomodo possit reuocari, cum iam fixum sedeat in animo. Respondit ibi Bal. quod satis est dissuadere quantum potest, ne amodo teneatur consulens, ita dicens uelle Inno. in dicto. c. ad audientiam. Vtrum autem praedicta de irregularitate incurrenda ex hoc consilio homicidij procedant: etiam si alius qui fecit fuisset facturus Hostien. ibi quod non: sed solum quando ex illo consilio motus fuisset ad id, argu. c. sicut dignum. uer. qui uerò, & s. fina. de homi. & quod notatur in. c. cum I. & A. de re iu. Et ita etiam uidetur transire ibi Anto. In dubio tamen secundum Cardi, ibidem praesumi debet, quod

motus ex consilio fuerit arg. illius. c. ad audientiam. Et hoc ultimum dictum etiam uult Barto. in. l. non solum. s. si mandato. ff. de iure iurando, qui allegat. l. prima, in fine. ff. de rap. ui. Et an ad hoc probandum sit sufficiens iuramentum illius, qui occidit, qui attestaret quod alius omnino fuisset facturus. De hoc etiam ibi in dicto c. ad audientiam, per Inno. & scribentes. † Sed 8 de hoc an debeat attendi, an alius facturus fuisset, an non: quia sunt opiniones, recurrendum ad nota. plenius per Antonium in. c. querelam, de electio. & in regu. nullus ex consilio, de reg. iur. libro vj. per Dinum, & per docto. in. c. j. de offic. deleg. & per Bart. pulchre in. l. non solum. s. si mandato. ff. de iniur. ubi sentit ipse oppositum. Et quod distinctio illa Dini & Hostien. & docto. esset alius facturus uel non, habet locum in his quae non cadunt in delictum: non autem in his quae in delictum cadunt. De hoc etiam per Bald. in. l. prima. C. de ser. fugiti. & in. l. data opera, in penulti. charta, uer. scilicet in consilio. C. qui accusa. non poss. & per Salic. in. l. prima. C. de rap. uir. & per Ang. in. l. prima. C. de Nili. 9 ager. non rump. † Ibi etiam uidelicet in dicto. c. ad audientiam mouetur pulchra quaestio. Quid si consulit quis alicui ut aliquem occidat, & ille consilio illius ductus aggreditur eum, ut occidat, sed in congressu occiditur ipse: an sit iste consulens irregularis: ibi dominus Anto. concludit quod sic: post Ioan. Sequitur etiam Cardi. remittens se ad nota. per eum in. c. j. in. j. q. de cleri. pug. in due. Sequitur etiam Dominic. in. c. fi. de homici. lib. vj. Et ibi etiam † quid si consulatur non res illicita, sed res aliqua licita & bona in se, ex qua tamen uerisimiliter habeat sequi mors: exemplum, ut quia suadet quis alicui ut pro patria sua pro iure suo defendendo: uel pro

proximo sumat arma sibi licita: & in tali casu, & in illo conspectu moritur aliquis. Ibi concludit Anto. post Inno. & alios, quod non sit irregularis, etiam si ibi moriatur ille, cui hoc consultiur. xxij. q. ij. pro membris, & c. seq. & q. vij. hortatu, & c. dilectus, de homicid. † plus tenet ibidem Innoc. & sequitur Anto. in. x. q. Ponendo casum, in quo etiam si directa consulatur alicui mors: & sequatur ex consilio illo mors illius, non erit ipse irregularis, quando scilicet consuleret quis alicui, quod pro fide Christi seu libertate ecclesie se exponeret ad mortem. Cum Christus pro nobis mortuus sit, & Christo teneamur nos conformes reddere: iuxta illud: exemplum enim dedi vobis, & facit. c. exemplum. xij. q. j. & quia sancti martyres exposuerunt & ipsi vitam pro Christo. Nos exemplo suo ad hoc insfruendo non solum uerbo: & doctrina sua: sed etiam facto. Dubito tamen ego circa predictum dictum, per ea quae infra.

CAPVT XXII.

1. Mandans homicidium an dicendus irregularis.
2. Mandans homicidium, ut non fiat irregularis, qualiter reuocare habeat.
3. Consilium non fit gratia consulti, secus in mandato.
4. Homicidium ratum habens an tenendus irregularis.
5. Ratihabitio in delictis an mandato equiparetur.
6. Homicidij suasor num censendus irregularis. Et quid de instigante.

ET haec de consulente tale quid, ex quo homicidium uel mutilatio sequatur. † Quid autem de mandante illud conclusio est,

ut idem quod in consulente ut irregularitatem incurrat, ac si ipsemet fecisset: cum mandans aliquid fieri iuris interpretatione censeatur facere. c. mulieres, de senten. ex com. sibi, cum is uere committat, cuius mandato sit. Et hoc uerum etiam, si mandans mandasset solum uerberari, expressè inhibens ne occideretur uel mutilaretur, ut si sequatur occisio uel mutilatio, nihilominus incurratur: quia in culpa fuit sic mandans, ut est tex. etiā supra allegatus in. c. si. de homi. li. bro. vj. † Si tamen post mandatum factum reuocaret illud: & ipsam reuocationem expressè intimaret illi, cui mandasset antequam sequeretur effectus, irregularis non esset secundum Inno. in. c. sicut tuis, de simo. & in dicto. c. ad audiētiam. Quinimò uult ibi, quod non requiratur expressa reuocatio & intimatio: sed sufficiat tacita: exemplum, quia mandans fecisset pacem uel aliter amicitiam cum inimico illo mandatario hoc sciente. Ita tener ipse ibi in mandante, licet in consulente teneat quod requiratur expressa reuocatio & intimatio, ut dictum fuit in praecedentibus. Et quae sit ratio differentiae, ponit ipse: quia mandatum fit gratia mandantis. Ideo uerisimile est quod reuocatione facta illa desisteret, cui mandatur. † Consilium uero non fit gratia consulentis, sed eius cui consulitur. Et ideo requiritur intimatio. Et istam etiam considerationem habuit Bar. in dicta. l. non solum. §. si mandato. Hostie. tamen & post eum Io. And. non tenet hanc differentiam, sed uult ipse, quod idem in mandante: quod supra dictum fuit in consulente: ut si ex illo mandatarius fuit motus, teneatur mandans si non expressè reuocauit, & intimaui. Secus si non ex eo motus, ut quia omnino alias fuisset facturus. Sed de hoc dicendum ut ibi latius per scribentes in praalleg. iuris maximè i. d. c. sicut tuis.

Et quod dictum est in mandante, idem potest dici de ratum habente homicidium ab alio commissum, quando nomine illius factum fuisset. † Secus si non nomine suo factum, sicut in simili dicitur de illo, qui uerberat clericum nomine alterius, quod ille alter postea ratum habet, ut dicitur excommunicatus per rati habitationem, ac si manibus proprijs uerberasset: secus si non nomine ipsius fuisset uerberatus. tex. est notabi. in c. cum quis, de senten. excom. lib. vj. De hoc tamen † an in delictis rati habitio mandato acqui paretur, dicendum ut in regula rati, libro. vj. per Barto. in l. j. §. sed cum quis. ff. de ui & ui ar. per Bal. in l. non eo minus. C. de accusa. in uerfi. xij. quæritur, & per Salic. plenius ibidem in uerfi. j. nunc quæro, de ratum habente. De suadente autem seu instigante aliquem ad actum propter quam suasionem seu instigationem sequutum fit homicidium uel mutilatio. † An ex hoc incurrat irregularitatem, uel ueniat puniendus ut homicida, uel qualiter. De hoc bonus tex. in c. si cut dignum. uer. qui uerò se asserunt, de homicidio. ubi recurrendum.

CAPVT XXIII.

1. ¶ Consultus de iure super morte alicui inferenda an & quando irregularitatem inducat.
2. Iudex ecclesiasticus iubens reum puniri secundum ius an incurrat irregularitatem.
3. Iudex proferens sententiam sanguinis irregularitati nunc quid sit obnoxius.
4. Aduocatus & assessores quæ cause reddant irregulares.
5. Clericus utrum possit defendere capite plectendum sine irregularitatis nota.

Clericus testificari non cogitur, ubi sanguinis poena uertitur.

Notarij & scriptores sententiarum criminalium irregularitatem an incurrant.

Indicans fugientem, quem insequens postea interimit, an irregularis.

Clericis nunquid interdictum adesse sententijs criminalibus, & illarum executionibus.

Iudex maleficiorum an irregularis etiam si nullam ferat sententiam criminis.

Damna petès à criminoso an irregularis si damnosus plectatur cum ageret tantum ciuilitèr.

VNum aliud non prætermitto ultra iam dicta supra circa illud de consilio: & est dubium multum necessarium: † an scilicet, habeant locum in omni consilio & in omni consulente: & sic etiam in illo quod quis licitè daret interrogatus de iure per uiam consilij in scriptis uel simplicis responsionis: ut quia consultus quis, uel interrogatus à iudice uel principe: an propter tale uel tale crimen mereretur quis mortem de iure, & ille consulisset uel responderet quòd sic: qua responsione attentata postea ad mortem sit condemnatus, & occisus, aliquis fortè qui tunc erat in crimine illo deprehensus. An talis consulens uel respondens ex hoc sit effectus irregularis, præsupposito quòd iustè & secundum conscientiam suam consuluerit uel responderit. Videretur enim prima facie quod non, per rationem tex. in c. de occidendis. xxij. q. v. dum ibi habetur ad literam. Absit, ut ea quæ propter bonum facimus aut dicimus, si præter nostram uoluntatem aliquid mali acciderit, nobis im-

DE PERFECTO CLERICO

putetur: & ibi glo. quæ dicit ar. quod nō omnis qui occasionem damni dat: damnum dedisse dici debeat. Et quia cum nihil peccauerit iste, sed potius debeat dici meruisse respondendo ueritatem pro iustitia. Non uidetur ratio cur poenā mereri debeat. c. ij. de cōsti. lib. vj. Sol. De hac quaestione per glo. & ibi scribētes in. c. ex literis, de excessu. prela. In qua conclusio tenendā uidetur ista, q̄ aut crimen illud super quo interrogatur uel cōsultitur imminēbat puniendū de præsentī, & ille hoc sciebat, & probabiliter cogitare poterat q̄ ille esset facturū secundum consiliū suū: & sic postea fecit & incurrit irregularitatem: nisi fortē secundū Abb. ibi, ille omnino uel aliās fuisset facturū: aut nō imminēbat puniendum tūc q̄ sciret, & nō incurrit. Dūmodo secundum Speculatōrē cōsulerit ille secundum ius. Secus si erroneē per ignorantia iuris crassam & supinā. Ita dicit ipse in titu de leg. §. iuxta, uer. quid si iudex. Et hic adde ad propositū glo. bonā in. c. omnis. ij. distin. & quod ibi per Archi. Et ponit de iudice ecclesiastico qui contra malefactorem mandat fieri ius, uel præcipit puniri secunum q̄ ius dicitauerit, non aliter exprimens do poenam, ut non incurrat irregularitatem. Licet postea ab illo cui mandatur, uel sic præcipitur imponatur poena mortis: & idem ibidem notat de quocunq; alio prelato seu clerico iurisdictionem temporalem habente in loco aliquo. Et ad hæc etiam facit bona glo. in. c. pessimam. xxij. q. ultima. Sed illud tenendum pro indubitato de illis qui per se uel per alium proferunt sententiā in causa sanguinis, ut ex hoc efficiant irregularē, quātumcūq; in se iustissima sit, quādo ex ea sequeretur mors, uel mutilatio mēbris: ut est tex. clarus de hoc in. c. sententiam sanguinis, ne cle. uel mo. Imō non solum ipse qui pro-

LIBER II.

107

fert, uel per quē profertur, sed etiā assessor, consultor, ac etiā aduocatus: nō solū qui pro accusatore, sed etiā qui pro reo, secundum opinionem quorundā. † Cū actor obligetur ad poenā talionis: & sic nō possit agere pro reo, quin ex consequenti & necessario agat cōtra accusatorem. Ita tenet Spec. in tit. de aduo. §. j. uer. causa. & in. d. §. iuxta, uer. item q̄ litigiosus. Per quod dicit Hosti. in. c. j. de postu. prela. q̄ licet quidā dicāt etiā clericū posse defendere accusatū ar. c. nos. xxij. q. v. & c. inter alia. de immu. eccle. Tamē tutius est, q̄ abstineat. Quid em̄ dicit si per suā imperitiā succūbat accusatus, & mutiletur, uel quid ecōtra, si accusatus absoluitur: & accusator patiatur poenam talionis propter suā defensionem, † si tamē iuste defendisset ipse: ita q̄ nihil posset ei imputari: sentit ipse ibi q̄ sit securus. ar. c. de cetero, & c. tua nos. de homici. & c. ad aures, de gra. & qualita. Remittit se tamē ad nota. in. c. ad audientiam, de homici. ubi ponit quæstio. de clerico iurisperito qui accepit defensionem fratris sui carnalis accusati de homicidio, & ita defendit q̄ accusator fuit cōdēnatus: & ibi uide quatuor cōsilia notāda per eū ut aduocatus nō incurrat irregularitātē istā. Plus uoluit docto. in hac materia q̄ nō solū prædicti uidelicet iudex, assessor, consultor, & aduocatus incurrāt irregularitātē, casu quo sequatur mors uel mutilatio: sed & testes. † Et ideo dici potest, q̄ ubi uertitur poena sanguinis, non potest cogi clericus testificari. Ita notat Hostien. in. c. dilectorum, de testi. cogen. ubi etiā Ioan. hoc uult. plus uolens ibi, ut nec etiam ille qui aspirare uellet ad clericatum licet nondum clericus, possit cogi ad testificandum. † Idem dicendū de notario qui attestatur. Et de scribēte attestatio- nes, uel qui eas legit dum publicatur sententiā,

imò ex hoc ipso quòd scripsit quis literas iudicij qui hoc fecit, uel etiam ex hoc solo quòd literas missas sibi traditas ut aperiret & legeret sic fecit, uigore quarum imposita fuit mors, uel mutilatio secundum Ioan. qui ita refert fuisse responsum per Clementē papam contra clericū unum ex lectura cuius facta de certis literis sic sibi traditis legēdis secuta fuit mors. De quibus omnibus in. d. c. sententiā, & facit. c. si quis. & c. alis quotiens. l. j. distin. & quod per Speculatorē ubi supra. † Vbi etiā de illo qui indicat fugientē, dicendo q̄ per talem uiam fugit. Nunquid autem prohibitum sit clericis & ecclesiasticis personis interesse quādo legūtur condēnationes iste criminalis, uel interesse quādo mandātur executioni. Concludendum q̄ sic. Cum hoc eis prohibeatur per papam in. d. c. sententiā ibi: aut ubi exerceantur intersit. † Adeo q̄ peccant, ut dicit ibi Abbas & docto. cum in hoc ueniant contra prohibitionem papalem de qua ibi: non tamen tenendum q̄ ex sola illa interessentia irregularitatem incurrant. sed solū quando interfunt prestando autoritatem, consilium, auxilium, uel fauorem: quod est notandum: & ibi etiam uidentur de illo qui efficitur iudex maleficiorum. † An ex hoc q̄ suscipit tale officij efficiatur irregularis, etiam si non contingat per eum ferri sententiam aliquam condēnatoriam ad mortē uel mutilationē. De qua quæst. per Hostien. in. c. significasti. el. ij. de homici. ubi tenet q̄ non: cum ex sola uolūtate sine facto non contrahatur irregularitas. & hoc uidetur tenendum, quicquid specu. in contrariū in. d. §. iuxta, ibi sed quid iudice. Et quid iuris de illis qui de malefactoribus suis querelā faciūt in iudicio seculari emendam damni sibi illati perētes, & prouideri ne talia præsumantur. † An incurratur irregularitas

si iudex mortē inferat eis iustitia exigente. De hoc in. c. prælatis, de homici. lib. vj. ubi q̄ non: dummodo protestetur expressē q̄ ad pœnā sanguinis non intendant, secundum q̄ consulit tex. ille notabilis ad hoc. De hoc etiā in. c. postulasti. eo. titu. de homici. & quod habetur in. c. Maximianus. xxij. q. iij. & ibi bona glo. in glo. ij. quæ uideatur.

CAPVT XXIII.

- Homicidium quod factu committitur est triplex. 1
Homicidium necessarium quid sit. 2
Homicidium pro defensione persone an & quādo permissum. 6. 3
Defensio omni iure permissa. 4
Occidens inuasorem cum aliter mortē uitare nō posset, an sit irregularis. 5
Defensio pro rerum conseruatione an concessa. 7
Anima cunētis rebus preciosior. 8
Moderamen inculpatae tutelæ in defensionibus adesse debet. 9
Honorem suum tutari cui libet permissum. 9
Conseruatio persone & famæ equiparantur. 9
Honor omni lucro præferendus. 9
Occidere pro defensione honoris an sit licitum laico. 10
Homicidiū in defensione factum mitiorē exigit pœnam. 11
Lex Cornelia de sicarijs ad quod homicidiū non trahatur. 11
Assertioni uel iuramento illius qui dicit se defendendo occidisse an standum. 12

HActenus de homicidio quod committitur lingua sola: & hoc quod consulitur, mandatur, ratum habetur, uel imponitur

absq; eo q; manibus proprijs aliquid isti atten-
tent. Nūc restat de eo quod factō committitur:
quia interueniente factō eius cui illud imputa-
tur. An & quādo incuratur ex eo irregularitas,
quā habeat repellere ordinandum. Pro cuius
responsione oportet premittere, q; t̄ tribus mo-
dis principaliter contingit cōmitti homicidiū:
uidelicet necessitate, casualitate, & uoluntate.
Vnde secundum hos tres cōmittendi modos so-
let distingui triplex homicidium. Necessarium,
Casuale, & uoluntarium. Ita enim distinguit
glossa ordi. & ibi docto. in. c. sicut dignum. de
homici. in princip. glos. magna. Videndum er-
go de singulis speciebus homicidij. Et primo de
necessario quid sit: & an permissum sit: & quan-
do. Et breuiter necessarium homicidium illud
dicitur: t̄ quod sit pro defensione uitæ hominis,
uel bonorum: uim ui repellendo. Ex quibus uer-
bis patet, q; duplici ex causa potest fieri: uel pro
defensione personæ: uel bonorum. Et primo de
eo quod sit pro defensione personæ. In quo con-
cludendum, q; aut ille qui cōmisit illud, poterat
aliter periculum personæ euadere: quam occidē-
do, & non potest de iure occidere. Ideo occiden-
do incurrit irregularitatem: ac etiam puniendus
uenit: licet non ex proposito occidat: ut proba-
tur in. d. c. significasti. de homici. cum ibi nota.
3 & in Clemen. si furiosus. eo. titu. t̄ Nisi qualitas
personæ aliud suaderet: ut quia furiosus, uel in-
fans ut est ibi tex. & idem secundum Pe. de An-
cha. ibi, & maior septēnio si non esset talis qui
doli capax esset. xv. q. j. illud, & ad hoc facit q;
infra statim dicitur de homicidio uoluntario,
Aut non poterat aliter euadere periculum per-
sonæ nisi occidendo: & tunc licitè & impune po-
tuit occidere. Probatur hoc ex iuribus tam ciu-
4 libus quā canonicis, quæ dicūt defensionem

omni iure permissam, non solum positiuo: sed
etiam naturali. d. c. significasti, & c. si uerò. de
senten. ex com. & c. dilecto, de homici. lib. vj. &
j. distin. ius naturale. l. scientiam. §. qui cum aliter.
ff. ad legem Aquiliam, & l. itaq; eod. titu. &
l. ut uim. ff. de iusti. & iu. cum concor. Proba-
tur etiam magis in specie in. c. ij. de homici. &
in. c. ibi seq. & in. c. quia te obnoxium. l. dist. &
per tex. ad hoc meliorem de iure in clemen. si fu-
riosus, de homici. qui tex. probat quo ad pro-
positum nostrum, quod etiam à pœna spiritua-
li talis sit immunis, uidelicet à pœna irregu-
laritatis: dum dicit, quod t̄ nullam irregularita-
tem incurrit qui mortem aliter uitare non ua-
lens, suum occidit uel mutilat inuasorem: per
quem tex. clarum ad hoc tolluntur opiniones,
quæ olim erant circa hoc. De quibus per glo.
in dicto. c. sicut dignum, & in dicto. c. de his. l.
distin. ut dicit Ioan. And. in dicta clemen. & est
communis doctorum sententia. Dummodo ut
dictum est, aliter ille qui occidit euadere non
posset: ut quia secundum glo. ibi in dicta cleme.
inangulatus esset, & sic artatus q; fugere nō po-
terat: nec aliter se iuuare clamore uel aliter: que
glo. est bene notanda. Dum apertè sentit q; ua-
lens fugere, non excusatur si se defendendo occi-
dat. Quod est tenendum quo ad irregularita-
tis incursum: per illum tex. per quem hoc ibi
tenet Cardi. & Pet. de Ancha. Quo autem t̄ ad
effectū euadendæ pœnæ quæ ex homicidio uel
mutilatione sequuta ueniret, & ponēda in foro
iudiciali. Alibi tetigi hunc passum latissimè in
tractatu quodam in eo de homicidio, in quo ar-
guendo ad partes pro & cōtra: & in hoc referen-
do opiniones uarias, tandē p̄ cōcordia opinio-
num deueni ad istā distinctionē. Quod aut uio-
lētia inferitur circa res ad earum occupationem

uel destructione: & non tenetur fugere dominus
uel possessor ipsarum reru, qui fugiendo uidetur
se incurrere amissionem earum, ad hoc. l. iij. §. si
quis autem uisis armatis. ff. de ui & ui ar. & l. j.
C. quando liceat sine iudi. se uin. p. que iura hoc
tenet Bald. in l. j. C. unde ui. in. vj. colu. in uerb.
7 sed pone quida. † No solum enim pro defensione
ne personæ: sed etiã pro conseruatione rerum li-
citur est se opponere etiã percutiendo non solu
de iure ciuili. l. furem. ff. de fca. & l. iij. §. cū igitur
ff. de ui & ui ar. sed etiam de iure canonico.
c. olim. de restitu. spolia. c. suscepimus, de homi.
Dum tamē citra occasionē uel mutilationē mē-
bri: & hoc de iure canonico loquēdo, quod ha-
beretur pro inconuenienti, ut pro defensione reru
quæ sunt transitoria & uiles auferatur uita ho-
8 minis simul & anima: quæ sine cōparatione di-
citur preciosior omnibus rebus. l. iubemus. C.
de sacrosan. eccle. & c. aurum. xij. q. ij. cum si.
Et hoc de clericis loquendo in quibus loquitur
dictum. c. suscepimus. Aut uolentia infertur cir-
ca personam non respectu rerum: sed ut offen-
datur quis in personam: & tunc aut fugere illud
importat periculū salutis: ut quia inimicus est
ad spatulas, ut utar uerbis Bal. in dicta. l. j. Itaq;
terga uertendo posset de facili uulnerari ipse uel
occidi: & non tenetur fugere, siue sit laicus, siue
etiam clericus, per iura quæ indistincte permittunt
defensionem sui corporis uim ui repellēdo.
l. ut uim. ff. de iusti. & iu. dū modo cū moderami-
ne inculpatæ tutelæ, ut ibi notatur. Aut nō im-
portat periculum personæ sed honoris illius tan-
tum: cui est iniuria & obprobrium permittere
se fugari. l. apud Labeonem. §. j. ff. de iniu. Et idē
uidetur dicendum quando non paruum illi re-
sultraret dedecus sic fugiendo: attenda qualitate
personæ fugantis & ipsius fugati, & causa pro-
pter

pter quam: † cum cuilibet licitum sit honorem
& reputationem suam defendere. c. non sunt au-
diendi. xij. quæst. iij. Cum conseruatio personæ
& famæ æquiparentur, institu. de suspec. tuto. §.
suspectus: imò honor præfertur lucro omni. l. lu-
lianus. ff. si quis omif. causa testa. & quia hæc
duo uidentur æquiparata à iure non posse rece-
dere uel posse quidem: sed non sine dedecore. l.
in eadem. ff. ex quib. cau. maio. Hoc tamen ultra
num restringendum est in laicis. Clericis enim
non uidetur quòd sic sit licitum secundum opi-
nionem magis communem per tex. cum ibi no-
tatis in dicto. c. suscepimus. Quinimò in foro cō-
scientiæ seu penitentiali loquendo: † non puto
10 quòd sit licitum etiam laico occidere pro defen-
sione, scilicet honoris tantum: & euitādo dede-
core: imò puto, quòd peccaret existimando ma-
gis diminutionem honoris in hoc mūdo: quam
periculum corporis & animæ proximi: ar. dicta
l. sancimus. C. de sacrosan. eccle. & quod nota.
in dicto. c. suscepimus. Item attēto quòd est hoc
contra charitatem quam astringimur inuicem
portare. c. charitas, & c. proximu, de pœni. dif. j.
occidendo hoc modo proximu: ex quo aliter
possumus fugiendo nos iutare. Non tamen pu-
to quòd ita grauitur peccet, nec tanta peniten-
tia ueniat ei imponenda sicut si nō dicta de cau-
sa commotus id fecisset. Sicut dicitur in simili
in foro contentioso de eo qui se defendendo oc-
cidit non seruato moderamine inculpatæ tute-
læ † qui licet puniendus ueniat, non tamen ita
15 grauitur, sicut si animo pensato occidisset, unde
non punietur lege Cornelia defica. cum illa nō
imponatur, nisi ei qui dolosæ commisit. l. in le-
ge Cornelia. ff. ad legem Corneliam de fca. sed
debet puniri talis ut culpabilis, & sic arbitrio
iudicis. Ita notatur per Ioan. Andre. & ibi per
h

doctores post gloss. in. c. significasti, el secundo, de homicid. & per Bald. in. c. primo, de pace tenen. & per eundem in. l. data opera, in quarta colum. C. qui accu. non pos. & facit tex. optimus ad propositum in. l. si adulterium. §. imperatores. ff. de adulte. Addendum tamen, quod circa hoc an aliter potuisset euadere, an non aliter ille qui occidit, licet eius assertioni esset standum in foro poenitentiali. ut est gloss. singularis in dicta clemen. j. de homici. in glos. non ualens: non sic tamen in foro contetioio. † Sed si de hoc dubitetur, oportebit probari per circumstantias occurrentes: puta quia erat in loco ita arcto, & cetera: ut ibi licet ut refert Zenzel. ibi quidam teneant quod imò iuramento illius stari debeat per. c. significasti, de homici. & c. si uerò. de senten. excommu. el secundo, quod uerum intelligit ipse Zenzel. ubi non ageretur de præiudicio alterius, aliàs secus, & idem ibi Ioan. de Imola, sequitur in dicta clemen. prima.

CAPVT XXV.

- 1 Occidens in defensione an sit excusabilis quo ad deū & quando. 6.
- 2 Mortem an quis debeat potius incurrere quam inferre. 4.
- 3 Vim uel repellere quatenus liceat.
- 4 Homicidium falsè confessus an censendus damnatus, si confessionem non reuocauerit.
- 7 Homicidium necessarium nunquid indistinctè cuiq; concessum, & in omni loco. nu. seq.
- 8 Monachus an sine licentia prælati debeat se defendere. Monachus an possit contra abbatem suum se defendere.

& quando.

Sacerdos celebrans an debeat missam deserere ut se defendat, postmodum ad eam reuertit, maxime si inuidentem occiderit.

Vouens uel iurans se non defensurum an ueniat contra uotum uel iuramentum si se defendat.

Vota quæ & quando non seruanda.

Vtrum autem ille † qui sic se defendendo occidit alium, sit quo ad leges ciuiles & canonicas immunis ab omni poena, quãdo aliter euadere non poterat, ut supra ostensum est: ita & quo ad Deum sit excusabilis & immunis ab omni peccato. De hoc in dicto tractatu meo de homicidio, ubi arguo pro & contra. Inducendo pro parte negatiua omnes illas autoritates de quibus per Gratia. in. §. primo. xxij. quæst. j. quæ autoritates uidentur probare quod non sit permissa huiusmodi defensio de iure diuino. Sicut apertè tenet gloss. Accursij in. l. ut uim. ff. de iusti. & iur. super uerbo iure: & uidentur sentire gloss. in. §. si autem. ead. distinc. dum dicit quod potius debet quis mortem incurrere quam inferre arg. c. ita ne. xxv. quæst. v. & facit bonus tex. pro hac parte qui est Augu. ad Publicolam in. c. de occidendis. xxij. q. v. Quibus tamen non obstantibus teneo ibi partem affirmatiuam contrariam, uidelicet quod nullo modo dicatur peccare: etiam quo ad Deum ille qui se defendendo occidit. Sequendo Ioan. de Ligna. in præallegato suo tractatu de bello: qui per plures rationes & argumeta ostendit, quod etiam de iure diuino in tali casu permissa sit defensio, reprobando gloss. illam in dicta. l. ut uim. Et ad autoritates allegatas per Gratia. ubi sus-

pra, respondendo ut ipsemet respondit ibi in. s. his itaque. Ad. c. autem de occidendis. Respondendo cum simi. quod intelligendum est in alio homicida, quam in eo qui non ex uoluntate sed ex necessitate quadam impulsus ne ipse occidatur, occidit alium. Et hanc sententiam dicitur tenere beatus Thomas secunda secundae. q. xliij. dū ibi concludit, quod homo uim uel repellere potest cum moderamine inculpatæ tutelæ: quia plus tenetur homo providere uitæ suæ: quam uitæ alterius: cum omnis ordinata charitas incipiat à seipso. l. præses. C. de serui. & aqua: & pro hoc: quia quādo me defendēdo occido aliū, potest dici, quod non ego interfecerim ipsum, sed ipse seipsum. Ita singulariter dicit glo. notāda in. c. ij. de fur. dum reddit ibi rationem, quare excusetur quis ab homicidio in tali casu & non à fornicatione. Quinimò arguunt aliqui, quod ne dum non male faciat ille qui sic pro defendenda uita sua occidit alium, imò licet & bene: quia facit quod debet occidēdo potius alium quam permittendo seipsum occidi dicta ratione, ac etiam quia si licitum est de iure diuino defendere alium: etiam contra uoluntatem suam ne occidatur, ut est tex. in. c. displicet, & in. c. ipsa pietas. xxij. quæst. iij. ergo multo fortius licitum est seipsum defendere: imò si se non defendat & permittat se occidi: cum possit eo modo euadere. uidetur quod peccet quasi sui homicida: arg. c. si non licet. xxij. q. v. ubi tex. ad literam si non licet occidere alium: multo minus seipsum. Ad cuius confirmationem allego singulare dictum docto. alibi dum uolunt, quod si aliquis falsè sit confessus se commisisse delictum aliquod, propter quod damnatur ad mortem: si non reuocet illam confessionem ante mortem moritur damnatus. Ira dicit Abbas in. c. ex parte, el fea

tundo, de sepul. & facit quod nota. in. c. j. de testi. cogen. & in dicto. c. si non licet. Purarem tamen ego attendendam intentionem istius talis: an ideo illum uoluerit occidere, sed potius permittere se occidi: ut corpus simul & animam illius occidat: quoniam tunc esset potius ei hoc ad meritum & coronam martyrii. Vel si occidit: an hoc fecerit ex uindicta potius & passionis aliqua quam conceperit contra illum in actu illo inuasionis: quam pro euasione mortis: quia si sic non esset tunc immunis à peccato. Item etiam attendendum an ex causa illicita fortè potuisset se ad talem necessitatem sicut faciunt latrones & adulteri & similes: uel etiam an potuisset præcauere: ne in illam necessitatem incidisset ut de hoc ultimo habetur in sum. confess. in titu. de homicidio. q. xij. Nunquid autem istud homicidium necessarium eo casu quo dixi permittum, debeat censeri permittum indistinctè omnibus personis cuiuscumque gradus & conditionis & in omni loco: & contra omnes. De hoc me remitto ubi supra & ad notata per Car. in clemen. j. de homicidio, in. xx. q. ubi formaliter ponit quæstio. An habeat locum in omni etiam ecclesiastica persona: & concludit quod sic allegando Archi. xxij. q. iij. s. primo. post glos. ibi. Imò ibi tenet in quæstione quæ sequitur. xxj. quod etiam religiosi putà fratribus minoribus & alijs licitum sit se defendendo occidere. Ad idem allego Ioā. de Ligna. in dicto tractatu suo de bello: ubi formando quæstionem in monacho, quod an sine licentia prælati possit se defendere: terminat quod sic respondendo iuribus & rationibus adductis in contrarium. Plus tenendo ibi quod etiam contra abbatem & superiorem suū posset in tali casu se defendere: eo casu quo iniuste uel indebitè uideret se inuatum.

in argumētum. c. ex parte, de accusa. & c. olim
 Et idem etiam concludit ibi in seruis, ut etiam
 contra dominum suum possint se in tali casu de
 fendere. Non enim actus naturales potest domi-
 nus seruo interdicerē, per quorum interdictionē
 haberet perire. l. j. ff. de his qui sunt sui uel alie.
 iur. facit. l. quod attinet. ff. de reg. iur. Et ibi etiā
 ponit præfatus doctor an in omni loco: ubi quicquid
 quis sit: etiam si in ecclesia: terminādo ibi quod
 sic per iura generaliter in hoc loquentia: & cum
 hic actus insurgat à iure naturali, sitq; permis-
 sus à iure positivo, ciuili & canonico nec prohi-
 beat illum lex diuina. Et præterea ratio permis-
 sionis subsit generaliter, & sic ubiq; & in omni
 loco: ergo & in ecclesia. † Plus ibi tenendo unū
 quod uidetur mirabile & absurdum prima facie:
 quod etiam si presbyter sit in officio missæ:
 & contingat eum inuadi ad mortem: potest di-
 mittere officium missæ & se defendere, ac se de-
 fendendo occidere opprimentem eum. Quo sic
 occiso putat ipse argumētatiuè loquendo: quod
 posset immediatè redire ad altare, & reassum-
 pto officio intermissio celebrare argu. dicta cle-
 men. si furiosus. Quasi nullum peccatum dica-
 tur ex hoc commississe. Ex quo lege permittente
 fecit argu. c. qui peccat. xxij. quæst. iij. & quia
 rex. in dicta clemen. j. dicit quod nullum irregu-
 laritatem incurrit, & sic nullum impedimētum
 propter hoc. Quod dictum non audeo ego afir-
 mare, nisi restringeretur ut supra dictum est in
 præcedenti quæst. in fine. Et adde ultimo, quod
 in tantū sunt uera prædicta. secundum aliquos,
 † quod etiam si quis iurasset uel uouisset, uel ali-
 ter promississet non se defendere etiam si interfi-
 ceretur ipse, tale uotum tanquàm temerarium
 non uidetur quod illud habeat obseruare. Nam
 regula est, quod quando cunque aliquid uoues

tur uel promittitur, quo facto stilius corporalīs
 uel spiritalis uenire amittendus, uel peccatum
 incurrendum: nō est seruandum tale uotum: nec
 promissio uel iuramentum aut præceptum ali-
 quid, nec consuetudo uel lex: uel aliud quicquā:
 probatur ista regula in. c. si uerò, cum glos. ij. ibi
 de iureiur. & in. c. inter cætera. xxxj. q. iij.

CAPVT XXVI.

Irregularitas quomodo ex homicidio uoluntario in-
 currat. Et an possit in illo dispensari in homicidio uo-
 luntario. 11.
 Dispensare inferior à Papa qui non possit maxime in ho-
 micidio. 11.
 Dispensatio Papæ sine causa an reddat tutum apud deū. 3.
 Uulnerans an incurrat irregularitatem si uulneratum
 alius postea occidat. Et quid si uulnus sit letale. 5.
 Irregulares nunquid efficiantur uulnerantes omnes si nō
 constat quis eorum letale uulnus intulerit.
 Socij uulnerantis an dicendi irregulares si non liqueat
 de occisore.
 Irregularitas ex solo uulnere incurritur. 7.
 Clericus propter homicidium uoluntarium an censendus
 beneficio priuatus.
 Beneficium homicidæ an possit impetrari ante sententiā
 de homicidio.
 Homicida an possit acquirere beneficium sine dispensa-
 tione. & aliter qua uia.
 Absoluere ab homicidio qui possint. 12.
 Episcopi possunt de iure artare potestatem mendicantiū. 13

EThæc satis de hac prima specie homicidij, quod appellatur necessarium & quomodo possit licite committi: maxime sine incurfu irregularitatis: propter quã ille qui commisit illud habeat repelli ab ordinatione tanquã irregularis. Sequitur nunc uidere de alijs duabus speciebus, uidelicet de uoluntario & casuali.

Et primo de uoluntario.

Circa quod dicendum & concludendum breuiter quod ex tali homicidio simpliciter uoluntario absque dubio incurritur irregularitas: quæ non solum repellit ab ordinatione, sed etiam deijcit iam ordinatum: & facit ut imperpetuum amplius ordinari non possit. c. sicut dignum, de homici. cum ibi noratis & l. distinc. c. si quis uideam, & h. distinc. c. aliquantos: etiam si interficeret quis sarracenum uel paganum. l. distinc. c. clericum, & in. c. miror. † Nec potest per episcopum etiam cum tali dispensari ut tenet gloss. in c. miror, ead. distinc. Sed per solum Papam, qui etiam non consueuit de facili cum huiusmodi dispensare, ut nota. in. c. ij. de pugnan. in duello, & in. c. sicut dignum, de homici. in gloss. penulti. ubi sentit gloss. quod nec etiam per Papam possit cum tali dispensa. Sed Hostien. & communiter Doctores tenent quod possit. Respondentes ad iura contraria, quod debet referri ad difficultatẽ, quasi uelint dicere quod non debet dispensare de facili: sed ex causa de quo etiam per Dominum in dicto. c. miror, & per Ioan. And. in dicto. c. sicut, qui concludit quod non debet nisi ex causa: † si Papa dispensaret cum aliquo tali sine causa, non esset tutus in conscientia apud deum, iuxta glo. illam si. in. c. non est uoti de uoto. Et hoc quod incurratur irregularitas ex tali homicidio uoluntario tenendum indistincte siue manibus proprijs occidat quis ipse; siue opem

ferat occidenti: siue consiliũ uel fauorem per sua prædicta: siue causam quomodocumque præster: intelligẽdo tamen de causa propinqua nõ remota: ut dicit glo. nota. in. c. de cetero. de homici. & tali quæ fuit ordinata ad homicidium. Secus si nõ ordinata ad illud, ut ibi nota. Plus tenẽdo quod etiã si in casu licito committatur, nõ euitetur irregularitas, ut quia ex præcepto iudicis pro executione iustitiæ: uel pro tuenda patria: uel in bello licito: ut supra etiã ostẽsum est, & facit quod habetur & notatur in. c. significasti, & c. petitio, eod. titu. De quo tamen dicendum ut latius ibi nota. & in. c. ad audientiam, eod. titu. Ibi etiã habetur † de illo qui uulnerauit unum qui ab alio uel alijs occisus est: ut pro homicida sit habendus, si dubitatur de uulnere suo illato mortale fuerit uel non. Dixi si dubitatur: quia si esset certum quod letaliter uulnerasset, dato quod ab alio postea occisus esset: clarum & indubitatum esset, quod incurreret irregularitatẽ: imò etiã ueniret talis puniendus pena capitali legis Corne. ac si ipse totaliter occidisset, ut dicit Bal. in. l. ita uulneratus. ff. ad. l. Aquil. ubi damnat consiliũ illorum, qui ad euadendũ quẽ ab illa pena qui uulnerasset letaliter aliquẽ, ita quod nõ possent euadere consulunt quod occidatur ab alio, antequam moriatur, arg. l. item Mella. §. celsus. ff. ad. l. Aquil. Non enim est sanum consilium secundum eũ. Nec probatur ex illo. §. qui procedit quando est dubium, & subdit ibi Bald. quod tales sic consulentes essent digni suspendio pro mercede tam dannabilis consilij. Sed dubium pulchrius in hoc esset † quando præsupponeretur, quod non letaliter uulnerasset quis unũ: & hoc constaret: quẽ alij superuenientes occidissent: an ille sit irregularis præsupponẽdo quod nõ habuit animum occidendi. De quo dubio per doctores in. d. c. significasti.

sti. de homi. Sunt enim opiniones Specu. & Hostien. qui tenent qd non. Abbas ibi aliter per tex. in. c. fina. xv. q. ulti. & c. sicut dignu. §. si. de homici. Alij moderniores putant aliter dicendum, uolentes hoc qd licet non habuerit animu occidendi: nec uulnerauerit letaliter: si tamen uel excessit modu defensionis uel illud uulnus, licet non letale fuit aliqualis causa qd ab illis fuerit occisus quia forte debilitatus, uel ita qd potuerit ei imputari auxiliu fuisse praestitu ad illud: uel culpa aliqua precedens uel in ipso actu: certe talis debeat ceteri irregularis: & hoc puro tenendu, maxime in foro penitentiali. In quo in dubio reputare quis debet se irregularē, iuxta nota. in. c. ad audientiam, de homici. & in. c. Mattheus, de simo. & ibi etiā in. d. c. significasti, ponitur de illa quaestio. † Quid si unus est uulneratus a pluribus: nec aliquod uulnus est per se sufficiens ad mortem: sed omnia sunt incerta, an omnes sint irregulares: & concludit qd sic, ut est rex. in. d. c. fi. xv. q. ulti. Ita etiā notat Bar. in. l. fina. ff. de sicarijs. Ibi etiam tagitur illa alia quaestio. Pone qd aliquis reperit interfectus in rixa: & ignoratur quis eū interfecerit: an oēs sint irregulares. De qua quaestio, per glo. in. c. quiescamus. xliij. dist. & est quaestio dñicalis que incipit. Quinq; erāt in una domo: ubi concluditur qd sic: maxime per tex. in. c. si quatuor. xxiiij. q. ulti. Ita etiā tenet Specu. post Gof. in titu. de dispensa. §. iuxta, ubi quid si in rixa per dictum. c. fi. & per. l. item Mella. §. sed si plures. ff. ad. l. Aquil. De quo per ar. in. c. nolite. ij. q. iij. & plenē in. d. c. significasti, ubi Ioan. And. concludit idem tenedu, quando constat qd unus ex illis occiderit. Secus si non constaret de hoc, & ita etiā sequitur ibi Abas & uideretur comuniior. † Illud constat & illud tenedu, qd ex solo uulnere non secuta occisione uel mu-

tilatione incurritur irregularitas. c. petitio, ubi tex. de hoc de homicidio. Multa quidē & alia quaestiones possent hic applicari & attingi, quas omitto causa euitandae prolixitatis. Sed solum de una quaero quoniam magis quotidiana. Nunquid clericus beneficiatus propter homicidium huiusmodi uoluntarie commissum censeatur ipso iure priuatus beneficio, qd enim priuari possit ex hoc solo, illud est clarum. † Sed an ipso iure absq; alia sententia de hoc dubitatur. Pro cuius decisione qd non: sed qd requiratur oino sententia ritē lata allegado dictu Inno. in. c. cum non stris, de concess. prebē. Quod dictum referunt & sequuntur Moderni ibi, & in. c. fina. de homici. & tenet Bal. in. l. cum fratre. C. de his qui, ut in. di. in uer. unū scias, quod notoriū nunquam habet uites ad aliquem condēnandum: concludendū ibi qd licet praelatus sit notoriē criminofus: non tamen est depositus ipso iure, etiā si sit homicida: & istud etiā sequitur Bald. in. l. athletas. §. calumniator. ff. de his qui no. infra. † Et nunquid sufficiat qd sententia sit lata super homicidio absq; qd de beneficio fiat mentio aliqua, quo ad hoc ut possit impetrari illud beneficiū taquam uacās. Bal. ibi in. d. l. cum fratrem, uideretur sentire qd non: quia dicit nisi sequatur sententia depositionis: quod dictum non audēt affirmare moderniores, in. d. c. fi. sed relinquunt cogitandum. Illud autē tenendu, qd licet prius acquisita beneficia retineat donec priuet: non tamē potest de nouo acquirere beneficiū sine dispensatione. Ita uideretur sentire & uelle Inno. in dicto. c. cum non stris. Sed do. Anto. ibi in. viij. col. tenet quod per uia collationis possit homicida & alius irregularis acquirere beneficiū, non autē per uia electionis, & idē dicit Calderi. tenere in. c. querelā, de iureiu. ubi etiā de hac materia uidendum per

Abba. & alios scribentes. Et an ab isto homicidio uoluntario possit episcopus absolueri absque q̄ absoluto mittatur Romā:† ueritas iuris est q̄ sic ex quo nō reperitur iste casus expresso alio quo iure referuatus papæ, arg. c. nuper. de sent. excō. Ita firmat Archi. Flo. in sum. sua. in. ij. parte. in. ti. de homici. uer. itē no. Dicens hoc tenendum, quicquid in contrariū alicubi obseruet cōsuetudo de talibus mittēdis ad curiam. Sed uide tur Abba. in. c. deus qui. de pœni. & remis. qui per illū rex. in. uer. homicidio cū superscriptio ne tenet plus, q̄ necdum episcopus, imō etiā inferiores ab ipso possunt absolueri. Ita non est necesse adiri Papā, ut dicūt uulgares: imō nec etiā episcopū:† sed simplex sacerdos possit. Sunt em̄ certi casus referuati Papæ: de quibus per glo. in. c. ij. eo. titu. lib. vj. quibus exceptis ab omnibus alijs possunt absolueri etiā inferiores. Addit tamen Abba. ibi q̄ episcopi solent per statuta sibi referuare multa. Et inter alia cōiter istud de homicidio: quid si faciāt, abstinendum est.† Nam possunt de iure episcopi artare potestatem mendi cantū hoc modo per indirectū, ut uult glo. nota. in. clemē. dudum, de sepul. & hæc duo dubia bene nota, quia quotidiana: & aliās, & pluries uidī dubitari in facto.

CAPVT XXVII.

- 1 *Homicidium casuale committenti quando sit imputandum, & contrahat irregularitatem.*
- 2 *Negligentia culpe quando annumeretur.*
- 3 *Dispensari cū homicida casuali per inferiorem an possit.*

Circat casuale uerō homicidiū, quod scilicet à casu preter intentionē cōmittentis uel causam dātis, est dicendum: q̄ aut ille dabat

operam rei licitæ: & cum hoc adhibuit etiā omnē diligentiam, quam potuit & debuit, & in nullo imputatur ei, ac si non fecisset. Ad hoc. c. ex literis. c. significasti. c. dilectus, & c. Ioannes. & c. si. de homici. & c. hī qui in princip. & c. sepe, ad si. & c. si duos fratres. l. dist. Nisi in casu. c. ex literis præallegati: quādo fortē scādalum ex illo graue ortum esset, uel ex illo tanta laboraret infamia ille q̄ sic cōmisit, uel cuius causa cōmissum est, q̄ ei purgatio uideretur indicēda. Si uerō in hoc defecit, quia nō adhibuit diligentiam quā debuit:† imputatur tunc ei propter negligentiam, quæ culpæ annumerat in hoc. Efficitur ergo iste irregularis: uigore cuius irregularitatis non debet nec potest ad ordines promoueri: & si promotus fuerat & incidat in hoc: non potest ad superiores ordines promoueri, imō nec illis uti: quos tunc haberet. c. presbyterum, de homici. & c. ad audientiam: nisi cum eo dispensetur per Papā, dicit glo. in. c. sicut dignum, de homici. in. glof. penul. allegando. c. tua nos. eod. titu. & c. clerico iacente. l. dist. Ex hoc sentiens illa glo. q̄ per inferiorem non possit dispensari cum homicida huiusmodi casuali.† Cōmuniter tamen tenetur q̄ etiā per inferiorem possit dispensari, ut ad minores ordines promoueat, sed nō ad maiores. In quibus loquitur: & restringendū est dictū glo. illius. Aut & secundo casu ille dabat operam rei non licitæ sed illicitę, & tūc semper imputat ei questio ad incursum irregularitatis, siue adhibuerit diligentiam: siue nō. Ad hoc. c. continebatur & c. dilectus, in. fi. de homici. & l. dist. clerico, & c. si quis uoluntate, & xv. q. j. §. ut itaq̄, & quod habetur & nota. in. regula culpa. ff. de regu. iur. Ista distinctio est distinctio glo. in. d. c. sicut dignum, de homi. in. glo. penul. in. uer. si casu cōmittitur homicidiū: quam distinctionē

cōiter sequuntur scribētes ibi, & cōiter summi-
ste ac etiā theologi, ut nota. in fun. cōfes. li. ij. ti-
tu. j. q. xix. Et quæ doctrina est bene notanda: ex
ea em sic retēta posset inferri ad terminationem
innumerabiliū quæstionū & casuū plurimorū,
qui possent occurrere: & qui quotidie occur-
rūt: de quibus in præallegatis iuribus: & ibi per
scribentes: quos casus: & quas quæstiones, quia
hic inferere esset nimis in longū tractatū hunc
extēdere, ac etiā quodāmō extra ppositū & ma-
teriā: iō omitto respōdēdo ad notata in præalle-
gatis iuribus. Quātum est de ista irregularitate
quæ cōtrahitur ex homicidio uel mutilatione.

CAPVT XXVIII.

- ¹ *Irregularitas ex inobedientia uel censura neglecta contracta quæ sit.*
- ² *Promoueri ad ordines qui generaliter possint, & qui repelli.*
- ³ *Irregularitas unde deriuata.*

¹ **R**Estaret nūc dicere de illa specie irregula-
ritatis, quæ cōtrahit ex inobediētia seu
uoluntate cōsurge, ex eo uidelicet quod quis ex-
cōicatus cū sit maiori excōicatione, uel suspens-
sus ab officio, uel à diuinis, exercet se in officio
suo sicut prius: uel ex eo quia non seruasset quis
interdictum, quā speciem irregularitatis simili-
ter non prosequor breuitatis gratia. Sed me re-
mitto ad nota. in locis suis: maxime in. c. si cele-
brat, de cleri. excō. minist. Et ad nota. per Specu-
in titu. de dispensa. qui est sub titu. delegato. §.
in xta, ubi generaliter de materia ista irregulari-
tatis, & diffusè ultra alios, & de qua etiam, & in
c. nisi cum pridem. §. personæ, de renun. & per

Ioan. & alios in. c. sententiā sanguinis, ne cleri.
uel mona. Ad quam materiam irregularitatis
omnino recurrendum & pro ea in locis præalle-
gatis, quoniā multū facit, imò necessaria est ad
propositā quæstionem principalem. † quæ est
qui possint promoueri ad ordines, & qui repel-
li. Quæ quæstio si bene consideretur uidetur quod
possit unica ista responsione absolui: uidelicet
quod omnes illi possint promoueri, qui nō sunt irre-
gulares de iure: & qui irregulares sunt de iure,
illi tales promoueri non possunt attenda diffini-
tione irregularitatis, de qua supra dixi, ac etiam
ethymologia ipsius irregularis: quæ est quasi
extra regulam aliorum positus: quæ est ut qui-
libet possit ordinari nisi prohibitus. De quibus
scilicet quia illegitimè nati: quia ferui: quia for-
minæ. Solum ergo in hoc labor in uidendo &
cognoscendo qui sint isti irregulares, & per con-
sequēs prohibiti ordinari: quorū aliqui usq; ad
xij. sunt supra numerati. Restat uidere de alijs.

CAPVT XXIX.

REQUISITVM XV.

- ¹ *Ordines sacri an requirant suscipientem sine crimi-
ne indistincte. 6.*
- ² *Crimina enormia quæ sint.*
- ³ *Crimina, quæ post peractam pœnitentiam adhuc habēt
nonnihil cicatricis.*
- ⁴ *Infamis infamia iuris pro irregulari habendus.*
- ⁵ *Infamia triplex.*
- ⁷ *Infamis quis ille, cui ordines non sunt denegandi.
Sacerdos in peccato res sacras tangens an peccet.*

Requiritur quindecimo, quod ille qui appetit ad ordines promoueri uel ascenderet sit sine crimine: ut memorat & declarat Gratia. in §. nunc autem. xxv. distin. allegando dictum Apostoli: & Hierony. ad hoc, & ibi declarando qualiter hoc debeat intelligi. Non enim nomine criminis debet hic omne peccatum intelligi: cum res penè contra naturam sit, ut sine peccato aliquis sit: ut dicit ibi idem Gratia. ubi omnino uide, Vel potest dici aliter declarando quam ipse: ut debeat exponi sine crimine, uidelicet indispensabili. Vel tertio sine crimine, quod requirit dispensationem super quo ut quia talis per quod incursum fuit irregularitas. Non enim sine dispensatione prius obtenta potest promoueri. Posset etiam & tertio intelligi de omni mortali, in quo quis perseveraret: non enim ante contentione & penitentiam interiorè per quam tollatur peccatum ipsum primo debet promoueri quis, aliàs ad suam damnationem ordinaretur, licet executionem reciperet. Vel quarto, & hæc notabilior sine crimine scilicet enormi. Sunt enim quedam crimina que appellatur enormia secundum canones: uel ideo enormia, quia ad normam penitentiarum ex uis ipsius sola induci non possunt, quin semper remaneat aliquid de poena etiam post ipsam penitentiam: ut est homicidium, de quo supra in precedenti requisito. Item crimen heresis, in quo post uulnere sanatum dicitur remanere cicatrix. §. q. j. c. uentum. Item simonia in beneficio: hoc est si quis adeptus fuisset beneficium per simoniam, ut ibi etiam probatur in d. c. uentum. Vel etiam generaliter dici potest, quod omnia que ad hunc effectum dici possunt enormia: quæ post peractam penitentiam non habent ordinis executionem: ut sunt illa de quibus in c. nisi cum pridem. de renun. ut sunt illi omnes, supra proxime numerati:

numerati: uidelicet, homicida, hæreticus, simoniacus: & ultra illos excommunicatus celebrans, uel non seruans interdictum. xij. q. ij. si quis episcopus, & c. tutum, de excess. præ. Falsarius literarum sedis apostolicæ. c. ad falsariorum, de crimine fal. Item hæreticus. c. inter alia, de pur. cano. & j. q. vij. c. conuenientibus. Sodomita. c. clerici. de excess. præla. Incorrigibilis in nimia contumacia perseverans. c. ueritatis. §. fina. de dolo & contu. Et quod notatur in c. cum non ab homine, de iudi. Item criminofus notorius de iure uel de facto. c. fi. de tempo. ordi. Item apostata. c. fi. de aposta. Item scismaticus. c. j. de scismat. Item intrusus. c. si quis deinceps. xvj. q. vij. & vij. q. j. c. factus, & c. se. Item uoluntarie electus per abusum potestatis secularis. c. quisquis, de elec. Et generaliter omne crimen quod ipso iure inducit infamiam, potest dici quod inducat irregularitatem: & sic repellat ab ordinibus. Ad hoc. ij. q. vij. §. porro, & ij. q. ij. §. hinc colligitur, & facit l. j. C. de infami. Quod omnis infamis debeat haberi pro irregulari, intelligendo de infamia iuris: non autem de infamia facti & canonica. In his enim criminibus & similibus enormibus, etiam si occulta, speciale est ut non possit quis ministrare in ordine secundum Specu. ubi supra, §. qualiter. Cum in alijs non impediatur executio ordinis post peractam penitentiam. Sed sufficit per illam tantum suo satisfacere creatori. Ad hoc. c. fi. de simonia. Nec illa si latentia sint & occulta irregularitatem inducant. Ad hoc. c. uestra. de coha. cleri. & mu. & xxxij. q. v. c. christiana, & c. tanta, de simo. Unde non opus est in istis alia dispensatio. d. c. christiana. xxxij. q. v. Addendum tamen circa hoc quod dicitur de infame: quia cum triplex sit infamia: infamia iuris ciuilibus, infamia iuris canonici, & infamia facti

Sci ut nota. in. c. testimonium, de testibus, non videtur quod simpliciter sit uerū, quod omnis infamis quacumque specie infamie debeat sic indistincte repelli ab ordinibus: quia non infamis infamia facti: per nota. in. c. non debet. de testi. in glo. ibi & in. c. olim, de accusa. & in. c. ex tuarū, de purga. cano. Non etiam in omni infamia infamia canonica: alius sequeretur quod per quodlibet mortale commissum repellendus quis esset: cum per omne mortale incurratur aliqua infamia secundum canones. vj. q. i. c. omnes uerō in glo. & c. seq. in tex. Et ideo de hoc recurrendum ad nota. in dicto. c. testimonium, de testi. & in dicto. c. non debet, & in. c. inter dilectos, de exco. pra. Et omnino ad ea quae scribit circa hoc Richard. in. iij. dif. xxv. in. vj. principali artic. q. i. ij. & ij. ubi pulchrè & plenè de hoc. Et generaliter recurrendum pro his omnibus ad nota. per Spec. ubi supra, in dicto. §. iuxta, à uerbi. sunt quae usque ad uer. Item nota quod suspensus: & per Ioan. in dicto. c. nisi cum pridem. † Vnum non omitto, quod uidebitur mirum & durum: quod non solum à praedictis criminibus enormibus debent esse immunes omnes qui ordinantur: sed etiā ab omni prorsus peccato mortali, tunc scilicet tempore ordinationis, quando recipiunt ordinem. Alias enim peccat mortaliter omnis, qui se sentiens in peccato mortali facit se ordinari, siue illud peccatum sit occultum, siue manifestū. Ita dicit beatus Thomas in. iij. dif. xxiiij. & not. in sum. confes. li. ij. ti. xxij. q. xxij. Plus uult ibi beatus Thomas, quod talis ordinatus sic existens in mortali: semp dicatur committere nouū peccatū mortale: totiens quotiens uti ordine suscepto. Cum faciat contra illud Deuterono. iuste quidem quod iustū est exequaris. Et quia de iure naturali est, ut homo sancta sanctè pertractet: † per quam ra-

tionem uideatur plus etiam uelle ibi, quod ex hoc solo quod tangit res sacras, quasi suo officio utens dicat mortaliter peccare. Ad eod quod nec circa hoc possit aliter dispensari. Idem nota. in sum. confes. eo. tit. q. xxiiij. Quod dictum licet uideatur durum & graue secundum al. ibi, non tamen aliter impugnat, sed uti his uerbis. Largam esse uiam quae ducit ad infernum, & quod multi sunt qui uadunt per eam Matthaei septimo.

CAPVT XXX.

REQUISITVM XVI.

- † Apostata in clericatus officium non assumendi.* 1
Apostasia diffinitio & diuisio.
Religiosi habitum deserentes sunt excommunicati & apostatae. 2
Apostata nunquid dicendus, qui de stricta ad laxiorem transit regulam. 3
Religiosus sub habitu ferens uestem prohibitam an excommunicatus. 4
Apostasia ab obedientia simplici quam labem contrahat. 5
Apostasia ab ordine clericatus quae sit.
Clericus sine habitu & tonsura incedens à quibus arcendus, & an priuilegio gaudeat. 6

Requiritur decimosexto inter alia crimina quod non sit apostata. † Apostata enim ad clericatus officium assumi non debent, ut in §. apostata. l. dist. & in. c. ibi seq. Est autem apostasia secundum summistas temerarius à statu dei, obediētie, uel religionis recessus, inde dicta,

quasi post actio, id est, retrogradatio. Et sic triplex potest dici apostasia, a fide, a religione & obediētia. Et quæcunq; ex istis repellit ordinandum. Vt de prima probatur cum omnis apostata a fide hæreticus dicatur & infidelis: & ipso iure excommunicatus. c. ad abolendam, de hære. 2 De secundat quæ incurritur per temerariam habitus dissolutionem cum assumptione secularis uitæ similiter clarū est. Cum tales similiter sint excommunicati ipso facto: ut est tex. cum glos. in. c. ij. ne cleri. uel mona. lib. vj. & tex. in. c. si de aposta. Vbi de monacho in apostasia ordinato ad sacros, ut non possit in illis unq; ministrare deinceps sine dispensatione papali. Et intelligit Dominic. ibi post Lapum. & Hosti. etiam si retineat & portet habitum religionis, dum modo possit dici fugitiuus, & extra licentiā seu obediētiā abbatis. Et ibi per Doc. etiam de illo qui intrat aliud monasterium in casu non concesso, ut quia transit ad laxiorem regulam † an dicatur apostata & excommunicatus ipso facto. Sunt enim de hoc opiniones. De quo per Domi. ibi & per eundem etiam plenè in dicto. §. aposta. tæ. l. dist. ubi uidetur inclinare in partem negatiuam. Et ibi etiam ponit, quid si non dimittat in totum habitum religionis, sed partem habitus: ut quia deferat habitum religionis subtus, & exterius habitum clericorum secularium. Et concludit q; si est monachus claustralis, incurrit excommunicationē ipso facto. Allegando ad hoc glo. in cle. ij. in uerbo extrinsecus, de uita & hone. cleri. & quòd per Ioan. in. c. si de reg. iur. lib. vj. in Mercurialibus. Aut nō est monachus claustralis, sed translatus ad ecclesiam parochialē. & tunc extrinsecum potest mutare, non ex toto dimittere. De quo etiam per dictum Io. de Ana. in dicto. c. fina. & latius per eundem in rubri. tit.

de apo. Vbi format quæstio. & concludit quòd tales portantes habitum ex toto abscondum sunt excommunicati: referendo Ioan. del. Dominic. & domi. Anto. Ita tenere post Ioan. & Petr. de Ancha. Licet aliqui alij cōtrā. † Et ibi etiam de portante sub habitu uestes prohibitas religionis, quæ uergatas, uel partitas, & illas breues ita q; exterius non appareant: & concludit q; non incurratur excommunicatio propter hoc. Et idē etiam concludit de utente tali ueste in domo domestica, ut aliquando fit: puta in studio, uel simili loco priuato. Allegando Pet. de Ancha. hoc tenentem in clemen. quoniam, de uita & ho. cleri. per illum tex. in uersic. publice. Plus tenet idē in illo qui portaret uestem huiusmodi prohibitam non continentia: nec causa proprii usus: sed ex alia causa: & per momentum temporis propter festū socij: ut ibi plenè per eum de his omnibus. Et hoc de apostasia ordinis. De† apostasia uerò ab obediētia simplici posset dubitari: cum illa non faciat incurri excommunicationē ipso facto: sed tantum ut per illam possit quis excommunicari: facit ut per eum infamia incurrat: & a testimonio repellat. ij. q. iij. c. si quis a suo, & ij. q. ij. si autē uobis. Vnde secundum inobediētiā commissam pro respectu eius contra quem committitur: & animum committentis & pœnitentiā sequutam uel non sequutā: putarem talem inobedientem repellendū, uel non. Est tamen dare & aliam apostasiam quæ appellat apostasia ab ordine clericatus: quando quis suscepisset primum ordinem, quia primam tonsurā, & postea eam dimitteret: hoc est quia nec coronam nec habitum semel assumptum portaret. † De quo est dubium an possit iste interim quo sic incedit sine habitu: & tonsura ad alium ordinem promoueri: an uerò repelli quasi apo-

stata: & an talis gaudeat priuilegio clericali maxime fori, & canonis: si quis suadente. xvij. q. iij. De quo quia multa dudum essent simpliciter, me remitto ad not. in dicto. c. v. de apost. ubi plenissime per Ioan. de Ana. ultra alios: & in sum. pisa. in uer. apostasia. iij. & in. c. fi. de uita & hone. cle. & in. c. ex parte, de priuile. & alia quid etiam in. c. tua, de apo. ubi de huiusmodi constitutis in minoribus: an possint cogi ad portandum habitum & tonsuram. Et conclusio est, quod non precise, sed causatiue sic: & an sponte renunciare priuilegio clericali quod habent uel non: aut quomodo & circa qua omnino adde & uide qua scribuntur in secunda parte huius secundae in primo requisito.

CAPVT XXXI.

REQUISITVM XVII.

- 1 Peregrinus in ordinum susceptione quis dicendus.
- 2 Ordinum suscipiendorum facultatem in aliena diocesi qui dare possint.
- 3 Episcopus citramontanus an & quando ultramontanum ordinare possit.
- 4 Cautela pro recedentibus a patria.
- 5 Littere testimoniales ad suscipiendos ordines quae & quales esse debent.
- 6 Practica dioecsanorum in admittendis extraneis ad ordines.
- 7 Clerici peregrini cur arceantur a promotione uel executione ordinum.

Requiritur decimosextimo, quod non sit peregrinus, † sumendo hoc loco peregrinos, pro omnibus illis qui non sunt de epi

scopatu ordinatis. Sciendum est enim quod nullus episcopus potest de iure ordinare alienum clericum praeter licentiam superioris sui: imo nec etiam ad dignitates uel ecclesiastica sacramenta admittere. lxxj. dist. per totum: & specialiter in. c. primates, & de paro. c. ij. Intelligendo superiorem hoc in loco episcopum, de cuius diocesi iste qui ordinari uult oriundus est: uel in cuius diocesi beneficium ecclesiasticum habet, uel ubi habet domicilium, licet alibi natus fuerit. † Inferiores enim praelati siue religiosi siue alij non possunt talem licentiam dare, nisi habuerint etiam a sede apostolica quod possint subditos suos a quo uoluerint episcopo ordinari facere. Quinimo nec officialis episcopi potest dare huiusmodi licentiam, sed episcopo in remotis agente uicarius eius in spiritualibus generalis: uel sede uacante capitulum: seu is ad quem administratio temporalium pertinet: possunt licentiam huiusmodi dare. Religiosi etiam qui a suis praelatis sunt in non exceptis prioratibus deputati priores: & eorum socij: possunt a locorum dioecesanis quoad ibi morantur licite ordinari: licet non sint de ipso rum dioecibus oriundi. Vt haec omnia habentur in. c. cum nullus, de tempo. ordi. lib. vj. Cautus ergo debet esse quilibet episcopus in ordinationibus suis, ut nullum huiusmodi peregrinum hoc est de alieno episcopatu recipiat ad ordines: nisi prius uisa licentia superioris sui, uel domini Papae, aut eorum litteris commendatitijs uel testimonialibus: quia ex hoc redderetur suspensus ipso facto a collatione ordinum per annum integrum: & interim clerici sui absque ipsius licentia ordines possent recipere: postquam diei sui episcopi suspensio manifesta fuerit. Ita habetur in. c. eos, de tempo. ordi. libro sexto, & notatur in. c. fraternitati, de cleri, non residen.

3 † Et de Episcopis Italiae an uel quando possint ordinare ultramontanum: recurrdum ad. c. saepe, de tempo. ord. lib. vj. ubi ponitur prohibitio quod non possit: nisi habeat licentiam a Papa uel ab Episcopo unde est oriundus: uel in cuius diocesi est beneficiatus per patentes ipsius Episcopi literas continentes causam rationabilem: quare ipsum nolit uel non possit ordinare. Et qui contra hoc ordinati fuerint: suspensi sunt absque spe dispensationis etiam a sede apostolica obtinende. Ordinantes etiam debent condigne puniri: ut haec omnia habentur in dicto. c. saepe. Et

4 ideo † cauti debent esse omnes qui recedunt ex partibus suis, ut si habent intentionem clericandi uel ordinandi se ad maiores ordines, non recedant sine licentia superioris sui, & literis eius testimonialibus uel commendatitijs. Non enim credendum est eis qui dicunt se ordinatos etiam cum iuramento suo: nisi aliter probent. c. ij. eod. titu. Quae literae testimoniales seu commendatitiae quae & quales debeant esse, ut faciant fidei quo ad hoc, & etiam quae probatio requiratur, recurrendum ad notata in. c. j. de cleri. peregri. maxime per Butrium in. j. & .ij. op. ubi disputat an & quando requirantur quinque illa figilla, quae uidentur requirere tex. ille: uel sufficiat unum tantum. De quo etiam in dicto. c. saepe, & dicto. c. ij. Et ibi etiam notat Butrius practicam quam seruare debent diocesani antequam admittant tales extraneos ad ordinis executionem: † uidelicet ut non statim admittantur, sed teneantur in suspensio, & interim instruantur de moribus eorum: ac etiam de anterioribus ordinibus quos dicerent se habuisse. Et hoc intelligo in his qui pererent se admitti tanquam clerici in ecclesijs ad officium ibi tanquam rectores, uel capellani. Secus si tanquam uiatores & transeuntes pete-

rent se admitti ad celebrandum secreto: possunt enim admitti, ut notat ibidem ipse Butrius in. ij. oppo. & est tex. eod. titu. c. tuq. Possent etiam esse tam notus aliquis licet peregrinus propter attentionem multorum suorum qui secum essent & attestarentur de eo, uel ex fama & qualitate sua, quae esset admittendus sine praedicta probatione alia, ut nota. in. d. c. tuae. † De causa autem & ratione, quare regulariter ita repellantur huiusmodi clerici peregrini a promotione uel executione ordinum. Videndum per Hostiensem in sum. eo. titu. de cleri. peregri. §. ij. ubi reddit quadruplicem rationem.

CAPVT XXXII.

REQUISITVM XVIII.

- 1 *Literati ab ordinibus repellendi.*
- 2 *Literarum cognitio quanta & qualis ad suscipiendos ordines desideretur.*
- 3 *Sacerdotis stultitia nomine simplicitatis non excusanda.*
- 4 *Ignorantia in sacerdotibus summo opere uitanda.*
- 5 *Sacerdotes quas literas scire teneantur.*
- 6 *Sacerdos simplex quos canones scire debeat.*
- 7 *Episcopi quid scire teneantur, & quam habere peritiã.*
- 8 *Pontifex in ueteri testamento quid ante pectus gestabat.*
- 9 *Sacerdotum in ueteri lege ante ingressum templi mos.*
- 10 *Episcopis doctrina non minus requisita, quam morum honestas & bona conuersatio.*
- 11 *Episcopus ordinandus an & de quibus examinandus.*
- 12 *Oburgatio in nostri temporis clericos.*
- 13 *Rationis iudicium raro in literarum rudibus compertum.*

- Episcopus qui scit se indoctum, an possit & debeat episcopatu renuntiare.
- 11 Dignitates & officia acceptantes non leuiter peccant, si se indignos sentiunt.
- Doctorandus, si sciat suam insufficientiam peccat, si gradum suscipiat.
- 12 Beneficia ecclesie non solum pretio uel precibus quaerere prohibitum est, sed etiam simpliciter appetere.
- 13 Episcopatum qui desiderat, uideat quale opus desideret.
- 14 Episcopalis officij negligenter impleti periculum.

Requiritur decimo octauo, quod sit literatus ille qui appetit ordinari. Prohibentur enim illiterati ad clericatum promoueri. c. illiteratos. xxxvj. distinc. ubi text. illiteratos, nullus praesumat ad clericatum promouere: quia literis carens, sacris non potest esse aptus officij. Et ad idem text. in. c. praecipimus. xxxiiij. di. & in. c. si. de tempo. ordi. lib. vj. qui text. probat, quod nec etiam ad quatuor minores possit promouendo hoc ibi: sub poena suspensionis a collatione ordinum per unum annum, quam incurrat ordinans ipso facto. Quod tamen intelligendum secundum Domi. & ibi scribentes de omnino illiterato, hoc est in scio literarum penitus. Ut enim ad illos quis ordinari possit, & in eis se exercere sufficit quod sciat legere, & peritiam eorum habere, quae incumbunt illi ordini: illa uidelicet de quibus in. c. perlectis. xxiiij. distinc. 2. Quatum autem ad alios sacros requiritur maior literatura. Sicut etiam maior aetas requiritur quo ad illos ut supra ostensum fuit in. xij. alias. xij. requisito & maior sufficientia. c. cum sit ars artium de elec. & c. cum in cunctis. Qua-

lis autem & quanta distinguendum est ut ibi nota. inter ordinem & ordinem. Non enim aequalis in omnibus requiritur: sed sufficit quod tanta habeatur in uno quoque, quantam exigit ordo ille ad quem ordinatur quis. Quae autem exigantur in uno quoque ordine dictum fuit supra in prima parte in uersu. quid autem ad unumqueque & habetur in. d. c. perlectis, & facit quod infra statim subditur. Et ad confirmationem huius requisiti quod in ordinando requiritur scientia & literatura: multa quidem & plurima possent allegari. Maxime quae scribit Gratia. xxxvj. di. per totum cum duabus dist. sequentibus. Dum ibi in dicta. xxxvj. dist. §. j. ponit inter alia istud dictum ad literam. † Oportet ordinandum esse prudentem: quod contra eos notandum est, qui sub nomine simplicitatis excusant stultitiam sacerdotum. Et subdit, prudentem autem esse oportet, non solum literarum peritia: sed etiam secularium negotiorum dispositione. Quod dictum nititur deinde probare per plures auctoritates ibidem in. §. ecce quod sacrarum literarum. & xxxviij. distinc. per totam illam dist. Maxime in c. ibi primo: ubi text. ad literam ignorantia maiorum errorum maxime in sacerdotibus dei euitanda est: qui docendi officium in populo susceperunt. Et concludit in fine. † Sciant ergo sacerdotes scripturas sacras & canones: & omne opus eorum in praedicatione & doctrina consistat: ut cunctos edificent tam fidei scientia: quam operum disciplina: & in. c. si in laicis, quod sequitur ibi. Si in laicis uiderit intolerabilis ignorantia: quanto magis in clericis & his qui praesunt nec excusatio digna nec uenia. Et ideo in. c. quae ipsis, quod & immediate sibi sequitur, enumerant aliqua necessaria ipsis sacerdotibus addiscenda, & in fine dicit: ex quibus oibus si

unum aliquod defuerit, sacerdotis nomen uis in eo constabit: quia ualde periculosę sunt euan- gelicę minę, quibus dicitur. Si cęcus cęco ductum pręstet, ambo cadunt in foueam. Ita ibi text. ad literam & est Augusti. docto. sancti imo text. unus alius ibi in. c. nulli uideatur uelle, quod teneatur sacerdos habere scientiam iuris canonici, dum inquit ad literam. Nulli sacerdotum liceat sacros canones ignorare, & cętera. Non tamen hoc tenendum in sacerdote simplici: ut dicit ibi glos. in uerbo canones, ostendendo quomodo debeat intelligi, dñi supplet ad illud uerbum ¶ canones. s. penitętiales quos tenetur quislibet sacerdos scire secundum eam. Non autem tenetur habere peritiām canonum generaliter: nisi secundū glos. illam esset episcopus: qui episcopus tenetur habere scientiam & peritiām iuris canonici: & pro hoc text. quem allegat in. c. ij. de consangu. & affinita. Per quem text. hoc ibi tenent scribentes Abbas & alij: & idem Innocen. & post eum alij: etiam in. d. c. cum in curctis, de elec. ubi expressę dicit, quod tenetur habere scientiam ueteris & noui testamenti. imo idem in omni alio prelato, ad quem spectaret cognoscere de causis ut teneatur scire iura. l. i. C. de ueteri iure enucle. in quātum ibi dicitur. Turpe esse patritio uiro causas peroranti ius in quo uersatur ignorare: & quia turpe est (ut inquit ipse ibi) de aliorū manibus quærere: quod apud se debet inuenire: Et quod hoc sit uerum, quod in episcopis omnino sit necessaria sciętia maximę sacrarum scripturarum: uideatur Gratia. omnino in. d. s. ecce quod sacrarum. xxxvj. distin. ubi per plurimas auctoritates & figuras ueteris testamenti nititur hoc probare. ¶ Adducendo illud quod habetur originaliter Exodi xxvij. c. ubi de pontifice qui inter cętera orna-

menta, rationale quoddam deferebat in pectore: in quo erant descripta uerba hæc: Manifestatio, & cognitio ueritatis. Ad denotandum per figuram illam, quod in pectore pontificis manifesta debet esse cognitio ueritatis. Quodque ita in promptu eam debeat habere, ut necesse non habeat ab alijs quærere, quod ipsi ex officio incumbit alios docere. Debet enim esse talis & tam peritus, ut paratus sit omni poscenti rationem reddere. Ita dicit ibi ipse allegādo dictum Petri apostoli in epistola sua & ibi glo. in uerb. rationem. Argumen. quod prelatus tenetur respondere ad omnes quęstiones sibi propositas. Adducit etiam ibi figurā de sacerdotibus, ¶ qui ingressuri templum uel tabernaculum prius lauabatur in labro æneo, quod fecerat Moyses de speculis mulierum. Adducit etiam ad exemplum Dauid: qui prius gratia spiritus sancti donum scientię accepit: & postea regni administrationem assecutus est. De Salomone etiā, qui non diuitias, non longa tempora huius uitę: sed sapientiam a deo expetiit, & impetrauit. Adducit etiam alia multa: ex quibus tādē in fine concludit liquidō patere, quod non sufficit prelatis bona conuersatio & morum honestas, nisi addatur & scientia doctrinę. Et ideo dici potest hac de causa introductum fuisse a iure secundum canones antiquos, ut non ante consecratur electus in episcopum, quā examinetur: primo an habeat in se qualitatem istam: & ultra hanc alias etiam de quibus in. c. qui episcopus. xxij. dist. ubi text. ad literam. ¶ Qui episcopus ordinandus est antea examinetur si natura sit prudens, si docibilis, si moribus temperatus, si uita castus, si sobrius, si peruiuil, si humilis, si affabilis, si in dogmatibus ecclesiasticis exercitatus, & ante omnia si fidei documenta uerbis

simplicibus asserat: & quæ sint illa fidei documenta: quæ principaliter tenetur scire & asserere, prosequitur ille canon enumerando plura usque in finem. & ad idem tex. in. c. omnes psallentes. xxxviij. distinc. Diffinimus omnem qui ad episcopatus prouehendus est gradum: ut modis omnibus psalterium noscat, & ad hoc etiam omnis clericus qui sub eo est moneatur: inquiraturque ab eo si in promptu legem habeat scrutabiliter, & non transitorie: & tam sacros canones & sanctum euangelium: quam diuini Apostoli librum, atque omnem diuinam scripturam: & secundum mandata conetur docere populum sibi commissum. Substantia enim summi sacerdotis sunt eloquia diuinitus tradita. i. uera diuinarum scripturarum notitia: quemadmodum magnus prohibet Dionysius quod si discepraerit, & ita libenter facere & docere minime sponderit, minime consecratur. Ait enim deus Malachie propheta. viij. Tu quidem scientiam repulisti a te: & ego repellam te, ne sacerdotio fungaris miseri. Ita ad literam habetur ibi. † Quod utinam hominibus temporibus obseruaretur: quod quoniam (ut præcipitur) non obseruatur: non mirum si tot ignorantibus per consequens insufficientes & indignos uidemus quotidie præfici, a quorum ignorantia & insufficientia quot & quanta deinde mala proueniant uideatur dominus Ant. post Hostien. in. c. cum in iuuentute. de purgano. tales enim ignorantes procedunt (dicunt ipsi ibi) non secundum rationis iudicium, sed potius secundum conscientiam suam & capiosam uoluntatem: cum secundum ius deberent procedere, & sic procedendo secundum illud non timere conscientiam. Quin potius eam informare, & conformare se cum dispositione canonum prout debitores sunt: iuxta. c. j. de constit. Expe-

dit enim & decet (ut alibi inquit tex. not. in. c. ij. de regula. lib. vi.) ut conscientie puritati non desit iudicium rationis. † Quod iudicium rationis raro contingit inueniri in huiusmodi idiotis patientibus defectum scientie sibi permaxime necessaria: ut ex premissis patet. Propter cuius conscientie defectum permittit, ut suadet ius nostrum: ut episcopus qui sentit in se defectum hunc: renuntiare possit episcopatu, imò renuntiare potius debeat, quam retinere: quasi cum bona conscientia non possit talis retinere eum, Inquit enim in hæc uerba. Pro defectu quoque scientie potest quis petere cessionem (quia ipsa scilicet scientia circa spiritualium administrationem sit potissimum necessaria, & circa curam temporalium oportuna) presul qui commissam sibi regere debet ecclesiam in utrisque salubriter ei renuntiat. Tu enim (inquit dominus) scientiam repulisti a te, & ego te repellam ne sacerdotio fungaris. † Per quem textum & rationem uidetur posse dici, quod peccent omnes & grauiter peccent: qui officia accipiunt & dignitates ad quas se noscunt insufficientes, propter defectum huiusmodi uel alium. Quasi uel presumptuosi nimis uel ambitiosi: uel exponentes se periculo peccati. Ita reperio Abba. tenere post Innoc. in. d. c. cum in cunctis. de elec. pro hoc allegando quod in simili no. gl. singulariter in clemen. ij. de magi. ubi de eo qui cum sentiat se in conscientia sua insufficientem & indignum: facit se promoueri ad gradum doctoratus: ut dicatur talis peccare. Si enim hoc est in dignitate doctoratus: ergo fortius in dignitatibus ecclesiasticis: & prælaturis maxime curatis: quas ne dicam pretio uel precibus quarere prohibitum, timo simpliciter appetere: cum ad eas assumi deberet nullus, nisi a deo uocatus: itaquam Aaron; iuxta. c. in scripturis. viij. q. j. &

habetur pulchrè in .l. si quemq̃. C. de epi. & cle. ubi tex. no. ad hoc propositum, in quo de episco po dicitur multa: qualis uidelicet eligi debeat, & qualiter, & quomodo electus debet renuere, & inuitatus effugere: solaq̃ suffragari debet ei necessitas excusandi: alias quidem indignus est sacerdotio: nisi ordinatus fuerit inuitus. Licet malè obseruetur hodiernis diebus cõsiliũ istud, seu monitio illa. Cum uideamus episcopatus nostri temporis nedum desiderari, imo queri cõ instantia oportunè & importunè, nõ solum pre ce, sed & pretio, quod detestabilius est. † Quod profectò non facerent homines, si scirent & con siderarent attentè quãtum oneris insit in digni tatibus istis ecclesiasticis, maximè episcopatis bus. Est enim episcopatus nomẽ oneris non ho noris. Scopos enim grecè latinè intèdens & spe culator dicitur, ut intelligat se non esse dignum uocari episcopum: qui episcopatum acceptat: non ut proffit principaliter: sed ut prefit. Ita di cit tex. in .c. qui episcopatum. viij. q. i. Quo oner e considerato audet Augustinus uti his uerbis in epistola ad Valerium: cuius uerba transum ptiuè in .c. ante omnia. xl. dist. † quòd nihil diffi cilius, periculosius, damnabiliusq̃ episcopi ofi ficio, si perfunctorie res agatur. Econtra tamen nihil acceptabilius quo ad deũ, si eo modo mi litetur, quo militari debet. Quis autè sit ille mo dus, non exprimit ipse aliter ibi.

σκοπος

CAPVT XXXIII.

- 1 ¶ Dignitates ecclesiasticæ nunquid aliquomodo pos sint appeti.
- 2 Episcopalis dignitas tria requirit.
- 3 Episcoporum opera qualia esse debeant.

Scientia

- Scientia qualis & quanta in episcopo requisita. 4
- Scientia est in triplici differentia. 5
- Eligendorum ad episcopatum uter preferendus theolo gus an canonista. 6
- Episcopus an debeat esse doctor. 7
- Papa qualem habeat scientiam. 7
- Memoriæ lapsus etiam capit pontificem. 8
- Ordinandus quisq; an & de quibus examinandus. 8
- Sacerdotes scire debent grammaticam. 9
- Libri uulgares malè idonei sacerdotibus. 9

Sed de hoc tan episcopatus & dignitates ecclesiasticæ possint aliquo modo desiderari uel quæri, uel qualiter: recurrendum ad not. in dicto. c. qui episcopatum per Archi. & Domi nic. & quod pulchrè per Cardi. & Ioan. de Imo. in clemen. in plariscq; de elec. & ad beatũ Tho mam in cathena sua aurea super Matthæ. & per eundem melius secunda secunda. q. clxxxv. ubi ostendit quomodo in episcopatu tria possunt cõ siderari. † V num est principale & finale. scilicet episcopalis operatio, per quã utilitas proximo rum intèditur. Aliud est altitudo gradus: quia episcopus semper constituitur, secundum quod consequenter se habet ad ista scilicet reuerentia & honor & sufficientia temporalium: & ibi osten dit, q̃ ad nullũ istorũ finium potest desiderari: quia non ad secundũ, neq; ad terciũ: quia unum pertinet ad cupiditatem, aliud ad ambitionem, ut dese patet. Non etiam ad primum, quia perti net ad præsumptionem, ut enim dicit Augusti. in dicto. c. qui episcopatu locus regiminis & si administretur ut decet, non tamen decenter ap petitur. Videndum ibi & per Archiepis. Flo. in

k

sum. sua. in. iij. parte. titu. xliij. c. vij. & de quo per Gregorium in pastorali suo, † ubi ponit qualia debent esse opera episcoporum. Transumptiue aliquid per Gracia. in. c. sit rector. xliij. dif. & in c. qui episcopus. xxij. dif. & adde etiã alios bonos tex. ad propositum tex. in. c. si quis uult esse p̄t̄ifex. xxxvj. dif. & in. c. si officia. lix. dist. & in c. in singulis. lxxvij. q. & in. c. in scripturis. viij. q. j. & uideat glo. ad hoc bona in. §. sed & aliud. lx. dif. ubi an iuste in m̄te possit quis gerere, qd̄ non uult ordinari nisi sit electus in episcopum. Qualis autem & quanta scientia requiratur in episcopo: quia ex p̄missis non adhuc apparet declaratum bene: dicendum p̄mittendo illud quod notat Innoc. in. c. cum in cunctis, de elect. ubi nota. † quod triplex reperiri potest scientia in homine, eminens, mediocris & competēs seu sufficiens. Eminens dicitur, per quam quis potest difficillimas etiam quæstiones soluere, dif. finire & ad eas respondere: etiã sine alia librorũ reuolutione. Mediocris, per quam quæstiones huiusmodi potens est decidere, sed non sine reuolutione librorũ. Competens uerò uel sufficiens, quando tanta est, quæ sufficit illi de quo quaeretur secundum qualitatem status in quo reperitur, attenda scilicet qualitate officij, dignitatis, uel beneficij. Si ergo quaeratur, quæ harum requiratur in episcopo: † dicendum quod non prima, non etiam secunda necessario requiritur, sed tertia illa uidelicet competens. Ita probat rex. in. c. nisi cum pridem. §. pro defectu quoq; de renun. Dicitur enim ibi, quod quanquam desideranda sit eminens scientia in pastore: Competēs tamen in eo toleranda est. Et reddit rationem. Quia secundũ Apostolum scientia inflat: Charitas autem ædificat: & ideo imperfectum scientiæ supplere potest perfectio charitatis. Ita etiã

concludit ibi Abbas post Inno. & alios, & idẽ Abb. in. c. j. de consan. & affi. Addens quod non tamen requiritur quod episcopus sit doctor iuris canonici, sed satis est quod habeat aliquã scientiam: & allegat dictam rationem. Quia licet eminens desideretur, competens tamen toleratur. c. penul. de p̄ben. & c. cum nobis olim, de elec. & ibi mouet quæstio, † qd̄ si duo eligantur ad episcopatum: quorum unus sit theologus alius canonista, uter sit p̄ferendus data paritate: & cõcludit qd̄ canonista: nisi sit locus in quo pullulent hæreses, uel locus uicinus. Si tamẽ sit mixtus aliquis, quia & theologus & canonista illum dicit p̄ferẽdum: quod tamen episcopus debeat esse doctor, uidetur facere tex. in. c. conuenientibus. j. q. vij. in uer. item Constantinus. ubi tex. non oportet nos qui presumus indigere doctrina: sed aliorum esse doctores, nisi respondeatur sumendo uerbũ illud doctores largẽ, hoc est instructores. De Papa uerò dicit Abbas ibi in dicto. c. cum in cunctis, quod cum dicatur ipse esse in eminentiori statu & supremo omniũ, & habere curam uniuersi † certẽ requirit in eo maior scientia, quã in omnibus alijs. Et ideo dicitur ipse habere omnia iura in scrinio pectoris sui. c. j. de consti. lib. vj. Sicut etiã de imperatore dicitur in. l. omniũ. C. de testa. Quod tamen qualiter intelligendum: cum & ipse aliquando reperitur deficere in memoria iurium, ut probatur in. c. p̄terea. xxij. dif. propter memoriam hominum labilem, cum & ipse sit homo, uidentũ ibi per docto. In Cardinalibus uerò, archiepiscopis & alijs inferioribus p̄latis, ac simplicibus sacerdotibus, diaconis, uel subdiaconis, & deinceps potest dici idem quod supra de episcopis ut requiratur competens: & sic maior uel minor secundũ exigẽtiam status, dignitatis, officij, seu

ordinis sui. † Vt si ad subdiaconatum ordinandus sit quis uel diaconatum: sciat saltem bene & expedite legere; ne faciat confusionem coram populo in legendo: ar. xxj. dist. c. clericos, & opera promittat dare addiscendi grammaticalia, si illa adhuc nescit. Insuper ut sciat dicere & inuenire officium, cum ad hoc teneatur ex precepto. Alias si non habet modum dicendi illud: uel quia non habet commoditatem breuiarii, uel quia nescit per se nec cum alio dicere, non debet ordinari. Alias talem scienter admittens uel ordinans dicitur peccare mortaliter: cum det illi occasionem quotidie peccandi mortaliter illud omittere. † Si uero sit ad sacerdotium ordinandus, uideretur necessarium quod saltem sciat grammatice, & precipue si est sacerdos secularis: quia tales communiter exponuntur ad curam animarum: quae male potest exerceri sine lectione & intelligentia librorum: qui habentur in litterali, & non in uulgari.

CAPVT XXXIIII.

- 1 *Litterarum peritia nunquid religiosis necessaria.*
- 2 *Religiosi confessionibus aut concionibus addicti qualem habere debeant scientiam.*
- 3 *Studium an conueniat religioni.*
- 4 *Lectionis maxime approbatorum autorum effectus. Crates philosophus cur aurum in mare proiecerit.*
- 5 *Studia quae religioni sint apta.*

Vtrum autem in religiosis requiratur quod etiam ipsi habeant scientiam litterarum & intelligentiam: Innoc. in dicto. c. cum in cunctis uidetur uelle quod non. Dum dicit ipse

ibi, quod tales magis indigent contemplatione quam scientia: arg. xvj. q. j. in. l. & quia in eis defectum scientiae supplere potest, & debet perfectio charitatis dicto. c. nisi, de reu. & idem Archiep. Flo. in tit. de praelatis. c. vij. cum ex uocatione sua non deputentur ipsi ad regimen animarum: unde sufficit eos scire quae pertinent ad debitam administrationem sacramentorum: & precipue poenitentiae. Ideo uidetur sufficere quod sciant bene legere & expedite missam & diuinum officium, & quae pertinent ad debitam materiam & formam Eucharistiae & celebrationis Missae. Hoc tamen de monachis & religiosis putarem ego intelligendum: nisi essent tales qui ex consuetudine & ipsi audirent confessiones: tunc enim in talibus putarem commendabilem: imo necessariam esse scientiam. Et hoc propter multas auctoritates quae ad hoc possent adduci: de quibus. xvj. q. j. in multis ibi capitulis: maxime in. c. sic uiue, ubi tex. Hierony. Sic uiue in monasterio, ut clericus esse merearis: multo tempore discas, quae postmodum doceas: & in. c. si clericus. cau. ea. & q. Clericatus titillat desiderium, discas quod possis docere: ne sis miles antequam tyro, & magister antequam discipulus: mihi placet ut neque teipsum doceas, neque absque doctore uiam ingrediaris, quam nunquam ingressus es: & est tex. Hiero. ad Rusticum. Et Augusti. in regula. codices certa hora diebus singulis perantur. Sed de hoc dubio. vij. q. j. † An studium conueniat religioni uel ne. Recurrendum ad ea quae scribit beatus Thomas secunda secundae. q. lxxxvij. Vbi concludit quod triplici respectu potest dici conuenire. Primo, quia adiuuat contemplationem. Secundo, quia adiuuat ad praedicandum, & confitendum, & consulendum in casibus conscientiae in illis religionibus, in quibus haec &

similia exercitia permittuntur. Tertio, quia ualeat ad uitandam carnis lasciuia iuxta illud Hiero. ad rusti. mo. Ama scientiam scripturarum, & carnis uitia non amabis: de quo de consecra. di. v. nunq̄. † Potest etiam dici q̄ insuper & proficit ad auferendas tentationes & passiones multas, & ex animo subleuandas: maxime cupiditatem diuitiarum: exemplo Cratis illius Thebani qui cum ad philosophandum Athenas pergeret, magnum auri pondus abiecit: non enim putauit se posse & diuitias & scientiam simul possidere: ut habetur in. c. gloria episcopi. xij. q. ij. Item etiam excitentur ad opera uirtutis per autoritates & exempla quae legunt, maxime uero ad obedientiae documentum. Dum per scripturas obedientia commendatur tantopere & ostenditur necessaria, ut est pulcher tex. de ea in. c. sciendum. viij. q. j. Addit tamen Thomas ubi supra q̄ non omne studium conuenit omnibus religiosis: neq̄ in omnibus religionibus: quae non in illis quae nec ad predicandum nec ad confitendum sunt deputata: Exemplum in monachis quibus haec non competere de consuetudine: sicut nec de iure competunt. † Illis enim conuenit magis studium seu lectio scripturarum sacrarum & deuotorum librorum: q̄ scientia iuris: uel huiusmodi scientiae seculares. Ita refert & sequitur Archiepiscopus Florentinus in sum. sua. in. iij. parte. de sta. homi. titu. ix. Sed haec satis de religiosis: habent enim ipsi suas constitutiones & consuetudines inter se: secundum regulas: quibus sunt relinquendi.

CAPVT XXXV.

1. *Littere humaniores utrum clericis interdiciantur.*
2. *Libri non uoluptatis causa sed eruditionis legendi.*
3. *Ecclesia cathedralis quaelibet grammaticum ad erudiendum*

dos iuuenes habere debet.

Poetarum lectio etiam clericis laudata.

Finis in qualibet doctrina inspiciendus.

Studere in iure ciuili aut physica nunquid permissum clericis.

Physica nunquid religiosi interdicta, Et quid de legibus.

REdeundo ergo ad seculares clericos: posset quantum ad hoc propositum de literatura in eis necessaria dubitari: † an non solum sacrarum literarum, sed etiam secularium deceat eos esse eruditos: & propter hoc possint se dare studio etiam librorum gentilium. De qua quaestio. per Gracianum. xxxvij. di. per totum. Vbi primo arguit per plures autoritates quod non: Secundo per alias quod sic: Tertio soluit in. §. cur ergo, ibi uidentum & ibi in glo. illa summe quae circa hoc de gentiliis libris dicit attendendum finem, per quem leguntur. † Si enim causa delectationis & uoluptatis, hoc non licet ecclesiasticis uiris. Si causa eruditionis, ut per eos sciatur recte loqui & discerni uerum a falso: & hoc est licitum. Ita probatur in. c. legimus. c. dist. Et pro hoc quod sit licitum ad hunc finem legere & studere in eis, patet: quia alias ecclesialis non ordinasset, ut quaelibet ecclesia cathedralis deberet tenere magistros liberalium artium, ad minus grammaticae: qui clericos & alios pauperes gratis instruant, ut in. c. j. & c. quia nonnullis, de magi. & xxxvij. dist. inc. c. de quibusdam. Tex. tamen in. c. si quis. xxxvij. dist. uidetur uelle quod licet grammaticam & dialecticam ad hunc finem liceat addiscere. Non sic tamen geometriam, arithmeticam & musicam: quia licet illae scientiae contineant in se ueritatem, non tamen ducunt ad pietatem.

Licet in contrarium quòd imò possit licite opem dare illis: etiam multum faciat tex. ibidem in. c. turbat. & in. c. si quid ueri. † Qui plus probat, etiam de pœssi: quòd non solum licite imò etiam laudabiliter possit studeri in ea: ut scilicet errores gentiliùm legendo detestemur, & utilia quæ in eis inueniuntur: ad usum sacra eruditionis inuertantur. Vt enim ibi dicitur in dicto c. qui de mensa. Si quis aduersus mathematicos uelit scribere, iperitus matheseos risui patebit. Item quia ut dicit text. in. c. turbat. ead. distinc. Alioquin Moyses, & Daniel sapiëntia & literis Aegyptiorum: Chaldeorumq; non fuissent erudiendi, quorum tamen superstitiones simul & delicias horrebant. Nec ipse magister gentium

4 † Paulus Apostolus aliquos uersus Poëtarum suis in scripturis inseruisset. Et ideo uidet quòd etiam in huiusmodi scientijs nõ sit prohibitum instrui: etiam ad prædictum bonum finem: ita tamen ut nequid nimis: & ita ne propter studiũ ipsarum utiliora ueniant præmittenda: quia ut dicit tex. in. c. mediocriter, de consecra. dif. v. Non mediocriter dicitur errare, qui minus bonum præfert maiori bono. De hoc etiam potest recurri ad ea quæ scribuntur in sum. confess. libro. iij. titu. v. q. j. Et de legibus ciuilibus in particulari aut phisica, nunquid sacerdotes maxime possint studere in eis: & ad eas addiscendas publice intrare: de hoc in. c. super specula ne clerici. uel mona. & in. c. j. xxxvij. dist. ubi glo. † quòd leges ciuiles possunt audiri, ut melius intelligantur canones per eas: quæ tamen glof. nihil allegat: sed pro ea uidetur facere tex. in. c. ij. de open. nun. & c. summopere. ij. q. iij. & c. si in adiutorium. x. distin. Communiter tamen non tenetur hoc ita indistincte: quia nõ in sacerdotibus, archidiaconis, decanis, plebanis, præpositis,

cantoribus & alijs clericis personatus habentibus sicut primicerius, thesaurarius, præcentor, succentor, archipresbyter, & similes habentes personatum de iure uel consuetudine ecclesiæ. Solum est dubium de habentibus curam animarum nunquid ligentur illa cõstitutione, de qua in summa ne clerici. uel mona. §. fina. & ibi tenetur quòd sic: sed hodie est expressum in. c. j. eo. titu. ne cle. uel mona. lib. vj. de quibus in. c. super specula. eo. titu. in antiquis: ubi expressè prohibetur huiusmodi ecclesiastici ab audiendis prædictis duabus scientijs, legibus uidelicet & phisicis: sub pœna excommunicationis ipso facto incurrende: nisi infra spatium duorum mensium defiterint. † Et idem de religiosis omnibus extra claustrum exeuntibus ad dictas scientias audiendas: imò etiam si in claustris existentes audiunt à doctore uel alio legente in camera: secùdum aliquos licet Abba. hoc ultimum simpliciter non teneat ibi. A seipsis autem non uidetur prohibitũ quòd possint studere in camera, quando fieret ad finem melius intelligendi canones, secundum eum ibi. Et quod ultimum nota. pro illis clericis & prelatibus, qui habent studium resertum libris legalibus, & studet in eis in camera ut licite possint. Carteri autẽ clerici ultra prædictos non prohibentur, etiam si in sacris. c. cum ex eo, de elec. lib. vj. & ut nota. in. d. c. super specula, ubi latius de hoc.

CAPVT XXXVI.

¶ Dispensari ad ordines cum illiterato an possit, & per quem.
Illiteratus sine dispensatiõe ordinatus recipit characterẽ.
Illiteratus ordinatus literis operam dare tenetur.

VNum solū restat attingere circa hanc qua-
litate[m] literaturae: an possit episcopus cir-
ca eam dispensare, dispensando cum illi-
terato aliquo: & sic dispensatiue admittēdo eū.
† Ad quod responderetur, quod aut est omnino il-
ligeratus: & certē non uidetur quod possit circa
talem, ex quo expresse prohibetur à iure ut non
ordinetur. c. illiteratos. xxxvj. distinc. cum alijs
preallegatis: maxime. c. fina. de tempo. ord. Aut
nō est omnino illiteratus: sed scit tot literas que
sufficiunt quo ad executionem eius quod sibi
incumbit ex ordine uel officio & potest: imo si-
ne dispensatione talis potest admitti per supra-
dicta, aut non scit tot quae aliquomodo suffi-
ciant: & tunc putarem attendendum an iste sit
talis, de quo nō sit spes quod in futurum debeat
addiscere: propter grossitiē intellectus uel aeta-
tem, aut repugnantem omnino uoluntatem, &
non debeat nec possit dispensari per dicta iurat
aut talis de quo sit spes quod debeat addisceret
quia docilis, id est aptus ad discendum & de quo
sperari hoc possit uerisimiliter: & possit tunc re-
cepta promissione, quod ad hoc dabit operam
ad hoc quod notat Hostien. & ibi Abbas post
eum in. c. cum in cunctis. in principio. de elect.
qui Hostiensis sentit quod non, nisi ex magna
causa debeat: licet Abbas non simpliciter sic
hoc teneat, ut ibi per eum: & de qua quaestione
per Dominicum in cap. finali, de tempor. ordi-
natio. † Concludit etiam unum ibi Innocent. in
dicto capitulo cum in cunctis. & ibi etiam Ab-
bas, quod licet ut premissum est non debeat il-
ligeratus ordinari, si tamen de facto ordinetur
recipit characterem: quia ex quo est baptiza-
tus, capax est cuiuscunque sacramenti. capitu-
ueniens, de presbytero non bapti. Adeo quod
ut alibi dicit Petrus de Anc. si statim quo quis

est baptizatus, licet infans unius diei ordinare-
tur, reciperet characterem, licet male faciat or-
dinans sic talem ordinando: ita signanter notat
ipse in clementina prima de aetate & qualitate.
Vnum etiam aliud non omitto & hoc ad indu-
cendos eos clericos qui sunt docilis ingenij: &
habent modum & facultatem studendi. † Te-
nentur enim tales in conscientia dare operam
studio literarum. Aded quod peccant, si hoc
non faciant ex negligentia: cum tales tenean-
tur plus scire, & sic plus addiscere quam laici,
etiam si sint simplices tantum clerici: multo
fortius si curati. Ita sumo notanter ex notatis
per Innocentium & ibi doctores in cap. primo
de summa trinitate & fide catholica. Vbi dicit
haec uerba quod cautus debet esse sacerdos in
confessione in interrogando tales: quare non
didicerint utrum propter negligentiam, an ue-
rò propter aliam excusabilem causam: &
quod peccent tales mortaliter: firmat
etiam expresse domi. Cardinalis
in clementina. j. de concessa
sio. praben. circa prin-
cipium, & nota
bene hoc.

CAPVT XXXVII.

¶ Qualitates circa ordinandos sunt sexdecim, quarum
nulla deficere debet.
Examinatio anteire debet ordinationem, Et qui exami-
nandi.
Ordinandus qui scit sua crimina, an illa teneatur re-
uelare.
Examinatus sine examine an deponendus, etiam si suffi-

ciens repertus.

Docti nunquid in ordinibus examinandi.

5 Ordinans indignum peccat mortaliter, & tenetur ad interesse.

6 Beneficia plura uni digno potius committenda, quam pluribus indignis.

Canonicus quidam cur in electione a sinum monasterij eligendum dixerit.

7 Indigni dignorum defectu admittendi.

8 Inuehit contra prelatos religiosorum admittentes indignum.

9 Nobilitas nunquid iuuet ordinandum si aliter sit incapax. Vtilitas temporalis non preponenda spirituali.

EX premissis ergo oibus concludendo quæ scilicet scripta sunt à principio huius secundæ libri hucusque patet ostensum quæ qualiter inter alias qualitates quæ in ordinandis requiruntur: sexdecim precipue sunt: quæ habende sunt, & attendende in utroquoque. Quarum aliqua si defecerit: non est talis admittendus. Alias peccent & qui admittit: & qui admittitur. & uterque uenit puniendus: xxiiij. dist. c. fina. & supra etiã dictum fuit in principio huius secundæ. Et ideo introductum est à iure: ut omnino ante ordinationem examinetur omnis ordinandus super premissis omnibus. Nec aliter admitat nisi diligenti examinatione prehabita: ut habetur xxiiij. dist. per totum. † Debet enim de iure præmitti scrutiniũ non unum tantum, sed duo. Primum ante ordinationem, quod diligenter faciendum est. c. nihil. §. episcopi. de electi. & hoc per Archidi. & solet incipere feria. iij. & durare per continuum triduum usque ad sabbatũ. xxiiij. dis.

quando in fine. Secundum sit in ipsa ordinatione quando ordinandi presentantur episcopo ante altare, & Archidiaconus profert illa uerba. Postulat sancta mater ecclesia: & cetera. Et ordinatore interrogante respondet: quantum humana fragilitas. & cetera. Super qua responsione dicunt doctores. quod non peccat sic respondens, dum tamen contra conscientiam non loquatur, quia tunc peccaret ex hoc quia contra conscientiam e, per tuas, de simo. & nota. in. c. j. de scruti. Nam quem nescit indignũ debet presumere dignũ. c. dudum, de presumpt. Si tamen Archidiaconum remorderet conscientia de aliquo, quod non esset dignus: tunc antequam ueniretur ad ordinationem: secretò studere deberet episcopo denuntiare. d. c. j. & si episcopus nolit desistere: debet Archidiaconus se subtrahere: & si non potest sine scandalo: debet illa uerba dicere tanquam minister ecclesiæ, quæ non iudicat de occultis. Non autem publicare aliter crimẽ fratris, ex quo occultum. Ita ibi notat Inno. Nunquid autem ipse ordinandus qui scit crimina & defectus huiusmodi suos teneatur interrogatus confiteri illa. De hoc per Hostiẽ in summa de scrutinio, in. §. quid si promouendus, ubi concludit, quod crimina seu impedimẽta notoria iuris uel facti nisi fuerit cum eo dispensatum tenetur confiteri. l. distinc. c. ex poenitentibus. Item etiam grauiora seu enormia, quæ sunt talia, quod etiã post poenitentiam impediunt executionem, ut homicidium, simonia in ordine, & huiusmodi: etiam si secreta. c. quæsitum de tempo. ordina. & lxxviii. distinc. c. j. Cui uidentur etiam doc. concordare in hoc, concludentes quod tenetur ordinandus uel promouendus ad aliquam dignitatem confiteri crimina notoria iuris uel facti. Itẽ & quæ enormia sunt, & generaliter omnia impedimẽta quæ

impediunt promouendū uel deiciunt iam pro-
motum: nisi secum fuerit dispensatum. l. distin.
ex penitentibus. Adeo quod si huiusmodi deli-
cta uel defectus aut impedimenta subtriceret: &
sic cum illis ordinaretur, non haberet executio-
nem ministerij sic suscepti: nec ordinis sic rece-
pti. c. nisi. de renun. & peccat in hoc mortaliter.
Alia uero crimina quæ non sunt talis conditio-
nis, ut supra non tenetur confiteri, si non uult. c.
fina. de tempo. ordi. Ita etiam reperio archiepis-
copum Floren. tenere in sum. sua. in. ij. parte de
statibus, titu. vij. c. xvj. qui addit ibi secundum
Innocen. quod si confiteretur illa ut debet: & secu-
dispenseretur per eum, qui potest, securus est: & ul-
terius accusari nõ potest. Alias secus. c. ultimo.
xxij. distin. quod ultimum est bene notandum.
Est ergo necessaria omnino examinatio, ut ex
supra dictis patet, & adeo necessaria ut uelint
docto. † quod etiam si ordinatus sit dignus, de-
beat deponi si sine examinatione prædicta ad-
missus fuit. xxij. distin. c. fi. & hoc in odium il-
lius qui sine examinatione ordinari se permisit
simul & in odium eius qui ordinauit eum talē.
Fallit tamen hoc nisi iste non examinatus esset
talis, qui esset notus & notorie dignus: cum ta-
lis non possit dici peccare, ex quo sic notorie di-
gnus: per iura, quæ uidentur permittere huiusmo-
di notorie dignos sine examinatione ordinari
posse. xxij. distin. c. nullus. xlvij. distin. de Petro.
xcij. dist. ualde. & facit quod not. in. c. constitu-
tus. de appella. ubi refert do. Car. se uidisse quen-
dam nobilem doctissimum fuisse conuentatum
sine examinatione. Addendum tamen quod si
ageretur de episcopo cōsecrando, non potest cō-
secrari sine examinatione ipsa quātumcunq; di-
gnus: ad hoc tex. in. c. qui episcopus. xxij. dist.
quasi sit speciale in tali casu secundum aliquos

licet aliqui alij dicant: imo hoc tenendum pro re-
gula quod siue notorie digni siue non sint exa-
minandi. De quo per Hostien. latus in sum. de
scruti. §. quid iuris. Illud constat & istud tenē-
dum secundum Thomam in. iij. distinc. xxij.
† quod episcopus ordinādo unum quem noscat
indignum peccat ex hoc mortaliter: ut probat
ipse ibi, quasi infideliter se habeat domino suo,
cōmittendo indignis diuina mysteria. lxj. dist.
miramur, & clemen. j. de æta. & quali. per quæ
iura uideretur, quod etiam ultra peccatum teneat-
tur ad interesse ecclesiæ quam læsit: ad similitu-
dinem magistratus, qui minus idoneo tutelam
committit: in sti. de satisfda. tut. in. §. fina. Ita te-
net Pet. de Anc. in. d. clemen. j. in finalibus uer-
bis. Potius ergo debet episcopus ordinare pau-
cos, & illos dignos: quam multos aliquos: inter
quos indigni aliqui sint, ut dicit text. in. c. tales.
xxij. dist. Adeo quod uoluit Hostien. † quod si
non reperiatur in diocesi nisi unus dignus po-
tius illi committēda sunt omnia beneficia: quæ
distribuātur inter non idoneos. Ita dicit ipse in
c. graue. de præben. Vbi refert historiam de ca-
nonico, qui imminente electione nominauit as-
sum quendam monasterij, dicens illū alijs præ-
ferendum: quia continuè ipse utilitatem eccle-
siæ fecerat, & à damno abstinerat: quæ non fe-
cerat alius aliquis ibi. Sed quid si facta inqu-
sitione non reperiatur huiusmodi digni: † pu-
tarem tunc debere fieri, sicut alibi Terentius ut
quando quidem fieri non potest uti uis, fiat uti
potest: ut sic de his qui haberi possunt ordina-
tio fiat: potius, q̄ domus dei uacua relinquatur.
Iuxta illud melius est stabulū plenū, q̄ oīno ua-
cuum. Et quod alibi dicitur, domū construendā
esse de lapidibus q̄ occurrūt: ad hoc. l. generaliter.
§. spurios. ff. de decuri. Vbi quod melius est

qualem cunctis eligere, quam locum uacuum res
linquere. Ad hoc quod notat Pe. de An. in dicta
clemen. j. ubi omnino uideatur & quod in sum.
confes. de gra. & qualita. c. xxij. Et ad confirma
tionem eius quod supra dixi peccare mortaliter
istos tales promouentes indignos: allego quod
notanter scribit Archiepi. Floren. in dicta sum.
sua. ij. parte. titu. vij. c. xvj. tibi inuehit contra
prelatos religiosorum facientes promoueri tas
les indignos: & idem dicit ibi de consulentibus
ac etiam de patronis presentantibus tales. Cen
sentur enim cooperari ad malum. vij. q. j. notu.
Et idem etiam dicit de promouentibus ad curam
pastoralem uel beneficium curatu illum qui est
indignus, ut dicatur ex hoc mortaliter peccare:
nec excuset nobilitas illius: quia tanto nociuor:
quanto nobilior si est malus. Nec putat ipse suf
ficere ordinari, quod non sciat illud malu esse:
sed necessarium est ad euadendum peccatum scia
re esse bonum per talem modum qualem possi
bile est haberi de homine. Et si dicat quod alius
non reperitur ita utilis pro recuperandis seu au
gendis iuribus & bonis ecclesie. Respondet ibi
allegando Albert. in sum. cofes. ubi scilicet quod
hac non est attendenda. quia nulla utilitas tem
poralis preponenda est spirituali. Et hac
uolo sufficere quantum ad hanc pri
mam partem huius secundi libri,
quae fuit. Quae & quot at
tendi debeant in cleris
cis antequam or
dinentur seu re
cipiantur
ad
ordines.

SECUNDI

LIBRI ALTERA PARS

de clericorum iam ordinato
rum requisitis.

Estat nunc intrare secundam par
tem eiusdem, quae, scilicet, & quot
necessaria sint in clericis: uel obser
uari debeant ab eis: postquam iam or
dinati sunt: ut ueri & boni clerici
re & nomine dici possint & appel
lari. Circa quod dicendum quod multa quidem
& alia & ferè totidem requiruntur.

CAPVT XXXVIII.

REQUISITVM I.

- Clericus ordinatus habitu & tonsuram ferre debet.* 1
- Habitus clericalis quis dicendus.* 2
- Colores duo in uestimentis clericorum cur prohibiti.*
- Vestis clerici superior debet esse talaris.* 3
- Vestis multicolor olim clerico non prohibita.* 4
- Vestes preciosae clericis ex consuetudine cur permissae,* 5
- & quatenus.*
- Vestium preciositas & libido culpam iniecit ferenti.* 6

Primo enim requiritur quod habitum de
ferant & tonsuram: maxime si sint clerici
in sacris & maxime beneficiati: ut de habi
tu probatur in. c. clerici quod est. c. penul. de ui.

& hone. cle. & in. c. clerici, & in. c. nō licet. xxiiij. dist. & xl. dist. c. fi. & in. cle. ij. de ui. & hone. cle. cum ibi not. per glo. De tonsura probatur in. c. si quis ex clericis; cum tribus seq. ec. tit. & in. dista. cle. ij. & in. dista. xxiiij. dist. quasi per totum maxime in. c. j. ij. & in. & in. d. c. non licet. Circa quæ tamen duo, uidelicet, de habitu & tonsura deferendis addendum & primo de habitu: quia possit dubitari † quis dicatur habitus clericalis: non enim uidetur quod sit præfixus alicubi à iure, licet certi colores sint prohibiti clericis, uiridis, scilicet & rubeus, ut habetur in dicto. c. clerici, de ui. & ho. cle. & ibi de ratione per doct. quare hi duo magis. Nam ideo uiridis, quia Adā peccauit in pomo uiridi: ideo autē rubeus, quia magnæ apparentiæ. Sed potest dici ut dicit ibi Abbas Si. in dicto. c. clerici, quod portare habitum clericalem, est portare uestes honestas quæ honestas ibi declaratur in dicto. c. clerici, respectu formæ, ut desuper sint clausæ: nec ex nimia longitudine uel breuitate notandæ: & uidetur quod debeant esse talaris, id est, longæ usq; ad collum pedis. c. non licet. xxiiij. dist. per quæ tex. hoc tener glo. † de ueste superiori: ut debeat esse talaris in dicta clemen. ij. in uer. uideatur. Respectu etiam coloris, ut non sit uiridis uel rubea, ut supra. Item non nimis fulgidæ: per tex. in. c. omnis iactantia. xxj. q. iij. ubi tex. notabilis quod omnis iactantia & ornatura corporalis à sacro ordine debet esse aliena: & quod eos episcopos eosq; clericos, qui se claris & fulgidis uestibus ornant, emendari oportet: q; si in hoc permanserint, epithimio tradantur: hoc est septem diebus suspēdantur: dicit ibi glo. & subdit ibi tex. omne quippe quod non propter necessitatem suam sed propter uenustatem accipitur, elationis habet calumniam, quemadmodū magnus ait Ba-

filius. Cōcludit tamen Abbas ubi supra, in hoc multum attendendam consuetudinem, dummodo talis quæ ab honestate nō deuiet: & pro hoc † quia olim licitū erat sacerdotibus portare uestes partitas: & plurium colorum. Sicut etiā hodie retinuit consuetudo in celebratione missarum: ad hoc quod nota. in. c. antiqua, de priuile. unde uidet, quod si esset consuetudo, quod possent portare etiā rubeos colores, & induere sericum excusarentur portantes: cum prohibitio dicto. c. clerici, sit de iure positiuo: & præterea etiam secundum doct. ibi loquatur in multis ibi de consilio potius q; de præcepto. Ad hoc bona glo. & multum notabilis ad propositum. xxj. q. iij. in sum. Quæ inter alia hoc dicit, quod usus uestium non despicitur: sed abusus. xl. dist. §. j. & c. parsimoniam: & concludit, quod possunt clerici secundum consuetudinem regionis uti preciosis uestibus: ne uilescat dignitas sacerdotalis: & ut conforment se moribus, quibus cum uiuunt: ad cuius confirmationem possent adduci quod legitur de beato Augusti. † q; uestimenta eius nimis nec abiecta nec apparentia erāt, sed ex moderato & competenti habitu. De beato etiam Ber. legitur, quod in uestibus semper paruas ei placuit, sordes nunquam. Gregori. tamen dicit secundum quod allegat glo. præalleg. quod si cultus preciosarum uestium non esset in culpa, sermo dei non tam manifeste exprimeret, quod diues ille indutus purpura ad inferos descendisset. Sed ideo fortē sic ille propter inordinatum nimis affectum quem habuerat ad illud: ac etiam propter alia quæ sequuntur ibi, dum subditur, q; epulabatur quotidie splendide, &c. In enim inquit Gra. in. §. j. xl. dist. In omnibus talibus non usus rerum: † sed libido in culpa est: & ideo qd locis, personis, temporibusq; cōueniat

attendendum in huiusmodi, nec temerè iudicandum de quoquam. Ita concludit ipse ibi. Quantum autem attinet ad ipsorum clericorum vestes illud præcauere debent ipsi, ne uirgata uel partita ueste utant publicè sine causa: aliàs utendo huiusmodi incurrerent ipso facto pœnam suspensionis. De qua in cle. quoniam, de ui. & hoc. cle. & ibi p. glos. an clericus in minoribus tantù incurrat illam pœnam utendo tali, ibi uidentù.

CAPVT XXXIX.

- 1 *Tonsura qualiter in clericis ueniat intelligenda.*
- 2 *Differètia qualis inter tonsuram, rasuram, & clericam.*
- 3 *Clerici cur in superiore capitis parte radantur.*
- 3 *Tonsura cur maior in monachis, quàm clericis.*
- 4 *Tonsura cur rotunda, & dicatur corona.*
- 5 *Clerici possunt reges dici.*
- 4 *Tonsura quæ propriè dicenda.*
- 5 *Clerica quid sit.*
- 6 *Clerici comati taxantur, & coronam rasam nõ gestantes.*
- 7 *Excommunicatio pro mortali.*
- 7 *Papa sciens & tolerans quicquam in curia sua an uideatur tacitè dispensare.*
- 8 *Clericus nunquid compelli possit ad deserendam tonsuram.*
- 9 *Iurisdictioni episcopi renunciare uerbo utrum sit clericus.*
- 10 *Clericus in minoribus secularia tractans an possit cogi ad deserendum habitum & tonsuram.*

Circa illud uerò de tonsura posset similiter dubitari de aliquibus: & primo quid intelligèdum hic pro tonsura: an de tonsura prout consistit in clerica: an uerò pro tonsio-

ne crinium uel potius pro utroq; Sciendù enim est, & præmittendum illud quod ponit glo. notabi. in clem. quoniam, de uita & hone. cler. in uers. tonsuram, quòd clericis competit rasura & tonsura in modum coronæ. Rasura est illa parua rotunditas quæ raditur: & fit ex parte superiori in summitate capitis, per quam subtrahuntur capilli, per quos occupatur caput: ad de notandum quòd occupationes debent auferre à se clerici: ne retardentur à contemplatione diuinorum ministeriorum. Summitas enim capitis eminentia mentis est: † per ipsius ergo denudationem mentis reuelatio designatur. Hinc est quòd conuersi non raduntur ipsi superius, cum non occupentur ipsi diuinis mysterijs, licet inferius tondantur: cum & ipsi temporalia deponant. Tonsura uerò est illa, quæ fit à parte inferiori, per quam capilli tolluntur usq; ad aures: & sic usq; ad reuelationem sensuum auditus & uisus: ne oculos & aures impeditas habeant ad ea uidentia & intelligenda, quæ sibi incumbunt ex debito officio ordinis: ut denotetur præcedenda ab eis esse uicia & cordis & corporis: ne intuitum diuinorum impediunt. † Quæ tonsura conuenit fieri maior monachis quàm clericis secularibus: ad denotandum quòd ad hoc ipsi plus etiam illis sunt obligati. Et debet fieri tonsura illa rotunda in modum coronæ: quæ corona est signum perfectionis, cum sit circularis carens angulo, & sic quasi carens sordibus: quia ubi angulus, ibi sordes: & quæ corona est signum regni: ad denotandum qd clericus dici possunt reges, id est se & alios in uirtutibus regentes: uel qd debent regere & à sordibus mundare se & alios: & sic faciendo coronam regni merentur habere: non solum in hoc seculo, sed & in alio in futurum cum deo regnaturi iuxta id quòd habet

4 tur in. c. duo sunt genera. xij. q. ij. Secundum ergo quod prædicta † tonsura propriè uidetur abscessio capillorum cum tondentur eis capilli in modum circuli uel coronæ usq; ad aures patentēs. Nunquid autē debeat sic sumi hic gloss. in dicta cle. quoniam, uidetur uelle quod non: sequendo Hosti. in. c. clerici, eod. titu. qui uoluit quod debeat potius sumi pro rasura, de qua supra, quæ scilicet fit in summitate capitis: quæ alio & usitato uocabulo appellatur clerica: & secundum hoc concludendum esset, quod tonsura hic sumitur pro clerica, hoc est rasura quæ fit in summitate capitis, cum qua tenentur incedere clerici. Quæ conclusio si uera, est bene notanda. Ex ea enim sequitur alia: q; nō sufficit clerico portare uestes longas & honestas ut supra, & sic incedere in habitu nisi portet etiā clericam in capite, & sic tonsuram. Cum ut prædictū est, obligetur ad hæc duo simul: uidelicet quia ad incedendū in habitu & tonsura. Quinimò per prædicta uidetur, quod teneant incedere de tonsura capite & patentibus auribus saltem de honestate, ut uidetur uelle tex. xxij. dist. c. penulti. & ut sic coronam possint dici deferre: iuxta dictū. c. duo sunt. Licet malè obseruetur hodiernis temporibus: maxime hoc ultimum: quia uidemus nedum clericos simplices, imò sacerdotes & communiter nunc omnes prælatos ecclesiæ dei portare crines longos usq; ad cooperimentum aurium totaliter & ferè etiam oculorum. Ideo nimirum si propter huiusmodi deferre aures & oculos sic occupatos & obtrufos: deficiunt in significato illo sanctissimo: de quo supra, cū tanquam obstruatur aures & oculos audienda nō audiant, & uidenda non uideant. † Meritò ergo uiderentur mereri hi tales coronā illā amittere in alio seculo, quam abiecerunt à se in isto. Et qui non uia

dentur excusari à peccato mortali, ex quo contrahuntur in hoc præcepto papali & prohibitioni eius expressè. De qua in præmissis iuribus & maxime in. c. si quis ex clericis, ubi tales mandantur excommunicari: ergo peccant mortaliter secundum Abb. ibi cum excommunicatio non imponat nisi pro mortali. xj. q. iij. c. nemo. Nisi respondeamus ad illum textum, respondendo prout aliàs respondebam legendo illam decretalem, intelligendo ipsum prout communiter intelligitur, & debet intelligi quod excommunicatio illa non ueniat imponenda pro simplici contrafectione, sed pro inobedientia, quæ incurritur ex hoc quod moniti à superiori ut portent tonsuram, non obediunt. † Vel nisi respondeamus excusando eos propter consuetudinē, quæ sic communiter est, & quam Pāpa scit & tolerat etiam in ipsa curia sua: & sic quasi tacite uideatur dispensare: iuxta. c. quia circa de priuilegiis. & quod nota. in. c. cum iam dudum, de præben. & de treu. & pace, in. c. j. Sed succedit aliud dubium: nunquid possit clericus uelit uel nolit, ex quo clericus, compelli per superiorem ad deferendū huiusmodi tonsuram: quod enim possit compelli etiam si sit in minoribus tantum: tex. uidetur in c. clerici, el primo, eod. tit. dum dicit quod inuiti possunt tonderi à superiore. † Sed de hoc recurrendum ad nota. in. c. fina. de cleri. coniug. & in c. tua, de apostata. Sunt enim opiniones, nam gloss. ibi quod non: & idem Innoc. & Hosti. eo. tit. c. j. Sed Ray. Hosti. & Hugu. in sum. suis contra. Et hoc ultimum tenet Richar. in. iij. distinc. xx iij. q. iij. ar. j. tenent expressè, quod peccat mortaliter clericus etiam constitutus in minoribus non portando illam. Conclusio tamen moder. in dicto. c. tua, uidetur q; præcisè non possit cogi, maxime si sit clericus coniugatus, nisi sit professus

aliquis in religione aliqua approbata per nota
in dicto. c. tua. Causatiue autem uidetur quod
possit, quando poneretur, quod haberet benefi-
cium, uel uellet uti priuilegijs clericalibus tan-
quam clericus: tunc si uult retinere beneficium,
uel gaudere priuilegio clericali tanquam cleri-
cus, potest compelli ut tanquam clericus ince-
dat, & sic causatiue quod tamen precisè etiam
debet posse † multum facit quia negari non po-
test quin sit sub iurisdictione episcopi: ex quo
clericus ratione ordinis clericalis, cui renuncia-
re non potest uerbo solo, iuxta notata in. c. si di-
ligenti, de foro competen. & in. c. tua, de postu-
per Ant. ubi quod non potest renunciare uerbo
solo quo ad præiudicium saltem episcopi: hoc
est quo ad auferendam iurisdictionem, quam in
eo habet ratione ordinis, licet factio sic: ut quia
contrahat matrimonium cum uidua uel corrup-
ta. Si sic ergo tanquam subdito, debet sibi pos-
se præcipere ut habitum deferat, & eum excom-
municare, carcerare, uel aliter mulctare: si non
obediat. Et hic possunt addi etiam ea quæ su-
prædicta sunt in. xv. requisito, in fine: ubi † an ex
hoc quod dimittit habitum & tonsuram consti-
tutus in sacris possit dici apostata. Et contra:
an possit compelli talis constitutus in minoribus
tantum ut non deferat, quando est talis, qui
se immisceret negocijs secularibus maxime uir-
libus aut turpibus in opprobrium quodammodo
cleri. De hoc etiam in dicto. c. fina. ubi Ioan-
de Imol. uidetur uelle quod sic: quando sic esset
quod in opprobrium cleri resultaret. Vel si quis
clericus contraxisset cum secunda, uel non uir-
gine: talis enim prohibetur sub pœna excommu-
nicationis deferre illam ipso facto incurrendæ:
ut est text. in. c. igitur, de biga. lib. vj. De quibus
omnibus latius dicendum, ut ibi in dicto. c. fi.

- ¶ Clericorum ad sacros ordinatorum castitas.* 1
Cohabitatio cum mulieribus clericis cur prohibita. 2
Continentia clericorum an sit de substantia, ut est de ob- 3
seruatione.
Papa an possit dispensare super matrimonio clericorum 4
in sacris.
Græci sacerdotes matrimonio ante sacros contracto 5
utuntur.
Votum continentie expressum in neganda clericis di- 6
spensatione plus tacito operatur.
Matrimonia cur ab ecclesia clericis interdicta salubri 7
consilio.
Nepotum amor obæcat beneficiatos.
Castitatis robur & efficacia. 8

Secundum quod requiritur in clericis maxi-
mè ordinatis ad sacros est † quod castitate
obseruent perpetuam: hoc est quod ab om-
ni coitu uenereo abstineant: quasi hoc tacite cen-
seatur promittere deo in adeptione: & accepta-
tione sacrorum ordinum. Adeo ut non possit ta-
lis constitutus in sacris amodo contrahere ma-
trimonium, quasi ordo sacer habeat implicitum
uotum solenne ex cõstitutione ecclesiæ, ut pro-
bat glo. nota. in. c. diuersis fallacijs. de cleri. con-
iuga. unde suscipiendo quis illum uidetur con-
sentire omnibus cõsecutiuis ad illud, & cætera
ut ibi. Adeo quod si cõtraheret matrimonium,
esset nullum. xxxij. distinc. c. si eorum. & c.
erubescant. imo excommunicatione incurreret

ipso facto. ut supra dictum fuit & notatum plenius in .j. parte. in .vij. requisito, ubi quid de constitutis in minoribus tantum: an sit prohibitum
2 eis matrimonium uel quando. † De qua materia continentia clericorum plenissime ponitur per Gratia. & tractatur. xxxj. distinc. per totum cum tribus seq. dist. usq; ad. xxxv. exclusiue habetur etiam per eundem. lxxxj. distinc. ac. lxxxij. per totum: habetur etiam in titu. de cleri. coniuga. quasi per totum. & in titu. de cohabitata. clerico. & mulie. quasi per totum: ubi habetur quod hac ratione prohibitum est eis cohabitare cum
mulieribus, exceptis illis personis in quibus naturale sedus non permittit aliquid sui criminis suspicari: & que sint illa de hoc in. c. j. eod. titu. uel illis in quibus non caderet suspitio fornicationis, ut quia multum antiqua, ut ibi notatur.

Vnum dumtaxat hic uolo adijcere, quod licet continentia in clericis secularibus sit de obseruatione ordinis, adeo ut non possint etiam matrimonialiter commisceri, ut dictum est, † Non tamen debet dici, quod sit de substantia ipsius ordinis. Ita uoluit Innocentius in. c. placet. de conuer. coniug. imò nec etiam de iure diuino secundum eum, alias Græci peccarēt, nec excusaret eos consuetudo: cum illa non ualeat contra ius diuinum. c. fina. de consue. Quod dictum summè nota. facit enim ad terminationem questionis illius notabilis quam format glo. in. c. cum olim. de cleri. coniug. in glo. ibi. ij. Dum querit, an posset papa dispensare cum illo qui constitutus est in sacris ordinibus, ut possit contrahere matrimonium: & refert opinionem, nec expressè decidit nisi quia in si. dicit quod non consuevit papa cum talibus dispensare. Sed quod posset & ualeret dispensatio, † quando hoc faceret ex certa scientia & ex
4 causa: satis facit præallegarū dictum, facit etiā

quia non uidetur uerum dicere, quod iste sit obligatus ex uoto: tenendo illam opinionem, quod solum ex constitutione ecclesiæ sit prohibitus. de qua ibi glo. & quia dato quod etiam ex uoto expresso papa etiam cum obligatio ad continentiam ex uoto expresso potest ex causa dispensare, secundum opinionem magis communem: de qua in. c. cum ad monasterium. de statu mona. circa finem. Ex causa dixi: quia non subsistente causa: imò etiam nisi magna quadam subsistente non potest quo ad forum conscientia: sed illa existente sic: etiam si quis uouisset continentiam expressè, multo ergo minus si non uouisset: uel non nisi tacite ut in casu nostro. Ita tenet & firmat do. Ioan. de Imo. in. d. c. cum olim. & sequitur etiam do. Abbas ibi. Qui do. Abbas plus audet ibi tenere & affirmare: † quod posset Papa uel concilium statuere, quod clerici omnes etiam in sacerdotio constituti possent matrimonio contracto ante sacrum ordinem uti, sicut Græci possunt: ut in. d. c. cum olim. Dicens se indubitanter hoc putare respectu posteriorū qui scilicet nondum sunt effecti clerici, & sic nondum obligati ex uoto continentia: tacito uel expresso. Sic dicens intelligendā glo. in. c. qua ad perpetuam. xxv. q. j. & adducit ad probationem illud dictum Innocentii de quo supra in. d. c. placet. Quinimò secundum eum ibi, salubre consilium esset pro salute animarum, ut nolentes ex toto continere, haberent generaliter omnes illam facultatem, quæ toleratur in Græcis: quia experientia docente potius malus quam bonus effectus resultat ex illa lege continentia. Non enim uolentes continere propter rebellionem carnis, immiscēt se fornicationibus & alijs cum grauissimo eorum peccato: ubi cum propria uxore non esset peccatum. c. Nicena. xxxj. dist. Deberet ergo ecclesia

secundum eum facere sicut bonus medicus: ut si
experientia docete medicina potius oblit quam
prosit, eam tollat iuxta. c. j. de senten. ex com. li-
bro. vj. Cum lex non debeat laqueum iniicere ani-
mabus, sed potius tollere: xxvij. q. j. uidas. Et
hoc in ordinandis in futurum. In ordinatis uero
est maius dubium: ueritas tamen uidetur esse se-
cundum eum, ut possit papa etiam cum eis dispen-
sare: attento quod uorum in clericis est de iure
positiuo. † Subdit tamen quod ubi clericus ex
6 pressu uouisset continentiam, non posset nisi ex
magna causa dispensari secum ut contrahat ma-
trimonium. Sicut dicitur in monacho in dicto
c. cum ad monasterium. ubi autem non nouisset
expressu licet obligetur tacite ad illam ex dispo-
sitione iuris, posset proculdubio papa dispensa-
re: licet etiam tunc de facili non debeat seruitium
maxime sine causa. Tunc enim non esset tutus
ille in conscientia, dato quod in foro iudiciali
ualeret dispensatio, iuxta nota. per glos. & doc.
in. c. non est uot. de uoto. Ita dicit ipse in. d. c.
cum olim: sed quicquid ipse dicat de hoc salu-
bri suo consilio, non approbarem ego tanquam
7 salubre aut bonum. imo teneo pro firmo, † quod
bene salubriter ac prouide fecerit ecclesia uni-
uersalis indicendo castitatem clericis, & prohi-
bendo eis matrimonium maxime beneficiatis:
attentis rationibus quibus mota fuit ecclesia ad
hoc: de quibus per docto. in. c. quod a te. eo. titu-
lo de clericis coniug. ubi reddunt nouem ratio-
nes urgentes, inter quas illa est: quia presumptio
est uiolenta contra eos, quod amore filiorum
quos generaret spoliarent ecclesias: quia si sunt
caeci in erogando nepotibus substantiam eccle-
siarum amore nepotum: ut dicit tex. cum glo. in
c. peruenit. j. q. ij. quanto magis in erogando filijs
proprijs a more caeco ipsorum: ut reliquas omit-

tant causas & rationes de quibus ibi infra. Itē
quia hoc esset decolorare uniuersalis ecclesiae
statum, quod non potest papa. ix. quest. ij. c. per
principalem. † Nec uidetur habendus respectus
ad id quod dicit ipse: quod ex quo tendit ad pe-
ius, & cetera: quia negari hoc potest: attento bo-
no castitatis, quae super omnia est potens deo
animas coniungere: ut habetur in autentico de
lenonibus. §. j. & quam multi nituntur obserua-
re uidentes se obligatos, & si alij multi non ob-
seruent imputandum uidetur illis, qui suae dam-
nationis ipsi sibi ipsius causa sunt: non continen-
do cum possint ex libero arbitrio sibi concessio
a summo deo, & uincendo stimulos carnis cum
uirtute abstinentiae, sicut illi primi uincunt. De
hoc tamen remitto me ad nota. per docto. maxi-
me moder. Ioā. de Imol. & alios in dicto. c. cum
olim. & in dicto. c. quod a te. & facit ad hoc re-
quisitum quod supra dicitur in. vj. requisito pri-
mae partis huius secundi libri ubi ostenditur di-
sputatiue quomodo est dare casum, in quo pa-
pa potest de iure habere uxorem.

CAPVT XLI.

REQUISITVM III.

¶ Clericus ordinatus tenetur ad officium diuinum, & 1
qualiter horae canonicae cur tantum septem.
Officium diuinum & horae dicendae sunt in clericis ex 2
obligatione iustitiae & praeepto.
Ordo sacer an conferendus egeno.
Ordinatus tenetur ad officium etiam si nullum habeat 3
beneficium.
Clericus in sacris omittens horas peccat mortaliter ma-

xime beneficiatus.

- 5 Clerici dicuntur stipendiarij dei.
Redditus cessanti à diuinis subtrahuntur.
- 6 Beneficij fructus in malos usus consumens obligatur ad restitutionem & peccat.
- 7 Beneficia clericis ad quid data.
- 8 Beneficium habens an possit compelli ad horas dicendas & officium.
Beneficium amouendum clerico officium non dicenti.
- 9 Vir uxori impotenti tenetur ad alimenta.
- 10 Excommunicati & degradati an teneantur ad officium dicendum, & qualiter.

Tertium requisitum seu necessarium in ordinato est, quod dicat officium diuinum quotidie, hoc est horas canonicas debito modo (quæ sunt septem) uidelicet matutinū, primam, tertiam, sextam, nonam, uesperas ac completorium. In quibus septem horis institutū est ab ecclesia: ut laudetur deus cum certis ad hoc psalmis & orationibus: iuxta illud Psalmista. Septies in die laudem tibi dixi domine. Et quare sic septies, multiplex reddit ratio, inter quas illa una, uidelicet in commemorationē septem principalium peccatū, quas septem diuersis horis passus est do. no. Iesus Christus in die amarissimę passionis suę. De quibus & earum processu habet clare in sanctissimo illo officio certis, quod instituit Ioannes uicesimus cum certa indulgentia unicuique dicenti. † Ad quod officium & ad quas horas oēs dicendas tenentur ipsi clerici non solum ex præcepto & statuto uniuersalis ecclesię, ut habetur. xcj. dist. in. c. presbyter. & in. c. j. de cele. mis. sed etiã ex obligatione iustitię, etiam si non haberent aliud beneficium ec-

clesiasticū, ex hoc quod in sacris cōsenserunt se ordinari. Cum sit, quod ordo sacer nulli debeat conferri nisi beneficiato: uel ei qui ad suū patrimonium loco ecclesiasticorum reddituum conserferit ordinari. c. cum secūdū. & c. episcopus. de præben. consentiendo ergo accipe hoc uel illo modo censetur consensisse obligationi, & acceptare illud cum onere dicendi officium sibi ane xo ab ecclesia. † & quod teneatur dicere officium promotus ad sacros etiã si nullum beneficium habeat, uel habeat sed tenue, tenet expressē glos. in c. clericus uestitum. lxxxj. dist. Multo ergo fortius tenentur illi, qui ultra ordinē sacri habent etiam beneficium & ex eo redditus sufficientes: cum isti ultra prædictas duas obligationes obligentur etiam ratione illa naturali: ut beneficiatibus beneficiamus iuxta. c. cū in officijs. de testa. ad sic officium & orandū pro animabus eorum qui constituerunt illos redditus dari: nō alia ratione uel causa nisi ut oraret pro eis. Quę rationes sunt bene notandę omnes simul. Ex his em̄ necessario inferitur, quod peccare dicunt mortaliter omnis clericus constitutus in sacris non dicendo officium: quia non solum facit cōtra præceptū ecclesię: sed etiam cōtra iustitiam ac contra illud ad quod est obligatus ex obligatione quadā naturali & tacita promissione ut supra patet: & non solū peccare dicunt, sed etiã ultra hoc quod est fortius & tremendū uerbū beneficiatis: tenet etiã talis ad restitutionē fructuū seu ualoris sui: quos interim cepit non dicendo officium. Quod dictum ultimum ne fortē uideatur absōnū confirmo auctoritate, iuribus, ratione, & uno optimo simili. Auctoritate primū fuit em̄ istud originale dictū Ray. in sum. de Rapt. quod dictum recitat Ioan. Cald. in. c. j. de cler. ex com. mini. & refert etiam Domi. in. c. D.

c. fina. & idem Domi. in. c. si canonici. de offi. or
 di. eo. lib. Mouetur ex illis iuribus: & ex illa po
 tissima ratione, de qua supra: quia beneficium
 datur propter officium. d. c. fina. Hinc est ad cō
 firmationem huius, quod priuatus officio, cen
 setur per consequens priuatus beneficio, ut di
 cit ibi glo. allegando, c. eos. lxxxj. dist. & xxxij.
 distin. præter hæc. Ad idem tex. in. c. diuersis sal
 5 lacijs. de cleri. coniuga. tibi clerici dicuntur sti
 pendiarij dei ibi cum ergo stipendium recipiāt
 ratione famulatus: debent ergo famulari dicen
 do & faciendo debitum suum, ut dignè possint
 dici recipere illud. Ad idem, c. si canonici. de ofi
 fic. ordi. lib. vj. ubi cessanti à diuinis sine causa
 subtrahuntur redditus, ut sit pœna condigna. Ad
 idem fortis ratio: quia ubicūque aliquid datur
 ob causam, si illud consequatur quis causa non
 sequuta: potest repeti ab eo. ff. & C. de condic.
 ob cau. per totum: sed beneficiū datur propter
 officium: ut supra ergo. Potest etiam confirma
 ri per aliud dictum Archidiacon. alibi non minus
 tremendum quod ponit ponit ipse in. §. j. xliij.
 distin. Dum idem uult ipse de illo qui in malos
 6 usus consumit fructus beneficiorum: tunc teneat
 ur ad restitutionem illorum. ar. illius. §. ubi po
 nit illud dictum Hiero. tibi ò sacerdos de altari
 uiuere nō luxuriari permittitur. Ratione cuius
 dicti aliqui idem tenent: quod adhuc fortius est
 de existente in peccato mortali. Præsertim si
 sit notorius: cum quilibet notorius peccator sit
 suspensus ipso iure. c. fin. de cohabi. cleri. & mu
 lie. & ut potest colligi ex notatis in sum. confes.
 lib. iij. tit. xxix. q. iij. & v. Sed uideatur omnino
 ad hoc idem propositum. Abbas Si. in. c. j. de ce
 lebra. mis. ubi format. q. supradictam in termi
 nis: de non dicente officium in ult. q. ibi. An ul
 tra peccati confessionem, ad quam tenetur: tea
 neatur

neatur etiam ad restitutionem: & arguit quod
 sic: adducendo argumenta prædicta licet non
 omnia. Deinde addit, quod hæc opinio profecto
 uidetur nimis rigida, & quod eam nō tenet do.
 Car. ibi. Ex eo, quia de iure non probatur secun
 dum eum: non tamen respondit Card. ad prædic
 ta: sed quod tenendo contrarium potest respon
 deri: negando illud assumptum, quod beneficiū
 datur propter officium: t sed imò ut clericus ex
 quo assumptus est in sortē domini, uiuat de pa
 trimonio Iesu Christi, & nō mendicet. xcij. dif.
 c. diaconi. Itē quia uidemus q̄ clericus propter
 non residentiam licet priuetur beneficio, non ta
 men imponitur ei q̄ fructus quos non residens
 percepit teneatur restituere: & pro hoc quia do
 nec priuatur titulo, non potest dici quin ius ha
 beat in beneficio, propter titulum quē retinet,
 ergo suos facit: & quia etiam non sequitur est
 priuatus officio, ergo & beneficio. c. iter, de pur
 ga. cano. & per nota. per glo. in cle. cupientes, de
 pœnis: & postremo etiam, quia si non seruiuit il
 li ecclesiæ in particulari, negari non potest quin
 seruiuerit ecclesiæ uniuersali seruiendo in ordi
 ne clericali tanq̄ clericus. Addit tamen Abbas
 ibi, q̄ opinio prima q̄ restituat fructus interim
 perceptos est tutior. De quo etiam uideri potest
 in sum. pisa. in uerb. clericus primo, in. §. fina. &
 quod ibi in additione ad illum & per Archiepi.
 Flo. in sum. sua. iij. parte, de cleri. secu. tit. viij. c.
 iij. sub rubri. de fructibus beneficiorum: & facit
 quod infra etiam statim tangetur. t An autē hu
 iusmodi nō dicentes officium, possint compelli
 per ordinarium aliqua uia ad illud dicendum:
 uidetur dicendum q̄ sic, dictis iuribus, & ratio
 nibus. Ac etiam per id quod habet in. c. nisi cū
 pridem, de renun. ubi quod inter conferentem &
 recipientem beneficiū oritur quidam quasi con
 m

tractus: quasi do ut facias, uel dicas: unde uidetur ex hoc quod si non faciat possit compelli si non præcise, saltem cautiue: uidelicet si non uult repelli à beneficio arg. c. relatum, & c. non nulli, de cleri. non residē. & pro hoc quod priuati possit stipendio beneficiatus non dicens officium, & deponi ab officio & beneficio: facit bonus tex. in. c. contumaces. l. distinc. & melior, in c. clericus uictum. xij. dist. & ibi glos. nota. amplians hoc uerbum, etiam si beneficium tenuerit & ita tenuerit, quod non ualeat inde uiuere: quia imputetur eis quare permiserunt se promoueri ad tam tenuem ecclesiam: ar. c. horrēdus. xxvij. q. ij. † Vnde sicut uir tenetur ministrare necessaria uxori, quæ tamen debitum ei non ualet reddere. xxxij. q. vij. c. proposuisti, sic & clericus, quamuis ab ecclesia sua sponsa sua spirituali, debitum non recipiat, tenetur eam officiare: & dicere cum Apostolo. Scio & faciar, scio & esuriare, & abūdere, & penuriam pati: omnia possum in eo qui me confortat. xl. distinct. c. quod dicit dominus. Et ibi etiam glos. quæ dicit idem si à principio, quando habuit ecclesiam, erat sufficiens, sed postea effecta est tenuis: quinimo plus uolunt docto. ut teneatur dicere officium, etiam si esset excommunicatus: ne alias uideretur prodesse sibi excommunicatio si ex hoc quod excommunicatus liberaretur à dicendo illo contra. c. intelleximus, de iudi. imò idem si degradatus si fuerit in sacris: uel etiam si non in sacris dummodo beneficiatus quandiu est beneficiatus: ut de his & alijs plenius habetur in sum. confes. lib. bro. ij. titu. vij. q. xvij. † Non tamen ut debeat uel possit illud dicere cum alio uel alijs in ecclesia quasi ex officio suo sicut prius: sed solus debet quasi per modum orationis secundum Hostien. argu. c. si quis damnatus, cum seq. xj. q. ij.

Vbi etiam de ordinato ad titulum sui patrimonij ut teneatur dicere officium, sed non in certa ecclesia: ut est tex. coniuncta glos. in. c. fina. xxiij. distin. & tenet Anto. in. c. tuis, de præben. & notatur per Ioan. de Ligna. in clemen. j. de celebr. miss. super gloss. in uerbo ministri.

CAPVT XLII.

- ¶** Beneficiatus ordinatus ad minores nunquid teneatur de horis dicendis. 6.
- Ordinati ad maiores quo casu ab horis dicendis excusentur. 3.
- Onus personale nunquid per tertium possit exequi. 3.
- Officium beatæ Mariæ uirginis quos & quando excuset à maiori officio. 3.
- Studentes beneficiati an teneantur ad officium dicendum. 4.
- Officium est quoddam annexum beneficio. 3.
- Opmiones quo ad animam tutiores insequenda. 6.
- Clericus officium ad quod tenetur, non dicens an & qualiter peccet, Et nunquid teneatur de supplemento. 7.
- Infirmetas & paupertas excusant ab horis dicendis. 8.
- Satisfactio qualis in omissione horarum canonicarum. 9.
- Verba nonnulla prætermissa à clerico dum horas dicit, an obligent ad reincipiendum. 10.
- Præceptum iuris positiui ad quæ referendum. 11.
- Horis canonicis seruire labijs tatum an sufficiat. 11.
- Attentio qualis & quanta in oratione requisita. 12.
- Horæ canonicæ quo tempore dicendæ, & an simul dici possint. 13.
- Horæ matutine an & quando de sero dici possint. 13.
- Dies ad horas dicendas quanti temporis. 13.

14 Clericus inuertens horas qualiter satisfacere teneatur.
15 Officium beatæ Mariæ uirginis an necessario dicendum.
Et quid de officio mortuorum.

Solum hic superest dubium in constituto in minoribus tantum & beneficiato † nūquid & ipse ex hoc quod clericus & beneficiatus teneatur dicere officium, sicut alij constituti in sacris. Sunt enim q̄si tenere uoluerunt, quod nō teneantur personaliter seu per se dicere si nolunt: sed possint ipsi dicere per aliū: & præcipue si ex iusta causa, puta studij, uel alia causa probabili sint absentes: & per idoneum substitutum officient ecclesiam: quasi in hoc plus habeant isti quam constituti in sacris: qui tenentur per se dicere, ut supra. Ita uoluit Laudensis, & sequutus est Petrus, & Abbas antiquus: mouentur isti per. c. peruenit, de appella. & c. cum ex eo, de elect. lib. vj. Sed non probant illa iura: quia solum ibi probatur, quod tali beneficiato absente potest per alium deseruiri ecclesiæ quoad missam ibi dicendam: uel alia consueta. Sed quod ipse excusetur à debito, quod habet, dicendi officium personaliter & priuatim, hoc non dicitur ibi. Ita respondet dominus Cardi. tenendo contra illam opinionem in clemen. j. de celebra. missa. in. v. q. respondendo ad unam aliam rationem quæ allegatur per eundem Laudem. pro parte sua: dum dicit quia uidemus quod huiusmodi constituti in minoribus tantum excusantur ex multis causis, ex quibus non excusantur constituti in sacris: † quia illi solum propter infirmitatem excusantur: xci. dist. §. j. & c. j. & ij. Isti autem multis alijs ex causis: quia propter consuetudinem, propter appellationem, uel simile arduam causam. c. peruenit, el secundo, de appella. uel propter studium, uel aliam rationem

bilem causam. c. cum ex eo, de elect. lib. vj. & c. relatum, de cleri. non resi. Non enim est hoc tenendum secundum Card. ibi: quia licet ex dictis causis excusetur à residentia: non tamen à dicendo officio seu ab horis canonicis dicendis, sicut alij: & istud etiam satis uidetur de mente Ioan. in dicto. c. j. de celeb. mis. ubi allegat theologos hoc tenere ista ratione: † quia cum sit onus personale, nō est concedendum quod per alium debeat posse expleri: iuxta nota. in regula qui per alium lib. vj. & ideo dicit ibi Io. And. in nouella, quod uideret libenter, quod fauore studij statueret ecclesia, quod clerici saltē in minoribus beneficiati, saltem nō cūtrati occupati bono zelo ad studium tenendo uicarium in beneficio: excusarentur ipsi ab horis dicendis: dicendo solum officium beatæ uirginis: & istam opinionem etiā Abbas moder. firmat ibi in dicto. c. j. dicens esse de mente Ioan. ibi & in clemen. j. eo. titu. & quod tenenda est tanquam tutior. De quo etiam per Ioan. de Ligna. in clemen. j. de magi. in ulti. col. dum format quæstio. in scholari. beneficia: to existente in studio & faciente officium ecclesiam per alium: † an teneatur ipse etiam dicere officium: & ibi dicit de ista quæstione alibi non legisse: & de quo etiam per eundem in clemen. ut hi qui, de xta. & quali. & in clemen. dignum, de celeb. mis. per Ioan. de Ligna. Pro opinione tamen illa Laudem. & sequacium uidetur facere ratio ista fortis: quia cum clericus in minoribus non teneatur dicere officium ratione ordinum minorum tantum: quia sacrorum susceptio est illa quæ obstat, non autem sola illa minorum ordinum, secundum quod uidetur communis conclusio quæ est quod clerici in minoribus nō teneantur ad dicendum officium si nolunt: ergo necessarium est dicere quod si nunc tenentur eum

beneficium habet, sola ratione beneficij ad hoc teneatur, & non alia. Si sic, ergo satis uideretur esse debere illi, si satisfaciatur debito suo officiant do ecclesiam sufficienter per se, uel per alium pro anima eius qui dotauit eam: quia sic faciendo uideretur facere illud, propter quod factum & datum fuit beneficium: & sic satisfactum rationi. c. fina. de rescrip. libro sexto. Maxime quando officiaret per alium sufficientiorem & meliorem ipso: nisi responderetur, negando quod illa sola ratione teneatur: sed imò etiam ista alia: † quia clericus siue in sacris siue non acceptando beneficium censetur tacite consensisse obligationi dicendi officij: quasi annexæ ipsi beneficio ex dispositione iuris: & sic ex quodam quasi contractu & obligatione quadam tacita orta inter dantem beneficium, & acceptantem: ut supra tactum fuit. Quæ responsio satisfaceret probando ipsam dispositionem iuris: hoc est quod aliquo iure expressè hoc caueatur, ex hoc solo actu quod acceptat quis beneficium ecclesiasticum, teneatur per se ad dicendum officium, ita quod non sufficiat per alium dicere & officiare ecclesiam: quæ cum non reperitur clara, in hoc ergo & cætera. Quinimò dictum c. de celebra. missa. potius innuit oppositum etiam in presbytero, & sic in constituto in sacris: quod est fortius ibi aut à se: aut à scholaribus. Sed respondent doctores intelligendo illum textum, de officio non quod priuatim & personaliter dici debet: sed de eo ad quod obligatus est presbyter dicere in ecclesia publice officiano: quod si non potest facere uel complere aliqua ex necessitate occurrente, permittitur sibi posse supplere per alios: & quod. c. licet loquatur in presbytero. Idem tamen dicunt Doctores omnes intelligendum in alio non

presbytero eadem ratione. Sed quicquid sit istud tenendum tanquam pro communi magis opinione & Canonistarum, & Theologorum: † quod clericus etiam in minoribus tantum, quia nondum constitutus in sacris, si habet beneficium ecclesiasticum, etiam si non sufficiens teneatur dicere officium & horas canonicas per se: & idem in non beneficiato qui in sacris esset. Quæ opinio cum sit etiam tutior & firmior in concernentibus animam, proculdubio amplectenda & consulenda est: iuxta. c. iuuenis, de sponsa. cum similibus. Sed † an peccat mortaliter omnis talis ex hoc quod non dicit officium: Certè dicendum est quod sic, ex quo ex præcepto ecclesiæ ad id tenetur dicto. c. primo, cum ibi notatis, ergo contraueniendo peccat mortaliter. c. secundo, de maio. & obedien. & xiiij. q. i. c. quicquid præcipitur. Fallit, nisi ex obliuione fortè omisisset quis illud: tunc enim dici potest, quod non incurratur mortale, sed ueniale tantum. Teneatur tamen, ex quo nunc recordatur, supplere illud: aliàs negligendo hoc, incipit tunc peccare & mortaliter secundum doc. Sed an ex hoc quod unam duntaxat horam omittat dicatur peccare: doc. quod sic, quando ex industria uel negligentia: non tamen uolunt ex hoc quod dimittat omnes horas unius diei dicat propterea committere septem peccata mortalia, sed unum tantum: licet illud grauius, & tantò grauius, quantum plus dimittit de illo: quia totum officium unius diei cadit sub uno præcepto. c. dolentes, de cele. mis. † Sed quid si non dicat illud ex necessitate, fortè quia non potuit, putà propter infirmitatem, uel paupertatem quia caret libro: dic quod non peccat etiam tunc: dummodo compenset eum alijs orationibus. Non enim præceptum de dicendis horis consistit in certo determinato modo:

sicut nec etiam indeterminato tempore ut statim infra. Licet tamen non sit determinatus, debet tamen seruari consuetus modus. Ad eod. dicendo aliud pro alio sine causa pro libito uoluntatis, nō diceretur satisfacere præcepto: imō nec diceretur satisfacere dicendo illud non integraliter: quia sincopando uel omittendo aliquid quod fieri nō debet & peccat, & reprehenditur per clemen. dolentes, de celebra. miss. ad eod. quod tenetur redicere qui notabiliter male dicit hoc modo secundum Per. de Palu. in. iij. distin. xv. & secundū Archiepif. Flo. ubi supra, qui inuehit contra illos qui expendunt pecunias in superfluis expensis: & de breuiario habendo non curant: ut non dicant tales euadere mortale peccatum. Sed si an omittenti uel negligenti dicere horas possit imponi competens satisfactio alia absq. eo quod teneatur dicere quod omisit: & totiens quotiens omisit de hac quæstio. per Cardi. in dicta clemen. j. de celebra. miss. in. x. q. ubi arguit quod non per rationes aliquas, deinde soluit, quod si confessori magis uideretur expediens quod agat pœnitentia aliam, quam quod redicat horas fortē propter magnam multitudinem ad quam tenetur, uel quia fortē in deuorē dicit, poterit in aliam pœnitentiam commutare: arg. c. presbyter. lxxij. dist. sed de hac quæstione ponitur etiam per præallegatum Archiepi. Flo. ubi supra, & ibi cōcludit ipse etiam idem quod possit commutare: addens ibi, q. si omisit dicere per annum, nō est necesse ut iniungatur ei quod dicat illud per annum: & sic duplex dicat officium omni die: & si unam horam heri dicat hodie duas: sed potest in aliud commutari secundum eum: & idem secundum Tho. in quolibeto, licet bene & laudabiliter faceret & cautius sic faciendo. † Et quid si omittat aliqua uerba

huncquid teneatur reincipere: ibidem quod non: uel dicit quidem sed non aduertit ad id quod dicit. De his & similibus ibi in. d. sum. sua, in. iij. parte de statibus. titu. j. ubi in hoc ultimo sequēdo Hostien. transit quod non: & quod hoc teneatur uideretur benignius, & allegat rationem: quia cum hoc sit præceptum de iure positiuo: non refertur nisi ad ea quæ sub iudicio humano cadere possunt: & ista sunt quæ exercentur per actus exteriores, non autem per interiores: & allegat ad hoc glos. in clemen. graui. de celebra. miss. super uer. fructum labiorum. ubi glo. argu. † quod satis est labijs seruire in diuinis horis, licet cor diuertat ad alia: & ex quo text. in uer. labiorum fuorum: sumunt docto. quod non sufficit horas dicere mente aspiciēdo super libro sine alia motione labiorū contra aliquos. Circa hoc tamen uidelicet circa attentionem in oratione: qualis seu quanta requiratur, prosequitur ipse plenius ibi recitando Per. de palu. in. iij. distin. xv. post beatum Tho. ibidem: & de qua per glos. in clemen. si dominum. de reli. & uene. sanc. Et quo tempore dici debeant horæ, & an omnes simul eodem tempore dici possent, loquēdo de eo quod dicitur in priuato non officiādo. cōclusio quod si possint dici, singulę suo tempore debent dici, si non propter occupationes possunt simul dici: & melius tunc est præuenire quam tardare: quia præuenire prudentiæ est: tardare uerō negligentiæ: & ideo ad propositum hoc refert Ioan. in. c. j. de celeb. miss. Exemplum de quodam uiro sancto, cui dicenti horas ante tempus angelus dei afferebat uuas acerbis: dicenti post tempus afferebat marcidas: dicenti uerō hora conuenienti afferebat maturas. Cæterum de cōsuetudine curialium & illorū qui uersantur in occupationibus uideretur enim hoc quod dicant illas omnes

recipiunt ecclesias e manibus eorum, qui tenentur omnino resignare eas, aliàs ab officio & beneficio sunt suspendendi, & si contumaces perseverauerint deponendi: ipsi uero laici qui sic conulerunt, & nolunt desistere excommunicandi. c. preterea. & c. relatum. de iure patro. & c. si autem. xj. q. iij. & de iudi. cum nō ab homine. Resquiritur etiam quod per debitum modum & iuridicum: quia non per simoniam & huiusmodi & sit ipse talis qui sit habilis ad hoc quia nō irregularis, uel propter aliquem in eo defectum. Aliàs autem quando iniuste quis tenet beneficium, uel per intrusionem aut simoniam, uel quia aliàs inhabilis: talis secundum Ray. cum nō intret per hostium, dicitur fur & latro: nec habet uiam salutis nisi resignando: uel petendo dispensationem ab eo qui cōcedere illam potest, si est impedimentum tale super quo dispensari de iure possit: quam si nō possit obtinere, oportet ut saluetur quod omnino dimittat illud, & in utroque casu agat pœnitentiam de peccato commissio: imò & fructus pceptos restituat: nisi remittatur à superioribus: secundum quod refert & sequitur Archiepisc. flo. in summa sua. iij. parte. titu. viij. c. iij. Et quid iuris tunc de istis talibus sic intrusis: nunquid absoluant ignorantes confitentibus sibi: uidetur quod non ex quo non prælati. c. omnis. de pœnitent. & remis. Communiter tamen tenetur, quod saluentur confitentibus in fide sua, quam habuerunt in sacramentis. c. apostolicam. de presby. nō bapti. & propter iustam causam ignorantia: & quia ignorantia & tollerantia tribuit iurisdictionem non haberi etiam inhabili. l. Barbarius. ff. de offic. præto. propter quæ tenet Hostien. in. c. dudum. el. ij. de electio. quod non teneantur tales reconfiteri de necessitate, licet de consilio sic. Attramen sanguis eo-

rum requireretur ab eis, qui se gerebant ut prælatos, ac si ipsi deperissent: quia quantum in se fuit, perdidit eos. arg. de offi. ord. c. irrefragabili. Circa prædicta tamen an teneantur confitentibus talibus reconfiteri: uideatur Abbas in dicto. c. dudum. de elec. super glos. in uerbo peruenit. qui Abb. putat distinguendum inter eos, qui nunquam habuerunt institutionem à superiore, & illos qui habuerunt. Sed ex causa superueniente fuerunt priuari: ut confessi primis teneantur confiteri: confessi autem secundis non si non obstante priuilegio tolerabantur. Quod aliter non examino ego hic: sed me remitto ad ibi nota. & ad nota. in sum. confes. lib. j. titu. j. q. ultima. & utrum talibus etiam teneantur subditi obedire: uel an debitores ecclesiæ teneantur ei respondere: uel respōdendo & soluendo liberent, nō insisto quia nimis esset longa quæstio: sed quicquid dubitetur in foro contenti, uideretur tenendum in foro conscien. quod si quis pro certo sciat quod possessor ecclesiæ uel dignitatis non sit uerus prælatus, nō tenetur ei obedire, nec solvere id quod ecclesiæ uel dignitati debitor est: nec soluendo liberatur: ar. c. eam te cum ibi nō. de iureiurā. & c. inquisitioni. de sen. excommu.

CAPVT XLIIII,

REQUISITVM V.

- Residentia in beneficio an & quando requisita.* 3
Precario per modum beneficij an possit dari alicui. 2
Beneficia simplicia non requirunt residentiam. 4
Iuramentum quam interpretationem recipiat. 4

Requiritur & unum aliud in tali beneficia ro: & sic quantum in ordine quod residentiam faciat in ipsa ecclesia beneficiati sic

simul de mane usque ad uesperas exclusiue, de sero uero uesperas cum completorio: & hoc cōsultitur per docto. in. d. c. j. de celebra. mis. † Postest etiam matutinū dici de sero propter necessitatem honestarum occupationum: nam & hoc etiam quādoque in solennibus officijs fit: ut in officio diei corporis Christi, & per totam octauam. Si autem fieret ut quietius somno & uoluptati uacaret, non esset absq; peccato secūdum Thomam in quolibeto. Non tamen uideretur cōdemnandum de mortali, ex hoc quōd tardē dicat officium, dummodo non transeat dies tota: quæ quātum ad hoc censetur usque ad mediam noctem: non enim istud præceptum de horis dicēdis refertur ad tempus, ut supra etiam dictum est. Sed si quis prætermisā una hora dicat aliā, putā post primam dicat sextam, sufficit secundum aliquos quōd suppleat quod omisit, putā tertiam: & penitentiā agat de negligentia sua. Illud tamen cauendum ab eo qui habet celebrare, ut nō ante celebret missam, quā matutinas horas primo dixerit: peccat enim mortaliter antē celebrando, quamuis postea diceret secūdum Hostien. & docto. quia facit contra generalem & approbatam consuetudinem ecclesiæ. xj. distin. c. in his. Non sic peccat qui celebraret antē primam: sed post matutinū dictum: nisi hoc esset contra præceptum uel constitutionem. De officio uero beate Virginis nunquid necessario sub præcepto dici debeat, uel quādo, & quomodo: & similiter de officio mortuorū & de suffragijs: de hoc per do. Cardi. in cle. graui. de celebra. mis. in. viij. q. ubi arguit pro & contra: & soluit secundū Laudē. † quōd ex quo uno & eodē modo omnes ecclesiæ seruitores consueuerunt pro missa & horis talia dicere, quōd qlibet de ipsis ad hoc tenetur. ar. c. ex parte. de censibus. Secus

si aliqui tantum dicerent etiam plures sed non alij: quod intelligitur in residētibus & officiātib; ecclesiā. Secus dicit in illis qui causa studij uel alia rationabili habent extrauagari arg. clemen. dignum. de celebra. mis.

CAPVT XLIII.

REQUISITVM IIII.

Beneficium qualiter obtinendum. 2.

Institutio beneficij ut dicatur canonica quæ requiratur.

Intrusio in beneficij est reprobatisima. itē & simonia.

Intrusi nunquid absoluant ignorantes consententes.

Ignorantia cum tolerantia tribuit iurisdictionem non habenti, etiam inhabili.

Consententes an teneantur intrusis iterum confiteri.

Prælati nō legitime instituti an obediendū & solvendū.

Quarto requiritur in ordinato: & qui ultra ordines beneficium aliquod habet ecclesiasticū, & quōd illud legitime habeat & noscat se habere, quia non se intruserit, nec per potestatem secularē uel aliā illicitē: sed mediāte canonica institutione habeat illud: si ne qua non potest ipsum beneficium ecclesiasticum obtineri legitime, iuxta regulam primam de regu. iur. lib. vj. etiam si longissimo tempore quis tenuisset illud: ut dicit ibi glo. & quæ insitutio ut dicatur canonica requiritur. iij. interuenire: de quibus ibi per gl. Ex quibus colligitur potest quōd ut dicatur quis legitime habere beneficium, ut possit retinere de iure, requirit quōd habuerit ab illo, qui ius conferēdi habuerit: puta prælato ecclesiastico, non ergo a dño temporalis qui illud sibi contulerit ut faciunt quotidie principes nostri temporis, & malē: quia peccat grauiter, & non solum ipsi sed illi etiam qui

canonicè obtenta ut supra. Ad quam residentiam de iure tenetur omnis beneficiatus quodcūque sit beneficium siue cum cura & hoc indubitatum c. licet canon. de elec. lib. vj. siue sine cura: ut no. Inno. & ibi docto. in. c. fina. de cleri. non resid. dum ibi uolunt & uideatur communis conclusio, quòd omnia beneficia que in titulū dantur, requirant residentiam, de iure cōmuni loquendo, quæcūq; illa sint & quanticūque ualoris etiam minimi: arg. c. conquerente. eo. tit. de cle. non resid. Dixi autem quæ in titulū dantur: quia fecus de illis quæ in stipendiū dantur: puta quia alicui tanq; pauperi & bene merito datur aliqua possit ad uitam† uel precario quod fieri potest. xj. q. j. c. quia tua. & xxxij. dist. c. si qui uero. De iure cōmuni dixi: quia ex statuto, cōsuetudine, uel priuilegio possunt aliqua esse, quæ non requirunt residentiam. quæ in hoc uidentur ualere & excusare: iuxta ea quæ notantur in. c. cum omnes. de consti. cum distinctione rāmen de qua ibi & secundū quod no. in. d. c. fina. per docto. maximè loā. de Li. ibi. qui dicit hoc uerbum notandum, quòd de consuetudine generali hodie beneficia simplicia non requirunt residentiam. De iure ergo tenendum est pro regula lat quòd tenetur omnis beneficiatus residere in beneficio suo ut supra: fallit ratione consuetudinis, statuti uel priuilegij. d. c. cum omnes, intelligendo ut ibi. Item & secūdo ratione occupationis: dūmodo tunc deseruiatur per substitutū sufficientem. c. j. de cele. mis. Tertio, ratione dispensationis quā frequenter concedit papa habentibus plura beneficia dūmodo deseruiat per substitutū ut supra. Quarto in casu. c. quoniā. de of. gr. Quinto, in casu. c. extirpandæ. §. qui uero. de præb. Sexto, ratione defectus seu debilitatis superuenientis. c. j. de cleri. egro. mini. Septimo, in

eo qui haberet se absentare utiliter & honestè, ut causa studiorum, uel peregrinationis de licentia prelati: de cōsecra. dist. v. c. non esset. & c. cū ex eo. de elec. in. vj. Itē exemplū in eo qui se absentat pro utilitate & negotijs ecclesie. c. ex parte. de cle. non resid. ubi dicitur quòd talis etiā si iurauit residere: licitè se absentat p negotijs ecclesie absq; periurio. † Recipit enim iuramenti legitimā interpretationē secundū Inno. & idem si est iusta causa absentia: puta propter inimicitiam & huiusmodi. c. inter. iij. eo. titu. dūmodo tunc seruiat per substitutū ut supra. Fallit etiā in omnibus illis casibus, in quibus non residēs habetur pro residente ex expressa iuris permissione: ut si est aliquis, qui sit in seruitio papæ. c. cum dilectus. de cleri. non resid. uel in casu. c. ad audientiam. & c. de cætero. eo. titu. in eo qui esset in seruitio episcopi: & idem si in seruitio Archiepi. c. pastoralis. de offi. ordina.

CAPVT XLV.

REQUISITVM VI.

1. Beneficia plura curata an licitum sit & possit quis habere. 3.
2. Beneficia plura in titulū teneri quando possint, Et quæ concurrere debeant. 11.
3. Pluralitati in beneficijs locus quando sit. 3.
4. Residentia in beneficio an possit consuetudine tolli. 4.
5. Consuetudo de non residendo an excuset non residentes. 5.
6. Pluralitatis beneficiorum incommoda. 6.
7. Abundantia mater est dissolutionis. 7.
8. Cōsiliū magistrorū Parisiensiū sup pluralitate beneficiorū. 8.
9. Questiones quando periculose decidantur. 9.
10. Error peccati non mortalis quando liget ad mortale. 10.

- 12 *Pluralitas beneficiorum est canonibus inimica.*
13 *Beneficia plura ut quis habeat quinque cōcurrere debēt.*

Obseruare etiam debet talis clericus beneficiatus & erit sextum requisitum: t ut si habet unum beneficium stet cōtentus eo maximè quando sufficiens sibi esset, & potissimè si curatum. Cum duo curata prohibitum sit simul haberi, & peccatum magnum sine dispensatione. imò per acceptionem secundi uacare dicitur primum ipso facto: & si contendat tenere utriusque: incurritur amissio utriusque: ut habetur in. c. de multa. de præben. intelligendo tamen cum limitationibus & fallētijs, de quibus ibi per scribentes. Quinimò nec duo simplicia de iure potest quis regulariter habere in titulis: aut tenere: præterquā in casibus. vj. de quibus per gl. nota. xxj. distin. in summa. Primus, quando ecclesiæ sunt tenues, ita quòd una non sufficit ad sustentationem. x. q. ij. unio. Secundus, cum una pendet ab alia. c. eam te. de æra. & qualita. Tertius, propter raritatem clericorum. xxj. q. j. c. j. in fi. Quartus, si ecclesia est annexa præbendæ uel dignitati. dūmodo tunc faciat secundum quod disponitur in. c. extirpandæ. §. qui uerò de præben. Quintus, si habeat unam intitulatam: & aliam commendatam. xxj. q. j. c. qui plures. Sextus, quando haberet quis illa ex dispensatione episcopi, uel eius superioris qui possit dispensare. c. sanctorum. lxx. distin. Ita habetur in. d. glo. summæ. xxj. distin. uel potest dici danda aliam doctrinam in hoc cum quaritur, t an plura beneficia possit licite quis habere: faciendū duas regulas: seu duas conclusiones: quas sumo ex dictis docto. in. c. fina. de cleri. non resi. Prima regula seu prima conclusio quòd in beneficijs

beneficijs requirentibus residentiam, prout requirunt omnia de iure communi, nisi statutum, uel consuetudo, aut priuilegium aliud inducat: non est locus pluralitati. Ratio huius conclusionis: quia cum requirant residentiam continuam, impossibile autem sit unum & eundem in duobus diuersis locis simul & semel residere. c. quia non nulli, de præben. ergo, &c. Fallit ista conclusio nisi in talibus dispensaretur per habentem potestatem dispensandi dicto. c. sanctorum. lxx. dif. & quis dicatur habere potestatem hanc infra statim. Secunda conclusio in beneficijs simplicibus non requirentibus residentiam, putā ex statuto: consuetudine uel priuilegio: locus esse pluralitati. Ratio differentie inter ista, & illa quæ requirunt residentiam. de quibus supra quia in istis cessat ratio prohibitionis quam dixi in illis: t & sic uidetur ex ista secunda cōclusionē, quòd possit consuetudo inducere ut non requiratur residentia in ecclesijs, quæ alias de iure requiritur: & per consequens facere pluralitatem licitā, quæ de iure sine ea esset illicita. Hęc tamen illatio non tenetur communiter ita generaliter, sed restringitur ad simplicia beneficia: ut circa illa possit consuetudo disponere: quantū est circa residentiam: circa curata uerò non: ar. c. quia cum nulli, cum ibi notatis de præben. Ita dicit Ioan. de Imo. post Hosti. in dicto. c. fi. Vtrum autem ista talis consuetudo posito quòd ualeat de iure positio & excuset in foro contentioso, ut uigore eius non possint plurales cogi ad dimittendum, ualeat etiam de iure diuino uel naturali: ita quòd excusare habeat à peccato in foro penitentiāli huiusmodi plurales, t in hoc stat dubium: non enim ualeat consequentia concludendo est potens tollere residentiam in beneficio: posito quòd potēs sit tollere in simplicibus

ut communiter tenetur: ergo est potens inducere pluralitatem in illis actibus rationibus quam plurimis & urgentibus ex quibus dicitur prohibita ipsa pluralitas: de quibus per doc. in. c. de multa, de præben. Per hanc enim prohibitionem, ut ibi dicitur, pauperibus clericis prouidetur, avariciæ uicium submouetur, iuris dispositioni obtemperatur, dispositis singula officia singulis conferenda. c. ad hæc, de præben. & ecclesiam unius debere esse sacerdotis. c. cum non ignores. eo. tit. & quemlibet in ea uocatio-
ne in qua uocatus est permanere debere. xxj. q. j. c. j. Quas rationes omnes adducit do. Ant. in dia. c. de multa, in. j. q. circa tex. Item etiam attri-
to ex altera parte malo & damno quod sequitur ex tali contraria permissione pluralitatis. † Sequitur enim diminutio diuini cultus, cum unus solus loco plurimū constituitur, qui possent omnes deseruire. Sequitur etiam defraudatio ultimarum uoluntatum eorum qui contulerunt bona ecclesijs, & dotauerunt eas, ut certus ibi numerus deseruientium deo haberetur: uel unus saltem solus haberet ibi continuè seruire. Sequitur etiam inæqualitas, dum unus pluribus beneficijs abundat, alius autem ne unum quidem habere potest: datur etiam materia ambitioni: ut quis uidens se obtinere posse plura beneficia, quærat illa ad finē ut ditior euadat: uel ut splendēdē possit uiuere: uel ut euadere sic facilius possit ad affectuionem episcopatus unius. Datur etiam materia dissolutioni quæ communiter sequitur ex abundantia: & multa alia proueniunt mala: ut experientia ipsa docet quotidiana. Quibus consideratis & alijs etiam rationibus quæ adducuntur multi & theologi, maximè & canonistæ tenent non excusare saltem ita simpliciter

ut refert Archiepi. Floren. in sum. sua, in. iij. parte, de statibus, tit. viij. c. iij. ubi allegando Tho. in quolibetis multa adducit. Subdens ibi, quòd de anno. M. ccc. xxxvij. episcopus Parisiensis uolens scire quid tenendum in hoc fecit conuocationem omnium magistrorum ordinis prædicatorum Parisijs: & facta longa disputatione super huiusmodi pluralitate beneficiorum licita esset nec ne. Tandem fuit conclusum duo beneficia simul cum salute teneri non posse, dummodo unum ualeat xv. paruas libras: intelligendo de beneficijs etiam non curatis quæ scilicet sunt sufficientia ad uitam clerici: secundum concordentem eius statum, & quòd huic terminationi consensit dictus episcopus & quidam do. Hug. Cardi. illius ordinis prædicatorum cum quibusdam alijs excellentissimis magistris, quos nominat ibi. † Quodq; post tres annos rursus renouata disputatione longiori: & solenniori fuit idem conclusum & determinatum per omnes: exceptis duobus, quorum unus mortuus paulò post apparuit deinde, & reuelauit se esse damnatum: & hoc inter alias causas propter opinionem illam contrariam quam tenuerat in disputatione illa. Recitat etiam idem do. Archiepi. ibi alios hoc idem affirmare, inter alios quendam do. Iacobum de Vitriaco cardinalem dicentem hæc uerba: quòd habere plura beneficia, dummodo unum sit competens mortale est & damnabile. Refert etiam Grego. papam nonum compillatorem Decretalium: qui interrogatus utrum posset de plenitudine potestatis dispensare cum detentoribus plurium beneficiorum. Respondit, possum dispensare tantum à uexatione detentorium: quasi uolens dicere secundum eum, quòd poterat ad finē ut non molestarentur detinentes in foro contentioso, non autē in foro conscientie,

Ego autem in hoc passu tam dubio & tanti possideris: & in quo agit de materia peccati sit mortale: & sic occidens animam uel non mortale nolo precipitare sententiam: iuxta. c. ponderet. l. distin. ¶ Ut enim inquit beatus Tho. in quolibetis omnis questio in qua de peccato mortali agit, nisi expressè eius ueritas habeatur, periculosè deciditur: quia error quo non creditur esse mortale quod mortale, non excusat à toto: licet fortè à tanto. Error uerò quo credit esse mortale, quod non est mortale, conscientiam ligat ad mortale: imò plus sola dubitatio qua inducitur quis ad hæsitandum quod illud sit mortale, quod re uera etiam non est, ¶ facit ut mortaliter peccet quis: attentando illud tale: postea quia ex hoc quòd attentat illud: sic in dubio cõstitutus sit mortale uel non: peccare dicitur mortaliter subiiciendo se ex hoc periculo & discrimini peccati mortalis: ita dicit ipse beatus Thomas in quolibeto. xj. secundum quòd ipsum refert præallegatus Archiepiscopus Florè. ubi supra. Maxime uerò periculosum dixerim in his in quibus sunt opiniones & rationes probabiles hinc inde: p quas merito possit dici res ambigua: prout in quæstione nostra: in qua theologi theologis sunt contrarij: & canonice canonice. Nec reperitur expressè terminata, cum in sacra scriptura non fiat de ea mentio: quamuis ex aliquibus autoritatibus scripturæ argumenta possint adduci: quæ tamen non dilucidam ueritatem ostendunt: & aded dubia redditur, ut sit substetabilis ad utranq; partem: & quam alias & bis uidi publice disputari in hoc studio Ferrariensi. Dicam tamen opinionem quæ mihi alijs uisa fuit legendo dictu. c. fina. de cleri. non residen. ubi doctores communiter hoc tangunt faciendo ibi & sequendo illam conclusionem

de qua supra quæ est communis: sed illam limitando tribus limitationibus: conclusio ergo sit ista. ¶ Non prohibetur quis de iure habere plura beneficia simplicia: si sunt talia quæ de consuetudine, statuto, uel priuilegio minimè requirant residentiam: & hoc non solum in foro contentioso: sed etiam in foro conscientie quantum ad Deum. Limitatur autem ista conclusio tripliciter: primo, ut procedat nisi unum ex illis pluribus simplicibus esset sufficiens: quia tunc non uideretur quòd possint duo retineri de iure sine dispensatione per notata in. c. conquerente, de cleri. non resi. & in. c. eam te, de eta. & quali. & fuit dictum originaliter Gof. & satis rationabile secundum Ioan. de Ligna. in dicto. c. fina. qui dicit hoc tenendum pro tutiori parte, quicquid Innocen. uoluerit: cuius opinionem dicit Ioan. communiter seruari in. c. gratia, de rescri. lib. vj. dum uoluit ipse Inno. quòd indistinctè liceat siue sufficientia siue nò: nam hoc dictum per multos non recipitur: & ideo secundum Ioan. de Ligna. consilium est quòd cum dispensatione tunc obtineantur. Limitatur secundo nisi pluralitas multum excederet: ut quia sex, uel octo quis haberet: sed omnia simplicia: ¶ est enim talis multitudo canonibus inimica. c. cum iam dudum, de præben. ita etiam uult Ioan. de Imo. ibi post Innocentium. Limitatur tertio: & hoc secundum dominum Ant. in dicto. c. gratia. de rescrip. nisi habens plura illa beneficia nollit deservire per substitutum loco sui casu quo tenetur sic enim intelligo: quia tunc non uideretur quòd possit cum bona conscientia saltem redditus recipere. Saluo secundum eum nisi essent ualida exilia per ea quæ habentur in dicto. c. eam te. Et hæc conclusio cum prædictis limitationibus satis uideretur de mète moder. in dicto. c. fi. & per

quam reducuntur etiam satis opiniones ad concordiam: & quæ conclusio uidetur posse reduci in breuioribus: ut dicatur quod. v. demum concurrentibus possit quis de iure habere plura beneficia & non aliter: quod sint simplicia: quod non requirant residentiam de iure communi uel de consuetudine: quod unum solum uel alia qua simul non sufficiant: quod non in magnis numeris quantitate: & quod deseruiatur per alium: casu quo non exilia multum. Alias non uidetur, quod possint haberi plura de iure communi sine dispensatione. Vnum tamen addo & notabile multum ad propositum: quod dictum ponit Archiepiscopus Flo. in. iij. parte, de statibus, tit. viij. c. iij. sub rubrica de fructibus bene. ubi ponit hæc uerba multum nota, digna. Quod quicquid sit de iure in foro contentioso, sufficere uideatur in foro conscientie ad salutem anime, etiam in beneficijs quæ uidentur requirere residentiam de iure. Si beneficiatus sua cura & impensis pro uideat quod ecclesia decenter officietur, & populus sufficienter regatur, & ipse beneficiatus sit honesta uite & bonorum morum, ita ut sit exemplum bonum cæteris, & de prædictis certificet, & interdum per se ad locum accedat: licet tutius sit si per se ipsum continuè faciat ista: Hæc illi: cui addo quod istud dictum fuit dictum uel de quo fit mentio, in sum. confes. li. j. tit. viij. q. xxix. Non tamen formaliter dicit ipse illa ultima uerba, sed dicit dummodo per se diuinum officium diligenter exoluat, & ministris secundum possibilitatem officij ministri sufficienter. De quo etiam dicto fit mentio in sum. Pysana, in uerbo clericus primo. §. fi. Et pro quo dicto ad excusationem scilicet non residentium & deseruentium per alios in ecclesia ut non peccent: satis etiam uidetur facere consuetudo, quæ sic uidetur com-

muniter esse: & quam papa scit & tolerat arg. c. cum iam dudum, de præben. Quid tamen tenendum non affirmo ego aliter decisum: sed remitto ad nota. plenius per doc. in dicto. c. fi. & in dicto e. gratia, de rescrip. lib. vj. & in clemen. gratia. e. tit. ubi latissimè per Car. & in. c. cum iam dudum, de præben. & in. c. de multa, eo. tit. per glo. etiam ordinariam & ibi scribentes in. c. dudum, el. ij. de elec. & in. c. quia nonnulli, de cleri. non resi. ubi per Hosti. & do. Ant. per Spec. in tit. de lega. §. dicendum restat uersic. illud autem consuevit quæri. & latissimè per do. Abb. Sicul. in repeti. §. qui uero, in. c. extirpanda, de præben.

CAPVT XLVI.

Beneficia plura an possint cum dispensatione licite obtineri. *

Dispensare super beneficiorum pluralitate qui possint. 2

Papa super quibus beneficijs non dispensat.

Episcopus an dispense ad duo beneficia. 3

Dispensatio ad duo beneficia qualiter constare debeat. 4

Dispensatio ob publicam causam fieri debet.

Dispensationis diffinitio. 5

Dispensatio Papæ sine causa ad beneficia an ualeat.

Papæ nemo potest dicere, cur sic facis. 6

Sed hic restat dubium: tan in illis casibus in quibus plura beneficia non possunt de iure obtineri, uel retineri, an ex dispensatione saltem possint, ut sit maximè tutus i conscientia ille, qui sic retinet: Ad quod dicendum quod certè sic, dummodo fiat ab eo, qui habet autoritatem dispensandi & debito modo. Quis autem possit dispensare, et quare: de hoc in. c. de multa, de præben. ubi concludit per do. Ant. ibi post multas & uarias opinio. recitatas:

2. †quod super duobus simplicibus uel simplicibus & curato dispensare potest solus episcopus: ut nota. in. c. literas, de concess. præben. Idem in præbendis duabus: uel canonicatibus duobus in diuersis ecclesijs. c. dudum, el. ij. de elec. Super duobus autem curatis, uel duobus personatibus, aut dignitatibus duabus: etiam non curatis solus Papa dispensat. Et idem ut solus dispenset super duabus præbendis: aut canonicatibus in eadem ecclesia. Solus etiam dispensat super magna multitudine ultra duo secundum Anto. ex hoc uolentem † quod episcopus non possit dispensare ut quis habeat ultra duo beneficia: cuius tamen contrarium in hoc tenet ibi do. Abb. Quia. c. quia in tantum, de præben. quod allegat do. Anr. ad hoc non probat hoc: imò potius opponit secundum eum. Nam non loquitur illud capitulum in dispensatione quæ sit ex causa: sed de ea quæ per ambitionem: ut patet ex processu ibi, quæ non potest dici dispensatio, sed dispensatio: & quia sequeretur dicit Abb. secundum hoc quod non posset episcopus cum una sublimi & literata persona quæ haberet duo beneficia, ex quibus non posset uiuere dispensare: ut posset habere unum aliud: quod est absurdum. Vt tamē ualeat dispensatio, & dicatur bene facta: requiritur quod fiat ex causa ut notat Ioan. ibi in dicto c. de multa, allegando beatum Tho. ij. q. lxxxvij. arti. xx. ubi loquitur de materia ista dispensationis: & qui beatus Tho. in effectu concludit ibi, quod dispensatio non debet fieri propter bonum priuatum nec ob causam priuatam, sed publicam: & quæ causa potest esse triplex ut dicatur legitima, uidelicet propter necessitatem ecclesie, propter utilitatem eius, & propter euidentem prerogatiuam personæ: & ita etiam concludit ibi Abb. alias non dicit dispensatio: sed dissipatio.

†Est enim dispensatio, iuris communis relaxatio facta cum causæ cognitione ab eo qui potestatem habet dispensandi. Ex hoc inferendo ad illud dubium: an ualeat dispensatio facta super huiusmodi à papa sine causa: in quo expressè tenet ibi Abb. quod non quo ad deum: ut sit tutus in conscientia ille cum quo sic dispensatur sine causa: sicut in simili dicit glos. singularis in uolente cum quo dispensat papa sine causa: in. c. non est uoti de uoto, ut non sit tutus talis in conscientia: licet ualeat quo ad ecclesiam militantem & in foro contentioso: cum ipse sit super ius positiuum: † & nemo possit ei dicere cur ita facis. c. si papa. xl. distin. Circa quod licet possent allegari plura & plurima pro, & contra. Est enim articulus disputabilis, & ad utramque partem sustentabilis: & ita uidi disputari, & sustentari: omitto tamen breuitatis gratia. De materia simpliciter me remitto ad ibi nota. & in. c. cum ad monasterium. de statu mona. c. ueniens. de filijs presby. & ad glos. in. c. dudum. el. ij. de elec. & in. d. c. sanctorum. lxx. distinctio. & ibi ar. & ij. q. j. c. nisi rigor. & in. c. arseliti. uerfi. de adulterijs. de iudic. Et hæc uolo sufficere quantum ad hoc sextum requisitum de pluralitate in beneficijs euitanda.

CAPVT XLVII.
REQUISITVM VII.

- ¶ Animarum cura quatenus liget curatum. 1
Beneficij acceptio tacitam ducit obligationem. 2
Vigilantia circa curam animarum. 3
Animarum cura quanti ponderis. 4
Peccata populi comedentes.

3 *Animarum cura circa que uersetur.*

6 *Prelatorum negligentia.*

1 **D**ebet insuper & tenetur clericus beneficiatus maximè qui beneficium curatum habet cautus esse, & diligens circa curam animarū sibi subditarum: & commissarū. Cum ad hanc habendam obligatus sit non solum ex præcepto & ex dispositione legis canonice & diuina: sed etiam ex tacita quadam obligatione orta in acceptatione beneficij: ex hoc quòd cōsensit habere illud quod sciebat, uel scire debebat habere annexum onus illud cura. arg. c. translato de constituto. Ideo bene uidetur conuenire illi uerba illa Prouerbiorū. v. fili si spoponderis amico tuo defixisti apud extraneum manum tuam: illaqueatus es uerbis oris tui & infra. Te ipsum ergo libera: festina: suscita amicum tuum: ne dederis somnum palpebris oculorum tuorum. † Propterea habere debet continuo hanc obligationem ante oculos, suos ne obijciatur ei, quòd dormiens fuerit aut dormitās: iuxta illud. Ecce non dormitabit neque dormiet qui custodit Israel. Nec mirum, quoniam ut inquit Bernardus. Neque dormitat neque dormit qui impugnat Israel. Sit ergo diligens, sollicitus & inuigilans ille qui huiusmodi curam suscepit animarum: ne ex defectu eius quòd facere sibi incūbit, ex obligatione suscepti officij pereant animæ sibi commissæ: pro quibus rationem reddere habet ante tribunal Iesu Christi in ipso diuino iudicio. Secumq; animaduertat † qualis & quanti oneris sit ipsa cura animarum quam suscepit: eum dicatur ars artium, & scientia scientiarum. c. cum sit ars de ara. & qualita. Insuper & cōsideret qualis ipse debeat esse qui ceteros regendos imò corrigendos suscepit. Qui enim

alios purgandi suscepit curam, necesse est ut ipse alijs purgator existat. Attendatq; in primis & uires meriatur suas, antequam curam animarum super humeros suos suscipiat, ex qua debitor ueniat: nō solum de culpis suis, sed etiam de alienis, quorum suscepit si non debito se habebit modo. Qui enim delicta aliorum in se recipiunt corrigenda, non tam sui quàm illorum etiam curam & respectū debent attendere: quia quorū sudoribus uiuunt, quorū pascuntur beneficijs continē, dignum est ut ex culpis: & defectibus circa tales commissis plectantur, ac teneantur: & ideo Gregorius alibi. † Qui de oblationibus fidelium uiuunt, quas illi pro peccatis suis obtulerunt, si comedunt & tacent: eorum proculdubio peccata comedunt: imò dicuntur illorum necatores, nec quasi credētes iudicium dei habendi sunt tales. Ita dicit textus in. c. qui oblationes. xij. quæstio. ij. Circa quæ autē maximè consistere debeat ista diligentia sua. Dicendum est † quòd circa multa, maximè uerò in celebrando & officiendo debito modo & tempore: sicut presbyter in ministrandis sacramentis, communionem uidelicet & sacra unctione. Item in audiendis confessionibus, uisitandis infirmis, sepeliēdis corporibus & huiusmodi per se uel per alios idoneos, casu quo per alios ista fieri non possint, & ita se honeste gerendo gubernandoq; ut nullus ex subditis malum ex eis sumere aliquod exemplum possit dici deperisse: ex negligentia ipsorum possit dici deperisse: alias enim sanguis talium sibi subditorū, id est animarum amissio sibi commissarum requiretur à deo de manibus eorum: sicut dicit textus ille tremendus in. c. irrefragabili. de officio ordinarij. & in capitulo cum ad monasterium. de statu monachorum. & in capitulo qualiter &

6 quando de accusa. †Sunt enim prelati teste Gregorio tot mortibus digni, quot ad suos subditos perditionis exempla transmittunt. Negligentia namque in prelati dicitur mortale peccatum iuxta glos. illam notabilem in. c. ea quæ. de officio archidiaconi. Sicut etiam dicitur de dissimulatione in eis, ut sit peccatum mortale: ut est alia glos. notabilis in. c. clericum. de immuni. ecclesiæ. li. vi.

CAPVT XLVIII.

REQUISITVM VIII.

- 1 *Cura cleri qualis circa ecclesiam. Tutor utilitatē propriā pupillari præponere non debet.*
- 2 *Prelato potius acquirēti sibi quā ecclesiæ imputatur. Acquisita de redditibus ecclesiæ prelatus an possit sibi appropriare.*
- 3 *Prelatus ad dilectionē ecclesiæ magis tenetur, quā consanguineorum.*
- 4 *Præscribi res ecclesiæ sinens tenetur de negligentia.*
- 5 *Negligentia reddit prelatus noxium.*

1 **S**ed † non sufficit beneficiato curato maxime habere curam circa personas subiectas ecclesiæ, nisi habeat etiam circa ipsam ecclesiam: & iura & beneficia ipsius: quam tenetur habere præcipuā, & quidem non minorem quā in suis proprijs patrimonialibus. Nō enim debet neque potest utilitatem suam propriam præponere utilitati ecclesiæ: sicut nec tutor utilitatē suam utilitati pupilli. l. tutor. §. j. ff. de administrat. tuto. Ita dicit glos. notabi. in. c. quicumque. xij. q. iij. Et ideo uult illa glos. † quod si prelatus negligit acquirere ecclesiæ suæ cum possit:

& maluit sibi acquirere sit quid imputandū ei: quam glo. ad hoc allegat Abb. pro notabi. in. c. ij. de peniten. cle. qui tex. etiam in dicto. c. ij. bene facit ad propositum: dum uult quod acquisita ex redditibus ecclesiæ non possit sibi appropriare, uel alteri, sed ecclesiæ tenetur acquirere. Et ideo sumunt ibi docto. Ioan. post Hostien. & alij quod tenetur prelatus plus diligere ecclesiam suam, quā consanguineos uel alios quoscunque amicos: imò plus quā seipsum. Ex hoc inferendo ibi, quod non debet prelatus procurare ut potius relinquatur sibi, quā ecclesiæ: de quo ut ibi. Sit ergo diligens ut non permittat præscribi res ecclesiæ: † aliās posset agi contra eum ad interesse per ecclesiam: licet enim contra ecclesiam præscribatur ex negligentia prelati: tenetur tamen prelatus de hac negligentia sua, quo ad effectum etiam ut possit agi contra eum ad interesse. Ista est glos. notabi. in. c. placuit. el. ij. xvj. q. iij. in glos. in uerbo perueniat. in fi. quā allegat ad hoc Abbas pro singulari in. c. ij. de dona. & idem Abbas in. c. iij. de pigno. ubi plus dicit, quod idem si potuisset aliquis acquirere ecclesiæ, & non acquisiuisset, sed neglexisset: al legando ad hoc bonum text. cum glo. xij. q. iij. c. ij. Ad instar similiter tutoris, qui tenetur ad prædicta. C. arbitri. tute. l. quicumque. & ad idem bona glos. in. c. ea quæ. de officio archidiaconi. dum dicit ibi, † quod tenetur prelatus non solum de laeta culpa & leui ad instar tutoris: sed etiam de negligentia ut ibi, cum etiam propter negligentiam remoueatur. c. j. de officio custo. cum alijs multis quæ allegat glos. illa ibi.

CAPVT XLIX.

1 *Bona ecclesiæ an possint alienari, & hypothecari titulo obligari.*

- 2 Alienatio rerum ecclesie quibus permiffa casibus.
- 3 Alienationis rerum ecclesie forma.
- 4 Alienatio rei ecclesiasticæ in casu permisso sine forma non tenet.
- 5 Consuetudo nunquid tollere possit solemnitates alienationis honorum ecclesie.
- 6 Bona ecclesie mobilia an possint alienari, & quæ non.
- 7 Calices & ornamenta ecclesie an possint obligari aut pignori.

CAuere etiam debet tñe res & bona ecclesie: maxime immobilia alienet: non enim possunt alienari neque hypothecæ titulo obligari: ut habetur in. c. nulli. de rebus ecclesiasticis non alienandis. & .xij. q. ij. c. sine exceptione. & in. c. hoc ius. x. q. ij. nisi in casibus à iure concessis, & seruata forma à iure tradita. Qui autem sint casus à iure permiffi. glo. xij. q. ij. in summa enumerat. iij. † Primus, causa necessitatis, ut si debitum urget. x. q. ij. c. hoc ius. Secundus, causa pietatis, ut pro redemptione captiuorum, uel propter alimenta pauperum. xij. q. ij. c. aurum. Tertius, causa utilitatis. c. sine exceptione. c. causa. vij. q. Quartus, causa commoditatis, uel maioris utilitatis. eadē. q. c. terrulas. Quibus posset addi alius, propter ecclesiam ædificandam, uel cymiterium ampliandum. d. c. aurum. Item alius de quo in. c. bonæ rei. ea. q. & alij etiam qui tamen omnes possent reduci ad dictos. iij. ut dicit præallegata glo. summe. † Quæ autē sit forma alienationis rerum ecclesie: sunt opiniones, nec bene potest dari certa regula cū oporteat qd sit uaria secundum uarietatem ecclesiarum: quia aut sunt episcopales: aut parochiales, aut monasteriorum uel aliarum. Colliguntur tamen omnes formæ in dicto

c. hoc ius. & c. si quis episcopus. & .xij. q. ij. c. placuit. & in. c. alienationes. c. abbatibus & c. sine exceptione. Et hic addendum, quod ad eodē requiritur forma seruari: ut si fiat sine illa, sit nulla ipso iure: etiam si fieret in casu licito permiffi: quia in aliquo ex illis præmissis: & hoc tenendum quicquid in contrarium uoluit glo. præallegata summa. xij. q. ij. & etiam Hostien. in summa eo. tit. quæ glof. communiter reprobatur: ut de hoc habetur & nota. in. c. j. de restitut. in integrum. in glo. penul. ibi quæ tenet contra illam: & pro quo bonus text. in clemen. j. de rebus ecclesie non alie. & in. c. j. eo. titu. lib. vj. ubi requiruntur hæc duo copulatiue: & de quo etiam in. c. tua. de his quæ fiunt à prælato, ubi per Abbatē & in. c. cum apostolica. eo. tit. per do. Anto. qui nititur saluare ibi glo. illam contrariam. † Vtrū tamen per consuetudinem possit detrahi solemnitatibus prædictis: recurre ad notata per Ioan. And. in dicto. c. nulli. & in. c. j. de rebus ecclesie non alie. lib. vj. ubi Geminia. sentit quod sic: ponitur etiam in. c. j. de his quæ fiunt à prælato, ibi per abbatem. Et hæc loquendo ut dixi de bonis immobilibus ecclesie: † In mobilibus enim non requiritur solemnitas illa: non tamen ut possint ipsa mobilia ecclesie alienari sic indistincte, maxime ea quorum est usus necessarius in ecclesia, ut sunt calices, libri, & uestimenta sacerdotalia: talia enim non sine magna causa & rationabili, quia ex iustissima necessitate urgente alienari non possunt: ut habetur in capitulo primo. de pignoribus: imo uidetur, † quod nec obligari possint uel pignori huiusmodi calices, & libri, & uestimenta: per illum text. in dicto. c. j. secundum unum intellectum, quem sequitur ibi Abbas & Ioannes de lign. & per quædam text. dicunt posse teneri, quod licet clericus pos-

fit obligare res ecclesie generaliter pro obseruatione contractus liciti. c. nulli. de rebus ecclesie non alie. per illum tex. a contrario: tamen hoc fallit in predictis rebus calice, patena, & alijs de quibus in dicto. c. j. quod dictum tanquam singularare est bene notandum.

CAPVT L.

- 1 **B**ona ecclesie an possint locari, & usque ad quod tempus.
- 2 **L**ocatio honorum ecclesie ad septennium an requirat solemnitatem.
Venditio fructuum & reddituum ad modicum tempus sine solemnitate religiosis concessa.
- 3 **C**lericus locare potest ad modicum tempus.
Tempus modicum quanti temporis.
- 4 **S**acerdos locare operas suas num ualeat.
- 5 **L**ocare fructus ecclesie pro uita sua nunquid rectori concessum.
- 6 **S**uccessor utrum teneatur stare contractui predecessoris tempore nondum expleto.
Heres locatoris an teneatur conductori ad interesse pro tempore quo colonus expellitur.
- 7 **O**bligatio ecclesiarum pro alienis debitis quam incurrat poenam, Et quid de mutuo. s.
Debitum alienum in ecclesia quod dicendum.
- 8 **C**autela pro alienantibus ecclesias pro alienis debitis, ut euitent poenam.
- 9 **P**auline constitutiones circa alienationem rerum ecclesie, Emphyteuses ecclesie quanto tempore alienabiles & quando.

Vtrum

Vtrum autem bona ecclesie etiam immobilia possint locari sub annuo censu, uel ad affirmum cedere: tex. est quod sic, in. c. si. ne prela. ui. su. ubi tex. & ita colligit ibi Ioan. de An. ex illo in primo suo notabili, quod rector ecclesie potest locare usque ad septem an. omnes fructus, obuentiones, & redditus ecclesie sue, etiam non interueniente autoritate alicuius superioris: ex hoc dicens ibi notabiliter posse colligi, quod locatio ad septennium non requirit solemnitatem illam de qua supra, quae, scilicet requiritur in perpetuis alienationibus: ita dicens posse & debere intelligi tex. in dicta clem. j. de rebus ecclesie non alie. quae simpliciter permittit religiosis uenditionem fructuum & reddituum ad modicum tempus sine aliqua solemnitate, quod est nota. dignum. Sed uideatur Bal. in. l. i. iur. bemo nulli, in. ij. col. C. de sacrosanc. eccle. ubi dicit ipse quod potest clericus locare ad modicum tempus, & quod consuetudo interpretatur modicum tempus decem anno. licet Ioan. non uoluerit hoc firmare in dicta cle. j. Ponit etiam ibi notabilem questionem de rectore ecclesie qui locauit ad decem an. & primo anno recepit pensionem pro decem an. & allegat Archi. xij. q. ij. c. alienationes, ubi tenet quod non: licet non sequatur ipse simpliciter hoc: ut ibi per eum. Et tan possit sacerdos locare operas suas spirituales, de hoc in dicto. c. significatum, de prebe. & in. c. ij. ne prela. ui. su. per Inno. & in. c. illico, in glo. magna, de cler. non resi. lib. vj. Et ibi uidentur in. d. c. si. ne prela. ui. su. An possit rector ecclesie pro toto tempore uitae suae locare fructus ecclesie suae ibi enim glof. ij. in fi. uult notabiliter quod sic: & ad hoc continet allegatur glof. illa pro notabili & ita tenet Fede. confi. l. j. & Hosti. in sum. de his quae fi. a prela. §. si. & sequitur do.

Abbas ibi. Pondera tamen quia ut etiam ibi dicit Ioan. de An. non uidetur hoc probare glo. illa licet ita allegetur: sed solum de tempore septem annorum, referendo eam ad tex. super quo posita est. Et quod pro toto tempore uita non possit fieri, uidetur tex. in dicta cle. j. de rebus eccle. non alie. in uerbo eius: & hanc partem quod non possit tenet expressè Ioan. de Lig. in l. si filio. §. sunt. ff. sol. mat. quasi in tali casu non possit dici facta locatio ista ad modicum tempus, ut requirit cle. illa imo potius censenda perpetua ar. l. j. ff. pro socio, & ideo cōcludit ibi, quod ut teneat talis locatio, necesse est quod interueniat solennitas consueta in perpetuis alienationibus: & ita teneo ego sic intelligēdo glo. illam ut supra.

Et ibi etiam in dicto. c. fi. ponitur de successore, an teneatur stare contractui prædecessoris de cedentis ante finitum tempus: sunt enim opiniones decē diuersæ in hoc quas refert ibi do. Car. uidendum ibi per eum & alios scribentes: maxime do. Io. de An. qui latè hoc prosequit ibi. Qui etiam ponit an in casibus in quibus successor in beneficio non tenetur stare colono, teneatur hæres locatoris cōductori ad interesse, pro tempore quo colonus expellitur allegando Ioā. tenere quod non, nisi quatenus ad eum peruenit. Cautos etiam oportet esse clericos qui habent ecclesias sub setur non obliget se & ecclesias pro alienis debitis: quia ipso facto incurrunt suspensionem ab administratione temporalium, & spiritualium: per tex. ad hoc notabilem in. c. ij. de soluti. & ibi uidetur do. Anto. qui dicit, quod alienum debitum potest dici omne illud quod non pertinet ad ecclesiam: licet ad prælatum etiam ipsum pertineret: ita quod ecclesia ad hoc non teneret nec in hoc uerteretur eius utilitas uel necessitas quod dicitur multum notant ibi moder. ex hoc inferens

tes: quod si recipiat mutuum pro alio, uel etiā pro se, ita quod non ad utilitatem uel necessitatem ueniat conuertendum, incidit in penam illam, nisi pro necessitate personæ suæ faceret: per que habentur in. c. ij. de pig. & in. c. j. de solutio. per Abba. Quod perfectio est bene notandum: quia multi hanc penam ignoranter incurrunt: sed uideatur ibi Io. de Lig. qui ponit cautelam circa hoc, qua mediante excusentur ab illa. Cæterum has & alias quæstiones similes multas cessare faciunt hodie constitutiones illæ duæ Pauline æditæ à papa Paulo. ij. maxime una illa que incipit ambitiosè, si tamen sic usu receptæ sunt, & ut possint dici omnes altringere: per illas enim multum restricta fuit clericis facultas circa alienationes rerum ecclesiasticarum, necnon etiam circa obligationes hypotheticas & locatorias illarum ultra triennium, præterquam in casibus à iure expressis. Item etiā circa infeudationes uel emphyteuses etiam ab antiquo concedi solitas, nisi fiant cum euidenti utilitate: imò etiā circa fructus & bona quæ seruando seruari possunt: prohibendo hæc sub pœna annullationis & priuationis ipso facto incurrendis: ut de his latius in illis. & ideo præcauendum ab huiusmodi, & diligens super his habenda consideratio à beneficariis omnibus.

CAPVT LI.

Beneficiorum fructus & redditus qualiter dispensandi. 1
Res ecclesie ut communes & Deo oblata ad pios usus 2
dispensande.
Bona ecclesie non dicuntur propria rectoris, sed communia.

- 3 Rectores ecclesiarum quibus nominibus uocentur circa bona ecclesie.
- 4 Beneficiati an faciant fructus suos deductis expensis necessarijs. 7.
- 5 Donatio fructuum ecclesie an & quatenus permissa. 9.
- 6 Differentia qualis inter secularem & beneficium clericum quo ad dispensationem rerum ecclesie.
- 7 Testari de bonis ecclesie an concessum, & quibus.
- 8 Canonici an possint testari de bonis ex prebenda acquisitis.
- 10 Beneficiorum mali dispensatores carpuntur.
- 11 Donare turpibus personis de rebus ecclesie quando concessum.
- 12 Auaricia & prodigalitas in administratione rerum ecclesie reprobantur.
- 13 Increpatio in usurarios clericos.
- 14 Auarus etiam in orationibus aurum petit.
- 15 Furari quo casu permissum.
- 16 Misericordie opera quando obligent quemlibet.

Sed & considerationem quoque aliam ultra predictas oportet beneficium habere, ut scilicet, circa fructus, & redditus beneficiorum fideliter dispensandos ut debent & tenentur: non autem dissipandos ut debent & tenentur: & male: quia in damnationem anime sue. Non enim hoc credendum est, quod possint de illis disponere pro libito uoluntatis: quia non de illis qui sibi super sunt ultra uictum & uestitum. Illos enim uidetur, quod teneantur dispensare: & erogare in honestos & pios usus per iura multa, quae uidentur aperte eos ad hoc astringere. De quibus. xij. q. j. quasi per totum; maxime per

tex. in. c. res ecclesie, ubi tex. ad literam. Res ecclesie non quasi propria sed ut communes & domino oblatae, cum summo timore non aliter quam in pios usus sunt fideliter dispensandae & ideo ibi glo. super uerbo propriae quod id solum clericorum est, quod probabili ratione consumunt. Et quod illud quod retinent ultra illud quod sibi sufficit, uolenter retinent: & allegat ad hoc bona iurata ad hoc omnia alia iura quae adducit Gratia. ad probandum, quod bona ecclesiarum non possunt dici propria rectoris earum. sed communia: maxime. c. expedit ibi non enim propriae sed communes sunt ecclesie facultates. Item alia iura quae inducit ad ostendendum, quod non possint dici domini earum: sed potius in eis quidam quasi procuratores: ut dicit tex. in dicto. c. si priuatum, ibi, quorum procuracione quodammodo gerimus: & de dona. pastoralis, & in. s. j. xiiij. q. j. ubi appellantur administratores: ibi utuntur enim rebus ecclesie non ut suis, sed ut sibi creditis ad dispensandum: uel etiam quidam quasi defensores: ut dicit tex. in. c. in canonibus. xvj. q. j. Ad idem iura quae euidenter uidentur probare, quod non faciant fructus suos, qui sibi supersunt deductis expensis sibi necessarijs, & quod quicquid ultra illos reperiuntur habere pauperum est: ut est tex. ad literam in. c. quoniam quicquid. xvj. q. j. & in c. apostolicos. xij. q. j. cum si. Item etiam iura quae dicunt eos debere esse contentos uictu & uestitu. c. clericus qui Christi, in fine. xij. q. j. & in. c. duo sunt genera Christianorum ibi uictu & uestitu contenti sint, & in. c. quia tua eadem causa vij. q. j. & quod superest eleemosynam &c. & in dicto. c. expedit, ad hoc tex. in. s. j. xliij. dist. ibi, tibi o sacerdos de altari uiuere non luxuriari permittitur: per quae iura & alia ad hoc propositum multi & quam plurimi maxime autoritatis te-

nuerunt hoc quod predictū est: uidelicet, q̄ nō
faciant beneficiari fructus suos qui superflunt de
ductis sibi necessarijs: inter quos Archi. in. c. Ita
tutum. §. assessorem, de rescrip. lib. vi. qui ad hoc
ponderat illum tex. in uerbo de suo proprio, &
aded firmat, & inharet huic opinioni Doctor
iste: ut audeat dicere quod hæreticum sit tenere
contrarium: & quod si quæ iura reperiant, quæ
uideantur uelle contrarium: intelligenda sunt
omnia quo ad fidelem dispensationem & alle-
gat. c. omnino. xxj. dist. & c. studeat. l. dist. & dis-
cto. §. j. xliij. dist. Sentiunt etiam istam partem
plures glo. iuris canonici glo. in. c. possessiones,
de rebus ecclesiæ non alie. glo. in. c. peruenit, de
fide. glo. in. c. cum olim, de rerum permuta. glo. in.
c. ii. de pœni. cleri. glo. in. c. quia hos, de testa-
& glo. in. c. res quæ. xj. q. j. dum uolunt ista glo.
quod equiparentur beneficiati usuarijs in fructi-
bus beneficiorum: qui usuarij nō faciūt fructus
suos ultra usum sibi necessarium. Istam partem,
quod beneficiati non faciant fructus suos nisi
pro necessitate sua & eorum qui seruiunt sibi:
† nec possint per consequens donare nisi pauca
aliqua pro remuneratione: sentit Innoc. in. c. in-
decorum, de ata. & qualita. Ioan. de Lig. in cle-
men. gratia, de rescrip. & idem etiam Ioan. de
Fan. & Pet. de An. ibi & sequitur etiam Domi-
in. c. presenti, ubi de hoc per eum de offi. ordi. li-
bro vi. Quasi secundum istam opinionem † in
hoc differant clerici beneficiati a secularibus:
quia ubi seculares ex rebus temporalibus quas
possident possunt pro libito uoluntatis dispo-
nere etiam secundum deum: dummodo non in
illicitos usus: nec auariciæ gratia: ut nota. per
glo. in. c. duo sunt. xj. q. j. clerici non sic: quoniā
illud quod superest tenentur ipsi dispensare in
pios usus uel necessitates pauperum: tanquam

boni dispensatores uel administratores. In hoc
tamen plus possunt in illis quam administrato-
res: quia ubi administrator non potest donare,
ipsi possunt donare: dummodo non immodera-
te & personis dignis & bene meritis. c. cetero-
rum, de dona. cum similibus: & sic non est ue-
rum dicere, quod in totum æquiparentur usu-
fructuarijs, neque in totum usuarijs: uel admini-
stratoribus: aut procuratoribus. Sed sint quorū-
dam mixtum seu participium participans de na-
tura singulorum secundum quod alias dicebatur
in hoc quæ uerba bene nota. Aduertendum
tamen, quia licet conclusionem præmissam te-
neant & sequantur tot præfati & glof. & Doct.
fundetur etiā tot iuribus & canonibus ut supra.
propterea uidetur posse dici q̄ sit de iure uerior
ac etiam magis cōmunis doctorū & glossarū:
Contraria tamen seruetur de consuetudine illa,
scilicet quam tenet & firmat glo. illa ordinaria:
& singularis: licet uulgatissima in. c. presenti,
de offic. ordi. lib. vi. in uerbo referuari: † quæ est
ut clericus beneficiatus faciat fructus beneficij
suos statim quo collecti sunt, & per eum recon-
diti: & de eis possit disponere secundum uolun-
tatem suam, & donare moderate tamen donec
uiuūt: tanquam æquiparetur usufructuario: &
hoc quicumque ille sit, siue talis qui sit simplici-
ter & personaliter beneficiatus: siue etiam ha-
bens beneficium cum administratione quo ad
affectum, scilicet ut possit disponere in uita do-
nec uiuit & sanus est: quo ad effectum uerò an-
de illis possit disponere post mortem: hoc est tea-
stari: putat glo. illa illa distinguendum inter præ-
dictos beneficiatos simpliciter & personali-
ter: & beneficiatos cum administratione ut
primi possint disponere in uita: idem & in mor-
te: & sic testari de eis & legare prout uolunt.

Secundi uerò, uidelicet beneficiati cum admittuntur in possessionem, non: quasi dicat illa glo. quòd comparatur isti usufructuario potius, quam usufructuario quo ad dispositionem reddituum post mortem: qui ut sicut ille non potest ita nec iste: ita conclusionem uult gloss. illa licet per alia uerba in dicto c. presentis. De cuius ueritate multum disputat Dominus. ibi & doc. omnes scribentes in. c. si. de pœni. cleri. & maxime Io. de Ligna. ibi qui tandem concludit quòd licet prædicta prima opinio Archi. & sequacium, quòd non faciant fructus suos indistincte tanquam usufructuarij & in uita & in morte sit uerior de iure: & illam tenent præfati docto. tamen de consuetudine ecclesiæ seruatur illa Ioan. de qua ibi in dicto. c. presentis, quæ etiam fuit Hosti. & quam opin. dicit Pe. de Ancha. tolerari posse etiam de iure per id quòd habetur in. c. si propter tua, de rescrip. lib. vj. & in extrauaganti Ioã. quæ incipit suscepti & per id quòd Io. in regula nemo plus, lib. vj. satis etiam probatur ex. c. unico, de cleri. non resi. lib. vj. per locum à contrario. Quicquid tamen seruetur de consuetudine prima ut dixi uidetur de iure uerior per prædicta & alia multa quæ do. Abb. adducit pro consumatione eius in dicto. c. cum esses, in repetitione ubi expressè improbat gloss. illam in. c. presentis, de offi. ordi. in eo quòd distinguit inter clericum habentem administrationem & non habentem: & quæ dist. etiam improbat Pe. de An. quia non probatur iure. Non enim uerum est quòd probetur per illud. c. requisisti, de testa. allegat: & quia nimis restringit. c. cum in officijs, de testa. cum si. nec habere uidetur in se rationem: ac etiam quia contra tex. in. c. relatum, el. ij. de testa. in pluribus ut nititur ipse ostendere ibi in dicto. c. cum esses, & in dicto. c. relatum & dum quaerit de canonicis, an possint ipsi testari de bonis

quæsitis ex præbendis ut alij reliquant quam ecclesia: & concludit quòd non: & idem in alijs beneficiatis quicquid illi sint. Quicquid dicat gloss. uideatur tamen Domini. ibi super ipsa qui dicit se putare illam bene loqui, intelligendo ipsam sanè prout magistraliter locuta est tribus concurrentibus: quòd non habeat administrationem, quòd sit beneficium simplex, & quòd illud sibi personaliter obuenerit: hoc est quòd tales fructus sint sibi concessi ratione stipendij: his enim tribus concurrentibus potest testari secundum eum. aliter autem non ex hoc inferens ad canonicos ut non debeant posse testari nisi testentur de quot dist. & quia cum illa dentur pro stipendio & labore personali, possunt & idem de pecunijs quæsitis ex capellanijs eadem ratione: ut ibi per eum latius. Illud omnino tenendum est etiam secundum prædictam gloss. in dicto. c. presentis ut non possint donare de fructibus beneficiorum nisi moderate: donet & personis dignis & benemeritis: non ergo indistinctè donare possunt. Et in hoc potest dici eos differre à laicis qui possunt: quia non magnum aliquid, aut multum aliquid, imo nec modicum nisi dignis & cætera. Quod est notandum contra prælatos nimis profusè donantes, & expedientes & sine distinctione personarum, nec pro loco: causa: & tempore sic requirit perfecta liberalitas: iuxta e. nò satis. lxxxvj. distinctio. Non enim uidetur quòd possint: imo peccent ut ibi, nò solum quia pauperibus subtrahunt quibus debentur. c. quoniam quicquid. xvj. q. j. unde aliter expendendo dicuntur eis subtrahere, & per consequens raptores pauperum, sed etiam qui à turpibus personis aliquando tribuunt quòd non debent: nec possunt. c. qui uenatoribus. lxxxvj. distinctio. & c. donare. uel in illicitos usus: puta donando me-

reticibus, expendēdo in conuiuijs excessiue nimis, uel uestimentis, & adificationibus superfluis ex ambitione uel superbia aut mundana pompa. Quod non debent, cum sacerdotibus de altari, & cetera. *Si. xliij. distin.* tales enim ultra quod peccant, & de peccato tenentur confiteri & orare: tenentur etiam ad restitutionem secundum Ray. & aliquos: de quo per Tho. secunda. ij. q. clxxxv. ubi de episcopis: & per eundem in quolibetis suis, ubi de alijs clericis. & per Petrum de palu. in. iij. distin. xxiiij. ubi aliter ipse loquitur. Etiam de illis qui sic malè recipiunt an teneatur ad restitutionem receptorum est dubium: † nam idē Ray. tenet quod sic in fornicarijs, & huiusmodi turpibus personis: nisi cum id daretur causa elemosynæ in necessitate talibus personis: & idem dicit de eo quod datur potentibus per fraudes & nimias importunitates, tenentur enim ipsi restituere secundum eum. Ipse autem dans si ob redimendā uexationem suam dedit nō tenetur. c. dilectus. de simo. el. j. Et sicut tunc sit fienda posito quod sit fienda, dicendum quod illi qui dedit quando fit nō turpiter dedit: aliās auctoritate superioris conuertendū est in utilitatem ecclesiæ, uel pauperibus erogandū. arg. xvij. q. iij. si quis in atrio. de quo per Tho. secunda. ij. q. lxxij. & in sum. confes. lib. xx. q. xviiij. † Cauendū etiam est econtra ab eisdem beneficijs clericis ut sicut non debent esse profusi nimis in expendendo: ita nec tenētes nimis in retinendo: ex cupiditate. s. & auaricia. Non enim ut inquit text. in. c. aurū. xij. q. ij. Aurū habet ecclesia ut nō seruet, sed ut eroget, & subueniat in necessitatibus: quid em̄ (ut sequitur ibi) opus est custodiri, quod non adiuuat. & text. in. c. ibi seq. Gloria episcopi est pauperū opibus prouidere. Ignominia sacerdotis est proprijs studere diu-

tijs. Et ideo inter alia præcepta apostolicæ regule est, quod non ordinentur cupidi: quia tales a iusto facillè deuiant: ut habetur primo ad Timotheū. iij. c. & habetur per Grati. xlvij. distin. per totum. Vbi maxime inuehitur contra clericos, † qui propter auaritiā mutant ad usuram: & sectantur illā: ostendendo quomodo propter hoc solum possunt deponi: & degradari. c. j. & c. si quis. ea. distin. & text. in. c. uirum. Virum catholicum & præcipuè domini sacerdotem sicut nullo errore implicari, ita nulla oportet cupiditate uiolari: dicente scriptura, post concupiscentias tuas ne eas. & in. c. ibi sequen. Bonorum auctori inherere aliter non ualemus, nisi cupiditatem à nobis (quæ omnium malorum radix est) abscindamus. Videatur etiam ibi text. notabilissimus & menti mandandus contra auaros omnes in genere. in. c. sicut hi. xlvij. distin. qui est text. originaliter Ambrosij super euangelio Ioannis, cuiusdā diuitis fructus uberes ager attulit: ubi de auaro inter cetera dicuntur hæc uerba: quod semper in huius mente de accumulando cogitat semper aurum, semper argentum uidet, semper redditus computat: gratius aurū inuetur quàm solem: † quinimo ipsius oratio & supplicatio ad deum aurum querit. Et ibi quod non minus criminis est habēti tollere, quàm cū possis & abundas indigētibus denegare. & infra loquendo ad auaros. Esurientium panis est quem detines: nudorum uestimentum quod tu recludis, miserorum redemptio pecunia quam recondis infirmorum solatia delicta quibus lasciuis. Tantorum te igitur scias inuauere bona, quantis posse præstare. Et ibi glossa notabilis in uerbo esurientium, quod diuites tenentur ad subueniendū pauperibus: & indigētibus tempore necessitatis: & ad eò tenentur ut ad hoc

possint compelli non directo iudicio: sed denuntiando illos ecclesia qui non dant: quo casu ecclesia debet cogere: & pro hoc alia bona glo. in e. exigunt. j. q. vii. & quod habetur & nota. in. c. ad apostolicam. de simo. & xxij. q. v. Non uideatur hoc tamen quod dicit illa glo. in. c. sicut hijs intelligendum in casu extrema necessitatis: quo casu omnia debent esse communia: ut est ibidem text. cum gloss. in uerbo commune. & quo casu intelligendum est illud quod ibi dicitur & supra dixi: quod non minus est criminis & cetera: † & in quo casu licitum est furari. c. discipulos. de consecra. distinc. v. & c. si quis per necessitatem. de fur. & ubique glossa licet cessante necessitate tenetur ad restitutionem ei a quo accepit. secundum Abbatem ibi. & in quo casu opera misericordiam sunt de precepto, & de necessitate salutis: sic enim est intelligenda gloss. in. c. j. prima distinc. in uer. inferre. dum dicit, † quod quilibet tenetur ad opera misericordiam. Debet enim intelligi scilicet tempore necessitatis: & data facultate secundum quod etiam exponit Ioan. de Fan. ibi alias omnes ferunt transgressores essent.

CAPVT LII.

REQUISITVM IX.

- 1 Clerici a negocijs secularibus an abstinere debeant, & de quibus.
- 2 Negociatio quibus casibus illicita clericis.
- 3 Clericus negociator diues & gloriosus tanquam pestis fugiendus.
Necessitatis causa permittuntur, quae alias non permitterentur.

Negotiatio quando concessa clericis, & quatenus, & qualis. 4

Monachis negotiatio quando non interdicta.

Emptio, uenditio, conductio, locatio, & societas clericis an & quando concessa. 3

Lucrum ex cupiditate clericis prohibitum. 6

Clericis in minoribus non interdicta negotiatio. 7

EXpedit insuper & conueniens est: ut clerici qui deo militanter dicuntur seruire in clericali ordine a negocijs secularibus se abstineant: iuxta illud apostoli ad Corinthios. ij. in principio nemo militans deo implicet se negocijs secularibus. Maxime uero a certis a quibus expresse prohibentur: de quibus in titu. ne clerici uel mona. secula. nego. se immi. per totum illud titulum maxime in. c. j. & lxxxvij. dist. per totum, & xxij. dist. c. his igitur. Inter que unum est negociatio quae consistit in emendo & uendendo super lucranda gra. † Negociatio enim licet de se licita sit, ut notant docto. ibi super rubrica: potest tamen reddi illicita ex causis quinque, uel ex sola cupiditate: & sic ex auaricia quadam: uel ex tempore: ut quia diebus etiam festiuis fieret: uel ex loco: ut quia in loco inhonesto & suspecto: uel alias inconuenienti, ut quia in ecclesia uel ex modo: quia cum mendacijs, deceptionibus & huiusmodi uel ex persona: quia a clerico: uel religiosa persona, ut in proposito nostro: quod enim huiusmodi personis clericalibus, uel religiosis sit prohibita negociatio, patet ex. c. fornicari. lxxxvij. distinc. ubi text. ad literam: & est text. Augu. Fornicari hominibus semper non licet: negociari uero aliquando licet, aliquando non. Ante enim quam ecclesiasticus quis sit, licet negotiari: factu, iam non licet. Ad idem text. ibi in

- 3 c. negociatorem: ubi text. Hiero. † Negotiatorum clericum ex inope diuitem ex ignobili gloriosum factum tanquam pestem fugito. Ad hoc bonus tex. in. c. secundum instituta. ne clerici. uel mona. ubi prohibetur hoc eis sub interminatione anathematis: ne scilicet lucri causa negocietur & tex. in. c. fina. de uita & honesta. cleri. ubi habetur, quod si ter moniti non desistunt, perdunt priuilegium clericale. Quod tamen intelligendum, ut ibi per Ioan. de Imo. Non tamen prohibetur clericis necessitatis causa, ut acquirat sibi uictum & necessaria ex aliquo honesto officio, ipsa necessaria sibi acquirere: ut dicit tex. in dicto. c. j. in fi. adducendo exemplum de sanctis Apostolis, quos legimus negociatos fuisse.
- 4 † Dummodo propter hoc non distrahatur a diuinis, & ab his quæ sibi incumbunt ex officio: per id quod habetur. xcj. distin. per totum: maxime in. c. clericus uictum. & in. c. nunquam. de cõsecra. distin. v. ubi hoc permittitur etiam monachis: & est pulcher text. Hinc est quod non prohibetur clericus recipere possessiones excolendas ad. iij. uel. v. partem: seu conducere eas pro certo pretio conuenienti ad sustentationem suam & suorum: argu. dist. lxxxvj. c. ulti a contrario sensu illius dum hoc prohibetur ei ibi auaritiæ gratia: & ibi glos. hoc sentiens in uersic. auaritiæ causa: de quo dicendum ut in. d. c. secundum instituta ne cle. uel mona. & in. c. illico. de obliiga. ad ratio. per Inno. & in. c. dilecti. de deci. ubi glos. † quod possunt conducere aliena: ubi propria sibi non sufficiunt. Potest etiam locare animalia, ut oues & boues ad certum fructum: dummodo per contractum alias licitum. Potest etiam emere rem, ut eam melioratam carius uadat: uel aliquam rudem materiam, & ex ea aliquid fabricare: & inde lucrari: ut dicit glossa. xiiij. q. ij. in

sum. in fin. non enim tunc quaritur ex negotiatione, sed ex artificio: ut dicit Anto. in. c. j. in primo notabili. Ad hoc quod nota. in sum. confes. titulo. vij. q. xij. & titu. viij. q. ij. ad fi. & q. sequen. & quod notat Abbas Sicul. in dicto. c. secundum instituta, ubi expressè hoc tenet quod causa necessitatis: ita quod non principaliter propter lucrum licitum est clericis negociari, & lucrum exinde recipere. † Sine necessitate autem ex sola cupiditate ut efficiatur diues, tenet aperte quod non possit lucrum licitum facere, etiam ex opera sua: & allegat dictum. c. fornicari. & c. negociatorem. & d. c. j. Ita dicens intelligendam gloss. præallegatam. xiiij. q. ij. in summa. Et tibi pulchre per eum in ulti. colū. an hæc prohibitio comprehendat etiam clericos in minoribus solum: ubi tenet quod non, si non sint beneficiati: † non enim prohibentur ipsi secundum eum exercere negotiationem alias licitam & honestam, quam possunt seculares: & idem uult idem Abbas in. c. sed nec. eo. tit. quod est bene notandum.

CAPVT LIII.

- 1 **Negotiationis triplex species.**
- 2 **Negotiatio ex artificio nunquid clericis permissa.**
- 3 **Artificium uile & sordidum clericis interdictum, secus si uile tantum.**
- 4 **Negotiatio emptionum & uenditionum cur periculosa & quando clericis noxia.**
- 5 **Negotiorum periculosorum quinque species.**
- 6 **Negotiatio mixta.**
- 7 **Tabernam uizariam exercere clerici nunquid ualeant.**

Sed de ista materia quæ negociatio sit prohibita clericis, & quæ permiffa, uideatur plenius per doct. quàm in aliquo alio loco maxime per Ioan. de Imola in. c. fina. de uita & honesta. cleri. ubi multum diffusè scribit super hoc referendo dicta docto. maxime Specul. qui hoc tangit in titulo de cleri. contuga. uerfi. sed quid dices: ex cuius uerbis uidelicet do. Ioan. de Lig. ibi. Sumo istam doctrinam circa hoc uidelicet cum quaritur an negociatio sit permiffa clericis seu ecclesiasticis personis, uel non, aut quæ. Distinguendo & præmittendo tres species negociationis: quædam enim est negociatio quæ consistit principaliter in artificio. Exemplum, quando emitur materia putà charta: uel quid simile ut supra ut reducatur ad formam: quia ad librum: uel aliquid formale. Quædam quæ solū in negociando, & mercando: putà emendo, & uendendo nō mutata forma uel materia: & hæc est propria negociatio: ut dicit do. Anto. in. d. c. finali. Quædam mixta, quæ non consistit principaliter in emendo nec uendēdo, nec etiam principaliter in artificio, sed dependet ex utroque. Exemplum, cum emitur fundus: ut ex eo percipiendi ueniant fructus, & uendendi. Si quaritur de prima an sit permiffa: dicendum quod sit ut apertè uult do. Anto. ibi in dicto. c. fina. allegando glo. præallega. xiiij. q. ij. in sum. & quod habetur in dicto. c. nunquā. ¶ fallit nisi esset aliquid artificium uile & sordidum quod uellet exercere: putà exercitium tabernarij, uel macellatoris, uel aptandi pelles seu coria, uel mangonizandi pro mercede: ista enim sunt prohibita clericis. l. ij. c. de episco. & cleri. & d. l. munerū. §. si. ff. de mune. & hono. Dixi autem uile: & sordidum: quia secus si uiletātum, tamen aliàs honestum nec sordidum. Exemplū, ut si uellet scribere

bere librum, uel facere retia: similia enim potest etiam clericus: imò etiā religiosus dicto. c. nunquam, dummodo ut supra dictum est: non negligatur diuinum officium. Si uerò quaritur de secunda quæ consistit in emendo, & uendendo forma uel materia non murata: quæ ut dixi proprie est negociatio: & in ista dicendum, quod licet sit permiffa secularibus, clericis tamen est prohibita: per dictum. c. fornicari, & c. negociatorem. lxxxvij. distinc. & c. eiciens, & c. quoniam non cognoui, eadem distinc. & pro hoc ratio: quia talis negociatio ut plurimum fit non sine mendacijs, periurijs, & fraudibus. Et ideo meritò connumeratur inter negocia periculosa, & quæ sine peccato uix fieri possunt: de quibus per glo. in. c. qualis. xxv. distinc. & quæ dicuntur esse quinq; uidelicet mercatio, militia, procuratio, administratio, & cura rei familiaris. ¶ Fallit in uno casu: in quo potest dici hæc etiam clericis permiffa in casu uidelicet necessitatis pro sustentatione sua: & suorum: dummodo honestè fiat sine mendacio & periurijs prædictis: & cū moderato pretio: ad hoc dicto. c. quoniam non cognoui. Ita potest intelligi dictum Specul. in loco præallegato secundum Ioan. de Ligna. Si autem quaratur de tertia specie uidelicet mixta: Exemplum, ut quia uelit clericus emere possessiones, ut exinde fructus habeat & ex illis pecunias quarat: & tunc propter talem mixturam cum artificio licita potest dici talis negociatio: etiā clerico ipsi: prout sentit do. Ant. in dicto. c. fina. & sequitur Ioan. de Ligna. arg. c. sacris, de sepul. Qui Ioan. de Ligna. dicit inter alia ibi hoc quod licet clericus prohibeatur ipse tabernam tenere & exercere, uel macellum: potest tamen domum quam haberet habitalem ad hoc locare: & allegat ea quæ habentur

& notantur in dicta. l. ij. C. de episco. & cleri. & in l. ancillarum. ff. de peti. hære. & c. significante, de appel. Et nota hanc doctrinam que uidetur bona. Et hæc de mercatione quæ fit gratia lucri.

CAPVT LIIII.

- 1 Clerici nunquid possint se curis & officijs secularibus immiscere.
- 2 Clerici possunt esse consiliarij.
Iurisdictio temporalis quando non prohibita clericis.
- 3 Aduocationis officium nunquid possit clericus exercere, & quando, & pro quibus ualeat patrocinari & coram quo. 4.
- 5 Clericus quando possit esse procurator.
- 6 Clericorū negociationes & uetitas artes exercētū poenæ.
- 7 Clericus an teneatur ad soluendam gabellam, & de quibus rebus.
- 8 Lucrum ex negociatione per clericum factum qualiter restituendum.
- 9 Clericus an possit esse tabellio, & quando.
- 10 Notarius factus monachus an possit notariatu exercere.
- 11 Clericus quam tutelam gerere ualeat.

DE alijs autem officijs secularibus & exercitijs: ut est habere officium aliquod seculare in ciuitate: exercere officium procuratoris, aduocationis, assessoris & huiusmodi, de hoc etiam aliquantulum ibi, & in. c. ij. & c. sacerdotibus. c. sed nec, & c. clericis ne cleri. uel mona. & in. c. penul. de ui. & hone. cleri. per quæ iura uidetur dicendum quod non. De quo uidendum omnino per Abba. in dicto. c. sed nec, ubi tenet expressè, quod non potest esse uicere, nec

locum tenens potestatis secularis, nec habere ciuitatem sub sua cura, nec generaliter officium aliquod seculare per quod habeat ius generaliter secularibus reddere. Licet secundum eundem ibi non prohibeatur esse participalis officialis ad aliquod negocium. † Non etiam prohibetur secundum eum in dicto. c. clericis esse consiliarius: & eo casu quod sic consiliarius est, quomodo debeat respondere si queratur ab eo de poena imponenda: uidendum ibi per eundem & in c. in literis. de excels. præla. per glos. etiam ibi & per glos. in. c. pessimam. xxij. q. ult. & in. c. omnis. ij. distin. & potest recurri etiam in hoc ad id quod supra dictum fuit in. xiiij. requisi. imò nec prohibetur iurisdictio temporalis, quando illa haberet ratione patrimonij: uel quia esset annexa dignitati quam haberet: ut ibi nota. † Ad aduocationis autem exercitium an possit habere: de hoc in. c. cleri. & c. cū sacerdotis, de postu. ubi concluditur quod non coram iudice seculari si sit in sacris: uel etiam in minoribus, dummodo beneficiatus: talibus enim prohibita est aduocatio coram seculari, nisi in propria causa, uel pro ecclesia sua propria, uel pro coniunctis aut miserabilibus personis: uidetur tamen quod pro uno aliquo particulari amico suo, licet non sit de prædictis, possit aliquando: & hoc per dictum uotabile Innocen. quod semper allegatur in. c. primo, de obliga. ad ratio. ubi quod iura prohibentia clericum esse procuratorem aduocatum, uel simile, debent intelligi quando generaliter uellet hæc officia exercere, secus si in una causa uel negotio uno. † Coram ecclesiastico uero uidetur quod possit, ut notat Io. in. c. ij. ne cleri. uel mona. etiam pro secularibus personis per tex. ad hoc bonum in. c. per uenerabilem qui filij sint legit. exceptis episcopis & etiam sacerdotibus

dotibus: quibus uidetur interdictū: nisi in causa propria, & cetera ut supra. Intelligendo semper & in hoc casu: & in prædictis dummodo nō negligatur, aliās impediatur propter hoc officium diuinum. Et hoc quod dicit de aduocatione: potest etiam dici de procuratione: de quo specia liter per Abb. in. c. j. ne cleri. uel mona. † ubi concludit ipse quod possit: quando ex charitate ad hoc moueretur: ita quod non principaliter propter lucrum uel pro se: aut aliquo amico particulari uel attinente suo. De quibus tamen dicendum ut plenius nota. per Moder. in iuribus præallegatis. De pœna autem clericorum exercitium negociationes, artes & exercitia prohibita in casibus quibus dixi prohibita recurrendum similiter ad notata per Hosti. in sum. ne cleri. uel mona. §. si. & in dicto. c. si. de uita & honestate cleri. ubi concluditur, quod ex hoc ipso perdit etiam priuilegium clericale quo ad illam negociationem uel exercitium illud: & etiam quo ad proprium patrimonium, si ter moniti non desistant: & hoc si est talis qui portet habitū: & tonsuram: si enim non portet, perdit omne priuilegium, totaliter: † imò portet habitum uel non portet: absq; alia monitione tenetur ad soluendam gabellam de his quæ reperiretur portare: præterquam pro suo & suorum usu: sicut secularia alius: ut nota. in dicto. c. si. & probatur in c. quanquam, de censibus, lib. vj. & nota. in clem. præfenti, eo. titu. per modernos ibi. Potest etiam præcipi à superiore eis, ne exerceant sub pœna excommunicationis: ut habetur & nota. in dicto. c. Sed nec & c. clericis, ne cleri. uel mona. & si se nō correxerint, possunt excommunicari, & subsequenter deponi ut ibi: † & ex hac pœna cum sit maxima, deprehenditur quod huiusmodi exercitia prohibita eis exercendo pec-

eant mortaliter: & in foro poenitentiali debent iniungi uel saltem consuli: ut ea quæ contra formam prædictam lucrati sunt, studeant pauperibus erogare. xiiij. q. v. qui habetis. Ita dicit Archieps. Florent. in sum. sua, in. iij. parte, titu. viij. c. ij. in fi. De tabellionatu autem an censetur permissus clericis: de hoc latè per Hosti. eo. titu. ne cler. uel mona. §. que sunt permissa, uerbo clericis etiam in sacris, ubi latè de hoc. De hoc etiam in dicto. c. sed nec, eo. tit. & in. c. quia præter, de elec. & de quo etiam in sum. Pysa. in uerbo tabellio ubi ponitur conclusio, † quod si sunt in sacris, prohibicum est eis totaliter hoc officium tabellionatus: & idem si in minoribus tantum, dummodo sufficienter. c. clerici, de postu. adeo quod poterunt compelli per subtractionem beneficiorum dimittere illud apostolicè postposito, dicto. c. sicut. Instrumenta autem quæ consecrassent antequam interdiceretur, ualèrent secundū Innoc. post interdictionem autem non secundū Hostien. in secularibus negocijs consecrata: sed in ecclesiasticis sic: secundum eum ubi supra. † Et de notario factō monacho an possit ipse aliquo modo, de hoc per Ioan. in. c. ut officium, de hæreticis. lib. vj. ubi probatur quod non nisi contra hæreticos. Gubernatores uerò aliarum personarum, putā tutores & curatores, uel factores: an possint existere: de hoc per glo. in. c. fina. lxxxvj. distin. ubi glo. de tutela, quod possunt illam suscipere si uolunt: si est tutela legitima sibi delata à lege: † datiuam autem uel testamentariam non possunt nisi miserabilium personarum: de quo per scribentes in. c. sacerdotibus, eo. titu. ne cleri. uel mona. & generaliter de materia ista an liceat clericis secularia negocia tractare: per beatum Tho. secunda secundæ, quest. clxxxvij. articu. iij.

DE PERFECTO CLERICO
CAPVT LV.
REQUISITVM X.

- 1 *Voluptates huius seculi aliene debent esse à clericis.*
- 2 *Venatio nunquid interdicta clericis, & que & quando. Piscatorum nonnulli sancti, ex uenatoribus nullus.*
- 3 *Venatio est quadruplex.*
- 4 *Venatio etiam laicis quando damnabilis.*
- 5 *Venatio recreationis causa licita.*

DEbent insuper & tenentur clerici non solum abstinere à negocijs secularibus, illis scilicet maxime de quibus supra: † sed etiam à uoluptatibus uanis huius seculi: ut de hoc est tex. clarus: totus moralis: & menti mandandus, in. c. his igitur. xxxij. dist. & est Isidorus de ui. cleri. ubi sic habetur ad literam. His igitur lege patrum cauetur, ut à uulgari uita seclusi, à mundi uoluptatibus se abstineant. Non spectaculis. Non pompis intersint. Conuiuia publica fugiant. Priuata non tantum pudica: sed etiam sobria colant. Amorem pecuniæ quasi materiã cunctorum criminum fugiãt. Honoris gradum per ambitionem non recipiãt. Et multa alia ponuntur ibi in illo canone: quæ uideri possunt in eo, à quibus ostenditur clericos debere abstinere. Maxime uerò abstinere debent à certis alijs quibus: † quorum unum est uenatio: prohibens tamen enim clericis constitutis in sacris uenationes: ut habetur de cleri. uena. per totum: & in. c. primo, ne cleri. uel mona. & lxxxvj. dist. in. c. qui uenatorem ubi textus ille appellat artem illam nequissimam, & in. c. sequenti qui uenationibus, & ibi, an sit peccatum, & in. c. uident homines, quòd qui uidet uenatorem ad delectandum, ui-

debit saluatorem & contristabitur. & in. c. Esau quòd de piscatoribus reperuntur aliqui fuisse sancti, de uenatoribus nullus: maxime autem uideri potest de materia ista in. c. primo, de clericis percusso. ubi gloss. † distinguit quadruplicem speciem uenationis: oppressiuam, adulatoriam, arenariam, & psaltuosam. Primas tres dicit prohibitas: quartam uerò uidelicet, psaltuosam dicit permissam secularibus. Adde tu nisi ratione tēporis: ut quæ fieret in diebus festiuis tempore quo ad missam iri debet. lxxxvj. dist. c. an putatis: clericis autem non permittitur saltem indistincte: quia non illa quæ cum clamore etiam si causa recreationis: illa enim quæ quiete & sine clamore fit uidetur etiam ipsis non prohibita causa necessitatis, uel causa sanitatis, aut recreationis. Exceptis episcopis, presbyteris & diaconibus: qui uidentur prohibiti ab ea indistincte secundum glo. illam. Abbas tamen Sicul. aliter sibi tenet: nam quo ad laicos tenet ipse, quòd etiam possit esse damnabilis in eis, quòd nimis ei dediti essent. Circa clericos uerò distinguit, quod aut sunt in sacris, & non possunt uti clamosa: licet alia sit nisi haberent redditus in uenatione: prout est in aliquibus locis. Si tamen & ipsi alia quando causa recreationis uterentur: non putat quòd multum peccarent per tex. illum in uerbo sepius: imò uideretur quòd etiam episcopo ex tali causa scilicet recreationis sit licitum secundum Archi. in dicto. c. qui uenatoribus & idē Hosti. ibi qui hoc tenet: quicquid in cōtrarium glo. in dicto. c. j. per illum tex. Ad quem potest respondēri, quod sic est restringendus, uidelicet nisi causa recreationis: aliàs necesse esset dicere, quod presbyteris, aut diaconibus liceret etiã ex tali causa cum de omnibus pariter loquatur. Non obstat text. in c. j. xxxiij. dist. quia ille episcopus fuit damnatus propter

alias culpas etiam, uidelicet quia incontinen-
& negligens. Aut non sunt in sacris: & in hoc
sunt opiniones Hostii. & Io. q̄ idem etiam in eis
do. Ant. contra. do. Abbas cōcordat, q̄ aut por-
tant tonsuram & habitū: & idem in eis ar. cle. ij.
de uita & hone. cle. aut non, & tunc secus.

CAPVT LVI.

- 1 **¶** Aucupatio nunquid concessa clericis, Et quid de piscatione.
- 2 Venatio monachis omnimode prohibita.
Canes quos liceat clericis alere in domo.
- 3 Aues rapaces uenationis gratia tenere an licitum ecclesiasticis.
- 4 Consuetudo uenandi saltem quo ad clericos an bona.

1 **E**st autem dare aliam etiam speciem uenationis, uidelicet illam quæ fit cum rete aucupando, uel piscando: & ista dicitur licita etiam clericis, dummodo non frequentent nimis. Quare autem magis ista inter alias rationes illa redditur: quia scilicet uenatio psaltuosa fit cum maiori abstractione & delectatione q̄ ista quia quando quis est in uenatione, non potest aliquid de diuinis cogitare: nō sic piscando, uel aucupando cum rete. Et hic addenda ea quæ habentur & notantur in cle. ne in agro. §. porro à uenationibus, de sta. mona. † ubi prohibetur monachis expresse uenatio, & ne eis intersint, & prohibetur eis indistinctè etiā recreationis gratia: imò etiam si haberent redditus in uenatione: quia debent facere per alios, & non per se secundum doc. cōmuniter: & hac causa prohibet eis tenere canes uenaticos per se: uel per alios.

Non tamen ut dicitur ibi glo. in uersu. uenanti prohibiti censentur canes deputati ad custodiam: sicut nec brachetos causa recreationis: cui concordat Ange. in l. usufructuarium uenari. ff. de usufructu. Vtrum t̄ autem aucuperi cum aibus accipitre, falcone, uel similibus liceat clericis. docto. non aperiunt ibi in dicto. c. ij. sed factis uidetur ille text. probare quòd non in constitutis in sacris: dum prohibet ille text. eos tenere accipitres, per quos aucupatio ipsa fit. arg. l. oratio. ff. de sponsa. quod dictum tenendo an possit similiter limitari, nisi tenerentur ad finem aucupandi solum recreationis gratia: ut supra dicitur de uenatione cogitandum esset. Est insuper etiam cogitandum t̄ an consuetudo quæ esset in contrarium in loco: quia communiter tenerentur & communiter uterentur ibi clerici uenatione: & aucupio excusaret eos: Hostiensis enim uidetur ibi in d. c. ij. sentire quòd non: quasi nutritiua peccati. ar. d. c. Esau, & quia prejudicialia ecclesiæ: ergo & cætera. c. fina. de consue. cū ibi notatis: de quo ut ibi in dicto. c. ij.

CAPVT LVII.

- 1 **¶** Captum in alieno, prohibente domino ingressum, an fiat capientis.
- 2 Capiens in alieno qua teneatur actione.
- 3 Captum in aucupio aut uenatione ad quem spectet.
- 4 Restitutio nunquid locum habeat in captis uenatione prohibita.
- 5 Domini terrarum uenationem prohibentes taxantur.
- 6 Furtum quando committat, qui contra prohibitionem uenatur.

ET quia incidimus in mentionem uenationis, & aucupij: nunquid illud quod capitur in alieno prohibente domino ne ingrediatur fiat capiētis: & si fiat, an debeat restitui: & si non debet restitui, an possit auferri ab eo. de hoc per glos. in l. diuus. ff. de ser. rusti. predio. & in l. ij. §. planē per glos. ff. de acqui. re. domi. & plenius per Ioan. de An. in dicto. c. ij. de clerici. uena. secundum quem conclusio est quod illud quod quis capit etiam in alieno, facit suum, nec tenetur restituere, licet ex eo actu quod eo inuito ingressus sit, possit conueniri actione iniuriarum. † Istud uoluit glos. in dicto. §. planē. licet glo. insti. de rerum diui. §. serā, allegetur ad hoc in contrarium: sed Bart. in d. l. diuus dicit illam teneri: quia solum est prohibitus ingressus, non autem captura. Et ibi Ange. hoc etiam firmat & dicit obrinuisse in ardua questione facti. Pro concordia tamen putat do. meus do. Florianus in dicta. l. diuus distingui posse, an fructus fundi illius in quo me inuito ingressus est, consistat in uenatione: & procedat illa glos. contraria: an non, & tunc puta quam differentiam dicit probari ex l. uenationem. ff. de usuf. & l. item si fundi. §. aucupationem. ff. de usufruc. ubi text. notabilis probās quod illud quod capitur ex uenatione uel aucupatione spectat ad usufructuarium. Et unum postremo non omitto notandum multum ad hoc propositum uenationis: quod ad eod illud quod capitur ex uenatione permittitur ut fiat capiētis. d. §. serā. instit. de re. diui. cū similit ut etiam si fieret prohibitio, & proclamata fierent in contrarium: nihilominus fiat suum, nec teneatur ad restitutionem qui ceperit. Ita dicit do. Anto. in c. non est in potestate. de deci. dum inuehit ibi contra dominos terrarū, qui faciunt statuta & proclamata, quod nullus possit uena-

ri uel piscari: non enim possunt hoc prohibere: quod naturali iure conceditur omnibus: & male faciunt prohibendo secundum eum: nec ibi uenantes contra prohibitionem committunt furtum. Caueant tamen tales, ne poenam incurrant de facto, sicut dicit ipse: & sicut cōtingit plebisque in comitatu Ferrariensi, in quo est talis prohibitio, & quam mala & quam dānosa fuit multis tempore meo. † Hoc tamen ut non committant furtum, nec male faciant capientes contra prohibitionem capiēdo limitarem uerum nisi illa prohibitio fuisset facta de consensu eorum quorum interesset: ut quia populus totus consensisset, uel illi qui potuerunt obligare populum. Tunc enim tanquam transgressor paenitentis posset ille qui caperet. arg. insti. de rerum diuisio. §. serā. igitur & quod habetur. ff. ne quid in loco publico per totum. Ita alias legendo illud. c. limitabam dictum illud do. Anto.

CAPVT LVIII.

REQUISITVM XI.

- C**lerici ab omni specie mali debent abstinere. 1
Honestatem pre ceteris clerici habere debent in quatuor. 2
Mentis qualitas per exteriora dignoscitur. 3
Victus in clerico qualis. 3
Cibaria clericorum. 4
Epulones doleant aliter se sustentare non posse. 4
Cibo preciosissimo sine uitio utitur sapiens. 5
Iustitia in quibus consistat. 6
Abstinere in cibis qualiter debeant clerici. 6
Nabuzardan principis coquorum allegoria. 7

- 3 *Venter crassus grossum sensum educat.*
Augustini uersus in coenaculo descripti.
9 *Scripturae diuinae cur in coenis ecclesiasticorum legantur, aut legi debeant.*

Debent denique sacerdotes dei non solum abstinere à predictis sibi illicitis & minime cōuenientibus exercitijs: ut supradictum generaliter ab omni quocunque malo: imò nō solum à malo: sed ab omni eo quod specie mali uideatur habere, iuxta Apostoli præceptum: & quod habetur in. c. cum non solum à malo. de uita & hone. cleri. & merito quidem attendenda ordinis sui & status sui dignitate, excellentia ac perfectione: quæ tanta est, ut merito hæc requirantur in eorum persona: ut enim inquit Leo papa & habetur in. c. omnium. xxxij. distinc. Omnium sacerdotum tam excellens est status, ut quæ in alijs membris uacant à culpa, in illis tamen habeantur illicita. Nimirum ergo si deberent ipsi honestatem quandam maiorem quam alij in se habere: ac præ se ferre in omnibus actibus ac gestibus suis, tã interioribus: quam exterioribus. Maxime uero eniti debent ut illam habeant & ostendat in quatuor actibus exterioribus in habitu, in incessu, in cibo, & potu. In habitu, ut incedat in habitu conuenienti ordini clericali: & qui sit ipse habitus conueniens clericis: dictum fuit supra in primo requisito huius secundæ partis principalis huius secundi libri ubi etiam de tonsura. In incessu quoque, ut grauitate itineris mentis maturitatem ostendat: in compositio enim corporis qualitatem indicat mentis. Ut inquit Augusti. & refert Grati. in. s. ultimo. xij. distinc. adducendo Salustium in Catilinario cum uellet Cathilinæ mutabilitatem describere, dum in-

quitibi, cuius conscientia excitata curis uastabat mentem: & incessus eius modo citus modo tardus. † In cibo etiam ut non delicatè nimis ac sumptuose delectetur uictum ducere: non etiam nimis strictè & austerè: sed imprimis nitatur cōformem se reddere moribus ac consuetudini eorum, quibus cum uitã ducit: ut pulchrè instruit Grati. xij. distinc. per totum: maxime in. c. j. & s. fina. ubi inter alia habetur hæc uerba. Quisquis contemptis his quibuscum uiuit lautiora sibi uel austeriora quærît alimenta, aut intemperas est, aut superstitiosus: & ibi glo. j. arg. quod quilibet conformare se debet cum socijs suis in cibo & potu: & allegat. c. quæ contra. viij. distinc. & c. illa. xij. dist. ubi etiam glos. de hoc. Non tam men ut cogantur illi qui diuites sunt & delicati pauperum cibis frui: sed urantur tales consuetudine infirmitatis suæ, † doleant autem aliter se sustentare non posse. Seruent autem hoc, ut si urantur superfluis istiusmodi diuites, dent contra pauperibus: & inopibus necessaria: si pretiosis utuntur, dent ipsi diuites pauperibus uilia. Ita est text. in. c. non cogantur. xij. distinc. Ad idem tex. ibidem notabilis in. c. delitiæ. ubi tex. delitiæ qualibet si absque desiderio percipiatur, non officiant: ut enim dicitur in. c. ibi præcedenti. In omnibus rebus non earum usus, sed libido in culpa est: & ideo non ex earum natura quibus utimur, sed ex modo utendi, & modo appetendi: uel probandus est: uel improbandus quod facimus: † fieri enim potest, ut sine aliquo uitio cupiditatis aut uoracitatis pretiosissimo cibo utatur sapiens, insipiens autem fœdissime gulæ flamma in uilissimum etiam cibum exarscat. ita habetur ad literam in. c. j. ea. distinc. & est Augusti. sancti in libro de uita christiana. Ad idem text. in. c. quod dicit dominus, ea. dist.

ubi ad literam. Non enim interest quid alimen-
torum sumas: dummodo cōgruas in generibus
alimentorum his cum quibus uiuēdum tibi est.
Non etiam quātum sumas multum interest: cū
uideamus aliquorū stomachos maiori cibo in-
digere: aliorum uerò minori. Non enim in ab-
stinendo, nec in manducando consistit iustitia:
sed in equanimitate tolerādi inopiam, ubi opus
est: nec econtra corrupendi se per abundantia
ubi ipsa abūdātia habetur, ut sciat quis & abū-
dare, & carere: iuxta illud Apostoli: Scio & ha-
bere, scio & abundare: ubiq; & in omnibus ima-
burus sum: & satiari, & esurire, & abūdare: om-
nia possum in eo qui me confortat. Ita habetur
in .d. c. quod dicit dominus & sunt uerba Augu-
sti. in lib. quæstionum euangelij. De qua mate-
ria † qualiter scilicet abstinere se debent clerici
in cibis eorum, recurrendum ad nota. per Grati-
xliij. distin. per totum: ubi admonentur euitare
comestiones, & nimiam comestionem: iuxta
illud Apostoli: non in comestionibus, non in
ebrietatibus, & cætera. Ventris enim inglus-
sities ad luxuriam prouocat. & omne opus bo-
num dissoluit. unde ueter & genitalia sibi sunt
conuicina: ut ex uicinitate membrorum colla-
tio intelligatur uiciorum. Ita habetur ibi in .s.
1. ubi exemplum subditur de † Nabuzardā prin-
cipe coquorum: qui muros Hierusalem destrux-
isse fertur: quia uenter cui multitudo coquorū
deseruit: ædificia uirtutum ad solum redigit. Et
quia sacerdoti de altari quidem permittitur ut
uiuatur, non autē ut luxurietur. Vnde Hiero. Tibi
ō sacerdos de altari uiuere non luxuriari permit-
titur. Et quia etiam uenter pinguis (teste eo-
dem Hieronymo) grossum sensum generat. Cū
tamen sacerdotalis sensus uigil semper debeat
esse & tenuis: ut in .s. si ergo. ea. dist. Et ideo ad

monentur ibi, ut euitent conuiuia: nisi quæ fie-
rent ex charitate: in quibus seruētur illi duo uer-
sus Augustini, quos tenebat publicè descriptos
in cenaculo.

Si quis amat dictis absentum rodere uitam,

Hanc mensam indignam nouerit esse sibi.

Et ideo ad hoc precauendū inductum est: † ut in
conuiujs ecclesiasticorū legatur continē: (dū
sunt in actu comedendi) diuina scripturæ. Per
hoc enim animæ ædificantur ad bonum, & fa-
bulæ non necessariae prohibentur. Ita mādatur
in .c. pro reuerentia. ea. dist. Debent etiam ut ibi
subditur in .c. non liceat quod ibi sequitur, non
nisi hymno dicto incipere comestionem: & ea
finita gratias auctori referre.

CAPVT LIX.

- † Clericus an in totum debeat esse abstemius. 2
Ebrietas, crapula et uinolētia punitiosissima sunt clericis. 2
Ebriorum clericorum poena. 3
Tabernas frequentare ecclesiasticis interdictum. 3
Ebrietas an semper sit mortale peccatum. 4
Bibere in prandio quot uices debeant clerici. 4
Bibere fortiter cur permissum in æstate. 5
Abstiniens dicitur etiam ille qui bene comedit. 6
Ebrietatis incommoda. 7

Debet quoq; esse sobrius non solū in cibo
ut supra: sed etiā in potu. † Nō em̄ uino-
lentus debet esse: sed abstiniens à uino ut
dicitur in .s. j. xxxv. distinctio. ubi text. ad lite-
ram quod ministri templi prohibentur uinum
bibere, ne ebrietate grauentur corda eorum: ut
sensus eorum uigeat semper & tenuis sit: &
quia uenter mero exestuans facile despumat in

libidinem. Ita dicitibi Grati. quod comprobatur nititur per plura capitula ibi sequentia: maxime per. c. fin. ubi textus formalis. † Ante omnia à clericis uitetur ebrietas, quæ omnium uitiorum fomes est & nutrix. Et ibi qua pœna puniebatur olim clericus uinolentus: de qua hodie habetur in. c. à crapula. de uita & honesta. cleric. ubi quòd ex hoc potest ab officio & beneficio suspendi, si monitus non se corrigat. Et ibi etiam in. c. non oportet. ea. distin. fit prohibitio ne clericus aliquis quicumque tabernas intrat nisi necessitatis causa: aliàs si monitus nō desistat, deponatur. † Quod est notandum contra clericos delectantes bibere in tabernis, ut ex hoc possint deponi si moniti non desistant. Et de ebrietate an & quando sit peccatum mortale: notatur per docto. in dicto. c. à crapula. de ui. & honesta. cleric. Non enim semper est peccatum mortale secundum glos. in. §. hinc etiam. xxv. distin. Et ibi an & quando ebrietas sit mortale peccatum: non enim uidetur quòd sit mortale semper: ut est glo. in. §. hinc etiam. xxij. distin. in uerb. clericus. Sed tūc mortale dici potest, quando assidua nimis & etiam studiosa: uel si ex contēptu: uel ex ingurgitatione processerit: ut uult glos. in dicto. §. hinc etiam. in uerbo accipit. & notatur per Ioan. de Imo. & scribentes in. d. c. à crapula. Et ibi Abbas, † qui monet quotiēs debeant clerici bibere in prandio: non enim debēt nisi ter secundum eum: qui allegat ad hoc text. in. c. quando. xliij. dist. quod tamen dicit se inatelligere: nisi appetitus ultra exigeret: & hic ad do glos. in. c. his igitur. xxij. distin. quæ dicit, quod quotidie clerici esurire debent & esse cum uentre uacuo: & allegat. c. sint tibi. de consecra. distin. v. Quod dictum ego non teneo: imò uolo quòd possint & bene comedere, & bene bibere, maximè

maximè pro tempore & persona. Pro tempore, ut quia sit tempus æstatis: † quo tēpore permittitur fortiter bibere, ne anima habitet in sicco. Pro persona, ut quia sunt Angli, Normani, uel Poloni: uel similes: ad hoc glo. una singularis in c. Moyses. xxxij. q. ij. in glo. in in uer. sicco, dū dicit argumentum pro Polonis, & Normanis: ut possint fortiter bibere, ne anima habitet in sicco: & pro hoc etiam ratio, quia non minus possunt dici abstinentes illi qui bene comedunt & bene bibunt. † Cum abstinēs dicatur etiam ille, qui bene comedit rex. est cum glo. in. c. cōiuitia. xliij. dist. Sicut continens dicit qui bene cognoscit uxorem suam: ut dicit ibi glo. & tex. notabilis, in. c. Nicena. xxxij. di. Et generaliter de ebrietate quot malos effectus generat & pducatur, ad detestationem eius ut euitetur: uidendū per docto. in. d. c. à crapula, ubi ponit Pe. de An. quandam auctoritatem August. sic dicētis. † Ebrietas aufert memoriam: dissipat sensum: confundit intellectum: balbutit linguam: corrumpit sanguinem: & omnia membra debilitans facit corpus contremiscere. Et ibi Hostien. dans uersum.

Vina bibas parçè, docet hoc non Loth patriarcha.

CAPVT LX.
REQUISITVM XII.

† Clericorum prudentia circa loquelam. 1
Oculorum impudicitia. 2
Honestatem per omnia corporis membra quomodo seruare debeant clerici. 3
Coronara sa in uertice clericorū à quo tēpore instituta. 4

IN uerbis † etiam ac silētio debet esse cautus, & prudens: ut nec tacenda proferat: nec prosperè da reticescat. Nam sicut incauta locutio

in errorem plerunq; trahit hominem. Ita indiscretum etiam plerunq; silentium: debet ergo ubi expedit loqui, & rursum ubi expedit tacere: & tunc cum se ad loquendum præparat: cum quanta discretione ac cautela studio loquatur attendere: & alia præcepta circa hoc seruare: quæ pulchre tradit tex. in. c. sit rector. xliij. dif. qui est Grego. in. xv. pastoral. sui. In aspectu quoq; oculorū iubetur esse modestus: ut enim inquit tex. in. c. sedulo. xxxij. dif. qui est Augustin. in lib. de fide Christiana. Non solū tactu, & affectu, sed aspectu quoq; appetitur sceminarum concupiscencia. Nec dicatis uos habere animos pudicos: qui oculos habetis impudicos: quia impudicus oculus, impudici cordis est nuncius. Ad idem. c. qui uiderit mulierem. ea. causa & quæst. Et ut breuiter concludatur debent clerici boni in omnibus corporis sensibus, qui sunt quinque, unde uersus. *Visus, et auditus, gustus, tactusq; odoratus.*

In omni membro corporis sui, in omni deniq; signo, gestu actusq; suo: quandam honestatem: puritatemq; præ se ferre: ut singulariter ostendit Specu. in suo aureo repertorio sub rubrica de uis. & hoc. cle. ubi probat per canones ad hoc expressos: quod in omnibus sui corporis membris à uertice capitis usq; ad plantam pedis debent honestatem ostendere. In uertice quidem capitis portando clericam: in capillis capitis portando tonsuram: hoc est eos tonsos in modum coronæ ut supra. in. j. requisiti. In oculis, ut non uagi oculis: in ore, ut non effreni lingua: & sic deinceps discurrendo per omnia membra usque ad pedis plantam: ut sic bene sancteq; uiuendo, & exemplum de se alijs præbendo, boni merito appellari possint reges: id est se & alios in uirtutibus regentes: & sic in deo regnum habere: quod designat corona in capite eorum: & quam ab instituta

tione Romanæ ecclesiæ institutum est, ut possent in signum regni illius futuri: quod in Christo expectat: ut dicit tex. ille notabilis in. c. duo sunt genera. xij. q. j. qui est tex. Hiero. ad quendam suum. Atque etiam ut sic uiuendo mereantur in hac temporali uita habere ac retinere priuilegia omnia clericalia: omnesq; immunitates ecclesiasticas. Quæ priuilegia & quas immunitates mens esset enumerare, ut eo magis incederentur ad hæc. Sed quia in logum nimis excreceret tractatus: idcirco facio hic finem: & omnia reseruo in alio opusculo, quod intendo post istud facere: intitulandum de priuilegijs: & immunitatibus clericorum, & quot ac quibus amittantur modis.

EPILOGVS.

Hæc igitur pauca attigisse sufficiat pro expectatione & complemento presentis huius assumpti tractatus intitulati ut supra, De uero & perfecto clerico quæ & quot concurrere oporteat in eo. In quo si quid boni dictum aut annotatum est, ex quo utilitas presentibus & posteris aliqua proueniat: illud diuinæ gratiæ attribuendum: à qua & ex qua omnis scientia, & scientia humana. Si quid uerò minus perfecte tactum reperietur: quod non dubito reperendum esse inter tot tamq; uaria & tam multa simul ac cumulata dicta. Illud non tam incipientibus ac imperitiæ autoris, quam etiam distractionibus & occupationibus alijs suis adscribendum erit: maxime circa studium lectionum quotidianarum: quibus cōtinuis dum hæc ab eo dictabantur, occupatus extitit. Laus Deo clementissimo.

INDEX
IN LIBROS ALBERTI
Trotij Ferrariensis De uer-
ro & perfecto cle-
rico.

- A**bbatissa dicitur diaconissa. libro. ij. cap. iij. nu-
mero. 7. facie. 32.
Absoluere ab homicidio qui possint. lib. ij. cap. xxvj. nu-
mero. 12. fa. 124.
Abstinerere in cibis qualiter debeant clerici. lib. ij. ca. lvij.
nume. 6. fa. 238.
Abstiniens dicitur etiam ille qui bene comedit. lib. ij. cap.
lix. nu. 6. fa. 241.
Abundantia mater est dissolutionis. lib. ij. cap. xlv. nume-
ro. 7. fa. 194.
Acolytus quid exercere habeat in ecclesia. lib. j. ca. xix.
nume. 10. fa. 33.
Acquisita de redditibus ecclesie prelati an possit sibi
appropriare. lib. ij. cap. xlviij. nu. 2. fa. 205.
Aduocatos & assessores que cause reddant irregulares.
lib. ij. cap. xxij. nu. 4. fa. 107.
Aduocationis officium nunquid possit clericus exercere,
& quando, & pro quibus ualeat patrocinari, & co-
ram quo. lib. ij. cap. liij. nu. 3. & 4. fa. 227.
Aetas legitima ad suscipiendos ordines que sit. lib. ij. cap.
xviij. nu. j. fa. 35.
Aetas qualis in beneficiandis requisita. lib. ij. cap. xvij.

INDEX.

- nume. j. fa. 89.
Aetatem in quibus suppleat uiripotencia uel malicia. li-
bro. ij. cap. xix. nu. 5. fa. 92.
Aetatem à iure statutam nec scientia nec mores supple-
lib. ij. cap. xvij. nu. 5. fa. 87.
Alienatio rerum ecclesie quibus permissa casibus. lib. ij.
cap. xlix. nu. 2. fa. 206.
Alienationis rerum ecclesie forma. lib. ij. cap. xlix. nume-
ro. 3. fa. 206.
Alienatio rei ecclesiasticae in casu permissio sine forma nõ
tenet. lib. ij. cap. xlix. nu. 4. fa. 207.
Anima cunctis rebus preciosior. li. ij. ca. xxiiij. nu. 9. fa. 112.
Animarum cura quatenus liget curatum. lib. ij. ca. xlviij.
nume. 1. fa. 202.
Animarum cura quanti ponderis. lib. ij. cap. xlviij. nume-
ro. 3. fa. 202.
Animarum cura circa qua uersetur. lib. ij. cap. xlviij. nu-
mero. 5. fa. 203.
Antistites quare sic dictus. lib. j. cap. xiiij. sub nu. 2. fa. 23.
Apostasia ab obedientia simplici quam labem cõtrahat.
lib. ij. cap. xxx. nu. 5. fa. 133.
Apostasia ab ordine clericatus qua sit. li. ij. cap. xxx. nu-
mero. 5. fa. 133.
Apostata nunquid dicendus, qui de stricta ad laxiorem
transit regulam. lib. ij. cap. xxx. nu. 3. fa. 132.
Apostate in clericatus officium non assumendi. lib. ij. ca.
xxx. nu. 1. fa. 131.
Apostasie diffinitio & diuisio. lib. ij. ca. xxx. nu. 1. fa. 131.
Apostoli qualiter in locis ministeria dispensabant. lib. j.
cap. xvij. nu. 5. fa. 27.

INDEX.

- Archiepiscopus & Metropolitanus idem. lib. j. cap. xiiij.
sub nu. 4. fa. 23.
Archiflamine qui. lib. j. cap. xvij. nu. 7. fa. 29.
Artificium uile & sordidum clericis interdictum, secus
si uile tantum. lib. ij. cap. liij. nu. 2. fa. 224.
Ascripticij nunquid seruorum subeunt conditionem ut
nolente domino possint ordinari. libro. ij. capite. v. nu-
mero. j. fa. 36.
Assertioni uel iuramento illius qui dicit se defendendo oc-
cidisse an standum. lib. ij. cap. xxiiij. nu. 12. fa. 114.
Attentio qualis & quanta in oratione requisita. lib. ij. ca.
xliij. nume. 11. fa. 185.
Auaritia & prodigalitas in administratione rerum eccle-
siae reprobantur. lib. ij. cap. l. nu. 12. fa. 218.
Auarus etiam in orationibus aurum petit. lib. ij. cap. l.
nume. 14. fa. 219.
Aucupatio nunquid concessa clericis, Et quid de pesca-
tione. lib. ij. cap. lvj. nu. 1. fa. 232.
Aues rapaces uenationis gracia tenere an licitum eccle-
siasticis. lib. ij. cap. lvj. nu. 3. fa. 233.
Augustini nersus in coenaculo descripti. lib. ij. cap. lviiij.
nume. 8. fa. 219.
Augustini dictum de familie gubernatione. lib. ij. ca. xv.
nu. 3. fa. 80.
Baptizatus non ritè, si ordinetur, an recipiat cha-
racterem. lib. ij. cap. xiiij. nu. 2. fa. 76.
Baptizari uolens in mortis articulo & non habes bap-
tizatorem, an referendus in numerum christianorum.
lib. ij. cap. xiiij. nu. 4. fa. 77.

INDEX.

- Baptismum qui distulit an ad ordines admittendus. lib. ij. cap. xliij. nu. 3. fa. 77.
- Beneficia regularia qualem ætatem requirant in eorum præfectis. lib. ij. cap. xix. nu. 1. & 2. fa. 90.
- Beneficia ecclesie nõ solum precio uel precibus quærere prohibitum est, sed etiam simpliciter appetere. lib. ij. cap. xxxij. nu. 12. fa. 143.
- Beneficia plura uni digno potius cõmittenda, quàm pluribus indignis. lib. ij. cap. xxxvij. nu. 6. fa. 159.
- Beneficia plura ut quis habeat quinq; concurrere debet. lib. ij. cap. xlv. nu. 13. fa. 193.
- Beneficia simplicia non requirunt residentiam. lib. ij. ca. xliij. nu. 3. fa. 190.
- Beneficia plura curata uni quantumcunq; etiam exercitato non committenda. lib. ij. cap. xv. nu. 4. fa. 81.
- Beneficia plura an possint cum dispensatione licite obtineri. lib. ij. cap. xlvj. nu. 1. fa. 199.
- Beneficia plura curata an licitum sit & possit quis habere. lib. ij. cap. xlv. nu. 1. & 3. fa. 192.
- Beneficia plura in titulum teneri qñ possint, Et quæ concurrere debeant. li. ij. ca. xlv. nu. 2. & 11. fa. 192. & 197.
- Beneficiati an faciant fructus suos deductis expensis necessarijs. lib. ij. cap. l. nu. 4. fa. 213.
- Beneficiatus ordinatus ad minores nunquid teneatur de horis dicendis. lib. ij. cap. xliij. nu. 1. & 6. fa. 130.
- Beneficij acceptio tacitam ducit obligationem. lib. ij. ca. xlvij. nu. 1. fa. 202.
- Beneficij fructus in malos usus consumens obligatur ad restitutionem & peccat. lib. ij. cap. xliij. nu. 6. fa. 176.
- Beneficia clericis ad quid data. lib. ij. cap. xliij. nu. 7. fa. 177.

INDEX.

- Beneficium habens an possit compelli ad horas dicendas & officium. lib. ij. cap. xliij. nu. 3. fa. 177.
- Beneficium amouendum clerico officium non dicenti. lib. ij. cap. xliij. nu. 3. fa. 177.
- Beneficium homicide an possit impetrari ante sententiam de homicidio. lib. ij. cap. xxv. nu. 9. fa. 123.
- Beneficium qualiter obtinendum. lib. ij. cap. xliij. nu. 1. & 2. fa. 187.
- Beneficiorum mali dispensatores carpuntur. lib. ij. cap. l. nu. 10. fa. 217.
- Beneficiorum fructus & redditus qualiter dispensandi. lib. ij. cap. l. nu. 1. fa. 212.
- Bibere fortiter cur permissum in æstate. lib. ij. ca. lix. nu. 5. fa. 241.
- Bibere in prandio quot uices debeant clerici. lib. ij. cap. lix. nu. 4. fa. 240.
- Bigamos non posse ordinari cur statutum. lib. ij. cap. xj. nu. 5. fa. 72.
- Bigamia ex formina Labem ducit. lib. ij. cap. xj. sub nu. 5. fa. 73.
- Bigamus ordinatus an recipiat characterem, & possit illi dispensari, & per quos. lib. ij. cap. xj. nu. fa. 73.
- Bigamus nunquid censendus qui ducit quam prius deflorauerat. lib. ij. cap. xj. nu. 3. fa. 72.
- Bigamus utrum ordinum suscipiendorum sit capax. lib. ij. cap. xj. nu. 1. fa. 71.
- Bigamia multiplex. lib. ij. cap. xj. sub nu. 1. fa. 71.
- Bona ecclesie an possint locari, & usq; ad quod tempus. lib. ij. cap. l. nu. 1. fa. 209.
- Bona ecclesie mobilia an possint alienari, & quæ non.

INDEX.

- lib. ij. cap. xlix. nu. 6. fa. 207.
Bona ecclesie an possint alienari, & hypotheca titulo obligari. lib. ij. cap. xlix. nu. 1. fa. 206.
Bona ecclesie non dicuntur propria rectoris, sed communia. lib. ij. cap. lj. nu. 2. fa. 213.
Calices & ornamenta ecclesie an possint obligari aut pignerari. lib. ij. cap. xlix. nu. 7. fa. 207.
Canes quos liceat clericis alere in domo. libro. ij. cap. lvj. nu. 2. fa. 232.
Canonici num includantur clericorum appellatione. lib. j. cap. vij. nu. 2. fa. 16.
Canonici an possint testari de bonis ex præbenda acquisitis. lib. ij. cap. lj. nu. 3. fa. 216.
Canonicus quidam cur in electione a sinu monasterij eligendum dixerit. lib. ij. cap. xxxvij. nu. 6. fa. 159.
Capellani unde dicti, item & capelle. li. j. cap. xij. numero. 3. fa. 22.
Capiens in alieno qua teneatur actione. lib. ij. cap. lvij. nume. 2. fa. 234.
Captum in alieno, prohibente domino ingressum, an fiat capientis. lib. ij. cap. lvij. nu. 1. fa. 234.
Captum in aucupio aut uenatione ad quem spectet. lib. ij. cap. lvij. nu. 2. fa. 234.
Cardinales appellatione clericorum utrum ueniant. lib. j. cap. vij. nu. 3. fa. 17.
Castitatis robur & efficacia. lib. ij. cap. xl. nu. 3. fa. 173.
Casus quo Papa potest uxorem habere legitimam. libro ij. cap. viij. nu. 5. fa. 65.
Cautela pro recedentibus a patria. lib. ij. c. 31. nu. 4. fa. 136.

INDEX.

- Cautela, ut clerici perdant sua priuilegia. lib. j. cap. v. nume. 4. fa. 13.
Cautela pro alienantibus ecclesias pro alienis debitis, ut euitent poenam. lib. ij. cap. l. nu. 9. fa. 211.
Characteris spiritualis effectus. lib. j. cap. ij. nu. 6. fa. 10.
Christus in ordine ministerij delectum habuit. lib. j. cap. xvij. nu. 4. fa. 27.
Christus officium pontificis quando exercuisse tradatur. lib. j. cap. xxij. nume. 4. fa. 42.
Cibaria clericorum. lib. ij. cap. lvij. nu. 3. fa. 237.
Cibo pretiosissimo sine uitio utitur sapiens. libro. ij. cap. lvij. nu. 5. fa. 237.
Claudus, furiosus, lymphaticus aut uitium in oculis habens an admitti debeant ad ordines. lib. ij. cap. xvj. numero. 9. fa. 34.
Clerica quid sit. lib. ij. cap. xxxix. nu. 5. fa. 166.
Clerici religiosorum appellatione an ueniant. lib. j. cap. ix. nume. 3. fa. 20.
Clerici ueri qui dicendi. lib. j. cap. xvij. nu. 4. fa. 29.
Clerici nunquid possint se curis & officijs secularibus immiscere. lib. ij. cap. liij. nu. 1. fa. 226.
Clerici possunt esse consiliarij. li. ij. cap. liij. nu. 2. fa. 127.
Clerici qui sint dicendi. lib. j. cap. j. nume. 1. fa. 6.
Clericorum gradus & nomina. lib. j. cap. j. nu. ij. fa. 6.
Clerici cur in superiore capitis parte radantur. libro. ij. cap. xxxix. nu. 2. fa. 165.
Clerici ab omni specie mali debent abstinere. lib. ij. cap. lvij. nu. 1. fa. 236.
Clerici comati taxantur, & coronam rasam non gestantes. lib. ij. cap. xxxix. nu. 6. fa. 166.

INDEX.

- Clerici possunt reges dici. lib. ij. cap. xxxix. nu. 3. fa. 165.
Clerici à negocijs secularibus an abstinere debeant, & de quibus. lib. ij. cap. liij. nume. 1. fa. 221.
Clerici peregrini cur arceantur à promotione uel executione ordinum. lib. ij. cap. xxxj. nu. 7. fa. 137.
Clerici primæ tonsuræ possunt uxorem ducere. lib. j. ca. vj. nume. 1. fa. 14.
Clerici prima tonsura uxorati an retineant nomen clericorum & gaudeant eorum priuilegijs. lib. j. cap. vj. nume. 2. fa. 14.
Clericus coniugatus uicarius episcopi esse non potest. libro. j. cap. vj. sub nu. 2. fa. 14.
Clericus coniugatus an possit esse scholarum rector. lib. j. cap. vj. nu. 3. fa. 15.
Clericus an in totum debeat esse abstemius. li. ij. cap. lix. nu. 1. fa. 239.
Clericus unde deriuetur. lib. j. cap. x. nu. 1. fa. 20.
Clerici in ueteri testamento quomodo electi. lib. j. cap. x. nu. 2. fa. 20.
Clericorum ad sacros ordinatorum castitas. lib. ij. ca. xl. nu. 1. fa. 169.
Clericorum ordines quot enumerentur. lib. j. cap. ij. nume. 1. fa. 7.
Clericorum prudentia circa loquelam. lib. ij. cap. lx. nume. 1. fa. 242.
Clericorum ordinandorum qualitates. lib. ij. nu. 1. fa. 43.
Clericorum institutio à quo tempore. lib. j. cap. xvj. nume. 1. fa. 25.
Clericus quam tutelam gerere ualeat. lib. ij. cap. liij. nume. 1. fa. 229.

INDEX.

- Clericis ut perdant sua priuilegia quæ requirantur. lib. j. cap. v. sub nume. 3. fa. 13.
Clericus quo habitu gaudeat priuilegio clericali, quo non. lib. j. cap. v. nu. 3. fa. 13.
Clericus in minoribus secularia tractans an possit cogi ad deferendum habitum & tonsuram. lib. ij. capitulo. xxxix. nu. 10. fa. 168.
Clericus sine habitu & tonsura incedens à quibus arceendus, & an priuilegio gaudeat. lib. ij. cap. xxx. numero. 6. fa. 133.
Clericus ordinatus tenetur ad officium diuinum, & qualiter horæ canonicæ cur tantum septem. lib. ij. ca. xlij. nume. 1. fa. 174.
Clericus officium ad quod tenetur, non dicens an & qualiter peccet: Et nunquid teneatur de supplemento. lib. ij. cap. xlij. nume. 7. fa. 183.
Clericus locare potest ad modicum tempus. lib. ij. cap. l. nume. 3. fa. 209.
Clericus an possit esse tabellio, & quando. lib. ij. cap. liij. nu. 9. fa. 229.
Clericus non examinatus deponendus. lib. ij. nu. 3. fa. 44.
Clericus propter homicidium uoluntarium an censendus beneficio priuatus. lib. ij. cap. xxvj. nu. 8. fa. 123.
Clericis in minoribus non interdicta negociatio. lib. ij. capitulo. liij. nu. 7. fa. 223.
Clericus inuertens horas qualiter satisfacere teneatur. lib. ij. cap. xlij. nu. 14. fa. 186.
Clericus ordinatus habitum & tonsuram ferre debet. libro. ij. cap. xxxvij. nu. 1. fa. 161.
Clerici inferioris ordinis unde nomen sortiti, & de eo

INDEX.

- rum etymologia. lib. j. cap. xv. nu. 1. fa. 24.
Clericus nunquid compelli possit ad deferendam tonsuram. lib. ij. cap. xxxix. nu. 3. fa. 167.
Clericus in sacris ornatus horas peccat mortaliter maxime beneficiatus. lib. ij. cap. xli. nu. 4. fa. 175.
Clerici dicuntur stipendiarij dei. lib. ij. cap. xli. numero 5. fa. 176.
Clericus quando possit esse procurator. lib. ij. capi. liiij. nume. 5. fa. 228.
Clericorum negociationes et uetitas artes exercētū pōne. lib. ij. cap. liiij. nu. 6. fa. 228.
Clericus an teneatur ad soluendam gabellam, et de quibus rebus. lib. ij. cap. liiij. nu. 7. fa. 228.
Clericus negociator diues et gloriosus tanquā pestis fugiendus. lib. ij. cap. liij. nu. 3. fa. 222.
Clericis nunquid interdictum adesse sententijs criminalibus, et illarum executionibus. lib. ij. cap. xxiiij. nume. 9. fa. 108.
Clericus utrum possit defendere capite plectendum sine irregularitatis nota. lib. ij. cap. xxiiij. nu. 5. fa. 107.
Clericus testificari non cogitur, ubi sanguinis pœna uertitur. lib. ij. cap. xxiiij. nu. 6. fa. 107.
Cohabitatio cum mulieribus clericis cur prohibita. libro ij. cap. xl. nu. 2. fa. 170.
Colores duo in uestimentis clericorum cur prohibiti. libro ij. cap. xxxviiij. nu. 2. fa. 162.
Confessiones audire quibus permissum. libro. j. cap. xxij. nu. 3. fa. 39.
Consistentes an teneantur intrusis iterum consistere. libro ij. cap. xliij. nu. 3. fa. 189.

INDEX.

- Consecratio rerum inanimatarum in quo stet. lib. ij. cap. v. nu. 4. fa. 57.
Crates philosophus cur aurum in mare preiecerit. lib. ij. cap. xxxiiij. nume. 4. fa. 150.
Creatorem creatura ad recognoscendum naturaliter inducitur. lib. j. cap. xvij. nu. 2. fa. 26.
Conseruatio personæ et famæ æquiparantur. lib. ij. cap. xxiiij. nu. 9. fa. 113.
Consilium non fit gratia consulti, secus in mandato. lib. ij. cap. xxij. nu. 3. fa. 103.
Consilium magistrorum Parisiensium super pluralitate beneficiorum. lib. ij. cap. xlv. nu. 8. fa. 195.
Consuetudo nunquid tollere possit solemnitates alienationis bonorum ecclesie. libro. ij. capite. xlix. numero. 5. fa. 207.
Consuetudo in euangelij lectione. lib. j. cap. xxj. numero 3. fa. 37.
Consuetudo uenandi saltem quo ad clericos an bona. lib. ij. cap. lvj. nume. 4. fa. 233.
Consultor homicidij et consulens quid incurrant. lib. ij. cap. xxj. nu. 5. 7. et 8. fa. 100. et 101.
Consuetudo de non residendo an excuset non residentes. lib. ij. cap. xlv. nu. 5. fa. 193.
Consultus de iure super morte alicui inferenda an et quando irregularitatem inducat. lib. ij. cap. xxiiij. nume. 1. fa. 105.
Continentia in sacerdotibus an sit de substantia ordinis, an de iure diuino. lib. ij. cap. ix. nu. 5. fa. 63.
Continentia clericorum an sit de substantia, ut est de obseruatione. lib. ij. cap. xl. nu. 3. fa. 170.

INDEX.

- Conuersi, deo deuoti, monachi simplices & eremite ap-
pellatione clericorum comprehenduntur. lib. j. cap.
vii. nu. 1. fa. 13.
- Corona in prima tonsura recipitur. lib. j. cap. ij. numero
2. fa. 9.
- Coronata sa in uertice clericorū à quo tempore institu-
ta. lib. ij. cap. lx. nu. 4. fa. 243.
- Crimina enormia quæ sint. lib. ij. cap. xxix. nu. 2. fa. 128.
- Crimina, quæ post peractam pœnitentiam adhuc habent
nomihil cicatricis. lib. ij. cap. xxix. nu. 3. fa. 129.
- Cura cleri qualis circa ecclesiam. lib. ij. cap. xlvij. nu. 1.
fa. 104.
- Curialis an & quando ad ordines admittendus. lib. ij. ca-
pitulo. vij. nu. 1. fa. 63.
- D**amna petens à criminoso an irregularis si dam-
nosus plectatur cum ageret tantum ciuilitè. lib.
ij. cap. xxij. nu. 11. fa. 108.
- Debitum alienum in ecclesia quod dicendum. lib. ij. cap.
j. nu. 7. & 9. fa. 210. 211.
- Decurionatus filium eximit à patria potestate. lib. ij. ca-
ix. nu. iij. fa. 67.
- Defectus qualis in corpore repellat à recipiendis ordinibus.
lib. ij. cap. xvj. nu. 1. fa. 31.
- Defectus in membris dupliciter considerati. libro. ij. cap.
xvj. nu. 2. fa. 31.
- Defensio omni iure permissa. libro. ij. cap. xxiiij. numero
4. fa. 110.
- Defensio pro rerum conseruatione an concessa. lib. ij. ca-
pitulo. xxiiij. nu. 7. fa. 112.

Diaconi

INDEX.

- Diaconi officium in ecclesia. lib. j. capite. xx. numero. 5.
fa. 35.
- Diaconi ordinandi modus & forma. lib. j. cap. xxij. nume-
ro. 6. fa. 39.
- Diaconus manus non habet consecratas. lib. j. cap. xxij.
nume. 4. fa. 39.
- Dies ad horas dicendas quanti temporis. lib. ij. cap. xliij.
nume. 13. fa. 186.
- Differentia qualis inter secularem & beneficiatum cle-
ricum quo ad dispensationem rerum ecclesiæ. lib. ij.
cap. lj. nu. 6. fa. 214.
- Differentia qualis inter sacerdotes orientis & occiden-
tis. lib. ij. cap. x. nu. 5. fa. 70.
- Differentia qualis inter tonsuram, rasuram & clericam.
lib. ij. cap. xxxix. nu. 1. fa. 165.
- Dignitates & officia acceptantes non leuiter peccant, si
se indignos sentiunt. lib. ij. cap. xxxij. nu. 11. fa. 143.
- Dignitates ecclesiasticæ nunquid aliquomodo possint ap-
peti. lib. ij. cap. xxxij. nu. 1. fa. 145.
- Dispensatio ad duo beneficia qualiter constare debeat.
lib. ij. cap. xlvj. nu. 4. fa. 200.
- Dispensatio ob publicam causam fieri debet. lib. ij. cap.
xlvj. nu. 4. fa. 200.
- Dispensationis diffinitio. lib. ij. cap. xlvj. nu. 5. fa. 201.
- Dispensatio papæ sine causa ad beneficia an ualeat. li. ij.
cap. xlvij. nu. 5. fa. 201.
- Dispensatio episcopi nunquid sufficiat illegitimo religio-
nem ingresso, & ad quid. lib. ij. cap. ij. nu. 4. fa. 48.
- Dispensari cum homicida casuali per inferiorem an pos-
sit. lib. ij. cap. xxvij. nu. 3. fa. 125.

r

INDEX.

- Dispensari ad ordines cum illiterato an possit, & per quem. lib. ij. cap. xxxvj. nu. 1. fa. 154.
- Dispensare inferior à Papa qui non possit maxime in homicidio. lib. ij. cap. xxvj. nu. 2. & 11. fa. 120. & 124.
- Dispensatio Papæ sine causa an reddat tutum apud deū. lib. ij. cap. xxv. nu. 3. fa. 120.
- Dispensare super beneficiorum pluralitate qui possint. lib. ij. cap. xlvj. nu. 2. fa. 200.
- Diues mendicum fame pereuntem non cibans an irregularis. lib. ij. cap. xx. nu. 8. fa. 97.
- Docti nunquid in ordinibus examinandi. li. ij. ca. xxxvij. nume. 4. fa. 158.
- Doctorandus, si sciat suam insufficientiam, peccat, si gradum suscipiat. lib. ij. cap. xxxij. nu. 11. fa. 143.
- Domini terrarum uenationem prohibentes taxantur. libro. ij. cap. lvij. nu. 4. fa. 235.
- Donare turpibus personis de rebus ecclesie quando concessum. lib. ij. cap. h. nu. 11. fa. 218.
- Donatio fructuum ecclesie an & quatenus permissa. libro. ij. cap. h. nu. 5. & 9. fa. 214. & 217.
- E**bricitas, crapula & uinolentia perniciosissima sunt clericis. lib. ij. cap. lix. nu. 2. fa. 240.
- Ebricitatis incommoda. lib. ij. cap. lix. nu. 7. fa. 241.
- Ebricitas an semper sit mortale peccatum. lib. ij. capi. lix. nume. 3. fa. 240.
- Ebriorum clericorum poena. libro. ij. capite. lix. nume. 2. facie. 240.
- Ecclesia cathedralis qualibet grammaticum ad erudiendos iuuenes habere debet. lib. ij. cap. xxxv. nu. 2. fa. 151.

INDEX.

- Ecclesie ad quid institute, & constructe. lib. ij. ca. xvij. numero. 3. fa. 89.
- Eligendorum ad episcopatum uter preferendus theologus an canonicus. lib. ij. cap. xxxij. nu. 6. fa. 147.
- Emptio, uenditio, cōductio, locatio & societas clericis an & quando concessa. lib. ij. cap. liij. nu. 5. fa. 222.
- Emphyteuses ecclesie quanto tēpore alienabiles & quādo. lib. ij. cap. l. nu. 9. fa. 211.
- Episcopale munus quibus rebus imitatur. li. j. ca. xxiiij. nume. 1. fa. 41.
- Episcopi possunt de iure artare potestatem mendicantiū. lib. ij. cap. xxv. nu. 17. fa. 124.
- Episcopi Apostolis substituti. lib. j. cap. xvij. sub nume. 10. 4. fa. 27.
- Episcopalis dignitas tria requirit. lib. ij. cap. xxxij. numero. 2. fa. 145.
- Episcoporum opera qualia esse debeant. li. ij. ca. xxxiiij. numero. 3. fa. 146.
- Episcopatus an sit ordo. lib. j. cap. ij. nu. 4. fa. 9.
- Episcopatus eligendum requirit trigenarium. Et quid de alijs dignitatibus. lib. ij. cap. xvij. nu. 2. fa. 88.
- Episcopus nunquid dispēsat super etate quo ad ordines. lib. ij. cap. xvij. nu. 4. fa. 87.
- Episcopus clericorum appellatione utrum ueniat. lib. j. cap. vij. nu. 1. fa. 16.
- Episcopis doctrina non minus requisita, quā morū honestas & bona conuersatio. lib. ij. ca. xxxij. nu. 7. fa. 141.
- Episcopus an debeat esse doctor. lib. ij. cap. xxxij. numero. 6. fa. 147.
- Episcopi quid scire teneātur, & quam habere peritiam.

INDEX.

- lib. ij. ca. xxxij. nume. 5. fā. 140.
Episcopi ordinatio quæ requirat. lib. j. cap. xxiiij. nume=
ro. 3. fā. 42.
Episcoporum ordo quadripertitus. lib. j. cap. xiiij. nume=
ro. 3. fā. 23.
Episcopus qui scit se indoctum, an possit & debeat epi=
scopatui renunciare. lib. ij. cap. xxxij. nu. 10. fā. 143.
Episcopus citramontanus an & quando ultramontanum
ordinare possit. lib. ij. cap. xxxj. nu. 3. fā. 136.
Episcopus unde nomen trahat. lib. j. cap. xiiij. nu. 1. fā. 22.
Episcopus quibus nominibus dotetur. lib. j. cap. xiiij. nu=
mero. 2. fā. 23.
Episcopus an dispenset ad duo beneficia. lib. ij. cap. xlviij.
nume. 3. fā. 200.
Episcopus ordinandus an & de quibus examinandus. li=
bro. ij. cap. xxxij. nu. 8. fā. 141.
Episcopatum qui desiderat, uideat quale opus desideret.
lib. ij. cap. xxxij. nu. 13. fā. 144.
Episcopalis officij negligenter impleti periculum. lib. ij.
cap. xxxij. nu. 14. fā. 144.
Epistola in missa sedendo auditur. lib. j. cap. xxj. nume. 1.
fā. 36.
Epulones doleant aliter se sustentare non posse. lib. ij. ca.
lvij. nu. 4. fā. 237.
Error peccati non mortalis quando liget ad mortale. li. ij.
cap. xlv. nu. 10. fā. 196.
Eunuchi an & quando à susceptione ordinum arcendi.
lib. ij. cap. xvij. nu. 5. fā. 83.
Examinatus sine examine an deponendus etiam si suffi=
ciens repertus. lib. ij. cap. xxxvij. nu. 4. fā. 158.

INDEX.

- Examinandus qui ordinatur. lib. ij. in prim. nu. 2. fā. 44.
Examinatio anteire debet ordinationem, Et qui exami=
nandi. lib. ij. cap. xxxvij. nu. 2. fā. 156.
Excommunicatio pro mortali. lib. ij. capi. xxxix. nume=
ro. 6. fā. 166.
Exceptio qualis electo in Papam opponi possit. lib. ij. ca.
ix. nu. 2. fā. 67.
Excommunicati & degradati an teneantur ad officium
dicendum, & qualiter. lib. ij. cap. xliij. nu. 10. fā. 179.
Exorcistis quod onus incumbat. lib. j. cap. xix. nu. 8. fā. 32.
Exorcismi autor. lib. j. cap. xix. nu. 9. fā. 32.

- F**ama clericorū inconcussa permanere debet. lib. ij.
cap. j. nu. 2. fā. 45.
Filij presbyterorū an possint in ecclesia paterna institui.
lib. ij. cap. ij. nu. 5. fā. 43.
Filij ante ordines nati an sine dispensatione promouendi.
lib. ij. cap. ij. nu. 9. fā. 49.
Finis in qualibet doctrina inspiciendus. lib. ij. cap. xxxv.
nu. 4. fā. 152.
Femine cur caput uelare & comas nutrire debeant. lib.
ij. cap. iij. nu. 4. fā. 51.
Femina cur ordines non possit suscipere. libro. ij. cap. iij.
nu. 1. fā. 50.
Femine à quibus rebus in ecclesia arceatur. lib. ij. ca. iij.
sub nume. 2. fā. 50.
Fori mutatio an secum trahat lites ante inceptas. lib. ij. ca.
vj. nume. 2. fā. 59.
Francie reges in expeditione belli quid gestare soliti. li. j.
cap. xij. nume. 2. fā. 22.

INDEX.

- Furari quo casu permissum. libro. ij. capite. ij. nume. 152
facie. 220.
- Furtum quando committat, qui contra prohibitionem ue
natur. lib. ij. cap. lvij. nu. 5. fa. 235.
- G**ibbosus an recipiendus ad ordines, Et quid de se
digito, leproso & abstemio. libro. ij. cap. xvj.
numero. 10. fa. 34.
- Glossarum autoritas magna. libro. ij. capite. xj. nume. 4.
facie. 72.
- Græci sacerdotes matrimonio ante sacros cōtracto utun
tur. lib. ij. ca. xl. nu. 5. fa. 171.
- Græcus utitur matrimonio ante ordines contracto. lib. ij.
cap. x. nu. 4. fa. 70.
- H**abitus clericalis quis dicendus. lib. ij. ca. xxxvij.
numero. 2. fa. 162.
- Heres locatoris an teneatur conductori ad interesse pro
tempore quo colonus expellitur. libro. ij. cap. l. nume
ro. 6. facie. 210.
- Hermaphrodita nunquid possit ad ordines promoueri.
lib. ij. cap. iij. nu. 5. fa. 52.
- Histrionicam exercetes num à sacris ordinibus repellen
di. lib. ij. cap. vij. nu. 2. fa. 63.
- Homicida an possit acquirere beneficium sine dispensa
tione, & aliter qua uia. lib. ij. cap. xxvj. nu. 10. fa. 123.
- Homicida est, qui sibi amputat uirilia. lib. ij. cap. xvj. nu
mero. 6. fa. 33.
- Homicidij suasor num censendus irregularis. Et quid de
instigante. lib. ij. cap. xxij. nu. 6. fa. 104.

INDEX:

- Homicidij consilium prebens pro fide, an incidat in i
regularitatem. lib. ij. cap. xxj. nu. 11. fa. 102.
- Homicidium committi lingua quibus modis dicatur. li. ij.
cap. xxj. nu. 1. fa. 93.
- Homicidium ratum habens an tenendus irregularis. li. ij.
cap. xxij. nu. 4. fa. 104.
- Homicidium quod factō committitur est triplex. libro. ij.
cap. xxiiij. nu. 1. fa. 110.
- Homicidiiu necessariū quid sit. li. ij. ca. xxiiij. nu. 2. fa. 110.
- Homicidium pro defensione persone an & quando per
missum. lib. ij. cap. xxiiij. nu. 3. & 6. fa. 110. & 111.
- Homicidium quottupliciter dicatur committi. lib. ij. cap.
xx. nu. 5. fa. 95.
- Homicidium in defensione factum mitiorem exigit pœ
nam. lib. ij. cap. xxiiij. nu. 11. fa. 113.
- Homicidiiū falsē confessus an censendus damnatus, si con
fessionem non reuocauerit. lib. ij. ca. xxv. nu. 5. fa. 116.
- Homicidiiū necessariū nūquid indistincte cuiq; cōcessum,
& in omni loco. lib. ij. cap. xxv. nu. 7. & seq. fa. 117.
- Homicidiiū casuale cōmittenti quando sit imputandū, &
contrahat irregularitatē. lib. ij. ca. xxvij. nu. 1. fa. 124.
- Honestatē præ ceteris clerici habere debent in quatuor.
lib. ij. cap. lvij. nu. 2. fa. 236.
- Honestatem per omnia corporis membra quomodo ser
uare debeant clerici. lib. ij. cap. lx. nu. 3. fa. 242.
- Honor omni lucro præferendus. li. ij. ca. xxiiij. nu. 9. fa. 113.
- Honorem suum tutari cui libet permissum. li. ij. ca. xxiiij.
numero. 9. fa. 113.
- Hore canonice quo tempore dicende, & an simul dici
possint. lib. ij. cap. xlij. nu. 12. fa. 185.

INDEX.

- Horæ matutine an & quando de sero dici possint. lib. ij. cap. xliij. nu. 13. fa. 186.
- Horis canonicis seruire labijs tantum an sufficiat. lib. ij. cap. xliij. nu. 11. fa. 185.
- Hostiarij in locum quorum sint surrogati. lib. j. ca. xvj. numero. 2. fa. 25.
- Hostiarij officium quale. lib. j. cap. xix. nu. j. fa. 30.
- Hostiarij ordinandi formula. libro. j. cap. xix. numero. 2. fa. 30.
- Hostiarij officium Christus quando impleuit. lib. j. cap. xix. nume. 3. fa. 30.
- I**acob emens à fratre primogenita simoniam non comisit. lib. ij. cap. xvj. sub nu. 7. fa. 83.
- Ignorantia cum tolerantia tribuit iurisdictionem non habenti, etiam inhabili. lib. ij. cap. xliij. nu. 4. fa. 188.
- Ignorantia in sacerdotibus summopere uitanda. libro. ij. cap. xxxij. nu. 3. fa. 139.
- Illegitimi ad ordines dispensandi. lib. ij. cap. ij. numero. j. fa. 47.
- Illegitimus dispensatus ad tenendum beneficium an possit duo simul obtinere. lib. ij. cap. ij. nu. 2. fa. 48.
- Illegitimus quando ad ordines possit sine dispensatione promoveri. lib. ij. cap. ij. nu. 3. fa. 48.
- Illegitimi cur rarius quam legitimi moribus præstant. libro. ij. cap. j. nu. 3. fa. 45.
- Illegitimus nunquid à sacris arcendus. lib. ij. cap. j. numero. 1. fa. 44.
- Illiterati ab ordinibus repellendi. lib. ij. cap. xxxij. numero. 1. fa. 138.

INDEX.

- Illiteratus sine dispensatione ordinatus recipit characterem. lib. ij. cap. xxxvj. nu. 2. fa. 154.
- Illiteratus ordinatus literis operam dare tenetur. lib. ij. cap. xxxvj. nu. 3. fa. 155.
- Imperatores Romani uocati pontifices. lib. j. cap. xiiij. nu. 2. fa. 24.
- Impuberes à religione extrahi an possint, & per quos, & quando. lib. ij. cap. xix. nu. 4. fa. 91.
- Increpatio in usurarios clericos. libro. ij. cap. lj. numero. 13. fa. 219.
- Indigni dignorum defectu admittendi. lib. ij. cap. xxxvij. uume. 7. fa. 159.
- Infamis infamia iuris pro irregulari habendus. lib. ij. capitulo. xxix. nu. 4. fa. 129.
- Infamia triplex. lib. ij. cap. xxix. nu. 5. fa. 129.
- Infamis quis ille, cui ordines non sunt denegandi. libro. ij. cap. xxix. nu. 5. fa. 130.
- Infirmas & paupertas excusant ab horis dicendis. lib. ij. cap. xliij. nu. 8. fa. 183.
- Institutio beneficij ut dicatur canonica qua requirat. libro. ij. cap. xliij. nu. 1. fa. 187.
- Intrusio in beneficijs est reprobatissima, item & simonia. lib. ij. cap. xliij. nu. 3. fa. 188.
- Intrusi nunquid absoluant ignorantes confitentes. lib. ij. cap. xliij. nu. 4. fa. 188.
- Inuehit contra prælatos religiosorum admittentes indignum. lib. ij. cap. xxxvij. nu. 8. fa. 160.
- Irregularitas unde deriuata. libro. ij. cap. xxvij. numero. 3. fa. 127.
- Irregularitas quomodo ex homicidio uoluntario incur-

INDEX.

- ratur, Et an possit in illo dispensari in homicidio uoluntario. lib. ij. cap. xxvj. nu. 1. §. 11. fā. 120. §. 124.
- Irregularitatis cicatrix etiam post deletum crimen remanet. lib. ij. cap. xiiij. nu. 2. fā. 78.
- Irregulares nunquid efficiantur uulnerantes omnes si nō constat quis eorum letale uulnus intulerit. lib. ij. capi. xxvj. nu. 6. fā. 122.
- Irregularitas est iuris positiui. libro. ij. capi. xj. numero 8. fā. 74.
- Irregularitas quomodo incurrat ex homicidio quod lingua fit. lib. ij. cap. xxj. nu. 2. fā. 99.
- Irregularitas num indistincte requirat factum. lib. ij. capi. xx. nu. 9. fā. 97.
- Irregularitas ex inobedientia uel censura neglectu contracta quae fit. lib. ij. cap. xxvij. nu. 1. fā. 126.
- Irregularitas pluribus modis incurritur. lib. ij. cap. xx. nu. 1. fā. 94.
- Irregularitatis diffinitio et diuisio. lib. ij. cap. xx. numero 2. fā. 94.
- Irregularitas ex matrimonio. libro. ij. capite. xx. numero 3. fā. 95.
- Irregularitas ex homicidio. lib. ij. cap. xx. nu. 4. fā. 95.
- Irregularis nunquid efficiatur, qui cōsulit illi qui aliās erat facturus. Et quid si consultor occidatur. libro. ij. cap. xxj. nu. 7. §. 9. fā. 100. §. 101.
- Irregularitas an incurra ex consilio rei licite ex qua mors fuit secuta. lib. ij. cap. xxj. nu. 10. fā. 101.
- Irregularitas stricte sumpta. libro. ij. capite. xx. numero 6. fā. 96.
- Irregularitas nunquid incurrat ex conatu homicidia

INDEX.

- non sequuto. lib. ij. cap. xx. nu. 7. fā. 96.
- Irregularitatem utrum contrahat, qui mortuum decolat animo occidendi. lib. ij. cap. xx. nu. 8. fā. 97.
- Irregularitas ex solo uulnere incurritur. lib. ij. ca. xxvj. nu. 7. fā. 122.
- Iudex maleficiorum an irregularis etiam si nullam ferat sententiam criminis. libro. ij. capite. xxij. numero. 10. fā. 108.
- Iudex ecclesiasticus iubens reum puniri secundum ius an incurrat irregularitatem. libro. ij. cap. xxij. numero 2. fā. 106.
- Iudex proferens sententiam sanguinis irregularitati nunquid sit obnoxius. lib. ij. cap. xxij. nu. 3. fā. 106.
- Indicans fugientem, quem insequens postea interimit, an irregularis. libro. ij. capite. xxij. nu. 9. fā. 108.
- Iuramentum quam interpretationem recipiat. lib. ij. cap. xliij. nu. 4. fā. 191.
- Iurisdicchio temporalis quando non prohibita clericis. libro. ij. cap. liij. nu. 2. fā. 227.
- Iurisdicchio episcopi renuntiare uerbo utrum sit clericis. lib. ij. cap. xxxix. nu. 9. fā. 168.
- Iustitia in quibus consistat. libro. ij. capite. lvij. numero 5. fā. 137.
- L**aicus an et quādo epistolam in missa dicere possit. lib. j. cap. xx. nu. 4. fā. 35.
- Lectioes et psalmi in choro qualiter audiendi. libro. j. cap. xxij. nu. 1. fā. 38.
- Lectiois maxime approbatorum autorum effectus. lib. ij. cap. xxxiiij. nu. 4. fā. 150.

INDEX.

- Lector quomodo & per quem ordinetur. lib. j. cap. xix. nume. 7. fa. 32.
- Legitimatio quo ad actus ecclesiasticos an includat etiã actus seculares. lib. ij. cap. ij. nu. 7. fa. 49.
- Legitimus illegitimo in honoribus deferendis preferendus. lib. ij. cap. j. nu. 4. fa. 45.
- Lex Cornelia de sicarijs ad quod homicidium non trahatur. lib. ij. cap. xxiiij. nu. 11. fa. 113.
- Lex promotionis in quibus consistat. lib. ij. cap. xxj. nu. 4. fa. 99.
- Lex promotionis impeditiva requirit factum. lib. ij. cap. xx. nu. 6. fa. 96.
- Libertus reclamante patrono sacris initiari an possit. lib. ij. cap. v. sub nu. 1. fa. 56.
- Libri non uoluptatis causa sed eruditionis legendi. lib. ij. cap. xxxv. nu. 2. fa. 151.
- Libri uulgares male idonei sacerdotibus. libro. ij. capite xxxij. nu. 9. fa. 143.
- Littere testimoniales ad suscipiendos ordines quæ & quales esse debent. lib. ij. cap. xxxj. nu. 5. fa. 136.
- Literati nobilibus æquiparantur. lib. ij. cap. j. nu. 7. fa. 46.
- Literarum cognitio quanta & qualis ad suscipiendos ordines desideretur. lib. ij. cap. xxxij. nu. 2. & 3. fa. 139.
- Literarum peritia nūquid religiosis necessaria. libro. ij. cap. xxxiiij. nu. 1. fa. 148.
- Littere humaniores utrum clericis interdictæ. lib. ij. cap. xxxv. nu. 1. fa. 151.
- Locare fructus ecclesie pro uita sua nunquid rectori cõcessum. lib. ij. cap. l. nu. 5. fa. 210.
- Locatio bonorum ecclesie ad septennium an requirat

INDEX.

- solemnitatem. lib. ij. cap. l. nu. 2. fa. 209.
- Loquendi usus qui iam inualuit obseruandus. lib. j. cap. vij. nu. 4. fa. 17.
- Lucrum ex cupiditate clericis prohibitum. libro. ij. cap. lij. nu. 6. fa. 223.
- Lucrum ex negotiatione per clericum factum qualiter restituendum. lib. ij. cap. liij. nu. 8. fa. 228.

- M**Andans homicidium an dicendus irregularis. libro. ij. cap. xxij. nu. 1. fa. 102.
- Mandans homicidium, ut non fiat irregularis, qualiter reuocare habeat. lib. ij. cap. xxij. nu. 2. fa. 103.
- Mandatum uel consilium ad maleficium quomodo reuocabile. lib. ij. cap. xxj. nu. 6. fa. 100.
- Matrimonia cur ab ecclesia clericis interdicta salubri consilio. lib. ij. cap. xl. nu. 7. fa. 172.
- Matrimonium uerum nunquid sit inter desponsatos de presenti, & causet beneficij amissionem. libro. j. cap. vj. nu. 4. fa. 15.
- Medicus culpa cuius æger moritur, an incurrat irregularitatem, & dicatur homicida. lib. ij. cap. xx. nume. 8. fa. 97.
- Memorie lapsus etiam capit pontificem. libro. ij. capite xxxij. nu. 7. fa. 147.
- Mentis qualitas per exteriora dignoscitur. libro. ij. cap. lvij. nu. 2. fa. 236.
- Metropolitanus unde dicatur. libro. j. cap. xij. nu. 5. fa. 23.
- Milites Hierosolymitani sancti Ioannis an possint tenere beneficium sine cura, & an appellatione religiosorū ueniant. lib. j. cap. viij. nu. 3. fa. 19.

INDEX.

- Minor. xiiij. an possit esse canonicus ecclesie cathedra-
lis, & uocem habere in capitulo. lib. ij. cap. xvij. nu.
4. fa. 89.
- Miseri cordie opera quando obligent quemlibet. lib. ij.
cap. ij. nu. 1. 6. fa. 220.
- Moderamen inculpate tutelae in defensionibus adesse de-
bet. lib. ij. cap. xxiiij. nu. 8. fa. 112.
- Monachus in Papam electus an teneatur abbati eum re-
petenti parere. lib. ij. cap. ix. nu. 1. fa. 66.
- Monachus an sine licentia praelati debeat se defendere. li-
bro. ij. cap. xxv. nu. 8. fa. 117.
- Monachus an possit contra abbatem suum se defendere,
& quando. lib. ij. cap. xxv. nu. 8. fa. 117.
- Monachus negociatio quando non interdicta. lib. ij. cap.
lij. nu. 4. fa. 222.
- Monachus quibus rebus non habeatur pro mortuo. lib.
ij. cap. ix. nu. 3. fa. 67.
- Moniales nunquid sacra tangere possint. lib. ij. cap. iij. nu.
me. 2. fa. 50.
- Monoculis ordines nunquid interdicti. lib. ij. cap. xvj.
nu. 3. fa. 82.
- Mortem an quis debeat potius incurrere quam inferre.
lib. ij. cap. xxv. nu. 2. & 4. fa. 113. & 116.
- Mulier an ad dei imaginem sicut uir dicatur esse facta. lib.
ij. cap. iij. nu. 5. fa. 51.
- Mulier ex consuetudine iudicat, non aliter. lib. ij. cap. iij.
nu. 6. fa. 51.
- N**Abuzardam principis coquorum allegoria. lib.
ij. cap. lvij. nu. 6. fa. 238.

INDEX.

- Natalium turpitudine uirtute tegitur. lib. ij. cap. j. nume. 5.
facie. 46.
- Necessitatis causa permittuntur, quae aliam non permitte-
rentur. lib. ij. cap. liij. nu. 3. fa. 222.
- Negligentia multum detrahit ordinandis. lib. ij. cap. xv.
nu. 2. fa. 79.
- Negligentia culpe quando amumeretur. libro. ij. capite
xxvij. nu. 2. fa. 125.
- Negligentia reddit praelatum noxium. lib. ij. cap. xlviij.
nu. 5. fa. 205.
- Negotiatio quando concessa clericis, & quatenus, &
qualis. lib. ij. cap. liij. nu. 4. fa. 222.
- Negotiatio quibus casibus illicita clericis. lib. ij. capi. liij.
nu. 2. fa. 221.
- Negotiatio emptionum & uenditionum cur periculosa,
& quando clericis noxia. lib. ij. cap. liij. nu. 3. fa. 225.
- Negociorum periculosorum quinque species. libro. ij. cap.
liij. nu. 3. fa. 225.
- Negotiationis triplex species. libro. ij. cap. liij. numero. x.
facie. 224.
- Negotiatio ex artificio nunquid clericis permessa. lib. ij.
cap. liij. nu. 2. fa. 224.
- Negotiatio mixta. lib. ij. cap. liij. nu. 5. fa. 225.
- Neophytus quis sit, & an suscipiendorum ordinum sit
capax. lib. ij. cap. xij. nu. 1. fa. 74.
- Neophytorum superbia. lib. ij. cap. xij. nu. 2. fa. 74.
- Nepotum amor obaeat beneficiatos. lib. ij. cap. xl. nu. 7.
facie. 172.
- Nobilitas nunquid iuuet ordinandum si aliter sit inca-
pax. lib. ij. cap. xxxvij. nu. 9. fa. 160.

INDEX.

- Nobilitas nulla maior uirtute. lib. ij. cap. j. nu. 9. fa. 47.
Notarij & scriptores sententiarum criminalium irregu-
laritatem an incurrant. lib. ij. cap. xxiiij. nu. 7. fa. 107.
Notarius factus monachus an possit notariatum exerce-
re. lib. ij. cap. liiiij. nu. 10. fa. 229.
Nouicij non professi an clericorum priuilegijs gaudere
debeant. lib. j. cap. ix. nu. 2. fa. 20.

- O**biurgatio in nostri temporis clericos. lib. ij. cap.
xxxij. nu. 9. fa. 142.
Obligato ad ratiocinia utrum ante calculum ad ordines
promoueri concedatur, & quando. lib. ij. cap. vj. nu.
1. & 3. fa. 58.
Obligatio ecclesiarum pro alienis debitis qua incurrat
poenam: Et quid de mutuo. lib. ij. cap. l. nume. 7. & 9.
fa. 210. 211.
Obligatio perfecta in susceptione regule religionis re-
quisita. lib. ij. cap. xix. nu. 7. fa. 93.
Occidens in defensione an sit excusabilis quo ad deum,
& quando. libro. ij. cap. xxv. numero. 1. & 6. fa. 115.
& 117.
Occidere pro defensione honoris an sit licitum laico. lib.
ij. cap. xxiiij. nu. 10. fa. 113.
Occidens inuasorem cum aliter mortem uitare non pos-
set, an sit irregularis. lib. ij. ca. xxiiij. nu. 5. fa. 111.
Oculorum impudicitia. lib. ij. cap. lx. nu. 2. fa. 242.
Officiales fori secularis cur ab ordinibus arcendi. lib. ij.
cap. vij. nu. 3. fa. 61.
Officium beate Marie uirginis quos & quando excu-
set a maiori officio. lib. ij. cap. xliij. nu. 3. fa. 181.

Officium

INDEX.

- Officium beate Marie uirginis an necessario dicendum.
Et quid de officio mortuorum. libro. ij. cap. xliij. nume-
ro. 15. fa. 186.
Officium diuinum & horæ dicende sunt in clericis ex
obligatione iusticia & precepto. libro. ij. cap. xli. nu-
mero. 2. fa. 174.
Officium est quoddam annexum beneficio. lib. ij. ca. xliij.
nume. 5. fa. 182.
Onus personale nunquid per tertium possit exequi. li. ij.
cap. xliij. nu. 3. fa. 181.
Opinio doctorum communis insequenda. libro. ij. cap. xj.
nume. 7. fa. 73.
Opiniones quo ad animam tutiores insequenda. libro. ij.
cap. xliij. nu. 6. fa. 183.
Orandum utroq; poplite flexo. libro. j. capite. xxij. nume-
ro. 3. fa. 39.
Ordinans indignum peccat mortaliter, & tenetur ad in-
teresse. lib. ij. cap. xxxvij. nu. 5. fa. 159.
Ordinandus libere debet esse conditionis. lib. ij. cap. iiij.
nume. 1. fa. 53.
Ordinatus ante legitimam ætatem an possit officium ex-
ercere. lib. ij. cap. xvij. nu. 3. fa. 86.
Ordinatus tenetur ad officium, etiã si nullum habeat be-
neficium. lib. ij. cap. xli. nu. 3. fa. 175.
Ordinatorum ad sacra qui possunt uxorem ducere. li. ij.
cap. x. nu. 2. fa. 69.
Ordinandus quisq; an & de quibus examinandus. lib. ij.
cap. xxxiiij. nu. 9. fa. 143.
Ordinandus qui scit sua crimina, an illa teneatur reuela-
re. lib. ij. cap. xxxvij. nu. 3. fa. 157.

f

INDEX.

- Ordinatio uxorati an dirimat matrimonium, & illius effectum. lib. ij. cap. viij. nu. 2. fa. 64.
- Ordinati ad maiores quo casu ab horis non dicendis excusentur. lib. ij. cap. xlij. nu. 2. fa. 130.
- Ordines sacri an requirant suscipientem sine crimine indistincti. libro. ij. capite. xxix. numero. 1. & 6. fa. cie. 127. & 130.
- Ordines minores cur dicti quatuor cum sint quinque. lib. j. cap. iij. nu. 1. fa. 11.
- Ordinum nunquid indignus pseudo oconomus. lib. ij. capite. xv. nu. 1. fa. 79.
- Ordinum suscipiendorum facultatem in aliena dioecesi qui dare possunt. libro. ij. capite. xxxj. numero. 2. fa. cie. 135.
- Ordinum susceptorum à coniugato effectus. lib. ij. ca. viij. nume. 3. fa. 64.
- Ordinum cur tantum quatuor dicantur sacri. lib. j. ca. iij. nume. 1. fa. 10.
- Ordines minores cui etati possint dari. libro. ij. cap. xvij. nume. 2. fa. 86.
- Ordo sacer appellatur à sanctimonialia. libro. j. cap. iij. numero. 2. fa. 11.
- Ordo sacer an conferendus egeno. libro. ij. capite. xlij. numero. 2. fa. 175.
- Ordo sacer uorum solenne secum ducit. lib. ij. cap. x. numero. 3. fa. 69.
- Ordo ecclesiasticus quibus dicitur nominibus. lib. j. cap. xvij. nume. 3. fa. 29.
- Origenes cur se castrauerit, & Marcus euangelista pollicem sibi amputauerit. lib. ij. cap. xvj. sub nu. 6. fa. 33.

INDEX.

- Papa an possit dispensare super matrimonio clericorum in sacris. libro. ij. capite. xl. numero. 4. fa. 170.
- Papa D. N. cur sic dictus. libro. j. capite. xiiij. numero. 3. fa. 24.
- Papa qui comperitur prius duxisse uxorem, an possit ab illa repeti. lib. ij. cap. viij. nu. 4. fa. 65.
- Papa qualem habeat scientiam. lib. ij. cap. xxxiiij. numero. 7. fa. 147.
- Papa super quibus beneficijs non dispensat. libro. ij. cap. xlvi. nume. 2. fa. 200.
- Papa sciens & tolerans quicquam in curia sua an uideatur tacite dispensare. libro. ij. capite. xxxix. numero. 7. fa. 167.
- Papa nemo potest dicere, cur sic facis. libro. ij. cap. xlvi. nume. 6. fa. 201.
- Patriarche quatuor principales, & unde. lib. j. cap. xiiij. nume. 4. fa. 23.
- Pauline constitutiones circa alienationem rerum ecclesie. lib. ij. cap. l. nu. 9. fa. 211.
- Peccata populi comedentes. libro. ij. capite. xlviij. numero. 4. fa. 203.
- Peregrinus in ordinum susceptione quis dicendus. lib. ij. cap. xxxj. nu. 1. fa. 134.
- Petrus Apostolus quomodo disponebat ecclesie ordinem. lib. j. cap. xvij. nu. 6. fa. 27.
- Phisica nunquid religiosi interdicta, & quid de legibus. lib. ij. cap. xxxv. nu. 6. fa. 153.
- Piscatorum nonnulli sancti, ex uenatoribus nullus. lib. ij. cap. lv. nu. 2. fa. 230.

INDEX.

- Pluralitas beneficiorum est canonibus inimica. lib. ij. cap. xlv. nu. 1. 2. fa. 197.
- Pluralitatis beneficiorum incommoda. lib. ij. cap. xlv. numero. 6. fa. 194.
- Pluralitati in beneficijs locus quando sit. lib. ij. cap. xlv. nume. 3. fa. 192.
- Pœnitens publicus an postea in ordinibus recipiendus. libro. ij. cap. xliij. nu. 1. fa. 78.
- Pœnitentibus publicis an possit ad ordines dispensari. libro. ij. cap. xliij. nu. 3. fa. 79.
- Pœtarum lectio etiam clericis laudata. lib. ij. cap. xxxv. numero. 3. fa. 152.
- Pontifex cur à pontis factione descendat. lib. j. cap. xliij. nume. 1. fa. 24.
- Pontifex in ueteri testamento quid ante pectus gestabat. lib. ij. cap. xxxij. nu. 6. fa. 140.
- Pontificis officium. libro. j. capite. xxiiij. numero. 2. fa. cie. 42.
- Practica dioecsanorum in admittendis extraneis ad ordines. lib. ij. cap. xxxj. nu. 6. fa. 136.
- Præceptum iuris positiui ad quæ referendum. lib. ij. cap. xlij. nume. 10. fa. 185.
- Predicandi officium ad quos spectet. lib. j. cap. xix. numero. 6. fa. 31.
- Predicare uerbum dei quibus concessum. lib. j. ca. xxiiij. nume. 3. fa. 40.
- Prelatis non legitime institutis an obediendū & soluendum. lib. ij. cap. xliij. nu. 6. fa. 189.
- Prelatorum negligentia. libro. ij. capite. xlvij. numero. 6. fa. cie. 204.

INDEX.

- Præscribi res ecclesie sinens tenetur de negligentia. li. ij. cap. xlvij. nu. 4. fa. 205.
- Precario per modum beneficij an possit dari alicui. li. ij. cap. xliij. nu. 2. fa. 190.
- Presbytero ad officium suum quid incumbat. lib. j. capi. xxiiij. nu. 1. fa. 40.
- Presbyter quæ sacramenta conficere potest. li. j. ca. xxiiij. nume. 2. fa. 40.
- Presbyteri ordinandi ritus & solemnitas. lib. j. cap. xxiiij. nume. 4. fa. 41.
- Presbyter unde exordium sumat, & quæ dignitas. libro. j. cap. xj. nume. 1. fa. 21.
- Priuegijs clericorum qui gaudere debent. lib. j. ca. viij. nume. 2. fa. 18.
- Promoueri ad ordines qui generaliter possint, & qui repelli. lib. ij. cap. xxvij. nu. 2. fa. 127.
- Promissio iurata nunquid arceat à sacris ante implementum. lib. ij. cap. vj. nu. 5. fa. 60.
- Promissor qui religionem ingreditur, an & qualiter ad promissa teneatur. lib. ij. cap. vj. nu. 6. fa. 60.
- Psalmista à lectore in quo differat. libro. j. cap. iij. nume. 2. fa. cie. 11.
- Psalmista quid habeat facere. libro. j. capite. xix. nume. 4. fa. cie. 31.
- Psalmistatus in ordinibus omissus postea conferendus. li. j. cap. xix. nume. 5. fa. 31.
- Psalmista an dicendus clericus. libro. j. capite. v. sub nume. 1. fa. cie. 12.
- Psalmistatus utrum sit ordo. lib. j. cap. ij. nu. 5. fa. 5.
- Prelatus ad dilectionē ecclesie magis tenetur, quam con-

INDEX.

- Sanguineorum. libro. ij. capite. xlvij. numero. 3. fa. 205.
Prelato potius acquirenti sibi quam ecclesie imputatur. lib. ij. cap. xlvij. nu. 2. fa. 204.
Qualitates circa ordinandos sunt sexdecim, quarum nulla deficere debet. lib. ij. cap. xxxvij. nu. 1. fa. 156.
Questiones quando periculose decidantur. libro. ij. cap. xlv. nume. 9. fa. 196.
Ratihabitio in delictis an mandato æquiparetur. lib. ij. cap. xxij. nu. 3. fa. 104.
Rationis iudicium raro in literarum rudibus compertum. lib. ij. cap. xxxij. nu. 10. fa. 143.
Rectores ecclesiarum quibus nominibus uocentur circa bona ecclesie. lib. ij. cap. lj. nu. 3. fa. 213.
Redditi cessanti à diuinis subtrahuntur. lib. ij. cap. xlf. nu. 5. fa. 176.
Regularis ante xliij. annum esse non potest, nec religione profiteri. lib. ij. cap. xix. nu. 3. fa. 91.
Religiosi habitum deserentes sunt excommunicati & apostate. lib. ij. cap. xxx. nu. 2. fa. 132.
Religiosus sub habitu ferens uestem prohibitam an excommunicatus. lib. ij. cap. xxx. nu. 4. fa. 133.
Religiosi confessionibus aut concionibus addicti qualem habere debeant scientiam. lib. ij. ca. xxxiiij. nu. 2. fa. 149.
Religiosi fauore religionis nonnulla sibi deberi putant. lib. ij. cap. xxvij. sub nu. 4. fa. 87.
Religiosi an cadant sub clericorum nuncupatione maxis

INDEX.

- me in materia stricta. lib. j. cap. ix. nu. 1. fa. 19.
Religiosus ad regule obseruationem semper strictus. libro. ij. cap. vj. nu. 8. fa. 62.
Religionis ingressum retardans pessime consulit. libro. ij. cap. vj. nu. 9. fa. 62.
Religiosus nondum professus an suscipiendus ad ordines. lib. ij. cap. xij. nu. 3. fa. 75.
Res ecclesie ut communes & deo oblata ad pios usus dispensanda. lib. ij. cap. lj. nu. 2. fa. 213.
Residentia in beneficio an & quando requisita. lib. ij. ca. xliij. nu. 1. fa. 189.
Residentia in beneficio an possit consuetudine tolli. lib. ij. cap. xlv. nu. 4. fa. 193.
Restitutio nunquid locum habeat in captis uenatione prohibita. lib. ij. cap. lvij. nu. 3. fa. 234.
Sacerdos non baptizatus baptizatum se credens, an censendus de numero catholicorum. libro. ij. cap. xiiij. nume. 3. fa. 76.
Sacerdos in peccato res sacras tangens an peccet. libro. ij. cap. xxix. nu. 7. fa. 130.
Sacerdos simplex quos canones scire debeat. lib. ij. capi. xxxij. nu. 5. fa. 140.
Sacerdos celebrans an debeat missam deserere ut se defendat, postmodum ad eam reuerti, maxime si inuadentem occiderit. lib. ij. cap. xxv. nu. 9. fa. 113.
Sacerdos locare operas suas num ualeat. lib. ij. cap. l. numero. 4. fa. 209.
Sacerdotalis dignitas regali comparata. libro. j. cap. xxvij. numero. 2. fa. 22.

INDEX.

- Sacerdotalis nominis etymologia. lib. j. ca. xij. nu. 1. fa. 25.
Sacerdotes quas literas scire teneantur. lib. ij. cap. xxxij. nu. 4. fa. 139.
Sacerdotes scire debent grammaticam. lib. ij. cap. xxxiij. nu. 9. fa. 148.
Sacerdotes ab initio mundi. lib. j. cap. xvij. nu. 1. fa. 26.
Sacerdoti effecto morbofo qualiter officium sibi interdictum. lib. ij. cap. xvj. nu. 4. fa. 82.
Sacerdotis stultitia nomine simplicitatis non excusanda. lib. ij. cap. xxxij. nu. 3. fa. 139.
Sacerdotum excellentia et dignitas. lib. j. cap. xvij. nu. 1. fa. 28.
Sacerdotū in ueteri lege ante ingressum templi mos. lib. ij. cap. xxxij. nu. 7. fa. 141.
Sacramentum duo requirit. lib. ij. cap. iij. nu. 3. fa. 50.
Sacramentum bis suscipiens an possit postmodum ordinari maxime cum dispensatione. lib. ij. cap. xij. numero. 1. fa. 75.
Sacrificij et sacerdotij interpolatio. li. j. cap. xvij. numero. 3. fa. 27.
Sancti cur recte orandi. lib. j. cap. xxij. nu. 2. fa. 38.
Sanctorum exempla in consequentiam non trahenda. lib. ij. cap. xvj. nu. 7. fa. 83.
Satisfactio qualis in omissione horarum canonicarum. libro. ij. cap. xlij. nu. 9. fa. 184.
Scientia qualis et quanta in episcopo requisita. libro. ij. cap. xxxiij. nu. 4. fa. 146.
Scientia est in triplici differentia. lib. ij. cap. xxxiij. numero. 5. fa. 146.
Scripturę diuinę cur in cœnis ecclesiasticorum legatur.

INDEX.

- aut legi debeant. lib. ij. cap. lvij. nu. 9. fa. 239.
Seruus religionem ingressus an possit per dominum reuocari, et intra quod tempus. lib. ij. capi. v. numero. 2. fa. 56.
Serui quantumcumq; deo sacrati cur domino restituendi. lib. ij. cap. v. nu. 3. fa. 57.
Seruus nunquid in domini præiudicium ordinari possit. lib. ij. cap. iij. nu. 2. fa. 53.
Seruus sacris initiatus quando domino restituendus, et ad quas operas. lib. ij. cap. iij. nu. 3. fa. 54.
Seruus ordinatus et domino restitutus a quo iudicandus. lib. ij. cap. iij. nu. 4. fa. 55.
Seruus ad ordines susceptus cōtrahere matrimonium an possit. lib. ij. cap. iij. nu. 5. fa. 55.
Seruus ordinatus a quo tempore per dominum repetendus. lib. ij. cap. iij. nu. 6. fa. 55.
Signum crucis quado, et in quibus, et quomodo faciendum. lib. j. cap. xxj. nu. 4. fa. 37.
Socij uulnerantis an dicēdi irregulares si non liqueat de occisore. lib. ij. cap. xxvj. nu. 6. fa. 122.
Spiritus sancto nemo resistere potest. lib. ij. cap. vj. numero. 7. fa. 61.
Sponsalia de presenti per ordinis sacri susceptionē nunquid sublata. lib. ij. cap. x. sub nu. 3. fa. 69.
Spuriorum ad decimam usque generationem conditio. li bro. ij. cap. j. sub nu. 1. fa. 45.
Standum quomodo sit dum in missa euangelium dicitur. lib. j. cap. xxj. nu. 2. fa. 6.
Studere in iure ciuili aut phisica nūquid permissum clericis. lib. ij. cap. xxxv. nu. 5. fa. 152.

INDEX.

- Studia quæ religioni sint apta. lib. ij. cap. xxxiiij. numero
3. fa. 150.
- Studentes beneficiati an teneantur ad officium dicendum.
lib. ij. cap. xliij. nu. 4. fa. 181.
- Studium an conueniat religioni. lib. ij. cap. xxxiiij. nume
3. fa. 149.
- Subdiaconus quale in ecclesia officium gerat. lib. j. cap.
xx. nu. 1. fa. 34.
- Subdiaconus sacra uasa tangere potest. lib. j. cap. xx. nu.
2. fa. 34.
- Subdiaconus cur epistolam in missa legat. lib. j. cap. xx.
nu. 3. fa. 34.
- Successor utrum teneatur stare cōtractui prædecessoris
tempore nondum expleto. lib. ij. cap. l. nu. 6. fa. 210.
- T**abernam uinariam exercere clerici nunquid uae
leant. lib. ij. cap. liij. nu. 5. fa. 225.
- Tabernas frequentare ecclesiasticis interdictum. libro. ij.
cap. lix. nu. 3. fa. 240.
- Taciturnitas & consilium qualiter causent irregularita
tem. lib. ij. cap. xxj. nu. 3. fa. 99.
- Tempus modicum quanti temporis. lib. ij. cap. l. numero
3. fa. 209.
- Testari de bonis ecclesie an concessum, & quibus. lib. ij.
cap. l. nu. 7. fa. 215.
- Testiculi abscisi nunquid per sacerdotem eunuchum ser
uandi. lib. ij. cap. xvj. nu. 8. fa. 84.
- Tonsura qualiter in clericis ueniat intelligenda. libro. ij.
cap. xxxix. nu. 1. fa. 164.
- Tonsura ordinum ianuâ & principium. lib. j. cap. ij. nu.

INDEX.

3. facie. 8.
- Tonsura cur maior in monachis, quàm clericis. lib. ij. ca
pite. xxxix. nu. 3. fa. 165.
- Tonsura cur rotunda, & dicatur corona. libro. ij. capi.
xxxix. nu. 3. fa. 165.
- Tonsura quæ proprie dicenda. lib. ij. cap. xxxix. nume.
4. fa. 166.
- Tonsuram primam habentes nunquid ueniant clericorū
appellatione. lib. j. cap. v. nu. 1. fa. 12.
- Tonsuram primam habentes utrum gaudeat privilegij
clericorum. lib. j. cap. v. nu. 2. fa. 12.
- Tutor utilitatem propriam pupillari præponere non de
bet. lib. ij. cap. xlvij. nu. 1. fa. 204.
- V**enatio est quadruplex. lib. ij. cap. lv. nu. 3. fa. 231.
- Venatio monachis omnimode prohibita. libro. ij.
cap. lvj. nu. 2. fa. 232.
- Venatio etiam laicis quando damnabilis. libro. ij. cap. lv.
nu. 4. fa. 231.
- Venatio recreationis causa licita. lib. ij. ca. lv. nu. 5. fa. 231.
- Venatio nunquid interdicta clericis, & quæ & quando.
lib. ij. cap. lv. nu. 2. fa. 230.
- Venditio fructuum & reddituum ad modicum tempus
sine solemnitate religionis concessa. lib. ij. cap. l. nume
ro. 2. fa. 209.
- Venter crassius grossum sensum educat. lib. ij. cap. lvij.
nu. 8. fa. 233.
- Verba nonnulla prætermissa à clerico dum horas dicit,
an obligent ad reincipiendum. lib. ij. cap. xliij. numero
10. fa. 184.

INDEX.

- Vestis clerici superior debet esse talaris. libro.ij. capite
xxxviii.nu.7.f.a.162.
Vestis multicolor olim clerico non prohibita. lib.ij. cap.
xxxviii.nu.4.f.a.163.
Vestes pretiosae clericis ex consuetudine cur permissae,
& quatenus. lib.ij. cap. xxxviii. nu. 5. fa. 163.
Vestium pretiositas & libido culpam iniecit ferenti. lib.
ij. cap. xxxviii. nu. 6. fa. 163.
Victus in clerico qualis. lib. ij. cap. lviii. nu. 3. fa. 237.
Vim ui repellere quatenus liceat. lib. ij. cap. xxv. nume.
3. fa. 116.
Vigilantia circa curam animarum. lib. ij. cap. xlvij. nu=
mero. 2. fa. 202.
Vinculum spirituale morte non soluitur. lib. ij. cap. xix.
nu. 6. fa. 92.
Virtus plus affert ornamenti quam maiorum splendor.
lib. ij. cap. i. nu. 6. fa. 46.
Vir uxori impotenti tenetur ad alimenta. lib. ij. cap. xlvj.
nu. 9. fa. 178.
Voluptates huius seculi alienae debent esse a clericis. lib.
ij. cap. lv. nu. 1. fa. 230.
Vota quae & quando non seruanda. lib. ij. cap. xxv. nu.
10. fa. 118.
Votum continetiae expressum in neganda clericis dispen=
satione plus tacito operatur. lib. ij. cap. xl. nu. 6. fa. 172.
Vouens uel iurans se non defensurum an ueniat contra
uotum uel iuramentum si se defendat. lib. ij. ca. xxv.
nu. 10. fa. 118.
Vsurariorum filij nuquid ante rationem redditam pro=
mouendi. lib. ij. cap. vj. nu. 3. fa. 60.

INDEX.

- Vtilitas temporalis non praepoenda spiritali. lib. ij. ca=
pite. xxxvij. nu. 9. fa. 160.
Vulnerans an incurrat irregularitatem si uulneratum
alius postea occidat, Et quid si uulnus sit letale. lib. ij.
cap. xxvj. nu. 4. & 5. fa. 121.
Vxoratis ordines inire non datur. lib. ij. cap. viij. nume.
1. fa. 64.
Vxoratorum ordines recipientium poena. lib. ij. cap. x.
nu. 1. fa. 68.
Vxorem alterius ducens quando non efficiatur bigamus.
lib. ij. cap. xj. nu. 2. fa. 71.

FINIS.

*es De Alonso de
peramato*

Manuel de Puenhi 100

Ar
E
P